

ΑΝΔΡΟΣ

Άννα
Φόροου

Ο θάνατος ΑΠΟ ΠΕΙΝΑ

Η περιεργή αντίστροφη
των φύλων

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ από πείνα θεωρείται σαν ο τρομερότερος από όλους.

Η πείνα εκδηλώνεται αρχικά με μια έντονη δίψα και από μεγάλη έξοδη ύγρων (ιδρώτας, ούρα). Τά ούρα μπορεί να φτάσουν τα 5 λίτρα την ημέρα. Προκαλείται έτσι μεγάλη αφυδάτωση των κυττάρων.

Η τρομερή αίσθηση της πείνας και της δίψας εντείνεται ολοένα κατά το πρώτο δεκαπενθήμερο. Αλλά έπειτα από αυτό το διάστημα εξασθενεί απότομα και σχεδόν εξαφανίζεται. Η απίσχναση προχωρεί με ταχύτατο ρυθμό. Ο άνθρωπος που βρίσκεται σ' αυτή την κατάσταση μπορεί να φάει, διψήσει: υφάσματα, κομμάτια ξύλου κλπ.

Κατά την περίοδο αυτή, ο άνθρωπος κυριεύεται κι από τρομερούς θυμούς, που αγγίζουν τα όρια της τρελλίας. Αλλά έπειτα από το παροξυστικό στάδιο, σωριάζεται αδρανής και φαίνεται σαν να θρίσκεται σε κωματώδη κατάσταση.

Στο μεταξύ, η απίσχναση έχει φτάσει στο ανώτατο όριο. Ένας άνθρωπος 75 κιλών μπορεί να χάση 30-40.

Ο άνθρωπος, όταν φτάση σ' αυτή την κατάσταση, μοιάζει περισσότερο με σκελετό. Το σώμα του δεν έχει λίπος κι οι μύες έχουν εξασθενήσει. Το δέρμα του είναι λεπτό σαν περγαμηνή και τόσο διάφανο, που τα κόκκαλα διακρίνονται καθαρά κάτω απ' αυτό.

Στο σώμα δε εμφανίζονται διάφορα αποστήματα, δομίνες, καλά, γεροί, σκληρώματα κλπ.

Τροποποιούνται ταυτόχρονα οι εκκρίσεις των ενδοκρινών αδένων και παρατηρείται τότε το περίεργο φαινόμενο της αντίστροφης των φύλων ως προς ωρισμένες εκδηλώσεις τους. Τα μαλλιά του άντρα μεγαλώνουν με ταχύτατο ρυθμό, καθώς επίσης τα ματωσίνορα, η φωνή του γίνεται λεπτή, το μoustάκι του πέφτει και το στήθος του διογκούται.

Στη γυναίκα συμβαίνει το αντίθετο. Τα μαλλιά της πέφτουν, τα μάγουλα και το επάνω χέλος σκεπάζονται από τρίχες, καθώς και τα χέρια της, εκτός από τις μασχάλες, που χάνουν σιγά σιγά τις τρίχες τους. Η φωνή της, εξ άλλου, γίνεται βαρεία και θορυβή. Ο άντρας, δηλαδή, θηλυκοποιείται, ενώ η γυναίκα ανδροποιείται.

Κατά την περίοδο αυτή, τόσο στον άντρα όσο και στη γυναίκα εμφανίζονται όπτικές διαταραχές, λόγω αμαυρώσεως του κρυσταλλώδους φακού, καθώς και ακουστικές διαταραχές, λόγω σκληρύνσεως του τυμπάνου. Γι' αυτό, οι όπτικές και ακουστικές παρασθήσεις είναι πολύ συχνές. Ο άνθρωπος βλέπει φανταστικές εικόνες και ακούει φωνές, τραγούδια, μουσική κλπ. Τα δόντια του ξεκολλούν ταυτόχρονα από τα ούλα και πέφτουν. Τα νύχια, αντίθετα, χοντραίνουν, μεγαλώνουν με ταχύτατο ρυθμό και περλίσσονται, έτσι που μοιάζουν με γαμψώνυχες άρπακτικού ορνέου.

Ένα άλλο περίεργο φαινόμενο είναι το χρώμα του σκελετού. Ένώ από το ένα μέρος μικραίνει, από το άλλο τείνει να πάρη τη μορφή που έχει ο σκελετός του εμβρύου.

Η αφυδάτωση συνοδεύεται από πτώση της θερμοκρασίας, που μπορεί να κατέλθη ως τους 34 βαθμούς. Αυτή η πτώση της θερμοκρασίας ενολλάσσεται με αφινίσεις πυρετικές κρίσεις. Ο πυρετός ξεπερνάει κάποτε τους 40 βαθμούς.

Όταν η αφυδάτωση φτάση τα 30-40% του συνολικού βάρους του σώματος, επέρχεται ο θάνατος. Αυτός ο θάνατος δεν έχει τίποτα το τρομακτικό. Γιατί ο άνθρωπος πέφτει σε κωματώδη κατάσταση και χάνει σιγά σιγά τις αισθήσεις του.

Έτσι, το πέρασμα από τη ζωή στο θάνατο γίνεται με τον ίδιο τρόπο όπως και από το πολύ ηλικιωμένο άτομο. Η θνησιμότητα ή ο κανονισμός μπορεί να εμφανισθί κατά τα πρώτα στάδια. Ο άνθρωπος, όμως, περιέρχεται κατόπιν σε κατάσταση αδρανείας και είναι ανίκανος να εκτελέση και τις πιο στοιχειώδεις πράξεις της ζωής.

Από την τρυφερή
αγκαλιά της μανούλας
στά μοσχοπλυμένα
χιονάτα σεντονάκια του...

ROL μέ **07**

ΡΟΥΧΑ ΧΙΟΝΑΤΑ — ΧΕΡΙΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ

ΔΕΝ πιστεύω να υπάρχουν στον κόσμο πολλοί θείοι που να είχαν τόσο αγάπη, τόσο σιτοργή και τόσο ενδιαφέρον από τ' ανήλικους, όσο ο Θεοφάνης Μπουρμπουλόπουλος. Και όχι μόνο από τ' ανήλικους, μα και από τα παιδιά αυτών των ξαδερφιών. Στο σπίτι του δεχόταν συχνά τις επισκέψεις τους και απολάμβανε τις πιο τρυφερές εκδηλώσεις που μπορεί να χαρή ένας θεός. Γλυκύτητα, πρόθυμα κι ευγενικά, τον περικύλωναν κι έκαναν συναγωνισμό μεταξύ τους, ποιος θα τον περιποιήθι περισσότερο, ποιος θα σπρώξει τον άλλον για να πάρη μία θεία πιά ανετη στην καρδιά του θείου.

Αν χρειάζεται να πούμε πως αυτός ο θεός, ο Θεοφάνης Μπουρμπουλόπουλος, ήταν πολύ πλούσιος, το λέμε κι αυτό. Αν και δε νομίζω πως είναι ανάγκη να το πούμε, γιατί ο καθένας το καταλαβαίνει. Μπορεί ποτέ ένας φτωχός θεός να χήνη τέτοια αγάπη από τους δικούς του; Αυτό δεν έχει παρατηρηθί ποτέ στην παγκόσμια ιστορία των θείων.

Ήταν δυο αδέρφια. Ο Θεοφάνης και ο Περικλής. Ο Περικλής παντρεύτηκε νέος, έφτιαξε τρία παιδιά, τον Τώνη, τον Πίπη και την Τζέννη και θεώρησε την αποστολή του τελειωμένη. Κι άφησε αυτόν τον κόσμο, πριν συμπληρώση το μέσο όρο της ανθρωπίνης ζωής, όπως μας τον λένε οι στατιστικές. Στα πενήνταδύο του. Απασχολημένος, να φτιάχνει παιδιά, δεν δυνάμυνε να σκεφθί άλλο στη ζωή του. Πέρασε σαν ένας καλός νοικοκύρης, που αγωνιζόταν να συντηρήσιν την οικογένειά του και του λείπε να κάνει σε πολύ, ώστε δεν του μείνε καιρός να κάνει και λεφτά. Σπούδασε, βέβαια, τα παιδιά του και τους άφησε ένα σπίτι, μια σύνταξη και μια καλή ανύπαντρη.

Ο Τώνης πήρε δίπλωμα νομικής κι άνοιξε δικηγορικό γραφείο με πελατεία μετρημένη, ο Πίπης ακολουθούσε την τραπεζοϋπαλληλική σταδιοδρομία, η δε Τζέννη χορομοποιήσε τα τέλεια ελληνικά της σε μία μεγάλη εταιρεία, τμήμα «δημοσίων σχέσεων». Μα όλ' αυτά ήταν προσωρινά, καμιά ανησυχία για το μέλλον. Γιατί να δασανίζονται τα παιδιά να ρίξουν θεμέλια για να δημιουργήσουν κάτι δικό τους; Έδώ ήταν ο θεός Θεοφάνης, ο πλούσιος θεός Θεοφάνης, που θα τον κληρονομούσαν. Ένα έρμιο κορμί ήταν και δούλεψε τόσο πολύ στη ζωή του — δίως στο εξωτερικό — ώστε αντίθετα με τον αδερφό του, φτιάχνοντας λεφτά, δεν του μείνε καιρός να φτιάξει και οικογένεια. Κι έκανε πολύ καλά, όπως σκέπτονταν τ' ανήλικα του, τα ξαδέρφια του και τα παιδιά των ξαδερφιών του. Σε ποιόν θα τ' άφηνε; Και δεν θ' άφηνε. Ο θεός Θεοφάνης έπιασε τα εβδομήντα. Ναι, βέβαια, στεκόταν μία χαρά για την ηλικία του. Ήλθος, παχούτσικος, κεφατός με γελαστή συνωνυμία, με εύθυμη διάθεση πάντα, φρονιμός πολύ τον έβγαζε, μέχρι που είχε και «μιασέρ» για να του κάνει μασάζ, τρεις φορές τη βδομάδα. Κι γλεντζές. Είχε μια ιδιόρρητη βίλλα στο Ψυχικό, μ' έναν εξάισιο κήπο. Είχε λιμουζίνα με μόνιμο σωφό. Είχε υπηρετικό προσωπικό, από τρία πρόσωπα — χύρια ο κηπουρός και ο σωφό που είπαμε.

Πρέπει να χήνη πολλά ο θεός, έλεγαν τ' ανήλικα μεταξύ τους. Κι έπαιρναν χαρά κι λογάριαζαν: 'Η βίλλα δε θα χήνη δυο μισά εκατομμύρια; Και λιμουζίνα; Και πόσες καταθέσεις να χήνη; Αν κρίνεις από τον τρόπο της ζωής του, και βέβαια πρέπει να χήνη πολλά. Πόσο θα έδευη το μήνα; Σαράντα χιλιάδες το λιγότερο. Για να χήνη, λοιπόν, σαράντα χιλιάδες έδευη λογάριασε τι κεφάλαιο θα υπήρχε. Και βέβαια δε θα έδευη όλο το εισόδημα...

Κι έτριβαν τα χέρια τους. 'Αλλά σ' αυτή την προεξοφλητική χαρά, έπεφτε κάπου — κάπου μία ζοφερή σκιά:

Μόνο που είναι μία χαρά στην ύνεια του. Έχει σιδερένιο όργανισμός...

Αλλά υπήρχε και το αντίδοτο: Αυτοί οι σιδερένιοι οργανισμοί είναι που κλατάρουν καμιά φορά ξαφνικά. Ένα τσάκ... και τελειώνει το ζήτημα!...

Έναν τέτοιο θείο, λοιπόν, δεν τον αφήνουν από τη σιτοργνή τους ανήλικα. Του έκαναν συχνές επισκέψεις, τον έπαιρναν στο τηλέφωνο για να του πουν «καλημέρα θείε» του πήγαιναν και κανένα δωράκι: Ένα κουτί πούρα, να πούμε, ένα δίσκο γραμμοφώνου, ένα καλοδεχόμενο θιλιό, ένα σπιτικό γλυκό, κατά προτίμηση βύσσινο που του άρεσε και που τότε ήταν η κυρία 'Ιουλίτσα, η μαμά των παιδιών. Φυσικά του έκαναν και συμπληρώματα:

— Φτού να μην άδασκαθής, θείε. Κάθε μέρα και νεύροσε.

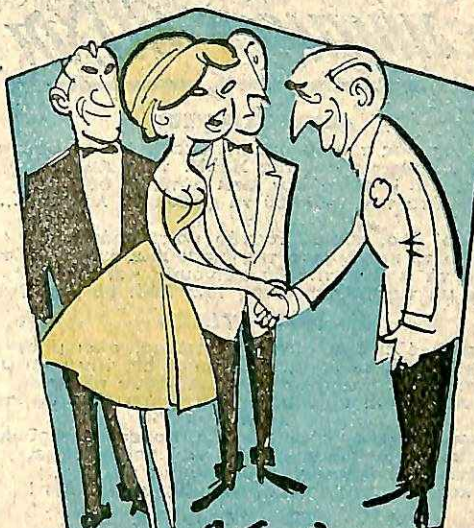
— Ούτε 55 χρονών δεν φαίνασαι...

— Τι φρεσκάδα είν' αυτή...

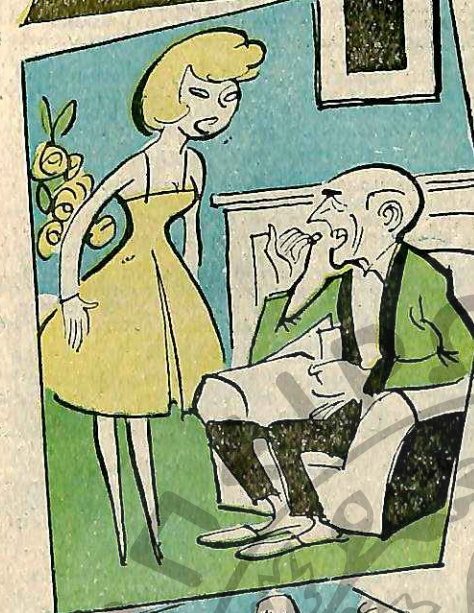
Τον καλούσαν και σε τραπέζι, στο δικό τους σπίτι. Πότε — πότε τους καλούσε κι αυτός, ίδιος όταν είχε κόσμο — δεξιώσεις, όπου ο μπουφές ήταν κάτι το άπιαστο και οι μπουκάλια με το ούζο αδειάζαν ή μία ύστερ' από την άλλη. Όπως είπαμε δεν έ-

ΕΠΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Η διαθήκη
του θείου

λείπαν και οι άλλοι συγγενείς, κι ο ένας δεν καλόβλεπε τον άλλον. Πρώ πάντως υπήρχε ένας συναγωνισμός στο θύσσινο: Κάθε οικογένεια ενδιαφερόταν για την ύνεια του θείου, του έστελνε κι από ένα δάσο. Τον είχαν πνίξει στο θύσσινο.

Το μόνο που δεν τους καλάρεσε, ήταν που έβλεπαν εκεί καμιά φορά και κάποια ανσυχητική εμφάνιση. Ήτανε κάτι υποπτές γνωριμίες, θηλυκές δέσπαια, αξιόλογες από κάθε άποψη. Μ' αυτές έδειχνε μεγάλη οικειότητα ο θεός και μπορούμε να πούμε ότι τον ευχαριστούσαν και με το παραπάνω. Τον είχαν δει, πότε με τη μία και πότε με την άλλη, σε εξοχικά κοσμικά κέντρα, σε καμπαρέ και σ' εκδρομές με τη μαύρη λιμουζίνα... Οι συγγενείς τις έβλεπαν με μίσος, αλλά ο Τώνης δε συμμερίζονταν τις ανησυχίες τους:

— Μήν είσαοτε κουτοί, τους έλεγε. Στήν ηλικία που βρίσκεται, αυτές είναι που θα τον στελίνουν μία ώρα νηρονώτερα. Έκει που κάθεται, σε μία σιτινμή...

Μεγάλη έορτή έγινε στα γενέθλια του θείου. Έκλεισε τα 70 κι έμπαυσε στα 71.

— Να χήνης, θείε!

— Χρόνια πολλά, θείε!

— Και στα εκατό, θείε!

Ο θεός ευχαριστούσε για τις εγκάρδιες αυτές εύχες και στα μάτια του ζωγραφίζονταν μία νύα ειρωνείας.

Όταν νηρίζαν στο σπίτι, μετά την έορτή, η Τζέννη, που μόλις κρατιόταν από τη χερά της, είχε στ' αδέρφια της και στη μαμά της:

— Έχω να σας άναγγείλω κάτι ευχάριστο. 'Αλλά άμα σπάσουμε σπίτι.

Έκει η Τζέννη έβγαλε ένα μικρό άδειο μπουκαλάκι:

— Κυττάξτε! το βρήκα στο κοιμόδινο του θείου. Χήνια για την καρδιά!

Το πήραν όλοι στα χέρια τους και το εξέτασαν με συνήκνη που έκανε τα μάτια τους να λυμούν. Λίγο άκουα και θ' άρχιζαν να χορεύουν! Ο θεός, λοιπόν, είχε την καρδιά του.

— Τι σας έλεγα; φώναζε ο Τώνης. Να μ' άκούτε έμένα!...

Αν τους έπεφτε ο πρώτος αριθμός του λαχείου, ο ένθουσιασμός δε θα ήταν μεγαλύτερος.

Για να δείξη ενδιαφέρον για το θείο, η Τζέννη βρήκε την ευκαιρία μία μέρα, που τον είδε να παίρνει χήπι, για να του πη: — Θείο, σας ένοχλει η καρδιά σας; — Αί, Τζέννη μου, στην ηλικία τη δική μου, κάτι έχει κάθε άνθρωπος. Δεν είναι τίποτα σοβαρό... Κάτι διαλείψεις έχω. — Ναι, αλλά πρέπει να προσέχετε. Η ζωή που κάνετε... σας κουράζει.

Ο θεός χάρθηκε τα μαλλιά της Τζέννης:

— Μη σε νοιάζει, Τζέννη μου. Έχω κάνει το λογαριασμό μου.

Η καρδιά της Τζέννης πέταξε. Η σημασία της κουβέντας που είπε ο θεός ήταν φανερό: Έχει κάνει το λογαριασμό του.

Άρα «σας έχω τακτοποιήσει». Καλέ μου, θείε... Τι σπουδαίος άνθρωπος που είναι!...

Αργότερα, στο σπίτι, η Τζέννη μπηκε χορεύοντας και τραγουδώντας. Σε λίγο χορεύαν όλοι.

Ένα τηλεφώνημα, κάποιο πρωί.

— Ο θεός σας.

— Τι;

Τι άλλο; όπως τότε πη ο Τώνης. Σε μία σιτινμή, έκει που καθόταν... έμεινε κασιμέβνος. Έτσι τον βρήκε η καμιάτέρα, όταν του πήγε το πριγνό.

Μέσα σε μία ώρα είχαν ειδοποιηθί όλοι οι συγγενείς. Ξαδέρφια και ανήλικα έτρεξαν.

Έξω από το σπίτι φέρεσαν τη λυπητερή μάσκα κι έδιναν συλλυπητήρια ο ένας στον άλλον.

— Ο καυμένος ο θεός...

— Έτσι, στα καλά καθούμενα!

— Μα δεν πρόσχε και λίγο, είπε η Τζέννη. Έγώ του τόχα πη. Θείε πρέπει να προσέχεις...

Με την πτώση μάσκα τον συνώδεσαν ως εκεί που όποιος πη έαπλημένος, δεν έαναυριζέει πιά. Μαύρες νροβάτες, μαύρα φορέματα, και, πίσω απ' αυτή τη μαυρίλα, καρδιάς που χτυπούσαν χαρούμενα...

Την επομένη, λάθαν ειδοποίησι από το συμβολαιογράφο. Ήταν όλοι παρόντες, ένα τέταρτο πριν από την ώρισημένη ώρα, ο Τώνης, ο Πίπης, η Τζέννη και η κυρία 'Ιουλίτσα, δεν είδαν με πολλή ευχαρίστηση και τα ξαδέρφια και τ' ανήλικα από δεύτερο χέρι. Πήλιν η προύνια έτοιμα για την κληρονομία. Κάπου ξεκαπέντε. 'Αλλά ο θεός, βέβαια, θα είχε κάνει τη θεολογία του...

Ο συμβολαιογράφος τράβηξε ένα φακέλο από το συρτάρι του. Έφερε το θέλημα

8

που πορ' δλη της τη μόρφωσι και την ανεξαρτησία, διατήρησε την αγνότητα της μόνο και μόνο γι' αυτόν. Πές του, λοιπόν, την αλήθεια κι είμαι σίγουρος πως θα τον απογοητεύσεις. Στο λέω αυτό για να σε διευκολύνω...

Τον κτύπησε αμέλεια της σκληρότητας, είρωνικά:
— Τά ξερεί δλα.
— Ο Γιώργος κοκκάλωσε.
— Τά ξερεί δλα;
— Ναι, του τ' είπα την ίδια στιγμή που μούκανε την πρότασι.
— Α, έτσι; Έκανε αυτός σαστι-σμένος.

— Έπειτα προσπάθησε να πάρη ύφος κυνικό.
— Συγχαρητήρια! Πέτυχες, βλέπω εκτός από τ' άλλα, ένα αραβωνιαστικό πολύ μοντέρνο. Τόσο το καλύτερο! Δε θα δυσκολευτή, λοιπόν, να καταλάβη και την καινούργια κατάστασι. Αφού τον συνήθισες να του μιλάς με ειλικρίνεια, το καλύτερο είναι και τώρα να του μιλήσεις με απόλυτη ειλικρίνεια. Πές του ότι με συνάντησες τυχαία μετά τόναν καιρό, κι' ότι αν τον παντρευτής, μοιραία θα τον απατήσης. Καλύτερο λοιπόν και ειλικρινέστερο είναι να διαλυθί ο αραβωνιασας.

— Δε γίνεται, Γιώργο...
Γιατί δεν ακούστηκε σταθερή ή φωνή της; Γιατί δεν τον κτύπησε στα μάτια; Γιατί έσκυβε το κεφάλι της, παρότι να το σηκώνη και να τον κεραυνοδολή με τη ματιά της;

Της έπιασε αυτός δυνατά το χέρι, την πόνεσε:
— Θά γίνη, Σούλα. Θά γίνη! Τό ξερώ πως θά γίνη. Λίγο άσπαρος χρειάζεται. Δε θά μου πής ότι τον αγαπάς;

— Κι' αν στο πώ;
— Δε θά το πιστέψω. Έσ' εμένα μ' αγαπούσες. Με το δικό σου τρόπο, μ' αγαπούσες...
— Έσ' δε μου έπες να βω άλλου την ευτυχία μου;

— Άσε τώρα τις εϋθύνες. Δεν πρόκειται να βρούμε ποιος έφταιξε. Πρόκειται να σώσουμε την ευτυχία μας, Σούλα. Δεν το βλέπεις, δεν το νοιώθεις πως μονάχα οι δυο μαζί μπορούμε νάμαστε ευτυχισμένοι; Ο γάμος μας μπορεί να γίνη πριν από τα Χριστούγεννα. Από σένα εξαρτάται.

Όσο μιλούσε τόσο γινόταν και πιο θερμός και πιο ενθουσιώδης. Τα μάτια του άστραφταν, πετούσαν σπινέδες όπως εκείνη τη βραδυά... Έκείνη τη μοιραία βραδυά, Κι' η Σούλα καταλάβαινε πως κάτι άρχιζε να τρέψη μέσα της. Λες κι' η καρδιά της έθευγε από τη θέσι της, και κρεμόταν αιωρούμενη στο κενό, λες κι' ο άερας έλειπε γύρω της.

Την ψυχολογούσε αυτός, ένοιωθε πως άρχιζε να λυγίζει. Της εξα-νέπιασε λοιπόν το χέρι δυνατά, λες και με το σφίξιμο του χεριού του ήθελε να της επιβάλη τη θέλησή του.

— Σούλα... Θά μου πής το ναι τώρα, αυτή τη στιγμή.
— Όχι, Γιώργο.
— Καλά, θά σ' αφήσω να το σκεφθής. Ίσως να μ' η το περίμενες. Τό ξερώ όμως πως θά μου πής το ναι. Τό ξερώ. Δε θά θελήσης να χάρισης την αγάπη σου σ' άλλον άντρα. Δεν είναι ο τύπος σου. Ουμψήσου εκείνη τη νύχτα. Έτρεμες δλόκληρη. Κι' εγώ δεν πίστευα πως ήταν δυνατόν να είμαι ο πρώτος άντρας της ζωής σου. Τώρα όμως το ξερώ πως δε γνώρισες άλλον άντρα, πως δε βέλεις να γνωρίσεις άλλον. Θά μου πής λοιπόν το ναι. Αύριο. Ξέλειες αύριο; Την ώρα που θά σχολάς από το γραβείο σου; Στις επτά;

— Δεν ξερώ.
— Ορίσέ μου έσύ. Μήπως ξε-ρεχτεί ο αραβωνιαστικός σου και σε παίρνει;
— Όχι πάντα, πρέπει να του τ' πω έγώ, να του τ' ζητήσω.
— Α, έτσι; Έκανε είρωνικά ο Γιώργος.

— Ναι! Κανονικά μένει στο εργαστήριό του έως τις οκτώ και περνά έγώ και τον παίρνω.
— Περιφρομα! Λοιπόν θά σε περιμένω κάτω στην πόρτα στις επτά. Συμφωνώ;
— Δεν του άποκριθηκε η κοπέλλα. Σηκώθηκε. Τά γόνάτια της έτρεμαν. Η λογική της, η συνειδήσή της, την έσπρωχναν να του βροντοφωνήση όχι. Κι' όμως κάτι την εμπόδιζε ν' άσθρώσει αυτή τη λέξι.

Ο Γιώργος τη συνόδευσε έως την πόρτα του γραβείου της. Στο δρόμο της έλεγε, της έλεγε.
— Σκέψου, πόσο καλύτερα ταιριάζουμε οι δυο μας. Θ' άφισες το γραβείο του Δήμου, όπωσδήποτε. Αν έχης μεράκι να εργάζεσαι, θά εργάζομαστε μαζί. Σούλα. Είμαι σίγουρος πως θά γίνης γυναίκα μου. Τό βλέπω, το νοιώθω πως θά γίνης γυναίκα μου.

Μ' αυτά τά λόγια την άφησε κι' η Σούλα υπήκε στο γραβείο της με την ψυχρή άναστατωμένη.

Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ
— Θεέ μου βόηθα με!
Καιρό είχε να νοιώση πως μόνη της σωτηρία ήταν η προσευχή. Καιρό είχε να καταλάβη πως δε μπορούσε μόνη της να κανονισή την τύχη της.

Όσπου νόρη ή ώρα να πάη στο δικαστήριο, ήταν άφάνταστα δυστυχισμένη.
Η δική αυτή που ήταν γι' αυτή ζήτημα ζωής και θανάτου ίσασε με τά χθες, στα μάχας εσφηνικά της σημασία της. Η σκέψι πως ό

Σπύρος θ' άναγκαζόταν ν' άναγνώριση, το νόθο παιδί, να δινή διατροφή, νάχη ένα χαλκά στο λαιμό του για όλη του τη ζωή έκανε να επαναστατή ίσασε τά χθες.

Τώρα όμως, σάν να είχε χάσει τη σημασία της. Και τό μόνο που ούπορε να πάρη αυτή η ίδια.
Ο Σπύρος της είχε πη, ότι δε θαρόταν αυτός έκελνο τό πρωί. Δεν ήθελε να παραστή στη δική, έπειδή ακριβώς φοβόταν μ' η π' γαινε ή πρώην σύζυγός του. Και μιά τέτοια συνάντησι θά ήταν γι' αυτόν όδυνηρή. Τό καταλάβαινε απόλυτα αυτό ή Σούλα. Σήμερα όμως, θά ήθελε να τον ιδή...

Πήγε πάντως στο δικαστήριο με θάρρος, με την άπόφασι να κέρη το π' αν ναι να κερδίση ό Σπύρος τη δική.

Όπως τό φοβόταν, ή Τασία, ή πρώην σύζυγός του ήταν παρούσα. Δίπλα της ένας από τους πιο γνωστούς δικηγόρους της Αθήνας.

Ποιν άρχισή ή διαδικασία, την παρατήρησε ή Σούλα με περιέργεια. Ήταν όπως τη φανταζόταν, λεπτή, άσημαντη κατά βάθος, άλλα καλοντυμένη. Και στο δικό της τό ντισίμο διάβαζε κανείς τό γούστο και τό κρημα τό Σπύρου. Θά ήξερε ασφαλώς πως ή νεαρά συνήγορος ήταν ή αραβωνιαστική του άντρος της, έπειδή της έριχνε ματιές φαρυμακερές.

Η μάχη δόθηκε σκληρή. Ή προκαταβολική εργασία όμως, είχε γίνει τόσο τέλεια εκ μέρους της Σούλας, που οι δικαστές δε δίστασαν. Χωρίς μεγάλη διαδικασία, ή άπόφασι βγήκε συντριπτική γιά τη γυναίκα. Η πατρίτης του παιδιού δεν άνηκε στο Σπύρο Κοντάση. Συνεπώς δε θά είχε καμμία εϋθύνη αυτός, καμμία επιδύσωνσι.

Μάλιστα άκουσε τά λόγια αυτά, ή Τασία έβαλε τις φωνές και τά κλάμιασε.

— Τό παιδί είναι δικό του. Έγώ, τον άντρα μου, τον αγαπώ...
Αναγκάστηκε να έπέμβη ό δικηγόρος της γιά να την καθησυχάση. Κι' ή Σούλα αισθάνθηκε πως ταραζόταν όσο έβλεπε τη γυναίκα αυτή να μαινεταί. Μόνον όταν άπομακρύνθηκε από τό δικαστήριο, κατάλαβε πως όλα αυτά δεν ήταν τίποτε άλλο παρά θέατρο. Ένας ρόλος καλά μελετημένος.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

Είχαν συμφωνήσει με τό Σπύρο πως θά την περίμενε σε κάποιο ζαχαροπλαστέιο, εκεί κοντά. Τόν είδε από μακρού να στέκει στην πόρτα. Η φυσιογνωμία του έδειχνε την άγωνία του. Τό πρόσωπό του ήταν όλόκληρο.

— Έν τάξει! του ώννεζε άπό μακρού.
Είδε τά μάτια του να μεγαλώνουν. Κι' έπειτα να βουρκώνουν. Βουβός της έπιασε τό χέρι, της τάσφισε. Κάμψηση ώρα δε μπορούσε να της μιλήση. Έπειτα ή φωνή του άκούστηκε βραχνή:
— Αγάπη μου! Κι' αυτό τό χρωστώ σ' εσένα. Όλη μου την ευτυχία από τώρα και στο εξής θά την χρωστώ σ' εσένα.

Μπήκαν μέσα στο ζαχαροπλαστέιο, κάθισαν ό ένας άντίκρου στον άλλον. Ο Σπύρος ήταν άκόμη χλωμός και ταραγμένος. Τό διηγήθηκε ή νεαρά δικηγόρος πως είχε διαπραγματιστή όλη ή διαδικασία. Αυτός την άκουγε άπληστα, δε ρώτησε όμως ούτε μιά λέξι γιά την πρώην γυναίκα του.

Όταν τέλειωσε την άφηγή της ή Σούλα, της έπιασε πάλι τό χέρι της τό χαιδέψε.
Η φωνή του άκούστηκε άπαλή σάν χάδι:
— Αγάπη μου... Τώρα ανασταίνω έλευθερία! Τώρα δε φοβάμαι πιά πως κινδυνεύει ή ευτυχία μας. Νάξερεις πόσο σ' αγαπώ...

Ήταν άπλά τά λόγια του. Και τό ύφος του άπλό. Κι' όμως τά λόγια αυτά, υπήκαν ίσια στην καρδιά της. Πιο πολύ από χίλια άλλα λόγια, οι λίγες αυτές λέξεις την άναστατώναν.

Τά μάτια του, τά πράα, γλυκά και καστανά του μάτια την κτύπησαν, περίμεναν.
— Κι' έγώ σ' αγαπώ...
Άκουσε τη φωνή της σάν ξένη. Δεν ήταν απόλυτα σίγουρη πως τούληγε την αλήθεια. Ήταν όμως απόλυτα σίγουρη, πως ήθελε να τον κάνει ευτυχισμένο.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΛΕΥΕΙ
Η ώρα ήταν έξη. Σε μιά ώρα ό Γιώργος θαρόταν να την πάρη. Και τό ήξερε ή Σούλα πως αν τον έβλεπε ξανά, δε θά έσφενυε.

Όλη της ή ψυχή ποθούσε να τον ιδή. Όλη της ή ψυχή ποθούσε να μείνη πιστή στο λόγο που είχε δώσει στο Σπύρο. Κι' όμως κάτι πάλευε άκόμη μέσα της, κάτι σαν να άντιδρούσε.

Έβλεπε τό ρολόι της, άφινε τά δευτερόλεπτα, τά λεπτά της ώρας να περνάω. Και τό ήξερε πως κάτι λεπτό της ώρας θά μπορούσε ν' αλλάξη τη ζωή της.

Αν έρχόταν επτά ή ώρα, άναγκαζόταν θά τον έβλεπε. Ένας μόνος τρόπος υπήρχε: Νά φύγη νωρίτερα. Νά τον άφήση να περιμένη.

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

Κι' όμως σά να ήταν ριζωμένα τά πόδια της στο πάτωμα και δε μπορούσε να σαλέψη, άφινε τά λεπτά να κυλάνε:

Έξη και τέταστο, έξήμισι...
Έκλεισε τά χαρτιά της. Βοι-

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ για τις μητέρες

Η ανατροφή του παιδιού

Σ' ΕΝΑ σύγγραμμα που εξέδωσε τελευταίως ο Βρετανός καθηγητής της Παιδικής Ψυχικής στο Πανεπιστήμιο του Σέφιλντ, Ρ. Ίλλινγκγουορντ, περιέχονται διάφορες συμβουλές για την ανατροφή των παιδιών.

«Ας κάνουμε λοιπόν μία πρόχειρη επίλογη ανάμεσα τους. Ίσως μερικές απ' αυτές να σας είναι ήδη γνωστές. Δέ θάπτεται όμως να τις ξαναδιαβάσετε άλλη μία φορά.

Διδάξετε στα παιδιά σας την αγάπη προς την πειθαρχία. Πρέπει να μάθω το κάθε παιδί ότι θα του συμβεί κάτι δυσάρεστο αν παρακούσει τους γονείς του. Είναι παράλογο το να απαγορεύετε κάτι στο παιδί σας, κι ύστερα να μην του κάνετε τίποτα όταν σας παρακούσει. Με την τακτική σας αυτή το κάνετε να μη δίνει καμιά σημασία στις απαγορεύσεις σας, αφού ξέρει πως δε θα υποστεί τίποτα παρακούοντάς σας.

Μη ζητάτε αγάπη, τιμωρία, αταξιοποίηση και ευγένεια απ' το παιδί, αν δεν του δίνετε σεις συνεχώς το παράδειγμα. Το ζωντανό παράδειγμα των μεγάλων ελκαστεί στην ψυχική διαμόρφωση των παιδιών. Α-σύγκριτα μεγαλύτερη επίδραση από κείνη που μπορούν να εξασκήσουν άσευδητοι συμβούλες.

Μη γελάτε όταν φιλοφρονείτε ένα αγοράκι κι κι ένα κοριτσάκι. Μη τους προκαλέσετε ποτέ αμηχανία, με τις ειρωνείες και τα ύπονοιασμένα σας, για κάτι που είναι εντελώς φυσιολογικό. Μη τα μαλώνετε και μη δείχνετε πως σκανδαλίζεστε, όταν το καθένα τους εκδηλώνει περιέργεια για την ιδιαίτερη ανατομική διαπλασία του άλλου. Κι' αυτό επίσης είναι άδολοτα φυσικό. Και το μόνο κακό που θα προέλθει, είναι εκείνο που θα προκαλέσετε σεις, αν εκκράσετε την αποδοκιμασία σας, για το θυμό σας, ή αν κάνετε οτιδήποτε για να το στασιάζετε.

Απαντάτε στις ερωτήσεις του παιδιού σας για τα σεξουαλικά ζητήματα, τη σύλληψη και τον τοκετό με ένα τρόπο εύκολο, νηπιό, χωρίς να του προκαλείτε την έντονη πωσι πως δεν έπρεπε να σας ρωτήσει.

Μην ανησυχείτε, όταν το κοριτσάκι σας διακρίνει για τις κοούλες και παίζει με ά-γοριστικά παιχνίδια, ή όταν το αγοράκι σας δείχνει ενδιαφέρον για τις κοούλες. Είναι κάτι που συμβαίνει συχνά και δε διαρκεί για πολύ καιρό. Φυσικά, δε θα ενθαρρύνετε το αγοράκι σας να παίζει με τις κοούλες, αλλά ούτε και θα το έμποδισετε, εφόσον είναι ακόμα 3 ή 4 ετών. Μεγαλώνοντας, τα παιδιά στρέφουν πια το ενδιαφέρον τους αποκλειστικά προς τα παιχνίδια του φύλου τους, εφόσον μάλιστα τα ενδιαφέρουν κι' οι γονείς τους σ' αυτό.

Αφίστε το παιδί σας να έχει φίλους, να παίζει μαζί τους, να ηγαίνει στο σπίτι των άλλων παιδιών. Έτσι θα το βοηθήσετε να βγει απ' την απομόνωση που χαρακτηρίζει τα παιχνίδια των πολύ μικρών παιδιών, και ν' αποκτήσει ένα κοινωνικό πνεύμα συνεργασίας.

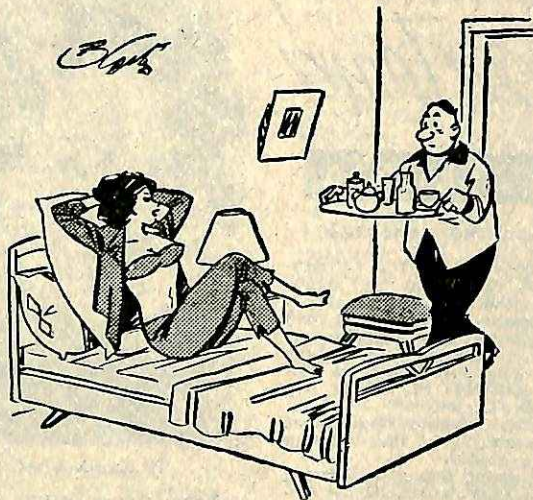
Μην προσπαθήσετε να του δώσετε να φάει, όταν δε θέλει. Το αποτέλεσμα θα είναι να του κόψετε ακόμα περισσότερο την όρεξη και να το κάνετε να συνηθίσει το φαί φροντιστά μονάχα να μη του δίνεται μπισκότα, καραμέλλες, κλπ., έξω απ' τις ώρες του φαγητού του.

Μη το ελαττώτε να πάει να κοιμηθεί. Και μην το συνήθισετε να κάθεται δίπλα στο κρεβάτι του, ή να το παίρνει στο δικό σας, ώσπου ν' αποκοιμηθεί. Αν αντίληψη αυτό το αδύνατο σημείο σας, θα φροντίσει να το εκμεταλλεύεται συχνά και θα σας θοισανίζει με τις απαιτήσεις του. Το παιδί θα κοιμηθεί οπωσδήποτε, όταν νυστάξει. Ίσως, αν είναι παιδί, ιδίως τα πιο ζωντανά, που βρίσκονται διαρκώς σε κίνηση, έχουν πολύ λιγότερη ανάγκη ύπνου απ' τα άλλα.

Μη δημιουργήσετε ζητήματα, αν δε θέλετε να καθίσει στο αδοχείο. Βέβαια, πρέπει ν' αποκτήσει τη συνήθεια να εκτελεί τις φυσικές ανάγκες του κανονικά και σε ώριμους ώρες, όπως οι ενήλικες. Αλλά αυτό θα γίνει πολύ ευκολότερα, αν δε δείχνετε πως δίνετε ιδιαίτερα σημασία. Θεωρήστε το σαν κάτι το φυσιολογικό, που θα συμβεί μόνο του, με τον καιρό, φτάνει να έχετε υπομονή.

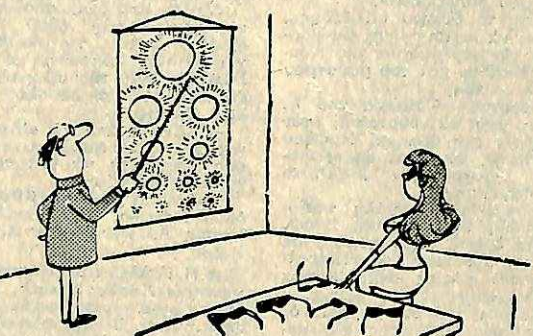
Μην κοροϊεύετε και μην αποθαρρύνετε το παιδί σας, αν δε θέλετε να γίνει ένας τύπος κλεισμένος στον εαυτό του. Αν, τίθεται, ενθαρρύνετε το όσο μπορείτε, σε κάθε περίπτωση.

Μη δείχνετε ιδιαίτερη ευνοία και προτίμηση σ' ένα παιδί σας, εις βάρος των άλλων. Είναι ο ασφαλέστερος τρόπος για να το κάνετε δυστυχισμένο.

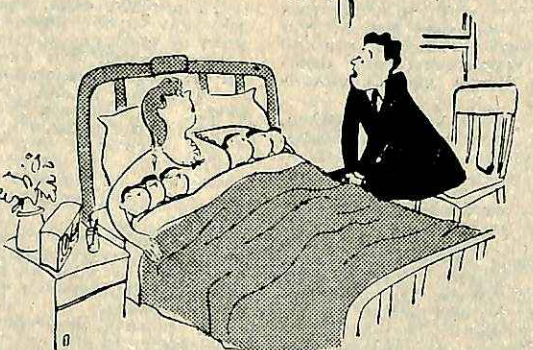

— Ουμμάς, αντρούλη μου, την άγγελία πούχες δημοσιεύσει πριν γνωρισθούμε ότι «ζητείται δεσποινίς να περιποιηθεί σοβαρόν κύριον»;

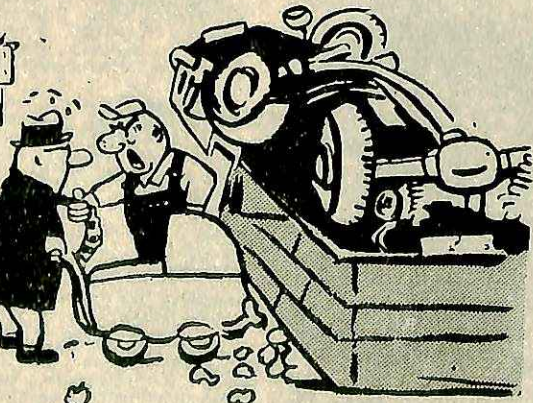
(Του Β. Χριστοδούλου)

Χωρίς λόγια.

— Ο προϊστάμενός μου γέλασε όταν του το είπα και νόμισε, πως ήταν κωλύο, για να του ζητήσω αύξηση!

— Μα δεν είδες, χριστιανέ μου, πως εγώ είχα το προβάδισμα;!

ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΨΕΜΜΑΤΑ για τη ζέστη

Τα μπάνια και η γύμναση δε δροσίζουν

ΠΟΙΟ είναι το θέμα της ημέρας, κάθε καλοκαίρι; Πως θα υποφέρουμε όσο το δυνατόν λιγότερο απ' τη ζέστη. «Αυτόσο, πολλά απ' τα μέσα που χρησιμοποιούνται συνήθως γι' αυτό το σκοπό, είναι... παραμύθια!

Αυτό απέδειξε μία έρευνα, που έγινε τελευταίως από μία ομάδα ειδικών σ' ένα αμερικανικό επιστημονικό κέντρο.

Νά τώρα μερικές από τις προκαταλήψεις που διέφευσαν τα πειράματα αυτά:

Τα ανοιχτόχρωμα φορέματα φέρνουν δροσιά. — Είν' αλήθεια ότι τα ανοιχτόχρωμα απορροφούν τη θερμότητα περισσότερο απ' τα ανοιχτά. Σε τα ρούχα όμως γενικά, είναι τόσο μικρές οι διαφορές, που ποσοφίσεως της θερμότητας, ώστε το χρώμα τους δεν επηρεάζει αισθητά τη ζέστη ή τη δροσιά που αισθανόμαστε.

Τα ζεστά μπάνια ή ντους δροσίζουν. — Άλλοι πάλι πιστεύουν το ίδιο για τα κρύα. Κανένα όμως απ' αυτά τα δύο δεν αληθεύει. Το σωστό είναι να έχει το νερό του μπάνιου ή του ντους τη θερμοκρασία του δέρματος, δηλαδή γύρω απ' τους 32 βαθμούς. Το ζεστό νερό δίνει θερμότητα στο σώμα και μπορεί να μας κάνει το ίδιο κακό, σαν να σταθούμε για πολλή ώρα γυμνοί στον καυτό ήλιο. Το κρύο πάλι δεν συσφίγγει τα αιμοφόρα αγγεία του δέρματος, για να μην έρθει το αίμα στην επιφάνεια και χάσει τη θερμότητά του. Το αποτέλεσμα είναι να μη μπορούμε να δροσιστούμε, γιατί το δέρμα, όταν μείνει δίχως αίμα, γίνεται θερμοαπομονωτικό, σαν στρώμα φελλού πάχους 1 πόντου, και δεν αφήνει να φύγει η θερμότητά του σώματος.

Τα θαλάσσια μπάνια ανακουφίζουν απ' τη ζέστη. — Η δροσιά που φέρνουν, ελ- ναι εντελώς προσωρινή. Όταν βγούμε κα- τ'όπου απ' τη θάλασσα, το σώμα μας παίρ- νει περισσότερη θερμότητα απ' όση έχασε μέσα στο νερό. Γιατί, καθώς ο ήλιος θερ- νει τη γυμνή αμμοδιά και τα θράσχα, η θερμοκρασία του περιβάλλοντος μπορεί να φτάσει εύκολα τους 48—50 βαθμούς. Η «δροσιά» της ακροθαλασσιάς δεν είναι πα- ρά απλή υποβολή, τουλάχιστον την ημέρα.

Όταν ιδρώνουμε, δεν πρέπει να πίνουμε νερό. — Αυτό είναι ένα λάθος, που μπορεί να μας στοιχίσει και τη ζωή ακόμα. Στην πραγματικότητα, πρέπει να πίνουμε με τον εαυτό μας να πίνουμε πολλά υγρά, ζεστά ή κρύα, έτσι και χωρίς να διψάμε. Γιατί ο κανονικός μηχανισμός της δίψας δεν ανταποκρίνεται τότε ικανοποιητικά στις ανάγκες του οργανισμού μας. Μπο- ρει δηλαδή να μη διψάμε, κι όμως ο ορ- γανισμός μας να χρειάζεται υγρά, για ν' αναπληρώσει όσα έχασε απ' τη ζέστη.

Αν ελαττώσουμε και μειώσουμε ακίνητοι, υποφέρουμε λιγότερο απ' τη ζέστη. — Μπορεί να ξεκουράζεσθε έτσι, αλλά τί- ποτε παραπάνω. Αντίθετα, η κανονική κί- νηση και δραστηριότητα βοηθεί το σώμα μας να ξεριχτεί καλά-καλά στη ζέστη.

Πρέπει να φοράμε όσο το δυνατόν λιγώ- τερα ρούχα. — Αυτό δεν αληθεύει από- λυτα. Μπορεί να νιώθουμε πιο δροσιά φο- ρώντας όλα μας τα ρούχα, παρά ένα μα- γιό του μπάνιου. Γιατί τα ρούχα είναι θερμοαπομονωτικά και μας προστατεύουν, όχι μόνον απ' τις ακτίνες του ήλιου, αλλά κι' απ' τη θερμότητα που εκπέμπουν τα γύ- ρω μας αντικείμενα. «Αν αμφιβάλλετε γι' αυτό, δεν έχετε παρά να προσέξετε πως ντυνόνται οι Άραβες, που είναι κουκου- λωμένοι απ' το κεφάλι ως τα πόδια για ν' αποφεύγουν τη φλογερή ζέστη της ερή- μους. Αυτό τους έχει διδάξει η πείρα τούτων αιώνων.

Πρέπει να τρώμε αλμυρά φαγητά, για ν' αναπληρώσουμε το αλάτι που χάνουμε με τον ιδρώτα. — Όταν ιδρώνουμε πολύ, ο ιδρώ- τας μας γίνεται όλοένα λιγότερο αλμυρός. Ο οργανισμός μας φροντίζει έτσι να δια- τρήσει το αλάτι που του χρειάζεται. «Αλ- λως, η αντικατάσταση του αλατιού που γύ- ρηκε απ' το σώμα μας με τον ιδρώτα, δε μας δροσίζει, αλλά μονάχα μας ξαναβί- νει τις σωματικές δυνάμεις που χάσαμε από τη ζέστη.

Το καλοκαίρι πρέπει να τρώμε ελαφρά, ν' αποφεύγουμε το κρέας και τις πατάτες και να προτιμούμε τις δροσιστικές σαλά- τες. — Οι ανάγκες διατροφής του οργανι- σμού μένουν οι ίδιες το καλοκαίρι, όπως και το χειμώνα, γιατί καταναλώνουμε τις ίδιες θερμίδες, όταν εργαζόμαστε τόσο στη ζέση όσο και στο κρύο. Χρειάζεται, ο- στε λοιπόν πάντα την ίδια ισορροπημένη διαίτα, με άφρονες πρωτεΐνες. «Αν μας κάνει όρεξη να φάμε κρέας με πατάτες, μέ- σα στα κινικά καύματα, δεν υπάρχει κα- νείς απολύτως λόγος να το στερηθούμε.

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ το δρόμο, που φέρνει από την Τρίπολη στη Σπάρτη, σ'αφθάσαμε στα ύψοματα του Βρούλι, θ' αντίκρυσαμε το υπέροχο πανόραμα του χιονισμένου Ταυγέτου, με τις άμε- τηρες κορυφές του, που με τα πολυμορφα μυτερά σχήματά τους χάνονται στον ούρανο. Από την πιο ψηλή από αυτές — τον Ταυτό των αρχαίων — που έχει ύψος 2409 μ. λένε πως μπορεί να διακρίνει κανείς με δυνατά κάλια, πριν ξεπροβάλλει ο ή- λιος, τα Δαρδανέλλια, το Βόσπορο και την Κων- σταντινούπολη από τη μεριά της 'Ανατολής, την Κόττα 'Ιταλία και τη Σικελία από τη Δύση.

Αλλά η μεγαλόπρεπη αυτή σκηνογραφία του Ταυγέτου συμπληρώνεται με το τοπίο, που απλώ- νεται στους πρόποδες του με τον κάμπο της Λα- κωνίας, που τ'όσο διασχίζει, σαν τεράστιο φι- δι, ο Εύρωτας. Και στη μέση του πράσινου κάμ- που ξεπροβάλλει η Σπάρτη, με τα άσπρα σπίτια της, και κάνει ακόμα όμορφότερο το τοπίο. Η Σπάρτη!... Με τη μεγάλη ιστορία της στον άρ- χαίο κόσμο. Η δόξασημη πολιτεία, με την αλ- σπρή άγωνα των πολιτών, με τη μεγάλη στρα- τωτική της οργάνωση, με το Λυκούργο και τη νο-

Σπάρτη Μυστράς Μονεμβασία

Η φαντασμαγορία του Ταυ- γετου και της κοιλάδος του Εύρωτα

μοθεσία του, αλλά και με την 'Ωραία 'Ελένη και τις άλλες Σπαρτιάτισσες, που δεν άκολο-θοσαν διόλου το αίσθημα της ηθικής των Σπαρτια- τών. Ο 'Αριστοτέλης γράφει πως ο Λυκούργος θέλησε να κάνει μόνο τους Σπαρτιάτες έγκρατες, όχι όμως και τις Σπαρτιάτισσες, που άκούσαν μάλιστα ένα είδος γυναικοκρατίας στην πολι- τεία.

Η αρχαία Σπάρτη, που επί μία τριακονταε- τία μετά τον Πελοποννησιακό πόλεμο είχε ήγεμο- νεύσει στην 'Ελλάδα, άρχισε να παρακμάζει από τον 4ον π.Χ. αιώνα. Κατόπιν υπέστη τις επιδρο- μές διαφόρων βαρβάρων, από τις οποίες η με- γαλύτερη ήταν των Γότθων με τον 'Αλαρίκο (396 μ.Χ.) και έξπες τέλος στην βυζαντινή χροιά σε μία μικρή πολιτική που ήταν γνωστή με το όνομα Λακεδαιμονία—και ήταν τόσο πα- ραμελημένη, ώστε μόλις τον 11ο αιώνα οι Σπαρ- τιάτες έγιναν Χριστιανοί από τον Ιεραπόστολο Νίκωνα, τον αμεινωμένο. Καινούργιες πολιτεί- ες—μεγάλα προπύργια του ελληνισμού και της 'Ορθοδοξίας—δημιουργήθηκαν στα μεσαιωνικά χρόνια, στο Μυστρά και στη Μονεμβασία και η αρχαία Σπάρτη έβρεχε σιγά-σιγά και εξαφανί- στηκε. Όταν ο 'Οθων θέλησε να την ξαναχτίσει το 1834, δυσκολεύτηκαν να θρουν και τη θέση ακόμα της πόλεως!

Οι άνασκαφές που έγιναν από την άγγλική αρχαιολογική σχολή μας έδωκαν τα ερείπια της αρχαίας Σπάρτης και πλούτισαν το μουσείο της νεώτερης με αξιόλογα ευρήματα που φωτί- λη τις πολλές ασέλδρες της αρχαίας ιστορίας. Έκτός από το αρχαιολογικό της ενδιαφέρον η Σπάρτη παρουσιάζει και τουριστικό, με τα καλά ξενοδο- χεία που έχει, τις ωραίες εξοχές της κι' ακόμα γιατί είναι το κέντρο από το οποίο μπορεί να έπισκεφθί κανείς δύο από τους περιφημότερους τόπους του μεσαιωνικού ελληνισμού: το Μυστρά και τη Μονεμβασία. Στην τελευταία ηγαίνει κανείς και με το θαπύρι από τον Πειραιά ή με αυτοκίνητο από τη Σπάρτη.

Ο Μυστράς θρίσκειται σε απόσταση 6 χιλιο- μέτρων από τη Σπάρτη επάνω σ' ένα κινικό όρανο που προβάλλει στη ρίζα του Ταυγέτου. Η ιστορία του άρχίζει την εποχή της Φραγκοκρα- τίας. Όταν οι Φράγκοι πήραν την Κωνσταντινού- πολι (1204) για να στερεώσουν την κατοχή τους στην 'Ελλάδα χτίσαν καινούργια κάστρο ή έπισκεύσαν μερικά από τα παλιά. Ένα από αυτά ήταν και ο Μυστράς. Τον έφτιαξε το 1249 ο Γουλιέλμος Βιλλαρδουίνος, καθώς μας πλη- ροφορεί το «Χρονικό του Μορέως». Από το χρονι- κό αυτό μαθαίνουμε ότι ο Μυστράς ήταν άδουιν παράδεισο, απόκομο εις όρος και Μυζηρθάν το δούμασεν (δ Βιλλαρδουίνος) διατι το κράζαν ούτως και λαμπρόν κάστρον το έθηκαν και μέγα δυναμάρην. Προσωνός το όνομα του Μυζηρρά όρελίζεται στο έπιθετο του Ιδιοκτήτου του δουνού ή στο επάγγελμα του.

Αλλά το κάστρο του Βιλλαρδουίνου, που ένα κομμάτι του σώζεται και σήμερα, δεν έμεινε για πολλά χρόνια στα χέρια των Φράγκων. Μετά μία δεκαετία (1259) οι Φράγκοι νικήθηκαν από τους Βυζαντινούς της Νικαίας στη μάχη της Πελα- γονίας και ο Βιλλαρδουίνος πιάστηκε αιχμάλω- τος.

ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

τος. Και για να ελευθερωθί άναγκάστηκε να παραχωρήσει στους Έλληνες τα κάστρο της Μο- νεμβασίας, της Μεγαλίας Μάρνας και όπως λέγει το χρονικό: από τρίτον και ευμορφώτερον του Μυζηρρά το κάστρον.

Από την εποχή εκείνη ο Μυστράς παίρνει έ- ξαιρετική ανάπτυξη. Γίνεται στην άρχη ή έδρα του Βυζαντινού στρατηγού που στέλνεται από την Κωνσταντινούπολη να κυβερνήσει την Πελο- πονήσο κι' έπειτα ή προέδρου του Δεσποτά- του της Πελοποννήσου (1348-1460), που το κυ- βερνούσιν συνήθως οι νεότεροι άδελφοί του αού- κράτορα της Κωνσταντινουπόλεως. Οι βασιλικές οικογένειες των Κατακοζηνών και των Παλαια- λόγων θα του δώσουν έξαιρετική αήλη. Ας χτί- σουν σπουδαίες εκκλησίες, μοναστήρια και πα- λάτια και θα κάνουν το Μυστρά το στρατιωτι- κό, το πνευματικό και το καλλιτεχνικό κέντρο της αυτοκρατορίας που έβυε. Στη μητροπολι- του Μυστρά στέφθηκε αυτοκράτορας του Βυζαν- τίου ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος (6 'Ιανουα- ρίου 1449) και από εκεί ξεκίνησε ή αυτοκρατο- ρική πομπή για την Κωνσταντινούπολη.

Όχι πολλά χρόνια μετά την πτώση της Κωνσταν- τινουπόλεως ο άδελφός του τελευταίου αυτοκρά-

Η Μητρόπολις του Μυστρά

τορα, ο Δημήτριος Παλαιολόγος πρότιμης να παραβεί το κάστρο του Μυστρά στο σουλτάνο (30 Μαΐου 1460) και να προσκολληθεί στην αλ- λη του, ενώ ο άδελφός του Θωμάς έφυγε για την 'Ιταλία για άναχωρήσει την τουρκική κατακτηση. Έτσι τελείωσε το Δεσποτάτο του Μυστρά.

Την εποχή της τουρκοκρατίας ο Μυστράς δεν έπαυσε να έχει έξοχους θέσι. Ήταν έδρα Βλα- τίου με πάσα διοικητική και είχε άκριο έμποριο και βιομηχανία μεταξίου. Το τέλος του 18ου αιώνα ο πληθυσμός του είχε φτάσει τις 42 χιλιάδες κα- τοίκους. Η καταστροφή του άρχισε από την έπα- νάσταση του 'Ορλώφ (1770) και συμπληρώθηκε κατά το διάστημα της 'Ελληνικής Έπανάστασης. Μετά την άπελευθέρωση της 'Ελλάδας οι περισ- σότεροι από τους κατοίκους του εγκαταστάθηκαν στη Σπάρτη και στον κατάφορο Νέο Μυστρά, που χτίστηκε στην πεδιάδα. Η πολιτεία με τη βυ- ζαντινή δομή και την έμπορική άκμή στα χρόνια της σκαδίας έρημώθηκε. Οι χωρικοί των γύρω από το Μυστρά χωριών φρόντισαν να του δώσουν την τελευταίη δολή, εηλώνοντας, σπία, εκκλη- σίες και παλάτια και παίρνοντας τα υλικά τους.

Απομνημονεύει πια ο Μυστράς είχε περάσει στην περιοχή του θρύλου και ή λαϊκή φαντασία ήθελε τα βυζαντινά παλάτια για άνακτορα του Μνε- λάου και της 'Ωραίας 'Ελένης! Έπρεπε να πε- ράσουν άρκετα χρόνια για να κινήσει το αρχαιο- λογικό και επιστημονικό ενδιαφέρον για το μνη- μείο αυτό της βυζαντινής ιστορίας και τέχνης. Α- πό τις άρχες του αιώνα μας άρχισαν συστηματι- κές έργασίες άνασκαφών και άνασκαφάσεων, που μας έφάνθαν στην πολιτεία που περισσότερα από κάθε άλλο τόπο φέρνει τον έπισκέπτη κοντήτερα στα βυζαντινά χρόνια, όπως ή Άθήνα τον φέρνει κοντήτερα στην αρχαία 'Ελλάδα.

Αναβαίνοντας κανείς τα άνηφορικά καλντερί- μια του Μυστρά ανάμεσα σε σπία, που τα δαν- τελατά τους έρείπια παρασταίνουν σωτηρία και με- λαγχολικά, παίρνει μία εικόνα της άσπρηής βυ-

ζαντινής πολιτείας. Και ή υποβλητική σκηνοθεσία συμπληρώνεται με τις εκκλησίες και τα μνημεία που ξεπροβάλλουν μέσα από τα έρεισμιόμια σπία και είναι από τα λαμπρότερα δείγματα της βυ- ζαντινής σοφίας και τέχνης. Οι εκκλησίες της Παντάνασσας, της Περιελέπτου και της Εύαγγελ- λιστριάς, ή Μητρόπολις με το έπισκοπικό μέγαρο, το άρχοντικό των Άσκαρι και του ναυαρχού Μα- νουήλ Φραγκοπούλου, δείχνουν στον έπισκέπτη ό- λο το μεγαλείο της βυζαντινής τέχνης των τε- λευταίων αιώνων της αυτοκρατορίας. Άλλά συγ- χρόνως και το αίσθημα, της γαλήνης, της συμμε- τρίας και της κλασσικής απλότητας, που χαρά- κτηρίζουν το σύνολο της νεκρής πολιτείας.

Το άλλο έακουσμένο κάστρο των χρόνων του Βυζαντίου, της Φραγκοκρατίας και της Τουρκο- κρατίας, που μπορεί να έπισκεφθί κανείς με αλ- τοκίνητο από τη Σπάρτη, είναι ή Μονεμβασία. Το κάστρο αυτό, που ή λαϊκή φαντασία το πέρασε στην περιοχή του θρύλου και ή λαϊκή μούσα το έξόμνησε, είναι χτισμένο επάνω σ' έναν άπότομο ψηλό όρανο που άκουμπά σ' ένα μικρό νησάκι στην άνατολική παραλία της Πελοποννήσου, λίγο βορειότερα από το Μαλέα.

Μία λίθινή γέφυρα—μήκος 130 μέτρων— συν- δέει την Πελοπόννησο με τη Μονεμβασία. Είναι ο μοναδικός δρόμος που δίνει το νησί με την έπα- ναντι στεριά—ή μόνη έμβασία— από τον όποιο πήρε και το όνομά της στα βυζαντινά χρόνια.

Στο επάνω μέρος του όρανου θρίσκόταν το κάστρο με την παλιά πολιτεία και πιο κάτω, στην πλαγιά που χρησιμεύει για βάθρο του θεο- ρατού όρανο, είναι χτισμένη άμφιθεατρικά ή ση- μερινή κοινόπολις με τους λιγοστούς κατοίκους, που όσο πάνε—ιδίως τα τελευταία χρόνια— και λιγοστεύουν περισσότερο, με κίνδυνο και ή Κάτω Μονεμβασία να περάσει κι' αυτή σε λίγο στην πε- ριοχή του θρύλου και των φαντασμών. Καιρός είναι να ένδισαφροθούν περισσότερο ο τουρισμός και το κράτος για τους καλούς Μονεμβασίτες.

Η ιστορία της Μονεμβασίας άρχίζει από τη βυζαντινή εποχή επί της βασιλείας του αυτοκρά- τορα Μωριτίου (582—602). Τότε, μερικοί Λάκω- νες, για ν' άποφύγουν τις επιδρομές των Άρά- βων και άλλων βαρβάρων, διαλέξαν το όρανο αυτό και τον μεταθέσαν σε άπόρθητο φρούριο. Η έξαιρετική όμως θέσι της Μονεμβασίας—επάνω στο θαλάσσιο δρόμο, που συνδέει την Άνατολή και τη Δύση και το ισχυρό κάστρο που την προ- στάτευε την έκαναν γρήγορα μία από τις σπου- δαιότερες έμπορικές σκάλες. Έκτός από το δια- μετακομιστικό έμποριο ή Μονεμβασία είχε δική της διοικητική μεταξίση και πρό παντός το έα- κουσμένο κρασί της, την περίφημη Μαλβασία, που ήταν περίφημη στα βασιλικά γεύματα του δυ- τικού κόσμου.

Στους δύο τελευταίους αιώνες της βυζαντινής αυτοκρατορίας ή Μονεμβασία είδε τη μεγαλύτερη άκμή της. Ήταν το έμπορικό λιμάνι του Δεσπο- τάτου του Μυστρά και ο πληθυσμός της έφτασε τις 8 χιλιάδες. Η άκτινωμένη διαδρομή της πνευματικής, είχε ξεπεράσει τα σύνορα του Βυ- ζαντίου. Ο Μητροπολίτης της Μονεμβασίας έξου- σίασε τις μεγαλύτερες έπισκοπές του Μωρία και μέσα στην πόλη υπήρχαν τετρακόσιοι παπάδες και καλόγεροι!...

Μετά τους Βυζαντινούς, Βενετσιάνοι και άλλοι έγιναν οι κύριοί της του έακουσμένου κάστρου. Οι βυζαντινές εκκλησίες χαλάστηκαν και έγιναν τσιμιά και καταστράφηκαν και οι κληματαριές που δίναν την περίφημη Μαλβασία. Ώστόσο στην εποχή της τουρκοκρατίας το κάστρο της Μονεμ- βασίας έξακολουθούσε να είναι από τα ισχυρότερα και ή πολιτεία μία καλή έμπορική σκάλα.

Σήμερα ανάμεσα από τα ερείπια των βυζαντι- νών σπιτιών περνούν τα στενά καλντερίμια, που όδηγούν στο επάνω μέρος του όρανο, σ' ένα ά- περαντο πλάτωμα, που άγναντεύει τη θάλασσα του Αιγαίου και τα θουνα της Πελοποννήσου. Και πέ- ρα στην άκρη του όρανο, στο χείλος του γκρε- μού, παραστάει άδραση, επίβλητη, σ'α βυζαντι- νή άρχοντοσύνη, ή εκκλησία της Άγίας Σοφίας, ένα από τα καλύτερα βυζαντινά μνημεία, που μοιάζει σε άρχιτεκτονική με την εκκλησία του Δα- φνίου. Χτίστηκε στα χρόνια του αυτοκράτορα Άν- δρονίκου.

Μία έπισκεψή στη Μονεμβασία, έκτός από το ιστορικό ενδιαφέρον, που παρουσιάζει—είναι και μία τουριστική απόλαυση. Ίδιος το θέλουμε, όταν ο όρανος λούζεται στα μενεξένια χρώματα. Γι' αυτό και οι Τούρκοι την όνομασαν «Μενεξέ κα- λείν», δηλαδή «κάστρο των μενεξένων». Και ή φαντασμαγορία γίνεται έντονότερη τις φεγγαρό- λουσες νύχτες. Όταν μέσα από τη φατολοσμένη βάλασσα ξεπροβάλλει ο όρανος κι' από κάποιο σπινάκι της Κάτω Μονεμβασίας άκούγεται ή φω- νή της λυγρής που σιντοτραγουδάει παλιές δό- ξες:

«Βυζαντινοί τη χτίσανε
με αία την πόλιν...
Περήσανοι και τρούμεροι
ήταν στο κάστρο τους φρουροί!...»

ΕΠΑΜ, Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Μάνη—Καλαμάτα.

Τά Άψυχα διηγοούνται... ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

«ΔΑΝΕΙΣΤΗΚΑ μύρα από τὰ ἄ-νοιχτά του Σαρωνικοῦ κι' ἤρ-θα νὰ τ' ἀκουμπήσω σὲ μιά γοη-τευτικὴ παραλία τοῦ Σούνιου. Ἦ-ταν ἓνα λιμανάκι ζωγραφιά, σκαμ-μένο στὰ βῆθη ψηλῶν βράχων, πού το κορνίζαρεν καί πού φονοῦσαν γιά διακοσμῆσι ἓνα στέμμα ἀπὸ φρέσκα ὀλοπράσινα πεῖκα. Βοτσα-λακία μὲ τὰ πῖο παράξενα σχήμα-τα καί τὶς πῖο ἀσύλληπτες πολυ-χρωμίες γεμίζανε τὸ βάθος τῆς ἀ-κυμαντῆς θαλάσσης μὲ τὴν ὀλογά-λην διαφάνεια καί τὴν μαλακιά ἀμ-μο τῆς ακρογιαλίας.

»Ἦτανε μιά περίφημη πλῆθς γιά κολυμπι. Δε συχνοῦσαν ὅμως πο-λύ. Ὁ κόσμος προτιμῶν τὶς κον-τύνες ακρογιαλίες κι' ἐκεῖ συνωτί-ζεται καὶ σαρδελαιοποιεῖται. Ἐτσι, κατηντήσε, τὶς Κυριακὲς κυρίως, τὸ Καλαμάκι κι' ὁ Ἄλιμος, ἡ Βού-λα, ἡ Βουλιανγμένη κι' ἡ Βαο-κίς νὰ πῆσουν ἀπὸ ἀνθρώπους πού γεμίζουν σὰ μυμηγκία τὴ θάλασ-σα... Ἐνῶν μεγάλο μαρτύριο ἡ πο-λυκοσμία καί δὲν τὸ ἐξουδετερῶνῃ ἡ ἐπαφή μὲ τὸ ὑγρὸ στοιχεῖο. Δὲν εἶναι οὐκὸν ὅμως, βλέπετε, οἱ μεγάλες μασὲς τῶν ἐργαζομένων νὰ μετακινήθουν πῖο μοκρὰ. Παίρνουν τὸ λεωφορεῖο καί στὴν πρώτῃ θά-λασσα πού θὰ βρουνε, βουτᾶνε — ἀκόμα καί στὴ σούδα τοῦ Δέλτα!

»Ἕνας μπότης ὅμως ἐξυμνος κι' ἐκλεκτικός — καί τέτοιος κολα-κευομαί νὰ πιστεύω, ὅτι εἰμαι — ἀποφύγει τὶς πολυκοσμίες τῶν κοντύνων ἀκτῶν. Ξεμοναχίζεται σὲ μακρινὲς ακρογιαλίες — νὰ, ὅπως αὐτὴ πού σὰς εἶπα στὸ Σούνιο — κι' ἐκεῖ παχυνδίζει μέσα στὰ πεύ-κα, στὰ σκίνα, στὰ θυμάρια, ἢ στῆ-νει τὸ αὐτὶ του, γιὰ νὰ κρυφά-κουσῃ τὶς ἐμπιστευτικὲς συζητή-σεις τῶν ἀνθρώπων — τῶν λιγῶν καί ἐκλεκτῶν, πού ἔρουνε νὰ ἀνα-καλύπτουν τὶς διαφορὲς ὁμορ-φίες καί νὰ τὶς χαίρωνται μόνι-τους...

»Μιά παρέα τέτοιων ἀνθρώπων ἤρθε γιὰ νὰ περάσῃ τὴ μέρα τῆς στὸ λιμανάκι πού ἐλπίζω, ὅτι τὸ ἀγαπήσατε ἀπὸ τὴν περιγραφή μου. Παρέα νοικοκυριστικῇ, εὐπρεπῇ, χωρὶς ἀπαραδεκτοὺς «μοντερνι-σμούς», πού, νὰ ἔρετε, ἐγὼ δὲν τοὺς σηκώνω... Γούθηκαν ἀξιοπρε-πῶς — ὑπάρχει ἀξιοπρέπεια καί στὸ γούσιμο, τὸ ἴδιο ὅπως ὑπάρχει πολὺ συχνὰ ἀναξιοπρέπεια καί στὸ ντύσιμο! — κάμαν τὸ μπάνιο τοὺς, παῖξαν μὲ τὴ δροσερὴ γαλαξία θά-λασσα, μάζεψαν ἀχνίους — γιὰτὶ στὴν ἀπαρτῆμει τῶν προτερημά-των τοῦ μέρους, ἔχουνε νὰ σὰς προσθέσω, ὅτι τὰ βραχιόκια ὅλα ἴ-τανε γεμάτα ἀχνίους... κι' ὕστε-ρα ἔαπλῶσανε στὴν ἀμμουδιά. Βγά-λανε τὰ φαγιά τοὺς κι' ἀρχίσανε

— Πάλι τὰ ἴδια ἀρχίες; τοῦ εἶπε παγερά.

Ὁ μπότης κρυφακούει

νὰ τρώνε καί νὰ πίνουνε. Ὑστερα ἔαπλῶσανε κάτω ἀπὸ τὰ βράχια, πού προσέφεραν δροσερὴ σκιά, καί παραδοθήκανε στὴ γλυκεῖα ἀποχάυ-νωσι πού χαρίζει ἓνα καλὸ φαί κι' ἓνα ἔξοχο μπάνιο...

»Ἦταν ὅμως καί δυὸ πού προτι-μῶσαν τὸν ἥλιο.

»Προχώρησαν σ' ἓνα βραχάκι κι' ἐκεῖ παραδώσανε τὰ γυναι κορ-

μιά τοὺς, στολισμένα ἀκόμα μὲ τὰ μαργαριτάρια τῆς θαλάσσης, στὰ πυρωμένα φίλια τῶν ἡλιαχτίδων, πού ἔβρεχε ἀπὸ ψηλά τὸ γαλαξίο στερέωμα...

»Δὲν εἰμαι κουτσομπόλης. Μὲ ἐνδιαφέρουν ὅμως οἱ συζητήσεις τῶν ἀνθρώπων πού, νομίζοντας, ὅτι εἶναι μόνι τοὺς, ἐνανοῖγονται σ' ἐκμυστηρεύσεις ἐνδιαφερόντες —

χωρὶς νὰ ξέρουν, ὅτι ἓνας μπότης «ῶτακουστὲς»...

»Εἶναι ὅμως ἀληθινὰ ὁμορφα ἔδω! μουρμούρισε γοητευμένη ἡ γυ-ναίκα.

»Εἶναι κυρίως ὁμορφα γιὰτὶ εἶσαι ἐσύ — ἐπικέντρο καί πηγὴ τῆς ὁμορφιάς! τῆς ἀποκρίθηκε θερ-μὰ ὁ ἄντρας.

»Ἡ γυναίκα πῆρε ἓνα ὕφος πα-γερὶ ἀντὶ νὰ κολακευτῇ:

» Πάλι τὰ ἴδια ἀρχίες;...

»Εἶναι δυνατό νὰ μὴν τὰ ἀρ-χίσω;...

» Γιὰτὶ δὲν εἶναι δυνατό;...

Ποιὸς σὲ υποχρεώνει;...

» Ἐσύ!

» Ἐγώ!... Μὰ ἐγὼ προσβάλ-λομαι πού τὰ ἀκούω...

»Μόρφασε δύσπιστο ὁ ἄντρας:

» Λές ψέμματα... Καμιά ὁ-μορφιά δὲν προσβάλλεται ἀμὰ ἀ-κουσῇ, ὅτι εἶναι ὁμορφιά...

» Κάινεις λάθος, μεγάλο...

» Εἶναι δυνατό νὰ μάθω γιὰτὶ;

» Γιὰτὶ, ἀπλούστατα, ὑπάρ-χουν ὁμορφίες πού προκαλοῦν καί ὁμορφίες πού ἀπαθῶν τὴν πρόκλη-σι... Ἡ ὁμορφιά δὲν εἶναι πάντα πρόκλησι... Συνηθίσανε ἐσεῖς οἱ ἄν-τρες νὰ βλέπετε τὴ γυναίκα, πού κάπως ἀστραποβολαίε στὰ μάτια σας, σὰν πυρπολικο, πού δὲν ἔχει προορισμὸ ἄλλο καί σκοπὸ ἀπὸ τὸ νὰ σὰς ἀναφλέξῃ... Κι' ἔδω εἶναι τὸ λάθος σας: Μιά γυναίκα μπο-ρεῖ ν' ἀστραποβολαίῃ, ἀλλὰ νὰ μὴν προκαλῇ περκαίως...

» Ναί!... Ξέρω... Εἶναι ἡ κο-σμοθεωρία τῆς ἀδιάλλακτης ἀξί-οπρέπειας...

» Καί τὴ βρίσκεις ἀξιοκατά-κριτη;

» Κουτὴ — καί μὲ συγχωρῆς.

» Ἐξήγησέ μου γιὰτὶ;...

» Εὐχαρίστος: Ἡ ὁμορφιά τῆς γυναίκας — τὸ ἴδιο ὅπως καί κάθε ὁμορφιά στὴ ζωὴ — εἶναι ἀ-στραποβολήμα πρόσκαιρο, ἀκτινο-βολία τῆς στιγμῆς... Δὲ διαρκεῖ παρά ὅσο νὰ θαυμάσῃ κι' ἀμέσως ξεθωιάζει, μαραινεται καί γίνεται παρελθόν... Εἶναι κουτὸ, λοιπὸν, ὅσο ἡ γυναίκα ἀκόμα ἀξίζει, νὰ μὴ χαίρεται τὴν ἀξία τῆς...

» Καί πῶς ἐνοεῖς νὰ τὴ «χαί-ρεται»; Ἀφίνοντας στὴν ἀγκυλιά τοῦ ἀντρα τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς;...

» Κι' αὐτὸ ἀκόμα! Τὸ «ὄχι», πού προφέρεται ἐπίμονα ἀπὸ ὁμορ-φα χεῖλια, εἶναι, ὅπως εἶπε ὁ Τάλ-φα χεῖλια, εἶναι, ὅπως εἶπε ὁ Τάλ-φα χεῖλια, εἶναι ἀπὸ ἐγκλημα· εἶναι λάθος! Τὸ «ναί» εἶναι σοφία. Καί, ἀκόμα πῖο πολὺ, τὸ «ἴσως» ἀποτελεῖ τὴν ἀνώτατὴ τελειοποίη-σι τῆς γυναικότητος...

» Ἔχετε συνηθίσῃ τὶς γυναι-κὲς προκλητικὲς... Γι' αὐτὸ ὅρες δὲν εἶναι, σὰς φαίνονται παράξενα τέρατα!

»Ἡ φωνὴ τοῦ ἀντρα χαμῆλωσε γιὰ νὰ τῆς μουρμουρίσῃ:

» Δὲν εἶναι παράξενα τέρατα· ἀλλὰ διπλὰ προκλητικὲς ἀπὸ τὶς ἄλλες πού προκαλοῦν μὲ μαγιά...

»Ἡ γυναίκα πῆρε ὕφος πληγωμέ-νης μεγαλειότητος.

» ἔχει γούστο νὰ μοῦ πῆς, ὅτι... σὲ προκαλῶ κι' ἐγώ!

» Μὲ προκαλεῖς μὲ τὸν τρόπο τῆς ἀλύγιστης ἐντιμότητος!

» Ἐλάσε ἡ γυναίκα:

» Θέλεις νὰ πῆς ὅτι εἰμαι τί-μια... γιὰ νὰ σὲ προκαλέσω;

» Δὲν τὸ νομίζω· ἀλλὰ καί... δὲν τὸ ἀποκλείω!...

»Ἡ γυναίκα σκώθηκε:

» Καλύτερα νὰ πηγαῖνω... εἶπε.

» Γιὰτὶ; Γιὰ νὰ μὲ πείσῃς, ὅτι... μὲ φοβάσαι;...

» Δηλαδή, πρέπει νὰ πάσω νὰ εἰμαι τίμια γιὰ νὰ μὴ μὲ νομίσῃς προκλητικῇ;

» Καί, γιὰ νὰ μὲ πείσῃς, ὅτι δὲ μὲ φοβάσαι, γὰ μείνεις κοντὰ μου...

» Ἐδῶγα τὸ συμπέρασμα, ὅτι στὴ μονομαχία γυναικείου παυριτα-νισμοῦ καί πονηρίας ἀντρικῆς, νι-κήτρια δὲ μπορούσε παρά νὰ εἶναι ἡ δεύτερη — καί μπρέθο τῆς!

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰσαγγυγῇ: **Ι. ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ** καί **ΣΙΑ**

4ον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ἡ Ἄλκη, πού μένει σὲ μιά ἐξοχικὴ βίλλα μαζί μὲ μιά παρέα ἀπὸ καλλιτέχνες καί ποιητὲς μὲ μεγάλες φιλοδοξίες, ἀπολύεται, γιὰ μιά ἀνάμνη φορὰ, ἀπὸ τὸ κατὰστημα, στὸ ὁποῖο ἐργάζεται.

Οἱ φίλοι τῆς, πού θέλουν νὰ τὴ βοηθήσουν, ἀνακαλύπτουν στὶς

Σενάρια — Σκηνοθεσία: **ΓΙΑΝΝΗ ΔΑΔΙΑΝΙΔΗ** Μουσική: **ΤΑΚΗ ΜΩΡΑΚΗ**

μικρὲς ἀγγελίες, ὅτι ἡ ἐφημερίδα «Ἑσπερινὰ Νέα» ζητᾷ δακτυλο-γραφο, πού νὰ ἔσῃ γαλλικὰ. Ἡ Ἄλκη οὐτε γραφομηχανὴ ἔχει, οὐτε γαλλικὰ, πηγαίνει ὅμως στὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδας καί ἐκεῖ ὁ Κουτρούμπας, γοητευμένος ἀπὸ τὴν ὁμορφιά τῆς, καταρθώνει νὰ πῆσῃ τὸ διευθυντὴ τοῦ νὰ τῆς ἀνάσῃ τὴν κοσμικὴ στήλη.

— Λοιπόν, δεσποινίς Ἀλίκη, συνεχίζει ὁ Λαζαράκης, θὰ σὰς ἀνα-θέσω μιά πολὺ σοβαρὴ δουλειά. Αὐριο τὸ πρωὶ ἔρχεται ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη ὁ διάσημος ἀτομικὸς ἐπιστήμων Φίλων Νικολάι-δης. Ἀποφενγνὶ τοὺς δημοσιογράφους, ἔχει ὁμως μεγάλη ἀδυναμία στὸ ὥραιο φύλο. Γι' αὐτὸ σκέφτηκα ἐσὰς...

Τὸ ἴδιο βράδυ ἡ Ἀλίκη, προκειμένου νὰ πῇ στὴ δεξίωσι ἐνὸς ναυάρχου, παρακαλεῖ τὸν Κουτρούμπά νὰ τὴ συνοδέψῃ. Ἐκεῖνος δέ-χεται μὲ μεγάλη προθυμία.

Ἐνῶ χαρεύουν μαζί, ἡ Ἀλίκη τινάζεται καὶε τόσο ἀπὸ τὸν πόνο, πού τῆς προξενοῦν τὰ πατήματα τοῦ Κουτρούμπά.

... Πιστεύω νὰ τὰ καταφέρωτε. Ἐννοῖα σας καί θὰ τὸν κάνω ἐγὼ νὰ μοῦ δώσῃ μιά συνέντευξι, πού θὰ βαριέστε νὰ τὴ διαβάζετε κύριε διευθυντά!... — Ἀς τὸ ἐλπίζουμε... Καλὴ ἐπιτυχία, λοιπόν! Καί ὅπως σὰς εἶ-πα... Τὸ νου σας στοὺς ἐχθρούς μας!...

— Ὅταν χορεύω μαζί σας, δεσποινίς, τῆς λέει σὲ μιά στιγμή ὁ καρδालιέρος τῆς, νομίζω ὅτι δὲν πατᾷ στὸ πάτωμα!

— Φυσικά, ἀφοῦ πατάτε στὰ πόδια μου!

— Στὰ πόδια σας; Ὡ μὲ συγχωρῆτε!... Φταίει βλέπετε ὁ συνω-στισιμός...

ΖΗΤΙΑΝΟΣ μὲ ταλέντο

Οἱ σπαρταξικάριδες ἱστορίες
ἐνὸς Ἰταλοῦ

Σ' Εὐφυλάκις 6 μηνῶν, πού ἀποτε-λεῖ, κατὰ τὴν ἰταλικὴ νομοθεσία, τὴν ἀνώτερη ποινὴ πού προβλέπεται γιὰ τὸ «ἀδίκημα» τῆς ἐπατείας, κα-τάδικασε ἓνα δικαστήριο τοῦ Μιλάνου τὸν Πασκουάλε Μπαντολάτο, 37 ἐτῶν, ἀναστέλλοντάς ἔτσι, ἀλλὰ γιὰ συντο-μο, ὁπωσδήποτε, χρονικὸ διάστημα, τὴν ἐξαιρετικὰ ἀποδοτικὴν τοῦ καρ-ριέρα.

Ἡ ποινὴ αὕτῃ — πού δὲν ἐπιβάλ-λεται παρά πολὺ σπάνια σὲ ζητιανὸ — ὀφείλεται τόσο στὸ λόγο, ὅτι ὁ Πασκουάλε κερδίζει, μὲ τὴν ζητιανιά, πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους «συναδέλφους» τοῦ, ὅσο καί στὸν τρόπο, πού τὸ ἐξασφαλίζει αὐ-τὰ τὰ κέρδη. Χωρὶς νὰ κανὴ οὐτε τὸν τυφλὸ οὐτε τὸν κουστὸ οὐτε τὸ σακάκι, ὁ Πασκουάλε καταφέρνει νὰ συγκινήτῃ καλύτερα ἀπ' τὸν καθένα τῶν φίλων ἀνθρώπων, ἐπειδὴ εἶναι προι-κιμένος μ' ἓνα σπάνιο καί περίεργο

ταλέντο: Τὸ ταλέντο νὰ κλαίῃ ὅποια στιγμή θέλῃ καί, μάλιστα, ὅχι νὰ κλαίῃ ἀπλῶς, μὰ νὰ ἐξοπάσῃ σὲ σω-στὸ χειμαρρὸ ἀφθόνων καί πειστικῶ-τατων δακρύων!

Ἀφοῦ, μὲ τὰ δάκρυά του, ἠπασύ-ρισε στὴ Νότιο Ἰταλία, ὁ Μπαντο-λάτο διαπίστωσε πῶς δὲν τὸν σηκώνε πιά ἐκεῖ ὁ τόπος, γιὰτὶ εἶχε συλλυ-πῇ καί φυλακισθῇ ἀρκετὲς φορές, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τὸν μάθουν πολλοὶ καί νὰ τοῦ βγῇ τὸ παρατσούκλι «Πασκου-άλε ὁ Κλαψιάρης». Ἐτσι, ἀναζητῶν-τας... καινούργια πελατεία, ἐξέκρινε γιὰ τὸ Μιλάνο, ὅπου δὲν ἄργησε νὰ ξαναρχίσῃ τὴ γνώριμὴ τακτικὴ του: Ἐμπαινε, θλιμμένος καί σκυθρωπός, σὲ ἓνα τραμ ἢ λεωφορεῖο καί ἐκεῖ ἐκτελοῦσε, μὲ ἀξιοθαύμαστὴν πειστι-κότητα καί τέχνη, τὴν παράστασι τοῦ: Γινόταν ὅλο καί πῖο σκυθρω-πός, ὅλο καί πῖο θλιμμένος, κατε-βάλλε μερικὲς προσπάθειες νὰ συγ-κρατήσῃ τάχα τὰ δάκρυα, πού τοῦ ἀ-νέβαιναν στὰ μάτια, κι' ἔπειτα, μό-λις ἀντιλαμβάνονταν πῶς εἶχε πιά κι-νῆσαι τὴν περιέργεια τῶν ἐπιβατῶν, ἔσπευδε σ' ἀναφύληττα, πού ὅσο πῆγαν καὶ δυνάωναν. Τότε, οἱ πῖο συμπνετοὶκὸι ἀνάμεσα στοὺς ἐπι-βατὲς τὸν ρωτοῦσαν τί τοῦ συμβαί-νει κι' ἐκεῖνος ἀρπάζε τὴν εὐκαιρία

γιὰ νὰ διηγηθῇ, χωρὶς νὰ σταματᾷ τὰ κλάματα, μιά φανταστικὴ ἱστορία, πότε γιὰ τὴ μητέρα του, πού ἦταν ἀρρωστὴ στὸ νοσοκομεῖο, πότε γιὰ τὸν ἐργοδότη του, πού τὸν ἐδίωκε, πότε γιὰ κάποιο πορτοφῶλι, πού τοῦ τὸ κλέψανε.

Φυσικά, οἱ ἐλεημοσύνης ἀργίαν νὰ πέφτουν βροχή καί ὁ Πασκουάλε κἀνώντας σὲ μιά μέρα τέσσερες ἢ πέντε τὸ πολὺ διαδομές — πῖο πολ-λές ἦταν ἐπικίνδυνον νὰ κανῇ — ἔφτα-νε νὰ βγάσῃ... μεροκάματο ἀπὸ 10.000 ὥς 18.000 λιρέτες, δηλαδὴ 500 ὥς 900 δραχμές!

Γιὰ τὴν κακὴ του τύχη, ὠστόσο, σὲ ἓνα μιλιανέζικο τραμ, βρέθηκε ἓ-νας Ναπολιτάνος, πού τὸν θυμῶταν ἀπὸ παλιά καί ἤξερε πολὺ καλά τὸ κόλλη πού μεταχειρίζονταν, γιὰ νὰ ξε-γελᾷ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Ναπολιτάνος τὸν κατάγγειλε στὴν ἀστυνομία καί ὁ Πασκουάλε δὲν ἄργησε νὰ βρεθῇ στὸ Τμήμα κι' ἀπὸ κεῖ νὰ δικαστῇ, πού τὸν καταδί-κασε.

Ὅσο γιὰ τὸ μέλλον του, εἶναι ἀ-γνωστὸ ἀν θὰ συνεχίσῃ τὴν ζητιανιά ἢ ἀν ἀκολουθήσῃ τὴ συμβουλή τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὃ ἀποφα-σίση ν' ἀξιοποίησης τὸ ταλέντο του στὴν ἐδῶν!

— Άς κάνουμε λίγο πιο δώ, που έχει εύρυχωρία, προτείνει η Άλκη.
 — Ο Κουτρομπάς όμως δε δείχνει κοιμιά διάθεσι ν' απομακρυνθή από το μπουφέ που συγκεντρώνει γι' αυτόν το μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Η Άλκη κάτι υποψιάζεται...

— Πεινάστε πάλι;
 — Έ... λιγάκι...
 — Ωραία, τότε πιγαίνετε έσεις να τσιμπήσετε κάτι. Έγώ θα προσπαθήσω να πλησιάσω τα πρόσωπα, που μ' ενδιαφέρουν και θα έρθω κατόπιν να σας βρώ...

— Μην άργήσετε... Θα σας περιμένω...
 — Σε δυό λεπτά τελειώνω, γιατί το πρωί στις έπτά πρέπει να είμαι στο αεροδρόμιο. Το ξεχάσατε μήπως; Έγώ πάντως δεν ξεχνώ την πρώτη αυτή σπουδαία αποστολή μου!
 — Θα τα ξαναπούμε.

Ένώ η Άλκη σκορπάει χαμόγελα γύρω της, ο Κουτρομπάς τρέχει κατ' ευθείαν στο μπουφέ, όπου υπάρχουν τόσο ενδιαφέροντα πράγματα, ώστε δεν ξέρει από πού ν' άρχισι.
 Πάνω στη βιασύνη του σπρώχνει μια ηλικιωμένη κυρία που τον άγριοκυττάζει με το φασμασίν της.

— Ω, με συγχωρήτε! τής λέει ο Κουτρομπάς...
 Και πάλιν στην άμνηστίαν του τής δίνει το δίσκο, για να πάρη κι' αυτή κανένα φρούτο.
 — Ευχαριστώ, νεαρέ μου, τού άπαντάει εκείνη. Αυτά τ' έχω για τους καλεσμένους μου... Είμαι βλέπετε η οικοδέσποινα!...

...Έσεις όμως ποιάς είστε;
 — Ο Κουτρομπάς τ' άχνει και η μπαρμπα, που προσπαθεί να καταπιή βιαστικά, παρ' όλιγο να τ' άν πιήση.
 — Η οικοδέσποινα δεν κατορθώνει να συγκρατήση τ' άγέλια της και αυτό πειράζει τον Κουτρομπά.

— Είμαι δημοσιογράφος, κυρία μου, και συνοδεύω την κοσμικο-γραφία συνάδελφό μου, την Άλκη Πετροπούλου των «Εσπερινών Νέων»... Έγώ είμαι η Μίρκα... Ο Κουτρομπάς ήθελε να πω, ο Γιώργος Κουτρομπάς...
 — Χαίρω πολύ...

Ένώ συμβαίνουν αυτά στο μπουφέ, η Άλκη πέφτει σε μια στιγμή μη άδελά της πάνω σ' ένα γοητευτικό νέο και σπεύδει να τού ζητήσῃ συγγνώμη. Σε μια στιγμή, όμως, ενώ τ' άν ξανακυττάζει προσεκτικά, άλλάζει όμι και φωνάζει:
 — Άδύνατον!...

Η Άλκη κάνει ν' απομακρυνθή, μιά ό νέος τήν έμποδίζει:
 — Τί συμβαίνει, τέλος πάντων, δεσποινίς μου;
 — Η Άλκη άνοίγει το τσαντάκι της και κυττάζει καυτά τή φατογραφία που έχει εκεί μέσα... Δεν υπάρχει πιά κοιμιά άμφιβολία... Είναι ό νεαρός συντάκτης...

Τής αντίπαλου έθμεριδας, που τής συνέστησε ό διευθυντής της άποφύγη με κάθε τρόπο.
 — Έννοια σου και δε θ' ά με καταφέρω έμένα, ψιθυρίζει η Άλκη. Δέ λέω βέβαια, ώρατος είσαι, άλλου όμως τ' ά κόλπα σου!...
 — Δέ σας καταλαβαίνω, δεσποινίς.

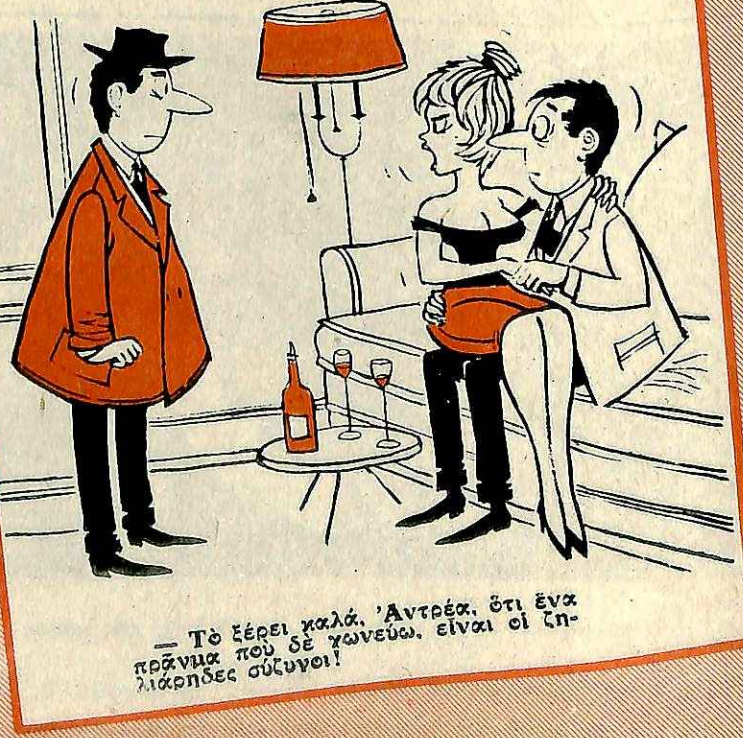
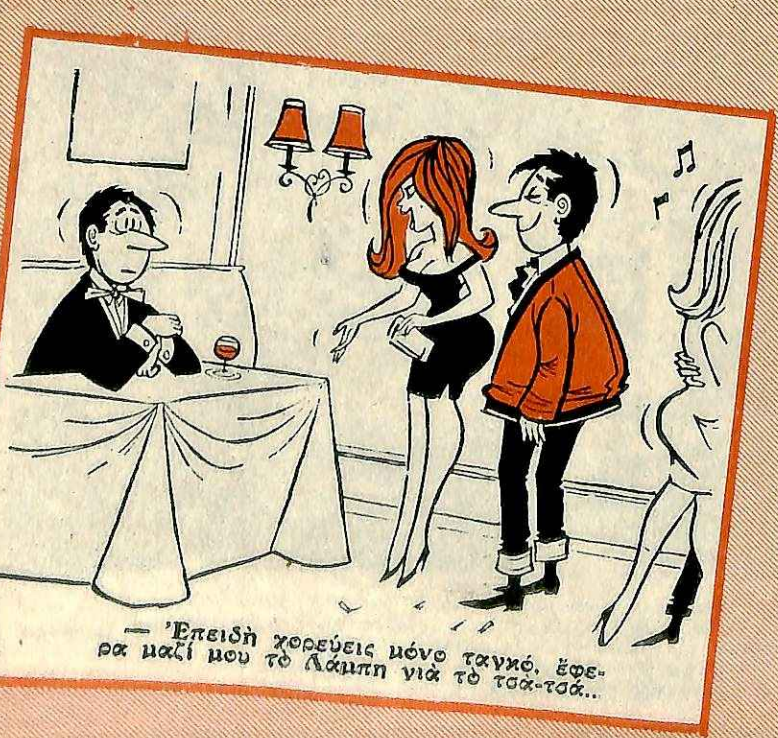
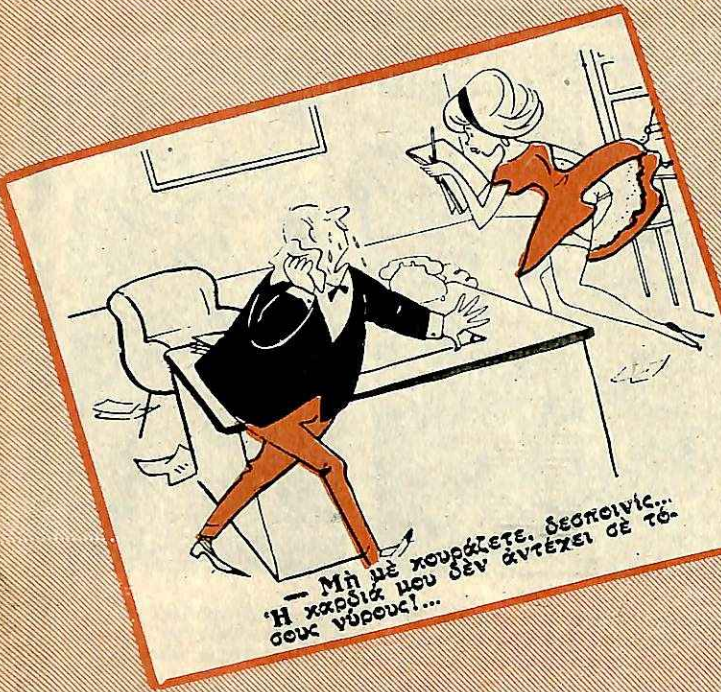

— Σας καταλαβαίνω όμως εγώ!... Ναμίξεις δηλαδή πώς έπειδή είσαι ώρατος...
 — Ωραίος... Σας εύχαριστώ για τ' άκομπλιμέν.
 — Βρέ δεν τ' άφίνεις αυτά;... Στην «Άλήθεια» δε δουλεύεις;
 — Ναί, γιατί;

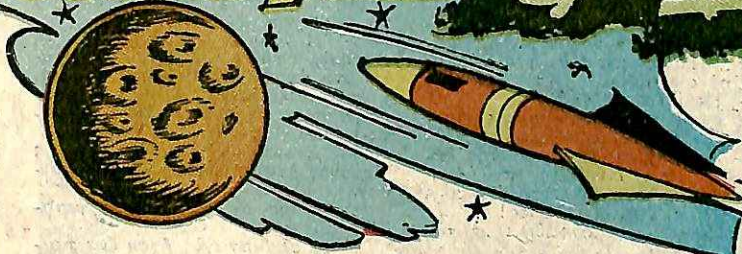

— Γιατί;... Έγώ που δουλεύω;
 — Πού θέλετε να έρω εγώ;... Δεν πάμε όμως καλύτερα να συνεχίσουμε τή συζήτηση στο μπόρο;
 — Η Άλκη τ' άκολουθεί εκεί και τού δηλώνει:
 — Ένα σου λέω... Είμαι έξυμνη εγώ!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια

ΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ!

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ
Ο Χάνσεν ορμά πάνω στον Σολάρ κι έπειτα από μια βίαιη πάλιν τον Σολάρ, ανασηπτό στο πάτωμα. Η Κουάνα του αποκαλύπτει τώρα ότι είναι αδελφός του και του λέει ότι οι σύντροφοί του πρέπει να φύγουν άμεσα από την Αφροδίτη, για να γλυτώσουν από την εκδίκηση του Σολάρ. Φεύγουν μαζί κι αφού παίρνουν τους άλλους αστροναύτες και την Αίριν, πηγαίνουν σε μια μυστική θάλασσα που ονομάζεται «Νέας Ατλαντίδος». Οι αστροναύτες επιβιβάζονται στον ιπτάμενο δίσκο και ξεκινούν από την Αφροδίτη. Η Κουάνα, με την ψυχρή πλημυρισμένη από λύπη, ετοιμάζεται να γυρίσει στο άνακτορό της. Αλλά, ξαφνικά, βλέπει μπροστά της τον Ραούλ φράντς, που δεν είχε φύγει με τον ιπτάμενο δίσκο, για να την προστατέψει από τον Σολάρ.

17ον
Ο Χάνσεν ορμά πάνω στον Σολάρ κι έπειτα από μια βίαιη πάλιν τον Σολάρ, ανασηπτό στο πάτωμα. Η Κουάνα του αποκαλύπτει τώρα ότι είναι αδελφός του και του λέει ότι οι σύντροφοί του πρέπει να φύγουν άμεσα από την Αφροδίτη, για να γλυτώσουν από την εκδίκηση του Σολάρ. Φεύγουν μαζί κι αφού παίρνουν τους άλλους αστροναύτες και την Αίριν, πηγαίνουν σε μια μυστική θάλασσα που ονομάζεται «Νέας Ατλαντίδος». Οι αστροναύτες επιβιβάζονται στον ιπτάμενο δίσκο και ξεκινούν από την Αφροδίτη. Η Κουάνα, με την ψυχρή πλημυρισμένη από λύπη, ετοιμάζεται να γυρίσει στο άνακτορό της. Αλλά, ξαφνικά, βλέπει μπροστά της τον Ραούλ φράντς, που δεν είχε φύγει με τον ιπτάμενο δίσκο, για να την προστατέψει από τον Σολάρ.

Ο Χάνσεν ορμά πάνω στον Σολάρ κι έπειτα από μια βίαιη πάλιν τον Σολάρ, ανασηπτό στο πάτωμα. Η Κουάνα του αποκαλύπτει τώρα ότι είναι αδελφός του και του λέει ότι οι σύντροφοί του πρέπει να φύγουν άμεσα από την Αφροδίτη, για να γλυτώσουν από την εκδίκηση του Σολάρ. Φεύγουν μαζί κι αφού παίρνουν τους άλλους αστροναύτες και την Αίριν, πηγαίνουν σε μια μυστική θάλασσα που ονομάζεται «Νέας Ατλαντίδος». Οι αστροναύτες επιβιβάζονται στον ιπτάμενο δίσκο και ξεκινούν από την Αφροδίτη. Η Κουάνα, με την ψυχρή πλημυρισμένη από λύπη, ετοιμάζεται να γυρίσει στο άνακτορό της. Αλλά, ξαφνικά, βλέπει μπροστά της τον Ραούλ φράντς, που δεν είχε φύγει με τον ιπτάμενο δίσκο, για να την προστατέψει από τον Σολάρ.

Ο Χάνσεν ορμά πάνω στον Σολάρ κι έπειτα από μια βίαιη πάλιν τον Σολάρ, ανασηπτό στο πάτωμα. Η Κουάνα του αποκαλύπτει τώρα ότι είναι αδελφός του και του λέει ότι οι σύντροφοί του πρέπει να φύγουν άμεσα από την Αφροδίτη, για να γλυτώσουν από την εκδίκηση του Σολάρ. Φεύγουν μαζί κι αφού παίρνουν τους άλλους αστροναύτες και την Αίριν, πηγαίνουν σε μια μυστική θάλασσα που ονομάζεται «Νέας Ατλαντίδος». Οι αστροναύτες επιβιβάζονται στον ιπτάμενο δίσκο και ξεκινούν από την Αφροδίτη. Η Κουάνα, με την ψυχρή πλημυρισμένη από λύπη, ετοιμάζεται να γυρίσει στο άνακτορό της. Αλλά, ξαφνικά, βλέπει μπροστά της τον Ραούλ φράντς, που δεν είχε φύγει με τον ιπτάμενο δίσκο, για να την προστατέψει από τον Σολάρ.

Ο Χάνσεν ορμά πάνω στον Σολάρ κι έπειτα από μια βίαιη πάλιν τον Σολάρ, ανασηπτό στο πάτωμα. Η Κουάνα του αποκαλύπτει τώρα ότι είναι αδελφός του και του λέει ότι οι σύντροφοί του πρέπει να φύγουν άμεσα από την Αφροδίτη, για να γλυτώσουν από την εκδίκηση του Σολάρ. Φεύγουν μαζί κι αφού παίρνουν τους άλλους αστροναύτες και την Αίριν, πηγαίνουν σε μια μυστική θάλασσα που ονομάζεται «Νέας Ατλαντίδος». Οι αστροναύτες επιβιβάζονται στον ιπτάμενο δίσκο και ξεκινούν από την Αφροδίτη. Η Κουάνα, με την ψυχρή πλημυρισμένη από λύπη, ετοιμάζεται να γυρίσει στο άνακτορό της. Αλλά, ξαφνικά, βλέπει μπροστά της τον Ραούλ φράντς, που δεν είχε φύγει με τον ιπτάμενο δίσκο, για να την προστατέψει από τον Σολάρ.

Ο Σταμάτης κι ο Γρηγόρης, σε στιγμές που τυπελιάζουν, κοιτάζουν τα πάντα και τους πάντες σχολιάζουν...

ΣΤΑΜΑΤΗΣ
Στώπα κι' άλλοτε, Γρηγόρη και θα σου τ' πω ξανά, πως το 'Αστ' έχει γίνει για να πάσης τά... βουνά, αφού η αστυφιλία μεγαλώνει κάθε μήνα κι' ολοένα ξεκινάει τά... βουνά για την Αθήνα!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ
Τα λαχανικά κι' η Μπίλλιο παρτάει σαν την τρελή και γυνέει, στην Αθήνα, νάχ... λαχανο μαλλί!

ΣΤΑΜΑΤΗΣ
Στά κπουζούκια, κάθε βράδυ, θέλει ο Θύμιος να τ' απή και να λήσ τον γλέντι, απάνω, «το παλινόμπελο ας πη!» Τό «κροβά» της η Παγώνα και το σ' από τον κάμπο αφήνει κι' έχει ντόκι και μαράζι, σ' από τον Χόλλυγουντ να γίνη!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ
Φιόνη-μύγνη έχει γίνει η Αθήνα, με δυο λέξεις κι' έτσι πούγει μπλέκει ο κό (σμος) άντε εσύ να τον ξεμπλέξεις. Μα και κάθε τοκογόνος, μες στην τσόν παραζάλη, συνηγορεί με βοήθεια, κι' άκρη δε μπορεί να βγάλη κι' ο φτωχός, να να μπόρεση βόλτα κάπως να τ' αφήσει, καραγκούνικα θα ποεί κι' αδοαντίκα να ξέση!

ΔΙΑ ΤΟ ΠΙΣΤΟΝ:
Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

σκόταν κάτω από μια γυάλινη σφαίρα σ' ένα από τα τοιχώματα του δίσκου. Κάθε φορά, που ακουγόταν το σφύριγμα, οι μικροσκοπικές λάμπες, που βρίσκονται πάνω από τη συσκευή άναβαν, σκροπίζοντας ολόγυρα πολύχρωμες αντανάξεις.

— Αυτό το σφύριγμα μοιάζει με κλήση, είπε ο Σέντον.

— Μας καλούν από τη Γη, φώναζε ένθουσιασμένος ο Σάκι. Αυτό το σφύριγμα είναι η κλήση κάποιου ραδιοφωνικού πομπού, που μάς άναζε.

— 'Αδυνατού! είπε ο Ρίχτερ. Κάτι άλλο πρέπει να συμβαίνει.

— Το θυσάρεστο είναι, ότι η Κουάνα δε μάς είπε πως μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε αυτή τη συσκευή, παρατήρησε ο Χάνσεν.

— Ο Ρίχτερ είχε πάει κοντά στη συσκευή και την περιεργάζονταν. Είχε τότε πώς η γυάλινη σφαίρα άνοιγε στα δύο. Κάτω απ' αυτήν η συσκευή προβάλλε γυμνή. Άρχισε άμεσα να πιέζει στην τύχη τα διάφορα κουμπιά, που βρίσκονταν πάνω σ' αυτήν. Καί, ξαφνικά, μία φωνή έφτασε σ' αυτά τα αυτιά του.

— Ο Ραούλ Φράνς καλεί τον Ιπτάμενο δίσκο!

— Ο Φράνς μάς καλεί! φώναξε ο Σέντον. 'Αλλά πού βρίσκεται; Σ' το μεταξύ, ο Ρίχτερ είχε καταράσσει να εξοικειωθεί με την παράξενη συσκευή.

— 'Εδώ αστροναύτες της Γης, απάντησε Ραούλ βρισκόμενος. 'Η απάντηση ήρθε άμέσως:

— Στην 'Αφροδίτη.

— Γιατί δεν ήρθες μαζί μας;

— Θέλω να μιλήσω στ' Χάνσεν, άκούστηκε η φωνή του Φράνς.

— Ο Χάνσεν πήγε κοντά στη συσκευή.

— Μίλησε, Ραούλ.

— Έμεινα για να δείξω στην Κουάνα πως οι άνθρωποι της Γης ξέρουν να είναι ευχόμενοι, είπε. Σεις, όμως, έπρεπε να φύγετε, για να φέρετε στη Γη το μεγάλο μυσμα από το διάστημα... Έγκον, πρέσβεσε, δεν πρέπει να πάρετε στα σοβαρά τίποτα απ' ό,τι σου είπα. 'Ηθελα μόνο να σε ανάγκασω να φύγεις... Δεν ήταν σωστό να θυσιαστούμε όλοι μας.

— Είχα άρχισει να το μαντεύω όταν είδα πως δεν ήσαν μαζί μας, απάντησε ο Χάνσεν. 'Ας μη μιλάμε πια γι' αυτό το ζήτημα... 'Αλλά τί σκοπεύεις να κάμεις στην 'Αφροδίτη;

— Για τη στιγμή, το μόνο που έχω να κάμω, είναι να σταθώ στο πλευρό της Κουάνα, για να την προστατέψω από κάθε κίνδυνο, αν, βέβαια, οι δυνάμεις μου μου το επιτρέψουν.

— Και δε σκέφτεσαι να ξαναγυρίσεις στη Γη;

— Ένας ήχος που έμοιαζε με γέλιο βγήκε από τη συσκευή.

— 'Ιωας, απάντησε ο Φράνς. 'Αν, βέβαια, ξανάρθετε για να με πάρετε.

— 'Αλλά πρέπει πρώτα να φτάσω στη Γη.

— Σας το εύχομαι μ' όλη μου την καρδιά. Την ίδια ευχή σας απευθύνει κι' η Κουάνα, που βρίσκεται στο πλευρό μου.

— Το κακό είναι πως δεν ξέρουμε πού βρίσκόμαστε, είπε ο Χάνσεν. Προχωρούμε στα τυφλά.

— Έπακρολούθησε μία μικρή σιωπή. 'Επειτα η φωνή του Ραούλ Φράνς άκούστηκε και πάλι.

— Έγκον, σου ζητάω να με συγχωρέσεις. Τά λόγια, που σου είπα ήταν ένα τέχνασμα για να σε κάνω να φύγεις.

— Πρόσθεσε κατόπιν:

— Ξαναγυρίστε στη Γη. Εύχομαι κάθε έντιμη σε σένα, Έγκον, και στην 'Αίρην... Φέρηκα ίσως άσχημα και στους δυο σας. Δεν πρέπει να μου κρατήσετε κακία γι' αυτό... Αυτή τη στιγμή, οι δρόμοι μας χωρίζουν. Θάθελα να διατηρήσετε την ανάμνηση ενός φίλου... Καλό ταξίδι, Έγκον... Διαβίβατε τις ευχές μου στην 'Αίρην και τους άλλους συντρόφους μας.

— Ο Χάνσεν είχε συγκινηθεί τόσο πολύ, που δε βρήκε να του απαντήσει τίποτα.

— Πώς πηγαίνει το ταξίδι σας;

Ξαναρώτησε ο Φράνς, 'Επειτα από μία σιωπή. 'Η Κουάνα ρωτάει αν έχετε ανάγκη από τίποτα.

— Ευχαριστώ για τις ευχές σου, Ραούλ, απάντησε ο Χάνσεν. Νοιώζω πως είμαστε χαμένοι μέσα στ' άδιαστημα.

— Πού βρίσκόμαστε;

— Δεν καταρρώσαμε να το εξακριβώσουμε. 'Ός πριν από λίγο είμαστε πολύ κοντά στ' όρη, αλλά τώρα βρίσκόμαστε πολύ μακριά... Πλέωμε μέσα σε μία θάλασσα από σκοτάδι.

— Περιμένε, Έγκον.

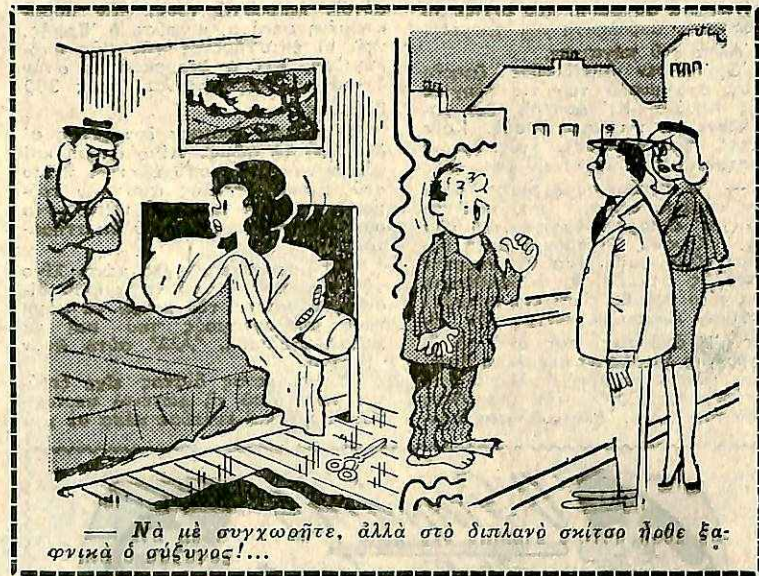
— Η φωνή του ξανακούστηκε 'Επειτα από μερικές στιγμές:

— 'Η Κουάνα ζητάει να της δώσης όλες τις ένδειξεις, που αναφέρονται στα όργανα του δίσκου... Κατάλαβε, Χάνσεν; Όλες!

— Ο Χάνσεν συμμορφώθηκε με την επίθυμιά του.

— Έπακρολούθησε μία αγωνιώδης επικοινωνία ανάμεσα στ' όρη Ιπτάμενο δίσκο και τη βάση του, όπου βρισκονταν η Κουάνα κι' ο Ραούλ Φράνς.

— Η μικρή βασίλισσα παρακολουθούσε με προσοχή τους άρσιμους που της μετέφραζε ο Φράνς.

— Να με συγχωρήτε, αλλά στο διπλανό σκέτος ήθελε ξαφνικά ο σύζυγος!...

— Κινούνται πάνω στην τροχιά του 'Αρη, είπε ξαφνικά.

— Πάνω στην τροχιά του 'Αρη; ρώτησε ο Φράνς με κοιμένη φωνή. Αυτά δείχνουν οι αριθμοί που μάς έδωσε ο Χάνσεν.

— Απομακρύνονται, δηλαδή, από τη Γη, αντί να πλησιάζουν σ' αυτήν.

— Δυστυχώς.

— Τι θα γίνη τώρα;

— Θα προσπαθήσουμε να τους ξαναφέρουμε στο σωστό δρόμο. 'Αλλά το πράγμα αυτό δεν είναι εύκολο... Το σκοτάδι που τους τυλίγει είναι η πελώρια σκιά του Δία, που απλώνεται σε μήκος εκατομμυρίων χιλιομέτρων.

— Πρέπει να κάμωμε γρήγορα, γιατί κάθε στιγμή που περνάει, τους φέρνει πιο μακριά.

— Το ξέρω, είπε η Κουάνα. 'Αλλά αν κάμωμε το παραμικρό λάθος, μπορεί να τους χάσωμε για πάντα... 'Η περιοχή όπου βρίσκονται είναι από τις πιο επικίνδυνες. Ένα σωρό άστεροειδείς βρίσκονται εκεί, χωρίς να λογαριάσωμε τους κομήτες.

— 'Η Κουάνα συγκεντρώθηκε στ' όνομα της κι' άρχισε να κάμει διάφορους υπολογισμούς.

— 'Η επίσημη της Γης είναι πολύπλοκη, γιατί στηρίζεται πάνω σε άτελες γνώσεις. Κάθε δισμός, που δίνωμε περιλαμβάνει περισσότερα άγνωστα στοιχεία από γνωστά. Γι' αυτό, πολλές φορές, αντί να μάς διαφωτίσει, μάς βυθίζει πιο πολύ στο σκοτάδι. Οι σφαίρες της 'Αφροδίτης, αντίθετα, είχαν φτάσει από σιάνες και χιλιετηρίδες με το βλέμμα τους ως την ουσία των πραγμάτων και κατείχαν τα μεγαλύτερα μυστικά του σύμπαντος. 'Ετσι,

οι υπολογισμοί τους ήταν απλοί, παιδίαστικοί, αλλά και ταυτόχρονα τέλειοι. Είχαν σχηματοποιήσει τα πάντα και, χρησιμοποιώντας το κατάλληλο κλειδί, είχαν άμεσως εκείνο που ζητούσαν.

— Οι υπολογισμοί της Κουάνα κράτησαν μόλις μερικά λεπτά.

— Θα τους σώσωμε, είπε 'Επειτα.

— Οι αστροναύτες άκουσαν άμέσως τη φωνή του Φράνς.

— 'Η Κουάνα έγγραφται για τη σωτηρία σας. Θα εκτελέσετε με άπολυτη ακρίβεια τις διαταγές της, για να μπορέσετε να ξαναγυρίσετε στην κανονική τροχιά σας, απ' όπου ξεφύγατε.

— Αναμείνω τις διαταγές της Κουάνα, ήταν η απάντηση του Χάνσεν.

— Ο Φράνς άρχισε να τις μεταδίδει άμεσα.

— Αυτές οι διαταγές ήταν ένα παιχνίδι αριθμών. Θάλεγε πως η Κουάνα είχε μπροστά της ένα γράμμα του ούρανού, όπου παρακολουθούσε στιγμή προς στιγμή την κίνηση του δίσκου και τον κατηύθυνε με σταθερό χέρι. Κι' ωστόσο, έκανε όλους τους υπολογισμούς με το μυαλό της.

— Προσέγειναι;

— Δε θα κάμωμε λάθος, είπε ο Χάνσεν.

— Είχε φτάσει η στιγμή του άποχαριστήριου.

— 'Η Κουάνα διαβίβασε άλλη μία φορά με το στόμα του Φράνς τις ευχές της. Κι' οι αστροναύτες άπαιγτησαν εκφράζοντας τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη τους.

— Ένα λεπτό αργότερα, η επικοινωνία διακόπηκε.

— Ο Χάνσεν προσπέθηκε κατόπιν να προσαρμόσει τον πομπό του Ιπτάμενου δίσκου στα ραδιοφωνικά κύματα των σταθμών της Γης.

— Δεκάδες σταθμών συνελόμβαναν 'Επειτα από λίγο ένα περίεργο μύημα:

— 'Οι αστροναύτες της «Νέας 'Ατλαντίδος» ξαναγυρίζουν μ' έναν Ιπτάμενο δίσκο, που πήραν από της 'Αφροδίτης. Είναι όλοι σώοι και υγείς. Θα σας μεταβώσωμε νεότερες πληροφορίες από τη Σελήνη, όπου λογαριάζομε να προσγειωθούμε».

— Το μήνυμα αυτό δημοσιεύθηκε απ' όλες τις εφημερίδες του κόσμου. 'Αλλ' η δημοσίευσή του συνδεδεύθηκε με ειρωνικά σχόλια. Οι περισσότερες εφημερίδες πίστευαν, ότι επρόκειτο για φάρσα. Την ίδια γνώμη είχαν κι' οι επιστήμονες, που ανθρωπίνως ποιάς ήταν ο μυστηριώδης φασέρ, που είχε στείλει αυτό το μήνυμα.

— Ο μένος, που δεν αμφέβαλλε για τη γνησιότητά του ήταν ο Τζορ 'Αλίστερ.

— Το ξέρω, ότι η κόρη μου θα ξαναγυρίσει, έλεγε. 'Η 'Αίρην μου το είχε πει.

— 'Η χαρά πλημμυρίζει τώρα το στήθος του. Και δεν έβλεπε τη στιγμή, που θαφίγγε την αγαπημένη του κόρη στην αγκαλιά του.

— ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

— Οι αστροναύτες είχαν χρειαστή μόνο μερικές ώρες για να φτάσουν από τα βάθη του διαστήματος ως την τροχιά της Γης. 'Αλλά τώρα προχωρούσαν άργα. 'Η περιοχή που ήταν γνώριμη κι' ήθελαν να συμπληρώσουν τις παρατηρήσεις τους. 'Εκείνες, που είχαν κάνει, όταν ταξίδευαν με τη «Νέα 'Ατλαντίδα», βρίσκονταν στην 'Αφροδίτη, μαζί με το διαστημόπλοίο τους. 'Αλλ' είχαν τόσα άλλα να δούν και να προσέξουν.

— Θα προσγειωθούμε στη Σελήνη, είπε ο Χάνσεν. 'Ετσι, γυρίζοντας στη Γη, θα έχουμε συγκεντρώσει πολυτίμητες πληροφορίες για το δορυφόρο της Γης.

— 'Η Σελήνη ήταν τώρα ένας κίτρινο-κίτρινος δίσκος, που μεγάλωνε ολόένα. 'Αλλά, ξαφνικά, άλλαξε όψη και πήρε ένα ακτινολόγο γαλακτωρό χρώμα. 'Εμοιάζε έτσι σε μία απέραντη πεδιάδα, που αγκαλιόταν με πάγο και που διακοσμήταν από ανερμήνευτους κρατήρες.

— Οι αστροναύτες είχαν ξαφνικά την εντύπωση, ότι ο δίσκος σταμάτησε. 'Αλλά εκείνο που είχε γίνει ήταν το εξής: Ο Χάνσεν, κατεβάζοντας ένα μοχλό, είχε ορίσων τιμωρί τον Ιπτάμενο δίσκο, που κατέβαινε τώρα με τη βάση του προς το έδαφος.

— Αυτή η κίνηση ήταν πολύ άργη.

— 'Η ταχύτητα, που είχαμε μέσα στο διάστημα, προσαρμόστηκε τώρα στη μικρή ελκτική δύναμη της Σελήνης, που, όπως ξέρετε, αντίστοιχεί μόλις στο 1/6 της γήινης, έλξηνης στους συντρόφους του.

— Λέγοντας αυτό, πίεσε ένα κουμπί. Τέσσερα πόδια, που κατέβησαν σε άρπάγες, τινάχτηκαν από τη βάση του δίσκου.

— Μερικά λεπτά αργότερα, ο δίσκος της ταχύτητας, που διευθυνόταν ολόένα προς τα πίσω, σταμάτησε στο μηδέν.

— Φτάσαμε, άναγγελλε μ' επίσημη φωνή ο Χάνσεν.

— 'Η προσγείωσι είχε γίνει χωρίς το παραμικρό τράνταγμα, σ' ένα κομμάτι από βράχια.

— Μήπως βιαστήκαμε να προσγειωθούμε; ρώτησε η 'Αίρην.

— Ο Χάνσεν την κυτάξε μ' άπαιγ βία.

— Θάπρεπε ίσως να εξερευνησώ

με προηγουμένως το έδαφος, χρησιμοποιώντας ένα αλεξίπτωτο, ξαναείπε η νέα.

— Ο Χάνσεν γέλασε.

— Δεν ξέρω αν υπάρχουν αλεξίπτωτα μέσα στο δίσκο, απάντησε. 'Αλλά κι' αν υπάρχουν, θα μάς ήταν άχρηστα.

— Για το λόγο;

— Γιατί, σύμφωνα μ' όσα ξέρουμε, δεν υπάρχει ατμόσφαιρα στη Σελήνη κι' έτσι τα αλεξίπτωτα δε θα μπορούσαν να λειτουργήσουν. Το αν υπάρχει ή όχι ατμόσφαιρα, όμως, θα το μάθω σε λίγο.

— Έμπρός! φώναξε ο Σέντον.

— 'Ας μη χάωμε καιρό.

— Μία στιγμή! είπε ο Χάνσεν. Προτού αποφασίσωμε να κατεβούμε, πρέπει να φάμε και να ξεκουραστούμε. Μην ξεχνάτε, ότι ταξιδεύωμε από τόσες ώρες. Και δεν ξέρω με τις συνθήκες, που 'αν αντιμετώπιζομε στη Σελήνη.

— Οι τροφές που είχαν πάρει από την 'Αφροδίτη δεν ήταν τίποτ' άλλο από μικρά σφαιρικά χάπια. Αυτά τα χάπια, μόλις τα έβαζαν στο στόμα τους, φούσκωναν με την επίδραση του ααίου και γίνονταν μία κανονική μπουκία. 'Ετσι δεν είχαν παρά να μασσουλήσουν κάμποσα χάπια για να χορτάσουν.

— Μέσα σε χάπια βρισκόταν επίσης το νερό. Το νερό αυτό, όμως, είχε τη μορφή ενός μικροσκοπικού κομματιού πάγου. Το περικάλυμμα που το περιέβαλλε, έλυανε μέσα στο στόμα. Έλυανε κατόπιν και το κομματάκι του πάγου.

— Κατά το γεύμα αυτό επέκράτησε μεγάλη ευθυμία. Οι αστροναύτες δεν έδειχναν καμιά βία για να ξαναγυρίσουν στη Γη. Είχαν συνηθίσει πια στην εξωγήινη ζωή κι' οι διάφορες περιπέτειές της τους έδιουσίαζαν.

— Γιατί ο Ραούλ έμεινε στην 'Αφροδίτη; ρώτησε σε κάποια στιγμή ο Σέντον.

— Μας το εξήγησε, απάντησε ο Χάνσεν και το βλέμμα του έπεσε πάνω στην 'Αίρην, που κατάλαβε τη σημασία του.

— Για τον Χάνσεν και την 'Αίρην, η παραμονή του Ραούλ Φράνς πάνω στην 'Αφροδίτη δεν είχε κανένα μυστήριο.

— Οι αστροναύτες αναπαύθηκαν κατόπιν δυο περίπου ώρες. 'Αρχισαν ύστερα τις απαραίτητες προτομασίες για να βγούν στη Σελήνη.

— 'Αλλ' ο Χάνσεν συγκράτησε την όρμη και τον ένθουσιασμό τους.

— Δε μπορούμε να βγούμε όλοι μαζί, είπε. Κάποιοι από μάς πρέπει να χρησιμοποιήσουν σαν ανιχνευτής. 'Ετσι, αν αυτός πάθει κάτι, οι άλλοι θα ξέρουν από τί πρέπει να φυλαχτούν.

— Ο ανιχνευτής θα είμαι εγώ!

— Είπε ο Ρίχτερ.

— Όχι, εγώ! φώναξε ο Σέντον.

— Να ρίξωμε κλήρο! είπε ο Τόκα Σάκι.

— 'Η μόνη, που δε μίλησε ήταν η 'Αίρην. Είχε στυλώσει τα μάτια της πάνω στο Χάνσεν. Τον άκουσε 'Επειτα από μία στιγμή να λέει:

— Ξέρω το βάρος όλων σας, αλλά δε μου επιτρέπεται να δεχτώ την προσφορά σας. Μην ξεχνάτε, ότι είμαι ο αρχηγός της αποστολής. Το καθήκον μου είναι, λοιπόν, να κατεβώ πρώτος.

— Κι' εμείς, θα μείνωμε εδώ; ρώτησε ο Σέντον.

— Θα περιμένετε το σύνθημα, που θα σας δώσω.

— 'Εκείνη τη στιγμή, η 'Αίρην πηγε κοντά του.

— Έγκον, άφρησε με νάρθη μαζί σου, τον παρακάλεσε.

— Δε μου επιτρέπεται να κάμω εξαιρέσεις, απάντησε ο Χάνσεν μισο-σάστει, μισο-σοβαρά.

— Και προχώρησε προς το θάλασο, όπου βρίσκονταν οι ειδικοί στολές, που θα τους χρησιμοποιούσαν για να βγούν από τον Ιπτάμενο δίσκο.

— Οι στολές αυτές ήταν από το ίδιο μεταλλικό μίγμα, όπως κι' εκείνες που χρησιμοποιήσαν για να ταξιδέψουν στην 'Αφροδίτη. 'Ελαφρότατες κι' εξαιρετικά ελαστικές, τους απομόνωναν τελείως από τον εξωτερικό κόσμο και δεν άφηναν το κρύο ή τη ζέση να φτάσουν ως

μιά κίνηση με Bac

άρωμα - δροσιά - φρεσκάδα

Με μία μόνον κίνηση το BAC-STICK σας απαλλάσσει από κάθε σωματική όσμη που ένοχλεί το περιβάλλον σας. Έκατομμύρια γυναικείες σ' όλο τον κόσμο χρησιμοποιούν κάθε μέρα το θαυματουργό BAC-STICK χωρίς στο όποιον εξασφαλίζουν τη σωματική φρεσκάδα και δροσιά τους.

Ζητήστε σήμερα

BAC

stick

BAC κόκκινο με άρωμα δροσερό
BAC πράσινο με πιο έντονο άρωμα
σε 3 διάφορα μεγέθη (τσάντας - κανονικό - οικονομικό)

Μόνο το BAC περιέχει το βακτηριοκτόνο αποσμητικό BAC-43 που έχει άμεση ενέργεια, μεγάλη διάρκεια

αυτούς. 'Ηταν σαν ένα δεύτερο δέρμα, που φορούσαν πάνω από το φυσικό τους. Δε χρειάζονταν, λοιπόν, άλλη προστασία. Πάνω απ' αυτή τη στολή, ωστόσο, 'φόρεσαν και δεύτερη από συνθετικό καουτσούκ. 'Η στολή αυτή θα τους προφύλασσε από τις βίαιες συγκρούσεις ή τα περσίματα και ταυτόχρονα θα αποτελούσε την απαραίτητη θωράκιση της πρώτης. Γιατί, αν στην πρώτη σχηματιζόταν μία ρωγμή, ήταν χαμένοι. Το κρύο θα εισχωρούσε απ' αυτήν, ενώ ταυτόχρονα το όξινο που άνηπταν θα διέφερε στο εξωτερικό. Στά πόδια 'φόρεσαν μπότες, που περνούσαν πάνω από την πρώτη στολή και σταματούσαν λίγο πιο κάτω από το γόνατο. Στά τέλματα είχαν μεγάλα κομμάτια από μολύβι, για να συγκεντρώνουν το βάρος του σώματος εκεί και να τους εξασφαλίζουν την απαραίτητη ισορροπία. Στά κεφάλι, έέ έάλου, 'φόρεσαν μεγάλες κάσκες, που ήταν τυμένες στο εξωτερικό από την ίδια αδιπλέραστη ουσία, από την οποία ήταν φτιαγμένες κι' οι στολές τους. Οι κάσκες αυτές κατέβαιναν ως τους ώμους κι' εφάρμοζαν έρημητικά πάνω στις στολές. 'Η σκευή όλων γόνου, που είχαν στη ράχη, τους εξασφάλιζε μία κανονική αναπνοή.

— Ο Χάνσεν, προτού κλείση την κάσκα του, έδωσε τις τελευταίες διαταγές του.

— Θα κατεβώ πρώτος, είπε. 'Αν όλα πάνε καλά, όπως έλπίζω, ο Σάκι, ο Σέντον κι' η 'Αίρην θα μ' ακολουθήσουν.

— Κι' εγώ; ρώτησε ο Ρίχτερ.

— 'Αγαπητέ μου Κούρτ, απάντησε ο Χάνσεν, πρέπει να μείνεις μέσα στο δίσκο, για να μάς βοηθήσεις σε περίπτωση ανάγκης. Σου έμπιστευομαι το σοβαρότερο ρόλο... 'Εμείς οι άλλοι είμαστε παιδιά, που θέλωμε να ικανοποιήσωμε την περιέργειά μας.

— Διευθύνθηκε κατόπιν προς την πόρτα.

— Και τώρα να ποιά είναι η τελευταία διαταγή μου, είπε. 'Αν μου συμβεί τίποτα, θα φύγετε άμέσως, χωρίς να ενδιαφερθήτε για μένα.

— Την ίδια στιγμή, άνοιξε την πόρτα κι' άφ'όυ βγήκε, την ξανάκλεισε πίσω του.

— Πίσω απ' αυτήν βρισκόταν ένας μικρός διάδρομος κι' 'Επειτα δεύτερη πόρτα, που οδηγούσε στο εξωτερικό.

— Τη στιγμή που άνοιξε αυτή την πόρτα, μία σκέψη πέρασε άστραπια από το μυαλό του: 'Αν μια από τις θύλλες, που ήταν τόσο σκληρές στη Σελήνη, παρέσυρε το δίσκο; Ο' απόμεινε τότε μόνος στη Σελήνη, χωρίς την έλπιόνα να σωθί. 'Αλλ' ήταν πιά άργα για να υποχωρήσει. 'Επρεπε να κάμει και το τελευταίο βήμα.

— 'Η πόρτα ήταν τώρα ολόανοιχτη. 'Ο Χάνσεν πέρασε γρήγορα κι' έστρεψε την ξανακλεισε άμέσως. 'Η απόσταση που τον χώριζε από το έδαφος ήταν τέσσερα περίπου μέτρα. Μία μικρή μεταλλική σκάλα, που την κρέμασε από δυο γάντζους στα εξωτερικά τοιχώματα του δίσκου, θα του επέτρεπε να φτάση ως εκεί.

— Ο Χάνσεν κατέβηκε το πρώτο σκαλοπάτι, 'Επειτα το δεύτερο κι' ύστερα το τρίτο. 'Αλλά, καθώς πηγαίνε να βάλι το πόδι του στο τέταστο, ένα άρατο χέρι τον έσπρωκε και τον τινάξε προς τα εμπρός... 'Επρεσε έτσι δώδεκα ή δεκαπέντε μέτρα πιο πέρα.

— 'Επρεπε να κατεβώ πιο ήρεμα, ψιθύρισε καθώς ανασταμόταν.

— Έκαμε κατόπιν να προχωρήσει. 'Αλλά κάθε βήμα που έκανε, τον τινάξε τέσσερα ή πέντε μέτρα μακριότερα.

— Με το ρυθμό αυτό θα μπορούσαν να διατρέξω τριάντα χιλιόμετρα την ώρα ή και περισσότερο, σκέφτηκε.

— Έκαμε κατόπιν να διευθυνη προς το μέρος ενός κρατήρα, που έκρινε σε μικρή απόσταση. 'Αλλά βρήκε στην αντίθετη διεύθυνση. Δεύτερη προσπάθεια τον έφερε ακόμη πιο μακριά.

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ Τύπος παρακολουθεί με μεγάλο ενδιαφέρον τις προσπάθειες του Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι με την Μπρίτζ Μπαρντόν, που γυρίζουν μαζί το φιλμ «Ιδιωτική ζωή». Πολλές εφημερίδες γράφουν με υπερβολή, ότι ο Μαρτσέλλο είναι ο μόνος μέχρι σήμερα παραγωγός της Μπρίτζ, που δεν την ερωτεύτηκε γυρίζοντας ένα φιλμ μαζί της. Από την πρώτη στιγμή, τα πράγματα δεν πήγαν καθόλου καλά. Όταν ο Μαρτσέλλο έ-

«Τό θαύμα του Μαλαγκά». Μια δεύτερη «Αργυρά Αρκτο» ιδιαίτερο βραβείο, δόθηκε στο γαλλικό φιλμ του Ζαν-Λούκ Γκοντάρ «Η γυναίκα είναι γυναίκα». Η πρωταγωνίστρια του έργου «Αννα Κάρλιν» που είναι και σύζυγος του σκηνοθέτη κέρδισε το βραβείο ηθοποιού. Από τους άλλους το βραβείο αυτό το πήρε ο Πιέρ Φλίντς, για την ερμηνεία του στο αγγλικό φιλμ «Δεν υπάρχει έρωτας για τον Τζόννι».

Το «Ισραήλ πήρε μια «Χρυσή Αρκτο» για το καλύτερο ντοκυμανταίρ «Περιγραφή μιας μάχης».

★ Η Τζίνα Λολομπρίτζινα διέψευσε τις φήμες ότι πρόκειται να εγκαταλείψει τον Καναδά και να επανέλθει στην Ιταλία.

★ Ηρβα απλώς στην Ιταλία για να ξεκουραστεί, δήλωσε η στάρ και να ξεχάσει τη στάση των Αμερικανών απέναντί της. «Αφού το φιλμ «Αλβιν Λ.», δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί στο έργο αυτό, και έχω δει τον απαιτούμενο χρόνο για να βρω κάτι άλλο».

Μά και η παραμονή στην Ιταλία δεν ένοιαζε καθόλου τη Τζίνα, γιατί της ζητούν ένα εκατομμύριο λίρες, για να φύγει, ενώ συγχρόνως την κυνηγούν και οι έφοροι των Η.Π.Α. και οι Καναδοί.

★ Ο «Υδ Μοντάν» ο οποίος ετοιμάζει στο Σαιν Πώλ ντε Βανς τη νέα τουρνή, που θα κάνει στην Αγγλία και στην Αμερική, πρόκειται να ακολουθήσει να πρωταγωνιστήσει σε δύο αμερικανικά φιλμ: μια μουσική κωμωδία και για πρώτη φορά σε ένα γουέστερν.

★ «Αδελφάκια προσεκτικά την ιστορία των Ην. Πολιτειών, δηλαδή να είδα, ότι ενώ οι «Αγγλοι, Γερμανοί και «Ολλανδοί» έμεναν συνήθως στα παλάτια, μόνο οι Γάλλοι, προχώρησαν στο εσωτερικό και έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην κατάκτηση του Φάρ-Γουέστ. Κατά τις προεκλογικές εκδηλώσεις του, ο Τζέφerson Έντγουορντ πάντα δύο λόγους, ένα στα αγγλικά και ένα στα γαλλικά. Ευχαριστώ λοιπόν, θα υποδυθώ ένα από τους Γάλλους αυτούς ήρωες, που ήξεραν να χειρίζονται το πιστόλι, να πίνουν ούισκυ και να καλπάζουν στις απέραντες εκτάσεις».

★ Παρά τις προμερές ζεστές, μια υπόθεση γυναικικών απασχολεί τις ημέρες αυτές στη Ρώμη την «Αντί».

★ «Εκ μπεργκ» Ο κ. Ναβάρρο της κατασκευαστικής περνούσε το χειμώνα ένα παλτό από ταϊντάλλα, του οποίου η αξία ξεπερνούσε τα 13 εκατομμύρια λιρέτες. Της τό έδωσε όμως μόνο για ένα εκατομμύριο, από τον όρο η στάρ να φωτογραφίζεται επί ένα χρόνο με το θαυμάσιο αυτό γούνινο παλτό και να φροντίζει πάντα να αναφέρεται στη λεζάντα της φωτογραφίας το όνομα του κατασκευαστή του. Τώρα όμως ο κ. Ναβάρρο κατηγορεί τη στάρ, ότι δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της και κατέφυγε στα δικαστήρια, για να βρει το δικό του.

★ Δημοσιεύουμε με κάποια καθυστέρηση, τα αποτελέσματα του Διεθνούς Κινηματογραφικού Φεστιβάλ του Βερολίνου.

Το Μέγα Βραβείο «Χρυσή Αρκτο» δόθηκε στο Ιταλικό φιλμ «Η γυναίκα του Αντονίνι» με τη Ζαν Μορά και τον Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι.

Το βραβείο της καλύτερης σκηνοθεσίας «Αργυρά Αρκτο» κέρδισε το γερμανικό φιλμ του Μπέρντο Βί-

Σύντομες ειδησούλες

★ Ο Γάλλος παραγωγός Ραούλ Λεβύ, στον οποίο το φιλμ «Μάρκο Πόλο» προσέφερε διαρκείς νέες σκηνές, δήλωσε, κατά τη διάρκεια μιας πρέσ-κόνφερανς, ότι θα γυρίσει οπωσδήποτε το έργο αυτό. Η γερμανική εταιρεία «Ου.Φα» γυρίζει κι' αυτή ένα «Μάρκο Πόλο», που θα είναι έτοιμος πολύ πιο νωρίς. Ο Ραούλ Λεβύ είχε μια σύσκεψη με τους διευθυντές της «Ου.Φα», ύστερα από την οποία δήλωσε: «Τίποτα δεν άλλαξε». Ο δικός μου «Μάρκο Πόλο» συνεχίζει κανονικά το δρόμο τους.

★ Το κινηματογραφικό Φεστιβάλ, κάνει τις ημέρες αυτές τη Μόσχα να θυμίζει Καννές ή Βενετία. Άστερια πρώτου μεγέθους από τη μέση του κόσμου βοσκοί στην ρωσική πρωτεύουσα. Την πιο ένθουσα όψη υποδοχής όμως οι Μοσχοβίτες την επεφύλαξαν στην «Ελίζαμπετ Τσιτρίν» η οποία έφτασε εκεί συνοδευόμενη από το σύζυγό της «Εντνί Φίσερ» το διασημότερο της κόντρες, κατά τις πρώτες μέρες έφτασαν επίσης στη Μόσχα η Τζίνα Λολομπρίτζινα, ο Πιέρ Φλίντς και ο Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν. Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

πόνους στο πόδι. Οι Ρώσοι έπιστήμονες ανακάλυψαν μια ουσία στο κόκκαλο, που καμια συσκευή ακτίνων δεν αποκαλύπτει. «Ετσι ο Βισκόντι μετέφερε στο νοσοκομείο κι' άρχισε η θεραπεία».

★ Η κόρη του Μπίνγκ Κρόσμπι, «Ελίζαμπετ Τζόνσον» (27 χρόνων) και ο συγγραφέας Φράνκ Τζόνσον (30 χρόνων), ζήτησαν και πήραν, στον «Άγιο Φραγκ», την άδεια να παντρευτούν. Ο Τζόνσον είχε πάρει, τον περασμένο Φεβρουάριο, μια ισχυρή δόση από ηπατικά φάρμακα, βέλαντα, από σπινθηρίση, επειδή τον είχε τότε εγκαταλείψει η «Ελίζαμπετ Άνν» και ζήτησε να διαλύσουν τους δεσμούς τους.

★ Ο Γουόρεν Κρόουαν, διασημότερος Μπίνγκ Ράις, που έγινε πρό και ο σύζυγός της, έπαυσε από τότε που την παντρεύτηκε να τονίζει στα άρθρα που δημοσιεύει στον Τύπο, σχετική με τη γυναίκα του, ότι έχει το πιο καλλίγραμμο σώμα του Χόλλυγουντ. Αυτό έχει βέβαια μια λογική εξήγηση, οι κακές γλώσσες όμως λένε, ότι ανακάλυψε πως αυτό δεν... είναι πατήθευ.

★ Ο μόνος ηθοποιός, που δε χρειάζεται ντουμπλάρισμα στις σκηνές πάλης σώμα με σώμα είναι ο Τζάκ Πάλλανς. Ούτε και χρειάζεται να σκηνοθετηθεί η γκλντ του. Πριν γίνει ηθοποιός ο Τζάκ ήταν μπασκετ και μάστιγα από τους καλύτερους της Καρολίνας. Μόνο ο κινηματογράφος, με τις διασκεδαστικές προτάσεις, που του έκανε, κατέβασε να τον κατεβάζει από το νινγκ.

★ Η Κλάρα Ουίντλ, η οποία είναι ηθοποιός, δήλωσε, ότι το Παρίσι, «Δε ντρέπομαι να το δηλώσω». Το λαγνισμό μου στοίχισε 50 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα».

★ Ο Τίνο Ρόσι, περνα τις διακοπές του σε μια κλινική, στην Κορσική, προσπαθώντας να αδυνατιστεί.

★ Ο Φρέντ Μάκ Μάρσαρ, που είχε δηλώσει, ότι θα έμενε πιστός στην κινηματογράφο και δε θα εμφανιζόταν ποτέ στην τηλεόραση, υπέκυψε. Γυρίζει τώρα μια σειρά ταινιών μικρής διάρκειας με το γενικό τίτλο «Οι τρεις γυρίοι μου».

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

ματος. Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

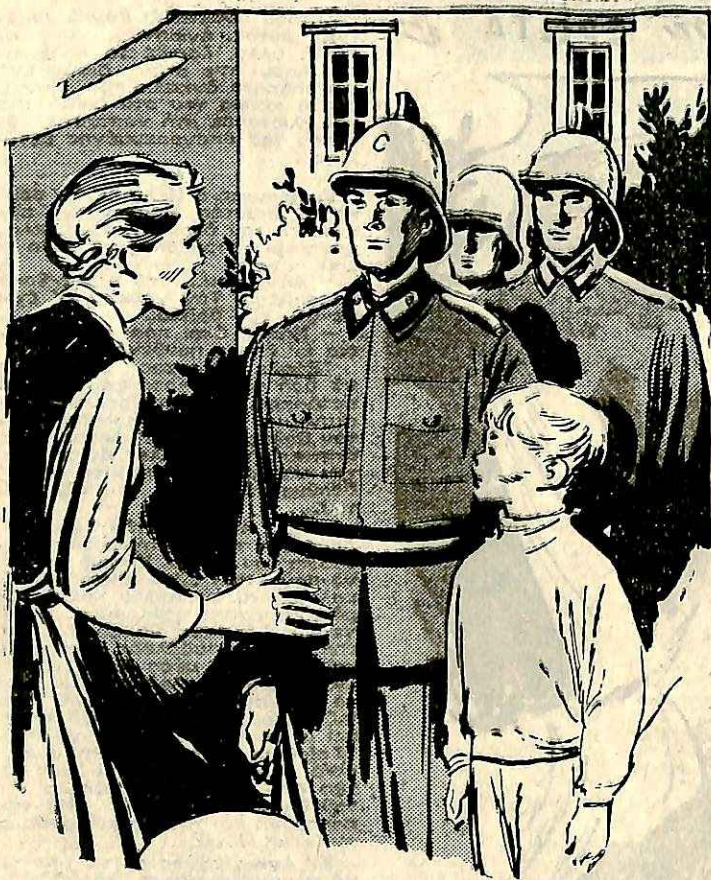
★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοιμος να γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα», δήλωσε, ότι θα γυρίσει το φιλμ «Η γυναίκα είναι γυναίκα» με τον Καναδό ηθοποιό Νταβνέλ Ζελέν.

★ Ο Τζέφerson Έντγουορντ, που είναι έτοι

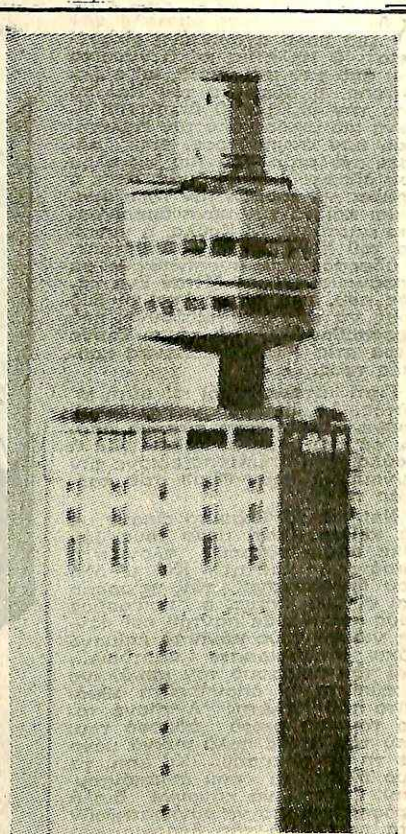
Θα σάς πώ εγώ, δάλωσε ήρεμα.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

μνή κι' άκουσε το διάλογο τρομαγμένη.
Εκείνη υπάκουσε.
Και τα παιδιά;... ρώτησε εξαφικά ή Μαίρη. Πού είναι τα παιδιά;
Εδώ είμαι, μαμά! απάντησε ή Μαίρη απ' το χώλ. Τί συμβαίνει;
Η Μαίρη έτρεξε κοντά του και τον έπασσε στην άγκαλιά της μ' άνακούφιση.
Πού άφησες τόν Πήτερ;
Είμαι κάτω στην κουζίνα, μαμά μ' άλλα δυο παιδιά. Τους μαθαίνει να μαγειρεύουν.
Μία απειλημένη κραυγή της Τζην έσκισε τόν άέρα.
Τί να κάνω; φώναξε ή δυστυχισμένη. Θεέ μου, τί να κάνω!...
Οι πυροσβέστες δε θα φτάσουν πριν από πέντε λεπτά. Στο μεταξύ, τ' αγοράκι μου βρίσκεται σ' αυτή την κόλαση!

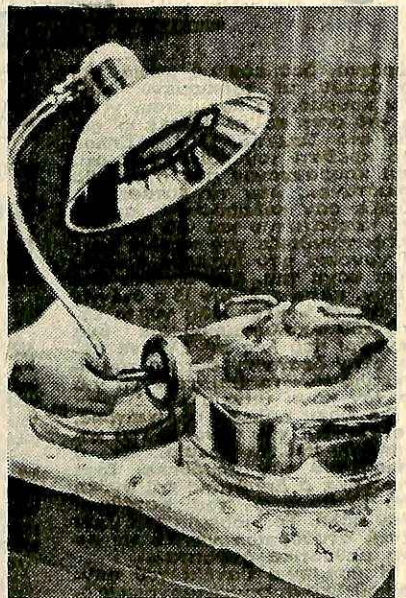
Μέσα στο σκοτάδι

Γύριζαν άδρες δακλυσσές στο λαθούριό των υπογείων, εκλιζόντας κάθε πέτρα, ψάχνοντας εδώ κι' εκεί.
Βέβαια, άργά ή γρήγορα, θα πρεπε να στείλουν το Μάικλ σέ μία ειδική σχολή. Μά ή μητέρα του άπομάρκννε όσο μπορούσε αυτή τη σκέψη: πώς το τυφλό παιδί της θα φευγε απ' την άγκαλιά της, πώς θα βρισκόταν σ' ένα άλλο, άγνωστο περιβάλλον! Δέ μπορούσε να πιστώσει πώς ή Μαίρη, παρ' όλες της ικανότητες του, θα κατάφερνε να τα βγάλει πέρα μόνος του.
Η Μαίρη κατέβηκε στή μεγάλη κουζίνα, που βρισκόταν στα ύπογεια.
Ήταν μία μεγάλη αίθουσα, με βαρεία πόρτα από χοντρό έύλο, που κάποτε θα είχε χρησιμοποιηθή για φυλακή. Τώρα την είχαν γεμίσει με τραπέζια και ηλεκτρικές κουζίνες γιά να μαγειρεύουν οι πελάτες. Επειδή ήταν δύσκολο να ή βρή κανείς, μέσα στο δαίδαλο των διαδρόμων, είχαν νείσει τους τοίχους με τούβλα, που δείχνανε το δρόμο.
Όταν έφτανέθηκε ή Μαίρη, ή άντρας της είχε φύγει γιά το δουλειά με μία ομάδα από πελάτες. Ο συντάριος του, ο κ. Χάρπερ, ψάρεσε στο ποτάμι με μερικούς άλλους.
Η Μαίρη έτοιμαζότανε να κάνει κι' αυτή ένα περιπάτο, όταν άκουσε φωνές:
— Κυρία Χαίλκι!...Κυρία Χαίλκι! Φωτιά!...
Ή νέα γυναίκα πετάχτηκε κι' άρπαξε απ' τους ώμους την καμριέρα με τούβλα.
— Σιγά, δέ τρομοκρατήεις τους πελάτες! της είπε, ή φωτιά;
— Στά ύπόγεια!... Είχα άναψει το παλιό τζάκι, γιά να βράσω ένα καζάνι νερό... Φαίνεται πώς άρπαξαν οι σίτες τ' άπλυτα ρούχα...
— Τζην, τηλεφώνησε στην πυροσβεστική υπηρεσία! αούτη σέ ή Μαίρη στην κ. Χάρπερ, που μόλις είχε

ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟ ΜΠΑΡ

Οι διευθυντές μιας βιομηχανίας μπύρας της Φραγκφούρτης, αποφάσισαν να έγκραταστήσουν στην ταράτσα του πολυώροφου εργοστασίου τους ένα πρωτότυπο μπαρ, όπου φυσικά σερβίρεται αποκλειστικά ή μπύρα τους, συνδυασμένη από διαλεχτούς μεζέδες. Το μπαρ αυτό όμως, που έρθικεταί σέ ύψος 100 περίπου μέτρων είναι... περιστρεφόμενο. Έτσι, μόλις φτάση κανείς εκεί με το ταχυτάτο άσενδόρ και καθήση σ' ένα τραπέζι, κοντά στο παρβούρο, ρίχνει μέσα σέ μία ώρα, και χωρίς ν' αντιληφθή ότι κινείται, μία κυκλική ματιά γύρω του. Είναι άληθεια δέ πως ή άρρα αούτη γεωμετρική κόλι εξασφαλίζει, μέρα και νύχτα, ένα μεγαλοπρεπές θέαμα.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΨΗΣΤΙΕΡΑ

Δέν πρόκειται γιά κανένα πορτατίφ γραφείου, αλλά γιά μία νέα ηλεκτρική ψηστιέρα, ή οποία χάρις στή μεγάλη δύναμη των υπερύθρων ακτίνων, που εκπέμπει, μπορεί να ψήση συντομότερα ένα κοτόπουλο, έξω από το φούρνο. Ή νέα ψηστιέρα δέ θα ικανοποιήση μόνο τους διαστικούς, μα και τους καλόφροντες, γιαντί, ό,τι ψήνει, το κάνει νοστιμώτατο.

ΤΖΩΝ ΦΡΑΝΚΛΙΝ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΡΩΜΑΝΤΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

γιά την Άθήνα. Κατά τις έξη το άπόγευμα, φάνηκε να έρχεται στο σπίτι τους ή Κατζίπετρος. Η νέα άγαπούσε πραγματικά το στρατηγό. Σιχνά έκοναν μαζί μακρινούς περιπάτους. Έκείνο το έραδυ όμως δέν ποτέ είχε να πάνε παρέα. Αυτό έκανε έντύπως στο Κατζίπετρο, μα δέν τή ρώτησε το γιαντί. Τή συμβούλασε μόνο:
— Να προσέχεις, παιδί μου. Είναι τρεις μέρες τώρα, που στά περίχωρα παρουσιάστηκε ή συμμορία του Ζαφείρη.
Η διορηγία νέα γέλασε με τους φόδους του καλού της φίλου, καβάλλησε τ' άτι της κι' ύστερα από λίγο χύθηκε σάν την άστραπή προς την Ίερά Όδó. Το σύρσιμο ήταν ύπεροχο. Ο ούρανός είχε πάρει ένα χρώμα έιολετι και πέρα μακριά, ή θάλασσα στραφτοκοπούσε παράξενα. Ή άρχοντοπούλα δέν ένοιωσε κανένα φόδο, καθώς προχούσε όλομόνηχη μέσα στην άπέραντη έκείνη έρημιά. Κι' άσφωνα, στο δάθος του δρόμου, ξεπρόβαλε ή πρηνός της άγνωστος. Τήν περίμενε ά

άναφέραμε στην άρχή. Από την ήμερα έκείνη ή άρχοντοπούλα δέν έπαψε να έλεπν τόν άρχιληστή. Ήταν έρωταυμένη μαζί του παράφορα. Το καταλάβε αυτό ή Ζαφείρης κι' αντί να χαρή, προσπάθησε να την άποτρέψη.

Τι ήταν λοιπόν αυτό που τόν έκανε να μη θέληση να έπωρεληθή; Μήπως την είχε άγαπήσει; Άγνωστο. Όπως κι' άν είχε όμως το ζήτημα, ή άρχιληστή της είχε έπί ότι θα έφυνε από την Άττική κι' ό,τι ποτέ πιά δε θα έαναγνώριζε έκεί πέρα. Η Μαριάννα έκλαψε. Τόν παρακάλεσε να την πάρη μαζί του. Έκείνος όμως άρνήθηκε έπίμονα. Βαρεία πληγωμένη τότε, έφυγε από κοντά του γύρισε σπύτι της και κλείστηκε στο δωμάτιό της. Δέν ήθελε ούτε να δη, ούτε να μιλήση σέ κανέναν. Η μητέρα της έκανε ό,τι-μπορούσε να τή διασκεδάση. Κι' ή στρατηγός Κατζίπετρος, την έέλεπε να παραίνεται σιωπηλά και προσπάθησε να της άνοιξη την καρδιά της.

Σέρό τί σου συμβαίνει, της είχε έπί τέλους ένα έραδυ. Άναπαές το λήσταρχο Ζαφείρη. Ό, μί διακαρπύρεσαι! Άν δέν ήταν έτσι, γιά ποίο λόγο είπες ψέμματα στον Άντωνόπουλο, πώς ήμασαν ήδην μαζί στο δάθος του Δαρμιού; Το έμαθα από τόν ίδιο. Δέν τόν έεγέλασες. Η άρχοντοπούλα χαμήλωσε το βλέμμα της. Κι' άσφωνα άνάμεσα σ' άναυόλλητά της, τού τά έέομολογήθηκε όλα από την άρχή.
— Τί σημασία έχει, άν είναι ληστής; τού έλεπε στο τέλος. Δέν είναι άρκέτο ό,τι τόν άγαπάω;
Ο στρατηγός της χάδεψε τρυφερά τα χέρια.
— Έχεις δικίο, άποκρίθηκε. Η άληθινή άγάπη

Μιά Ξανθή μπουκλα

ναν άνθρωπο, από την τιμωρία που τόν περιμένει.
Η κοπελίτσα τόν κύταζε περίεργη.
— Δέν καταλαβαίνω, άποκρίθηκε. Ποίος είναι ή άνθρωπος αυτός;
Ο ένωμοτάρχης Στάμος. Είναι μερικές μέρες τώρα που έστειλε μία έκθεση να τόν Άρχηγείο, άναφέροντας ό,τι σάς έδωε μαζί με το λήσταρχο Ζαφείρη. Λέει άκόμη ό,τι το τελευτάτος τόν πυροβόλησε.
Η Μαριάννα δέν έδειξε καμιά ταραχή.
Ο ένωμοτάρχης έκανε το καθήκον του, άπάντησε μ' ένα χαμόγλειο. Γιατί έλεγε να τόν τιμωρήσετε; Έφθον νόμιμε πώς με είδε με τόν περίφημο λήσταρχό σας, ήταν άπορωμένος να τόν άναφέρει. Πού έρρισκε το κακό; Σας έεθαύω πάντως, πώς δέν πρόκειται γιά μένα. Την ήμερα έκείνη ήδην συνεχία να ή στρατηγός Κατζίπετρος. Άν άμφιβάλλετε, μπορείτε να τόν ρωτήσετε.

Ο Άντωνόπουλος όπακλήθηκε και πάλι.
Δέν υπάρχε λόγος να ρωτήσω κανένα, είπε. Σας πιστεύω άπόλυτα.
Ο λήσταρχος έγέληκε από το άρχοντικό λιγάκι χαλιωμένος. Ήταν ή πρώτη φορά που δέν είχε κατορθώσει να πετύχ η αυτό που έπείδιώκε. Η Μαριάννα όχι μόνο δέν τά σάστισε με τις έρωτήσεις του, άλλ' αντίθετα προσπάθησε να τόν πείσει ότι ή ένωμοτάρχης είχε κάνει το καθήκον του. Και μήπως δέν το είχε κάνει; Ο Στάμος ήταν από τους καλύτερους άντρες του άστυνομικού σώματος και δέ μπορούσε να ξεφουρνίση άνυπαρκτα πράγματα. Άφοδ λοιπόν αυτός ήταν έν τάξει, έπρεπε να λήψ ψέμματα ή κοπελίτσα. Κι' αούτη όμως είχε το άλλοθι της και μάλιστα πολύ τρανταχτό: Το στρατηγό Κατζίπετρο!

Σώστο πελαγονία, ψιθύρισε άνάμεσα στα δόντια του, ή Άντωνόπουλος. Είναι όμως δυνατόν αυτός ο ύπεροχος άνθος, να γέρνη στην άγκαλιά ενός αμωδούρου θηριού;
Κι' όμως ήταν. Η Μαριάννα Ντοριόδ άγαπούσε. Από δώ και τρεις εβδομάδες ήταν έρωτευμένη με τόν άρχιληστή Ζαφείρη, το φονιά του δήμαρχου Φιλιππάκη και του μοιραρχου Σαμπάτακου. Στην άρχή έέβαια ή νέα δέν ήξερε με ποίον είχε να κάνει. Έτσι καθώς τραούσε προς τή μνηή του Δαρμιού — όπως έκανε κάθε πρωί με τ' άλογό της — είδε μπροστά της έναν ψηλό και καλοδωμένο άντρα, που την κυτούσε άμύλητος. Η έμφάνισή του της έκανε έντύπως, έπειδή ήταν ή πρώτη φορά που τόν έέλεπε. Ποτέ άλλοτε δέν έτυχε να συναντήση έένονος. Η Μαριάννα τόν χαίρετσε με τ' ώραιο παιδικό της χαμόγλειο!

Πηγαίνω γιά την Έλευσίνα, τού είπε εύθυμα. Άν είχες άλογο, θα τραβούσαμε παρέα.
Τότε θάρρα μαζί σου, άποκρίθηκε έκείνος. Ο ψαρής μου δώσει κάπου έδώ κοντά.
Έβαλε τα δάχτυλα στο στόμα και αφύριξε δυο φορές. Άμέσως σχεδόν άκούστηκε ένα χαρούμενο γλυμνίστημα κι' από τα δέντρα ξεπρόέβαλε ένα ύπεροχο άλογο.
— Είναι άραιο το άτι σου, έένη! είπε με έλπι, κρινεία. Πολύ πιο άραιο από το δικό μου. Έρχεσαι συχνά έδώ; Άβριο θα έσαναπέρσω.
Ο άντρας τον περιπάτο σ' ένα πλάτωμα έκείνο και θά με έρθη στο ίδιο μέρος. Έχεις μνή από δάσος με το σούσουπι; Τα παυλά τιτιβίζουν καθώς μάχων να θρουν τις φωλιές τους. Οι σάφρες τρέχουν άνάμεσα στις πέρες, γιά να κυφτούν πριν τις προλάβη το σκούδι. Και μόνο τα νυχτοπούλια θνάνουν στο χαλάσματος, γιά να πούν κι' αούτα το κλαφικόστο τραγούδι τους.

Η Έλληνογαλλίδα τόν άκουσε νοσημένη. Ήταν ή πρώτη φορά που ένας άντρας δέν της έλεγε τίποτε γιά την διορηγία της, αλλά της έένομινασε τή φύση και τα έπετα.
— Λοιπόν, θάρρω άπόψε, τού είπε. Θα με περιμένεις;
Η Μαριάννα έφυγε καλπώντας, χωρίς να πάρη τήν άπάντησή του. Κι' ένώ ή σκούδα της ήταν να τραβήξη γιά την Έλευσίνα, γύρισε μπρος πίσω

—Σέρω τί σου συμβαίνει, της είχε έπί τέλους ένα έραδυ. Άναπαές το λήσταρχο Ζαφείρη!

κίνητος πάνω σ' άλογό του, στή σκιά ενός πεύκου. Η καρδιά της Μαριάννας χτύπησε με δύναμη. Τήν είδε έκείνος να τόν πλησιάζη κι' άμύλητος άρχισε να θαδίζει στο πλάι της.
— Άκούω; τή ρώτησε άσφωνα ή συνοδός της. Όλα μιλούν έδώ με δικές τους φωνές. Κι' όταν νυχτώση καλά, θαρρείς πώς θνάνουν νεράδες γιά να στήσουν άλόμωρα το χορό τους.
Η Μαριάννα δέ μπόρεσε να κρατήση περισσότερο.
— Πές μου: από πού έρχεσαι; τόν ρώτησε. Κα, νομικά έπρεπε να ζήτησης να μάθω πρώτος σου τ' όνομά μου. Μά δέν περάει. Όποιος κι' άν είσαι, έγώ δε θα πάσω ναρκώσαι έδώ.
Ο άγνωστος τράβηξε απότομα τα χαλινάρια του άλόγου του. Στάθηκε λίγο σά να σκεφτόταν κάτι κι' ύστερα, κυτάχοντας την στή ματιά, της είπε τονίζοντας μια μιά τις λέξεις:
— Είμαι ένας κνηνημένος, ένας άθλιος, ένας φονιάς, κλέβω, ελμωλατίζω και σκοτώνω. Είμαι ή λήσταρχος Ζαφείρης!
Μία βαρεία σιγή άπλώθηκε άλόμωρα. Αυτό όμως δέν κράτησε πολύ. Η άρχοντοπούλα δέ, μόνο δέν έέλεγε κανένα φόδο, άλλ' έεφαλάσθη, σε να τόν κυτάξη. Ίσως γιαντί τόν πανταότατον σάν ένα ρομαντικό ήρωα, σάν τους ήρωες τόν έέλιαν που διάσασε. Έκείνη ακριβώς τή στιγμή ήταν που φάνηκε ή ένωμοτάρχης και προσπάθησε το λήσταρχο να σηκώση ψηλά τα χέρια. Ο Ζαφείρης όμως άφαι να ύπακουση, τόν πυροβόλησε. Εύτυχώς ή άντρας άστόχησε και το παλληκάρι τή γλύτωσε. Έτσι μπόρεσε να γράψη την έκθεση που

τά συγχωρεί όλα. Άν μου μιλούσε άμέσως, θα, κανα το πών γιά να τού πάρω άμνηστία. Τώρα πιά όμως είναι άργα. Ο λήσταρχος Ζαφείρης σκοτώθηκε σε συμπλοκή με τ' άπολαύματα.
Η άρχοντοπούλα κύταζε σάν άλαφιαμένη το Κατζίπετρο. Απότομα κατόπιν, πίνοντας το στήθος της, έέβαλε μία κραυγή κι' έπεσε λιποθυμίσμένη στή χέρια του. Περισσότερο από μήνα πάλι, άπε άνάμεσα σέ ζή και σέ θάνατο. Περισσότερο από μήνα είχε ν' άνοιξη το στόμα της. Ένα πρωί όμως, καθώς άκούσε τα τιτιβίσματα τών πουλιών έξω στα δέντρα του κήπου της, ή Μαριάννα Ντοριόδ χαμόγλεισε και μαζί της χαμόγλεισε όλος ή κόσμος. Αυτό ήταν. Η μητέρα είχε περάσει.
Ο γιάτρος Καλοσυνόδρος, πρότεινε τότε στή μητέρα της να τήν πάρη να πάνε στην Ίταλία. Ή άλλαγή θα της έκανε καλό. Έτσι κι' έ έγινε. Την ήμερα ακριβώς που έπρόκειτο να έπιδήσασθον στο πλοίο, άνάμεσα στους άλλους που πήγαν ν' άποταγερτήσουν τις δυο γυναίκες ήταν κι' ή Άντωνόπουλος. Έτσι, τή στιγμή που έσκυβε να φιλήση το χέρι της, να τελευτήσει φορά, έφυρε από τήν τσέπη του χιτωνίου του, μία τούφα μεταξωτών μαλλιών και την παρέδωσε στή Μαριάννα.
— Είναι ένα μικρό ένθύμιο, της είπε. Μοιάζει πολύ με τα μαλλιά σας.
Η άρχοντοπούλα έκλεισε τα μάτια της συγκινημένη. Ο κελός έκείνος άξιοματικός, είχε όρη τή μπουκλα στο στήθος του Ζαφείρη, όταν τόν σκότωσαν οι χωροφύλακες. Και τήν ήφερε γιά να την παραδώση έκεί που άνηκε.

Α. ΑΣΤΕΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Οι βασανιστικές μυαλγίες

Πώς μπορούμε να τις αποφύγουμε

Οι μυϊκοί πόνοι, ή μυαλγίες, είναι ένα από τα κοινότερα και βασανιστικότερα παθολογικά συμπτώματα. Κι όμως οι γιατροί δεν έχουν άσχοληθί όσο θα έπρεπε με την εξήγησή τους και τη θεραπεία τους.

Ξέρουν μονάχα πώς είναι αποτέλεσμα ενός μυϊκού σπασμού, μιας συσπάσεως, δηλαδή, του μυός, που χάνει προσωρινά την ικανότητά του να χαλαρώνεται εύκολα.

Κανονικά, αν δώσουμε π. χ. στο μπράτσο μας τη διαταγή να χαλαρώσει, μακρύνουν οι μύς του και κρεμιέται άβυσσος ο καρπός του χεριού. Όταν όμως πάθουμε μυϊκό σπασμό, δε μπορούμε πια να επιτύχουμε αυτήν την εύκολα χαλάρωση.

Ο μυϊκός σπασμός προκαλείται από διάφορες καταπονήσεις του μυός. Μία απ' αυτές είναι η απότομη ψύξη του, σε στιγμή που έχει κορσαστεί από υπερβολική λειτουργία. Έπισης ένα πέσιμο μπορεί να προκαλέσει το ελαστικό τέντωμα ενός μυός, κι' αυτό να φέρη κατόπιν μυϊκό σπασμό.

Η έλλειψη άσκησης οδηγεί τον μυϊκό σπασμό, γιατί δε βρίσκουν την ευκαιρία να χαλαρωθούν αρκετά οι μύς με τη νυκτερινή άσκηση, ώστε να συνέλθουν απ' την εργασία όλης της ημέρας. Έτσι, γίνονται πιο υποκειμενικοί στις ψυχές και τις καταπονήσεις.

Όταν κοιμόμαστε σε ρεύμα, υπολείνεται «επιστή» ο σβέρκος μας. Αυτό συμβαίνει ιδίως όταν έχουν κορσαστεί προηγουμένως οι μύς του κ' έχουν γίνει έτσι ευαίσθητοι στην ψύξη.

Ο μυϊκός σπασμός φέρνει πόνο, γιατί με τη σύσπαση του μυός καταπονήνουν τα αιμόφυρα αγγεία και τα νεύρα του. Όταν μάλιστα η σύσπαση είναι πολύ μεγάλη, έχουμε τη λεγόμενη «κόμψη», που είναι πολύ οδυνηρότερη από την κοινή μυαλγία.

Το περίεργο είναι, ότι, πολλές φορές, ο πόνος αυτός είναι «άνταν-νακιστικός». Τον αισθανόμαστε δηλαδή κάπου άλλο, μακριά απ' το μυ που αποτελεί την πηγή του. Προκειται για ένα φαινόμενο ανάλογο με τους πόνους της σπινάλης, που τους νιώθει ο πάσχων στο σβέρκο, στην πλάτη, στο μπράτσο, κλπ., μολοντί η έστια τους είναι οι στερναϊκές άσθρες της καρδιάς. Έπίσης οι πόνοι της χολοκυστίτιδας μπορεί να γίνουν αισθητοί στον ώμο.

Πώς, λοιπόν, ο γιατρός βρίσκει την πραγματική πηγή της μυαλγίας; Τον βοηθούν σ' αυτό οι ανατομικές γνώσεις του, αλλά και ώρισμένες άλλες παρατηρήσεις. Ή ψηλάφησι π. χ. του υπερόχου μυός προκαλεί ένα ελαστικό τοπικό πόνο, άσχετο με τον άλλο, τον άναυκα-κλαστικό. Έπίσης υπάρχει ένας περιορισμός των κινήσεων της άρθρωσης, που αντιστοιχεί σ' αυτό το μυ.

Όταν ο γιατρός ανακαλύψει

την πηγή του μυϊκού σπασμού και του πόνου, πρώτα απ' όλα θα προσπαθήσει να λείψει η βασική αιτία που τον προκάλεσε. Ύστερα θ' άσχοληθί με την τοπική θεραπεία: Θα χρησιμοποιήσει ζεστές κομπρέσες ή μασάζ ή ένεντες προκλήσεις, πάντως όχι στο μέρος που αισθάνεται ο πάσχων τον πόνο, αλλά στην πηγή του, στο μυ που τον δημιουργεί.

Ένα καινούργιο θεραπευτικό μέσο είναι οι ψεκασμοί μ' ένα ψυκτικό υγρό σε λεπτότατα σταγονίδια (αεροζόλ). Το υγρό αυτό εξατμίζεται άμέσως και ψύχει τοπικά το δέρμα. Πρέπει όμως να μην είναι δηλητηριώδες, ούτε εύφλεκτο, για λόγους ασφαλείας. Έναρχει σαν «επισπαστικό», προκαλώντας ένα ερεθισμό των νεύρων, τόσο με την επαφή, όσο και με την ψύξη.

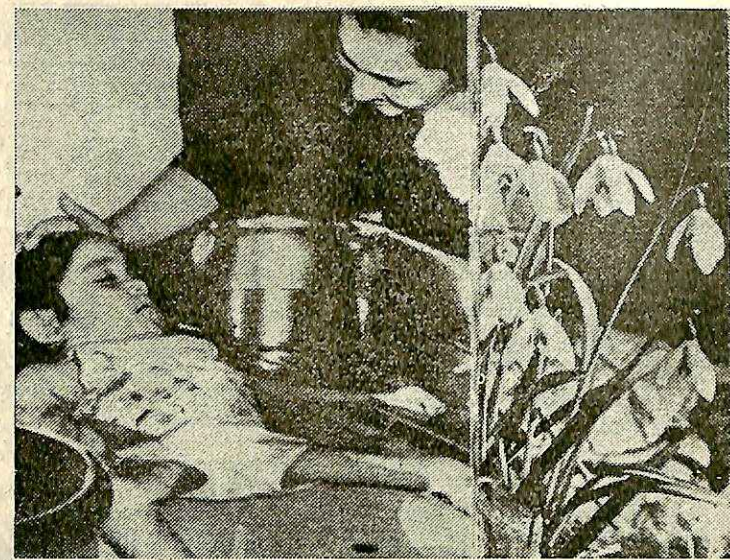
Συγχρόνως, ο γιατρός τραβάει και τεντώνει σιγά-σιγά το μυ. Γιατί πρέπει να ξαναβρεί αυτός το κανονικό μήκος του για να περάσει ο πόνος.

Πρέπει να σημειωθεί, ότι, όσο καλύτερη ή θεραπεία, τόσο γίνεται δυσκολότερη. Γιατί, ενώ αρχικά έπασχε μόνο ένας μυς, σιγά-σιγά η σύσπαση μεταδίδεται και στους γειτονικούς, που προσπαθούν έτσι να έρπασθουν εντατικότερα για να ξεγιστούν στον πρώτο ν' αναπαυθί. Και τότε δεν πρόκειται πια να ξαναφέρουμε μονάχα ένα μυ στο κανονικό του μήκος, αλλά περισσότερους.

Όταν οι πόνοι όφειλονται σε άλλες ειδικές παθήσεις — πολλοπλή κλήρωσι, σκολίωσι, ρευματοειδή αρθρίτιδα, κλπ. — δε μπορεί να ώφελήσει βεβαίως η θεραπεία, που υποδείξαμε πιο πάνω.

Για ν' αποφύγουμε όσο το δυνατόν τις μυαλγίες, οι γιατροί συνιστούν, έπειτα από κάθε ζωηρή σωματική άσκηση ή σπέρ, να κάνουμε άμέσως ένα ζεστό μπάνιο ή ντους και να ντυθούμε ζεστά.

Για τον ίδιο λόγο, συμβουλεύουν τις δακτυλογράφους να βουτάνε τα χέρια τους σε ζεστό νερό — ή να χύνουν πάνω σ' αυτά ζεστό νερό — επί 3 λεπτά της ώρας, δυο φορές την ημέρα. Έτσι, δεν «επιάνουν» οι μύς των μπράτσων και του καρπού από τη συνεχή δουλειά στη γραφομηχανή.

ΝΙΒΑΛΙΝΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΣ

Ένα φυτό, που θεωρείται στη Βουλγαρία ως ο προάγγελος της άνοι. Έως θα άσση πολλούς από τις δυσάρεστες συνέπειες της πολιομυελίτιδας. Δυο Βούλγαροι επιστήμονες, η Λ. Ίδανόβα και ο καθηγητής Πα. σκάφ ανακάλυψαν τις μεγάλες δυνατότητες αυτού του φυτού και παρασκεύασαν ένα φάρμακο, τη Νιβαλίνη, η οποία έχει τη δυνατότητα να ξυπνά τα νάρκωμένα νεύρα και τους μύς, χωρίς όμως να περιέχει τοξίνες επικίνδυνες για τον οργανισμό. Ή πρώτη δοκιμή του νέου φαρμάκου έγινε στο νοσοκομείο των Παίδων της Σόφιας πάνω σε 21 άρρωστα παιδιά. Σε κανένα δεν παρουσιάστηκαν δυσμενείς αντιδράσεις, ενώ αντίθετως, ύστερα από καθημερινές ένεσεις Νιβαλίνης, 6 από τα παιδιά παρουσίασαν θελίωσι από την πέμπτη μέρα, 7 από τη δέκατη, 5 από την είκοστή μέρα και 3 δεν έπηρεάστηκαν καθόλου από το φάρμακο. Οι ένεσεις πρέπει ν' αρχίζουν το ένωριτερο 13 μέρες μετά την προσβολή του άρρώστου από την πολιομυελίτιδα και το άργετο την 69η μέρα.

γραφομηχανή.

Πρέπει ακόμα ν' αποφεύγουμε τα ρεύματα, όταν είμαστε κουρασμένοι — όχι μόνο για να μην κρυολογήσουμε, αλλά και για να μην πάθουμε μυαλγία.

Οι μυαλγίες μπορεί να πάρουν τη μορφή του μυϊκού πονοκεφάλου ή της άτυπου προσωπικής νευραλγίας. Είναι τότε ακόμα πιο βασανιστικές.

Οι αρθριτικοί παθαίνουν συχνά

μυαλγίες, γιατί οι μύς συσπώνονται και σφίγγονται, για να προφυλάξουν τις πάσχουσες αρθρώσεις.

Ή τόσο διαδεδομένη αντίληψη, ότι οι μυϊκοί πόνοι είναι άναπόφευκτοι στους ηλικιωμένους, γιατί «γεράνουν» οι μύς τους, δεν έχει καμιά επιστημονική βάση. Ή σχετική θεραπεία, όταν γίνει με σύστημα, φέρνει το ίδιο καλά αποτέλεσμα σε όλους τους πάσχοντες, άσχετα προς την ηλικία τους.

Μικρά επιστημονικά νέα

κοφ φυσιολογικό ύπνο. Το ΜΤΣ έπνευσε επίσης καταπραυντικά και εξαφανίζει την άνοια, τις φοβίες κτλ. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί επί μακρό χρονικό διάστημα, χωρίς δυσάρεστες συνέπειες για τον οργανισμό, όπως συμβαίνει με τα συνήθη υπνωτικά. Το ΜΤΣ φέρνει τον ύπνο σε 10—20 λεπτά κι' η επίδραση του διαρκεί 6—8 ώρες. Ή άφνησι είναι φυσιολογική. Ο άσθενής δεν αισθάνεται πονοκεφάλους, ζάλες κτλ.

Το κρασί κατεβάζει τη χοληστερόλη

Πειράματα που έγιναν σε ζώα έδειξαν ότι το κρασί κατεβάζει την αναλογία της χοληστερίνης. Σ' αυτό το λόγο όφειλεται ίσως το ότι εκείνοι που πίνουν έχουν χαμηλή αναλογία χοληστερίνης. Άλλα να έζηγούμεθα! Πρόκειται για τη μετρία χρήση κρασιού. Ή κατάχρησι, αντίθετα, έχει καταστρεπτικές συνέπειες για τον οργανισμό.

Ή λευκαίμια και τα μαχητικά ένστικτα

Ήταν γνωστό ως σήμερα ότι οι άρρωστοί ποινικοί, που στον οργανισμό τους είχαν εισαχθεί λευκαίμια, κύτταρα, προσβάλλονταν σε μικρότερη αναλογία από λευκαίμια σχετικά με τις θηλυκές και σε μεγαλύτερη ηλικία. Στο πανεπιστήμιο του Μοντρέαλ έγιναν ήδη πειράματα, που έδειξαν ότι οι άρρωστοί ποινικοί, όταν τους εξασθενίσουμε τα μαχητικά ένστικτα με τη χρήση ηρεμιστικών φαρμάκων και την απομόνωση (που δεν τους δίνει την ευκαιρία ν' αγωνισθούν για τις «ώραιες» τους), παθαίνουν λευκαίμια σε πολύ νεαρή ηλικία και στην ίδια αναλογία με τις θηλυκές. Πρόγμα που δείχνει ότι τα μαχητικά ένστι-

κτα ζωογονούν τον οργανισμό και που δίνουν την ικανότητα να καταπολέμησι άποτελεσματικά διάφορες άσθενείες, όπως είναι η λευκαίμια.

Τα νεκρά άντράκια γεννούν ανδρεία

Δυο Γάλλοι επιστήμονες, ο καθηγητής Ζερόμ Λεζέν και ο δόκτωρ Ραυμόν Τυρπέν, έπειτα από μακρές και υπομονετικές έρευνες, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι τα νεκρά άντράκια γεννούν συνήθως ανδρεία. Ή αναλογία των ανδρικών ελαττωμάτων όσο γεννάει ο πατέρας. Ή ηλικία της μητέρας επίδρα επίσης στο φύλο του παιδιού, αλλά σε μικρότερο βαθμό παρ' ό,τι του πατέρα. Οι έν λόγω επιστήμονες έμελέτησαν 28 εκατομμύρια περιπτώσεων, που προέρχονταν από τις Ήνωμένες Πολιτείες και διάφορες χώρες της Ευρώπης.

Ένα ραδιόφωνο μέσα σε μια κούφουλα

Στο Ίνστιτούτο Ροκφέλλερ της Νέας Υόρκης δοκιμάστηκε ένα νέο διαγνωστικό μέσον, που δεν είναι τίποτα άλλο από ένα μικροσκοπικό ραδιόφωνο κομπού. Ο κομπού αυτός είναι κλεισμένος μέσα σε μία κούφουλα από πλαστική ύλη, που μπορεί κανείς να την καταπιεί, όπως κι' ένα χάπι. Μετάδοσης τότε στα έξωθεν το πολύτιμότες πληροφορίες για τη λειτουργία του στομάχου και των έντερων, για την πίεση, για τις μυϊκές συσπάσεις, για το βαθμό της όξυνσης, για την εσωτερική θερμοκρασία του σώματος κτλ. Ή κούφουλα χρειάζεται για να περάσει όλοκληρο δόν έντερικο σωλήνα μία περίοδο 2—5 ημερών. Βγαίνει κατόπιν με τα περιττώματα. Ή θέσι όπου βρίσκεται με κάθε στιγμή μπορεί να παρακολουθηθί με τις ακτίνες Χ.

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΟΙ ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΣΕ ΙΟΥΣ

Ή κληρονομικότης και οι έρμονικές διαταραχές

Ο ΓΑΛΛΟΣ καθηγητής Μπεννέτι, του Καρκινολογικού Ίνστιτούτου των Παρισίων, έκοψε πρό ημερών μία άνακάλυψι. Ουσίως σημασίας. Σύμφωνα μ' αυτήν, οι περισσότεροι καρκίνοι όφειλονται σε ιούς. Οι καρκινογόνοι ιοί διακρίνονται σε τρεις τύπους, Α, Β και Γ. Ο ιός Β είναι εκείνος που προκαλεί τον καρκίνο του στήθους, ενώ ο ιός Γ προκαλεί τις γυναστές λευχαιμικές και τασπάσεις. Ο ιός Α είναι λιγότερο γνωστός.

Οι καθηγητά Μπεννέτι και Έμελό, του Καρκινολογικού Ίνστιτούτου του Άμστερνταμ, έξ άλλου απέδειξαν, ότι μερικοί από τους καρκινογόνους ιούς, από εκείνους που προκαλούν τον καρκίνο του ήπατος, μπορούν να καταπολεμηθούν με την κυστείνη, που βρίσκεται μέσα στις πρωτεΐνες των τροφών. Οι επιστήμονες, από τα πειράματα που έκαναν σε διάφορα ζώα και από τις παρατηρήσεις σε άσθενες, έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι, για να παραχθί ένας καρκινώδης όγκος, απαιτείται η συνεργασία τριών παραγόντων: του κληρονομικού, του ορμονικού και του αιτιολογικού.

Ο κληρονομικός παράγων προσδιορίζεται από την ιδιαίτερη σύσταση κάθε άτομου. Τιποτα δε διακρίνεται την αντίληψη, ότι ο καρκίνος μεταδίδεται κληρονομικά. Τα παιδιά όμως, κληρονομούν από τους γονείς ένα πεδίο, που εύνοει την εμφάνιση του καρκίνου. Ο οργανισμός αυτών των ατόμων έχει, δηλαδή, ιδιαίτερη προδιάθεση σ' αυτή την άσθένεια. Άλλα ίση της προδιάθεσι δε δημιουργεί καρκίνο.

Όσον άφορά τόν ορμονικό παράγοντα, οι γνώσεις μας είναι πολύ περιορισμένες. Έξομε π. χ. ότι ώρισμένοι καρκίνοι εμφανίζονται όταν για όποιοδήποτε λόγο διαταρασσεται η ορμονική λειτουργία (π. χ. οι καρκίνοι της μήτρας στις γυναίκες κατά την έμμηνορρραία). Σ' άλλες περιπτώσεις, η έκκριση της υποφύσεως ή των επινεφριδίων σταματάει την καρκινώδη επέδερσασί. Ή επίδραση του ορμονικού παράγοντος είναι, λοιπόν, άναμφισβήτητη.

Άλλα, ο αιτιολογικός παράγων είναι ο πιο

σημαντικός. Έπενεργεί πάντοτε όταν οι δύο άλλοι του έχουν προπαρασκευάσει το κατάλληλο έδαφος.

Δυο θεωρίες επικρατούν μεταξύ των επιστημόνων σχετικά με την έκδηλωση του αιτιολογικού παράγοντος, ή θεωρία της μεταλλάξης και ή θεωρία της μόλυνσης.

Σύμφωνα με την πρώτη, ένα ύγιες κύτταρο μεταβάλλεται σε καρκινώδες όταν επιδράσουν σ' αυτό (με την προϋπόθεση πάντοτε της προηγουμένης προπαρασκευής του εδάφους από τους δυο άλλους παράγοντες) ώρισμένοι φυσικοί ή χημικοί παράγοντες.

Φυσικοί παράγοντες είναι οι ακτίνες Χ, ένας συνεχής έρεθισμός, το ρόδιον, οι υπεριώδεις και υπέρυθρες ακτίνες. Χημικοί παράγοντες είναι ή πίσσα, τα χρώματα της άνιλινης, διάφορες ουσίες με τις όποιες έρχόμαστε επί μακρό χρονικό διάστημα σ' επαφή, άέρια, κλπ.

Σύμφωνα με τη δεύτερη θεωρία, ο αίτιος λεγικός παράγων είναι διαφοροί ιοί, που προκαλούν τη δημιουργία όγκων.

Οι ιοί έπενεργούν πιετών όπως και οι χημικές ουσίες ή οι φυσικοί παράγοντες. Προκαλούν, δηλαδή, μία άναρχική άναταραχή στην άναπαράγωγη των κυττάρων. Αυτή ή άναρχική άναπαράγωγη οδηγεί στο σχηματισμό του καρκινώδους όγκου.

Έτσι, στο σχηματισμό κάθε καρκινώδους όγκου υπάρχουν δυο προϋποθέσεις και μία έξωτερική ένέργεια. Οι προϋποθέσεις είναι ή κληρονομικότης και ή ορμονική διαταραχή, που δημιουργούν το κατάλληλο πεδίο για να έκδηλωση ή επίδραση της έξωτερικής ένέργειας. Ή έξωτερική ένέργεια έξ άλλου, είναι ή φυσικο-χημική ή μολυσματική (ιός).

Έξέ τους ιούς του καρκίνου, έγραψε ο καθηγητής Μπεννέτι, συμβαίνει ό,τι και μ' ο παιδίσκοτε άλλον ίο. Για ν' αναπτύξουν την κακοποία δράσι τους, πρέπει να βρούν το κατάλληλο πεδίο. Μπορούμε να ποίμε, λοιπόν, ότι σ' ένα ύγιες άτομο δεν έχουν επίδραση.

Ή θεωρία των ιών άνολγει καινούργιους όρίοντες στη θεραπευτική του καρκίνου. Ήν ή θεωρία αυτή άπαιδεχθί άληθινή, οι επιστήμονες δε θα δυσκολευτούν να βρούν τα μέσα για να τους κάμουν άκίνδυνους ή να τους έξολοθρεύσουν.

Οι διάφορες μορφές της πολιομυελίτιδας

Τα 75% των παιδιών έχουν φυσική άνδεια

Ο ΙΟΣ της πολιομυελίτιδας είναι από τους λιγότερο γνωστούς. Στην πραγματικότητα, έξομε σήμερα τρεις ιούς πολιομυελίτιδας, την Βρουγγίλη (από το όνομα ενός πειθήνου, στον όποιο έγιναν τα σχετικά πειράματα), το Λέον (από το όνομα ενός Αμερικανού επιστήμονος, που τον άπομόνωσε) και τη Λάνσιν (από το όνομα μιας πόλεως του Μίτσιγκαν, όπου άνακαλύφθηκε).

Οι επιστήμονες, άστόσο, δεν ξέρουν αν ο ιός είναι ή αίτια που προκαλεί την άσθένεια ή το άποτέλεμα της. Έξομε, όμως, ότι ο ιός προσβάλλει τις ίνες των κινητηρίων νεύρων και παραλύει τους μύς. Άν προσβληθούν πρώτα οι εμπρόσθιες άποφύσεις του νωτιαίου μυελού, ο άσθενής πεθαίνει παράλυση των άκρων και του κορμού. Άν προσβληθί ο κορμικός μυελός, παραλύουν οι άναπνευστικοί μύς και ή καρδιά.

Ύπαρχουν βρεθείς μορφές, που θεωρούνται καλοήγους και που, άστόσο, καταλήγουν σε παράλυση. Άλλες έξελίσσονται ραγδαία και μπορούν να οδηγήσουν στο θάνατο. Οι περισσότερες μορφές, όμως, είναι ένδιάμεσες και θεραπεύονται, εύτυχώς, στις περισσότερες περιπτώσεις.

Άλλα πώς μεταδίδεται ο ιός της πολιομυελίτιδας; Κι' έδώ οι γνώμες διαφέρουν. Άλλοι επιστήμονες ύποστηρίζουν, ότι ή μετάδοσι της γίνεται από άνθρωπο σε άνθρωπο διά μέσου των άναπνευστικών οδών. Κατά την γνώμη άλλων επιστημόνων, όμως, ή μετάδοσις γίνεται από τους πεπτικούς άγωγούς με το νερό και τις τροφές.

Τα συμπτώματα της πολιομυελίτιδας είναι, στην άρχή, τολύχιστον, πολύ άδύριστα κι' ατότε έποτελει έναν από τους μεγαλύτερους κινδύνους της άσθενείας. Τα κυριώτερα συμπτώματα, πάντως, είναι ή άκαμψια του τράχλου και της ράχης, που συνάδεσσεται και από πόνο και ή έπιμονη και έντονη κεφαλαλγία. Άλλα μόνον ή παρακέντησις στην άσφακή χώρα μπορεί να έπιθεάωσι τη διάγνωσι.

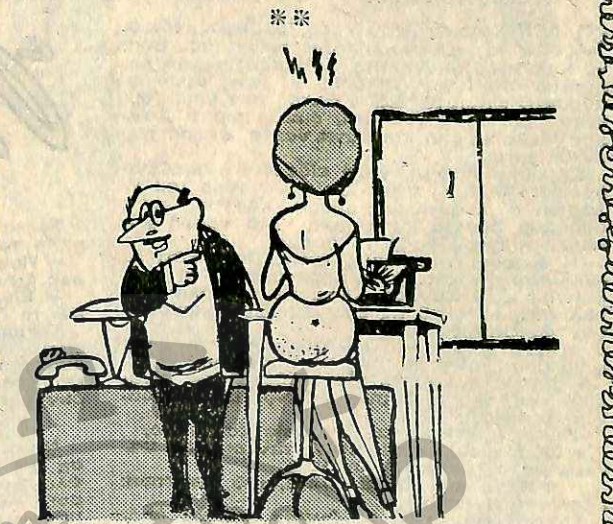
Κατά το στάδιο της εισβολής της νόσου, ο άσθενής αισθάνεται μεγάλη κόραση και περιπάσει με κόπο. Άλλα συμπτώματα είναι ή έμεσί, ο έλαφρός πυρετός, το πικρό σάλο κλπ.

Άλλα τα συμπτώματα, που άναφέρουμε δεν παρατηρούνται πάντοτε. Σε πολλές περιπτώσεις, ή άσθένεια εισβάλλει με ύπουλο τρόπο κι' ο άσθενής δεν αισθάνεται τίποτα άλλο έκτός από μία μεγάλη έξάντλησι. Ή εμφάνισι των παραπάνω συνυόδεσται κατά

— Πώς από δω, βρε Σοφοκλή;

(Του Άονέλσου)

— Στο έξης θα τρώω μαζί κάθε μεσημέρι, για να μην έρχεστε άργα στο γραφείο το άπόγευμα!

— Όστε δε μου έγεις πια έμπιστοσύνη, Γιαννάκη!

ΘΥΡΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Μέντας την πόρτα. Σε λίγο, μία νεαρή κόρη ήρθε και του άνοιξε. Ήταν εκείνη, που ονειρεύτηκε, η πιο όμορφη κοπέλλα του κόσμου. Ο Δόν Σάγχος έμεινε άλαλος καθώς την αντίκρυσε.

— Τι ζητάς εδώ, ξένη; τόν ρώτησε εκείνη βλέποντάς τον μ' έκπληξη.

— Τον πατέρα σου... τραύλισε ο Ιππότης.

— Περάστε μέσα...

Όταν ο Δόν Σάγχος εξήγησε στον Βάν 'Αυκ το σκοπό της επίσκεψής του, ο νέρο ζωγράφος του απάντησε άναστενάζοντας:

— Άλλοίμονο σε σένα. Ήρθε πολύ άργά...

— Γιατί; ρώτησε ξαφνιασμένος ο Δόν Σάγχος, ενώ η θλίψη απλώθηκε στο πρόσωπό του.

— Γιατί, η κόρη μου, αναπαίει το Γεράρδο, τον καλύτερο από τους μαθητές μου κι ενώ του την υποσχέθηκα.

Ο Ισπανός ευγενής έμεινε κεραυνωμένος. Κυλιώντας στα πόδια του νέρου ζωγράφου και έσπασε σε δάκρυα:

— Η κόρη σου ήρθε στ' όνειρό μου και με κάλεσε, κοντά της.

Ο Βάν 'Αυκ κούνησε θλιβερά το κεφάλι του:

— Δυστυχισμένη νέε! Εκείνος που δίνει πίστι στα όνειρα, είναι σαν να κυνηγά τους ανέμους.

— Ναί, είπε κοκκινίζοντας από τη ντροπή της, η κόρη του ζωγράφου. Κι' ενώ σ' ονειρεύτηκε, αλλά νόμισα πως ήσουν εσύ στο πρόσωπο του Γεράρδου. Θεέ μου! Τι άλλοκοτο παιχνίδι της τύχης! Γιατί να μοιάζετε τόσο πολύ; Δόν Σάγχο, να με συγχωρή, αλλά αν μ' αγαπάς πραγματικά, πρέπει να φύγεις άμέσως. Δέ θέλω να σε δώ ο Γεράρδος!

Ο Ισπανός Ιππότης ηνγκάστηκε να υποκύψει στη μοίρα του. Με δουρκωμένα μάτια, ανέδρασε στ' αλγό του και πήρε το δρόμο του νυμφοποιού. Μα καθώς προχωρούσε μέσα στο δάσος, άκουσε θύματα πίσω του. Γύρισε κι' είδε ένα νέο, που του φώναζε να σταματήσει:

— Είμαι ο Γεράρδος, τούπε, όταν τόν έφτασε. Τι συμβαίνει με την Τούδδα;

Ο Δόν Σάγχος έμεινε μ' ανοικτό στόμα. Ο Γεράρδος λέει κι' ήταν σωσίας του! Έμοιαζαν σαν νύμφη διδύμοι αδελφοί.

— Γεράρδε! τούπε ικετευτικά ο Ιππότης. Από τα μάτια σου καταλαβαίνω πως δεν αγαπάς την Τούδδα. Την παντοεύεσαι, γιατί είναι κόρη μεγάλου ζωγράφου. Έγω όμως την αγαπώ και δε μπορώ να ζήσω χωρίς αυτήν. Γι' αυτό σε παρακαλώ, δώσ' μου την. Δώσ' μου την κι' εγώ θα σε κάνω τον ευτυχέστερο άνθρωπο του κόσμου. Θα σου χαρίσω τους πύργους μου, τους τίτλους μου. Μονάχα την Τούδδα σου ζητάω...

Ο νεαρός ζωγράφος έμεινε κάμποσο άρα σκεπτικός, ύστερα έσφιξε απότομα το χέρι του Δόν Σάγχου και τούπε:

— Δέχομαι!...

Κάτω από τους μαυρισμένους θόλους ενός καπηλείου, ο Ιππότης και ο ζωγράφος ύπογραψαν με το αίμα τους τη συμφωνία. Τότε ο Γεράρδος αποχαιρέτησε τον Ιππότη κι' έβινε άφαντος.

Ο Δόν Σάγχος, γεμάτος τρελλή χαρά νύρισε καλπάζοντας στο σπίτι του Βάν 'Αυκ. Άκουσε, πατέρα, τούπε με καρδιακτύπι.

Η Τούδδα είναι δική μου! Ο Γεράρδος πήρε τους πύργους μου κι' εγώ τόν έωτα του. Αυτός δεν την αγαπούσε, ενώ τη λατρεύω! Σε παρακαλώ δώσε τη συγκατάθεσή σου.

Μόλις τ' άκουσε αυτά η Τούδδα που ήταν στο ίδιο δωμάτιο, σπρώχθηκε κι' είπε με τρεμουλιαστή φωνή, ενώ τα δάκρυα έλαμπαν στα γυαλάνα μάτια της:

— Όποιος Ιππότης, εσύ μ' αγαπάς, μα ενώ δε μπορώ ν' αγαπήσω δυο φορές! Ο άρραβωνιαστικός μου με προόρισε, μα η καρδιά μου θά'ναι παντοτινά δική του!...

Την ίδια νύχτα, οι κοπέλλες της θλάνδρας θρηνούσαν την άτυχη Τούδδα, που κρεμάστηκε, γιατί την άφησε ο αγαπημένος της, ενώ τα κατάμαυρα νερά του ποταμού έφερον προς τη θάλασσα το πτώμα του ωροίου Ιππότη, που πνίγινε μετά το θάνατο της αγαπημένης του.

Όσο για το Γεράρδο, ούτε αυτός δεν κάρηκε την περιουσία του Δόν Σάγχου. Το όλλονό κό καρδίι που πήρε, πηγαίνοντας στην Ισπανία, θυθίστηκε σε μία μεγάλη τρικυμία. Παλεύοντας να σωθί μέσα στ' άγρια κύματα ο ζωγράφος φώναζε απελπισμένος:

— 'Ανάθεμα σε κείνον που άρνιέται την άνάπη του!

Και με τα στερνά αυτά λόγια, τόν κατάπλε η μακισμένη θάλασσα.

ΖΑΝ ΠΕΤΑΛ

— Άλλοίμονο σε σένα! του ειπε ο Βάν 'Αυκ. Ήρθε πολύ άργά...

Ο ΞΕΝΙΤΑΣ ΤΟΥ ΔΟΝ ΣΑΓΧΟΥ

Χωρίς να διατάση καθόλου, ρώτησε τόν παπα του πύργου:

— Ποιός είναι ο ζωγράφος και σε ποιά μέρος ζωγράφισε τη θαυμάσια αυτή εικόνα;

— Είναι ο Βάν 'Αυκ από τη θλάνδρα. Έκεί τη ζωγράφισε.

Ετοιμος να πάη και στην άκρη του κόμου, φτάνει να δρω τη μαντόνα των όνειρων του, ο Δόν Σάγχος ξεκίνησε το ίδιο εκείνο θράδυ για τη μακρινή πατρίδα του ζωγράφου.

Άφου περιπλανήθηκε αρκετό καιρό, έφτασε επί τέλους στις μαγικές πεδιάδες της θλάνδρας. Ρωτώντας από πόλι σε πόλι, έμαθε πως στο 'Ααρδενμπούργκ κατοικούσε ο περίφημος καλλιτέχνης. Κέντρινε τ' αλγό του κι' έτρεξε προς τα εκεί. Τέλος, έφτασε στο σπίτι του ζωγράφου, που ήταν μία έπαυλη περιτριγυρισμένη από αλυνόθια δέντρα. Κατέθηκε από το αλόγο του και χτύπησε τρέ.

ΔΙΠΛΟΠΕΝΝΙΕΣ

Στ' 'Ανάπλι και στην Αίγινα

Τα σίδερα της φυλακής είναι βαρειά νιά μένα, γιατί' άμουννα καλό (παιδί και χάθηκε για σέ (να.

Στ' 'Ανάπλι και στην Αίγινα βαρυποινήτης έγι (να.

Την πόρτα σου σαν (έσπρωξα έκουθεα άλλον με (σε κι' έγκλημστιά μ' (έκανες γυναίκα δίχως μπέσα.

Τα ρούχα, το ρολόι μου, θά σου τ' στείλω πίσω, γιατί στις μαύρες φυλακές, κεκούργα, θά σπασίω.

Στ' 'Ανάπλι και στην Αίγινα βαρυποινήτης έγινα!...

ΕΥΤΥΧΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μία φεγγαρόλουστη βραδυά, ο Δόν Σάγχος αποκαμωμένος από το ατέλειωτο ταξίδι, ζήτησε φιλοξενία στον πύργο του 'Αλφόνσου Βελλασκούινου, του δούκα της 'Αστούριας. Έκείνο το θράδυ δινόνταν στον πύργο μεγάλη νιοσθή. Ο μοναχός του μενιστάνα θά έπαίρνε το τίτλο του Ιππότη.

Ο δούκας έδωσε στο Δόν Σάγχο, την πιο τιμητική θέσι στο παρεκκλήσι του πύργου, όπου γινόταν η τελετή.

Σάβνου, μέσα στην υποδλητική λάμψη των άσπρων κεριών, ο Δόν Σάγχος είδε κάτι άπιστευτο. Πάνω στο μεγαλόπρεπο θωμό του Ιερού, ήταν τοποθετημένη μία υπέροχη εικόνα της Παναγίας, μία εικόνα, που έμοιαζε καταπληκτικά με την κόρη του όνειρου του.

Θεέ μου! μουρμούρισε με δέος ο Δόν Σάγχος. Ή εξαίσια αυτή ζωγραφιά δε μπορεί νάναι δημιούργημα της φαντασίας του ζωγράφου. Θα υπάρχη κάπου και το ζωντογό μοντέλο της.

«Η Παναγία, σκέφτηκε γεμάτος χαρά ο Ιππότης, θά με βοηθήσ' ν' ανακαλύψω την κόρη, που τόσα χρόνια όνειρεύουσαι».

— Είδοσ τι άκρυβε που ήταν το μαγικό αυτής που πέραςε!

ΤΑΛΑΛΙΑΣ

A handwritten word, possibly 'salon', in blue ink. The word is written in a cursive, flowing style. Above the word, there are three small black stars. To the left of the word, there is a black musical note (a treble clef). To the right of the word, there is another black musical note. The background is a light beige or cream color. At the bottom of the page, there is a decorative border consisting of a row of small black dots.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΑΓΟΡΗ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΤΑΝ δέκα παρά πέντε, όταν μία κοπέλλα με καφέ παλτό, γαρνιρισμένο με μπέζ γούνα, φάνηκε στην άκρη του δρόμου. 'Η καρδιά εκείνου που την περίμενε, χτύπησε δυνατά. 'Εθγαλε ταραγμένος το χέρι του έξω από το αυτοκίνητο κι' έδωσε το σύνημα. 'Αμέσως δύο άντρες ψηλοί, ρωμαλέοι, την άρπασαν στα χέρια τους σαν πουπουλό και την έρριξαν μέσα στο αυτοκίνητο. 'Η κοπέλλα έμπηξε μία γοερά κραυγή, που πνίγηκε μέσα στο μαντήλι, που μ' αυτό φίμασαν το στόμα της. Το αυτοκίνητο πέρασε γρήγορα την κεντρική πλατεία της πόλεως και ξεχύθηκε μ' όλη του την ταχύτητα στην έσοχη.

Ο Γιάννης, που κυτούσε από το πίσω κρυστάλλο, άναψανε. Κανείς δεν τους κυνηγούσε. 'Η άσπαγκη πέτυχε απόλυτα! Τότε, για πρώτη φορά, γύρισε και κίτταξε τη νέα, που είχε λιποθυμήσει από τον τρόμο της.

— 'Αγάπη μου, γιατί φοβήθηκε τόσο; τη ρώτησε άνησυχος, προσπαθώντας με τα φίλια του να τη συνέρι.

— Μά, καθώς την κίτταξε καλύτερα, τα μάτια του έγιναν πελώρια. — 'Εμεινε για μία στιγμή κεραυνομένος κι' ύστερα στέναξε:

— Θέε μου! Αυτή δεν είναι η Μιμή! 'Εγινε λάθος. Σταματήστε!

— Λάθος; ούρλιαξε με φλογισμένα μάτια ο γιγαντάσμος Σφακιανός. Καί πού τάχες τα μάτια σου;

Το σκουπισμένο κρυστάλλο του αυτοκινήτου, τα ιδραμένα γυαλιά του, ή συγκίνησή του, τον έκαναν να μη διακρίνει, ό,τι πολλοί δυσκολευόντουσαν να ξεχωρίσουν. 'Η Μιμή έμοιαζε καταπληκτικά με τη Λιλή. Είχαν τα ίδια μαύρα μάτια, τα ίδια καστανά μαλλιά, το ίδιο σταρφό πρόσωπο και σχεδόν το ίδιο ανάστημα.

— Έκανα λάθος! τραύισε πάλι εκείνος άποσβολομένος.

— Λάθος, ξελάθος, είπε έρρωνιά ο 'Αντρέας, το άλλο παλληκάρι, τώρα πάει πιά, κύρ-Γιάννη! Μία πού κλέμαμε την καπελλά, δε μπορούμε μπλιό να τη γαίρουμε. Καλή 'ναι κι' αυτή!

Δεν ήταν ώρα για συζήτηση. 'Εθιμα παλιά άπαγορεύουν στην Κρήτη να άφισουν την κορρί, που έκλαυε. Ο Γιάννης έδρεσε με κολώνια τα μάγουλα της λιποθυμής νέας, που άρχισε να συνέριγεται.

— Μά τί συμβαίνει; ρώτησε με τρόμο η κοπέλλα, μόλις άνοιξε τα μάτια της.

— Συγγνώμη, δεσποινίς Λιωνάκι. Σας πήραμε κατά λάθος για μία άλλη...

— Για ποιά;

— Για τη Μιμή Παπαδάκη. Είχαμε συμφωνήσει νάρθη στις δέκα...

— Είστε τρέλλοι! Δεν ντρέπεστε ν' άρπάξετε σαν κακινόβαλοι τις κοπέλλες από το δρόμο; Θα το πληρώσετε ακριβά! 'Αφήστε με γρήγορα να φύγω!...

— Σας παρακαλώ, ίσάτεμε με βουρκωμένα μάτια ο Γιάννης τους συντρόφους του, κάντε μου τη χάρη να τη γυρίσουμε πίσω.

— 'Αδύνατο! είπαν οι δύο άλλοι. Θα μάς μαρτυρήσει και θα μάς τραβούν στα δικαστήρια. Θέλετε, δε θέλετε, θα βάλετε τώρα το κουλούρι, κι' ύστερα ειά σας!...

Με τη γκάμη των δύο Σφακιανών συμφώνησε κι' ο σωφέρ. 'Υστερα από μία δραματική διαδρομή, που κράτησε δύο ώρες, το αυτοκίνητο σταμάτησε στο τέλος της δημοσίας. Τότε όλοι κατέβηκαν κι' άρχισαν ν' άνηφορίζουν την πλαγία ενός βουνού. 'Η κοπέλλα έκλαιγε σπαραχτικά. Ο Γιάννης γύρισε συγκινημένος και της ψιθύρισε:

— Μην κάνετε έτσι. Μόλις φτάσουμε στο χωριό, θα κανονίσω την υπόθεσι. Μη φοβάστε. Θα σας φερών σαν ίπποτάης!

Ο Γιάννης πήγε κοντά στο σωφέρ και του κρυφομίλησε:

— 'Αν τα καταφέρω, τούπιε, θα σου δώσω άκόμη ένα πεντοχίλιαιο!

Το βραδύκι έφτασαν σ' ένα ψηλό άρεινό χωριό. Οι συγγενείς του κύρ-Αντρέα περίμεναν κι' είχαν κάνει τις συνηθισμένες προετοιμασίες. Τους υποδέχτηκαν γλυκοί κι' άντρες με καλωσορίσματα:

— Καλορίζικο! Καλά στέφανα...

Κάθισαν στο 'ραπέζι. 'Ηταν ένα θλιβερό δείπνο. 'Εκείνη μόλις άγγιζε το φαγητό. Ο Γιάννης έκανε πώς κάτι έτρωγε, μά οι μπουκιές έμεναν στο λαμό του. 'Η καρδιά του πήγαινε να σπάσει. 'Εχανε την άγάπη του για πάντα. Θα τον υποχρέωναν να παντρευτεί μιάν άλλη, που τον μισούσε και τον άπειλούσε με εκδίκησι. Στό μεταξύ, οι χαριάτες άρχισαν ένα τραγεράφο φαγοπότι. 'Επιναν εις ύγεια των μελλονών, χόρευαν και τραγουδούσαν χαμηλά τραγούδια.

— 'Ορα να πάτε για ύπνο! Το πρωί θάρθη ο παπάς να σας στεφανώση... Τους άδήςσαν σ' ένα φρεσκοαπορισμένο όντά. 'Ενα κρεβάτι ψηλό, στραμένο μ' άσπρα ύφαντά σετόνια, περίμενε τους μελλονύμφους. Τότε ο κύρ-Αντρέας πήρε παράμερα το Γιάννη, τούρριξε μιάν άγρια ματιά και τούπε χαμηλόφωνα:

— Άλλοιμονό σου, αν άφίσης έτσι την κοπελλά!...

Τους έφεραν δύο τεράστιους λυχίους και τους καληνέρισαν με πονηρά ματακλεισίματα και χαμόγελα.

— Όταν επιτέλους έμειναν μόνοι, η Λιλή σήκωσε άμείλιχτα το βλέμμα της πάνω του. Τα ματοσίνορά της πετούσαν μία λάμψη σκληρή:

— 'Εξηγήστε μου τώρα, τον ρώτησε, πώς έγινε το ήλιθιο αυτό λάθος;

— Εκείνος κατέβασε ντροπισαμένος τα μάτια του και της είπε:

— Ζήτησα τη Μιμή από τον πατέρα της και μου την άνήσχη. Τότε της είπα να κλεφτούμε. Μά, έπειδή εκείνη φοβόταν τους δικούς της, μ' έβαλε να σκηνοθετήσω μία άσπαγκη. Συμφωνήσαμε, λοιπόν, να την περιμένω σήμερα το πρωί, άκριβώς στις δέκα, μ' ένα κλειστό αυτοκίνητο, κάτω από το σπίτι του οδοντογιατρού της. Μά την έπαθα. Γελάστηκα, γιατί το πίσω κρυστάλλο του αυτοκινήτου ήταν σκουπισμένο. 'Αλλάστε, μοιάζετε τόσο πολύ! 'Οπόσο δε μπορώ να έξηγήσω πώς συνέπεσε την ίδια ώρα να περνάτε και σείς από τον ίδιο δρόμο;

— Άπλούστατα, πήγαίνα στη μοδίστρα μου! 'Ηταν δέκα παρά πέντε...

— Τί μοιραία σύμπτωση!...

— Καί τώρα τί θα γίνει; Πώς θα ξεμπλέξουμε από τους γενειοφόρους αυτούς διαβόλους; 'Εγώ δεν έχω καμιά διάθεσι να σας παντρευτώ. Κι' αν έπιχειρήσετε να με πειράξετε, θ' άντισταθώ μέχρι θανάτου...

— Δεν είμαι άπ' αυτούς που νομίζετε! της άπάντησε με περιφρόνησι ο Γιάννης. 'Ακόμη κι' αν μάς παντρεύουν με τη βία, δεν πρόκειται ν' άγίξω ούτε το δαχτυλάκι σας. Θα σας παραδώσω στους γονείς σας και θα υποστά τις συνέπειες του λάθους μου...

— Κι' οι δικοί μου, που με περιμένουν; Σκεφθήκατε την άγανά τους;

— Τη σκέφτηκα και τους έστειλα ένα σημείωμα με το σωφέρ.

— 'Ενα βάρος έφυγε από το στήθος της. Χαμογέλασε.

— Δεν είστε και τόσο κουτός, όσο φαίνεστε...

— Όταν άγαπάη κανείς, γίνεται πολύ πιο κουτός άπ' ό,τι είναι!

— 'Όποτε άγαπάτε τόσο πολύ πη... σασία μου; τον ρώτησε πειραχτικά.

— Ναι, την άγαπάω πολύ!

— Πάσαν καιρό γκαρίζόσαστε.

— Τόσα χρόνια...

— Κι' όμως κάνατε λάθος!

— 'Ισως, γιατί σ' όλο αυτό το διάστημα δε συναντηθήκαμε παραπάνω από δύο-τρεις φορές...

— Βλέπετε, λοιπόν; Παίρνετε μία γυναίκα που δεν την καλοξέρετε... 'Εγώ την έβρα καλύτερα από σας. 'Η Μιμή είναι καλή, αλλά είναι κορίτσι του λαού. Μία κοπελλάκια άμόρφωτη, που δεν έφέρει ούτε α ντυθή. Πολύ μου κακοφαίνεται όταν λένε πως μου μοιάζει...

— 'Εσείς έσπετε φιλάρεσκη, έσπετε άριστοκράτισσα! της άπάντησε αυτός, με έλοφρη ειρωνείας. 'Εμένα όμως μ' άρέσει η Μιμή. Είναι τόσο άπλη, τόσο άδεια...

— Πόσο γελιάστε! Είναι μία άλεπού, που σας έπαιξε ένα πολύ πονηρό παιχνίδι. 'Αν ήταν έλικρινής, θάρχόταν μαζί σας χωρίς αυτή τη γελιοά σκηνοθεσία.

— Δε νομίζετε, της είπε εκείνος πειραγμένος, πώς είναι ώρα να άναπαυτήτε; Είστε τόσο ταλαιπωρημένη.

— Καί σείς;

— 'Εγώ θα ξεμυτίσω πάνα σ' αυτή την καρέκλα.

— Σας άείζει για να τιμωρηθήτε!

Πήγε στην άκρη του δαματίου, γύρισε το πρόσωπό του στον τοίχο για να της δώσει καιρό να γαίθη.

— 'Ελάτε, του είπε, όταν έπασε στο κρεβάτι. Φοβάμαι... Καθήστε κοντά μου να μου κάνετε συντροφιά. Δε νυστάζω άκόμη...

Τα γυμνά στοράτα μπράτσα της ήταν έξω από το σκέπασμα...

— Δώστε μου ένα τσιγάρο, του είπε.

Κι' άνακάθησε φιλάρεσκα πάνω στο κρεβάτι. Το σκέπασμα έπασε άκόμη πιο χαμηλά, άφίνοντας να φανούν οι έξαισιες γραμμές του λυγρού κορμιού της.

— Τώρα που με βλέπετε έτσι, τί λάτε; Ποιά είναι πιο άμορφη από τις δύο μας, εγώ ή η Μιμή;

— Να με συγχωρήτε... Δε μπορώ να σας άπαντήσω, είπε χαμηλώνοντας ντροπαλά το βλέμμα του.

— Μά δεν την είδατε ποτέ έτσι; Δεν τη φιλήσατε;

— Ποτέ!

— Τί κουτός που είστε! του είπε μ' ένα κρυστάλλινο γέλιο.

— 'Εθγαλε το χιτό, το άραίο ποδαράκι της από την άκρη του σκεπασματος.

— Θυμάστε, τούπε, το άραίο εκείνο ταγκό, που χορεύαμε μαζί την τελευταία βραδυά του Καρναβαλιού.

— Ναι, το θυμάμαι...

— Μονάχα αυτό θυμάστε; Δε θυμάστε που με γεμίσατε με κομπλιμέντα, σχεδόν μ' έρωτόλογα;

— 'Ισως γιατί πάνα στη ζέλη του κρασιού, μου θυμίζατε εκείνη...

Γύρισε νευρικά το πρόσωπό της στον τοίχο και δεν τού έαναμίλησε. 'Ενα παράξενο αίσθημα ζήλειας και θυμού την πείραξε.

Ο πετεινός του κύρ-Αντρέα έκραζε για τρίτη φορά. Οι χουτσές άχτίδες του ήλιου τρυπούσαν τις άσπρες κουρτίνες και γέμιναν με φώς το δαμάτιο.

— 'Η Λιλή πτάξε νευρικά τα σκεπάσματα.

— Γιατί σκεώνεστε; της είπε. Είναι άκόμη πολύ πρωί!

— Βορέθηκα νάμα διαπλωμένη. Δώστε μου να κανίσω...

Ντύθηκε γρήγορα. 'Όταν εκείνος της έδωσε ν' άνάμη, έδε πώς το άραίο πρόσωπό της ήταν γλαμύ. Τα μεγάλα μαύρα μάτια της, που τόσο έμοιάσαν με της Μιμής, ήταν κουρασμένα.

— Να με συγχωρήτε, της είπε λυπημένως. Σας έκανα να περάσετε μία άσχημη νύχτα...

— Δεν πειράζει... σας συγχωράω... Δε θα ξεχάσω όμως ποτέ αυτή τη νύχτα!

Σε λίγο, ένας ελαφρός χτύπος άκούστηκε στην πόρτα. Με καρδιά που χτυπούσε σαν καμπάνα, εκείνος πετάχτηκε κι' άνοιξε. Μία μελαχροινή καπέλλα, ντυμένη άνδρικά, έπασε στην άγκαλιά του.

— Μιμή μου! 'Αγάπη μου, ήρθες; Πήγα να τραλαθώ...

— 'Ηρθα, προκομμένη μου! Δεν είπαμε στις 10 άκριβώς;

Γύρισε και κίτταξε τη Λιλή με τα έθιμα άστραφτερά μάτια της.

— Τί πάθατε! Να μάς συγχωρήτε! Μην άνησχητέ όμως, οι γονείς σας είδοποθήσαν και σας περιμένουν...

— Άφήστε τα πολλά λόγια, είπε ο σωφέρ. Θα μάς πάρουν είδησι. 'Αλλάχτε γρήγορα τα ρούχα σας, να φύγαμε...

Οι δύο άντρες γύρισαν τα κεφάλια τους στον τοίχο.

— 'Η Λιλή φάρεσε τ' άντρικά και η Μιμή τα γυναικεία. 'Όταν όλα έτοιμάστηκαν, η Λιλή άγκάλιασε την κοπέλλα, που τόσο της έμοιαζε, και της είπε:

— Σας εύχομαι κάθε εύτυχία! Είσαι τυχερή. 'Ο άντρας, που δ' άλέδες, είναι λίγο κουτός, αλλά έχει πολλά άλλα χαρίσματα. Είναι πιστός...

Ι. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΙΣ

— 'Ελάτε, του είπε, καθήστε κοντά μου να μου κάνετε συντροφιά. Δε νυστάζω άκόμη.

Σίρλεϋ Τζόνς

Η καινούργια (ἀποκάλυψη) του Χόλλυγουντ που κέρδισε το "Όσκαρ 1961"

Ο ΣΟΙ είδαν έφετος το αμερικανικό δραματικό φιλμ «Είμαστε διεφθαρμένοι» θαύμασαν. Βέβαια, την εξαιρετική δύναμη της υποκρισίας του Μπάρτ Λάικαστερ στο ρόλο ενός πιάστορα τσαρλατάνου, αλλά συγχρόνως στάθηκαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην εξαιρετική έρμηνεία μιας νέας και όμορφης ηθοποιού, της Σίρλεϋ Τζόνς, στο ρόλο μιας γυναίκας του έρωτα. Ήταν η αποκάλυψη της ταινίας και ολόκληρης της χρονιάς του 1960 από άποψιν νέων ταλέντων. Η έρμηνεία αυτή, α-κριδώς, της χάρισε και ένα από τα βραβεία Όσκαρ 1961 της αμερικανικής Ακαδημίας τεχνών.

Κάθε χρόνο σχεδόν, έγραψε λίγο πριν από την απονομή των βραβείων η γκασιτή και πανίσχυρη Λουέλλα Πάρσονς, το Χόλλυγουντ μάς σερβίρει και από ένα εξαιρετικό ταλέντο γεμάτο ύψοςχέσεις για το μέλλον. Έφετος μάς δίνει το ταλέντο της Σίρλεϋ Τζόνς. Η έρμηνεία της στον ρόλο μιας «κοινής γυναικας» στο φιλμ «Είμαστε διεφθαρμένοι» είναι τόσο αληθινή, τόσο πιστική, τόσο τέλεια ώστε της αξίζει ένα βραβείο Όσκαρ. Μπράβο στη Σίρλεϋ Τζόνς...

Η Σίρλεϋ Τζόνς είναι μάλλον καινούργια ηθοποιός. Η θητεία της στα σκηνή του Χόλλυγουντ χρονολογείται μόλις από το 1955. Τότε για πρώτη φορά έκανε την εμφάνισή της στην όθνη με το θεαματικό φιλμ «Οκλαχόμα». Αλλά δεν την πρόσεξε κανείς. Ακολούθησε δεύτερη εμφάνιση: στο φιλμ «Καρουσέλ», του ίδιου είδους με το πρώτο, αλλά και πάλι κανείς παραγωγός ή σκηνοθέτης δεν της έδωσε ιδιαίτερη σημασία.

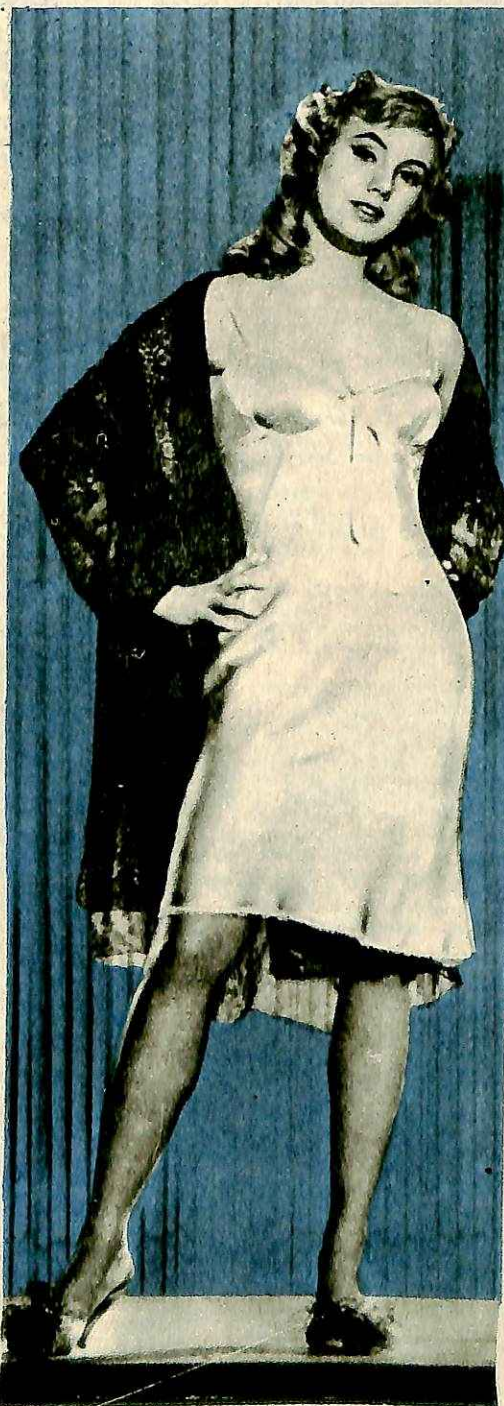
Είναι μια νέα και όμορφη, βέβαια, ηθοποιός, είχαν τότε όλοι, αλλά σίγουρα θα πηγαίναμε στις εκατοντάδες άλλες νέες και όμορφες κοπέλες που μάς έρχονται κάθε χρόνο απ' όλα τα σημεία της γης...

Κι όμως, η Σίρλεϋ όχι μόνο δεν «πνίγηκε» ανάμεσα στις άλλες αλλά και σιγά-σιγά με το ταλέντο της κατώρθωσε να επιπλεύσει και να διακριθεί κάπως. Το 1957 εμφανίστηκε στην τρίτη ταινία της με τον τίτλο «Απορριπτικές έρωτες», με τον τραγουδιστή Πάτ Μπουκ και τον ίδιο χρόνο έπαιξε στη πρώτη με αξιώσεις δραματική ταινία με τον τίτλο «Το κάθε τι επιτρέπεται», με τον Τζέιμς Κάγκνεϋ. Ακολούθησε μια ακόμη ταινία που δεν της έφερε ούτε πολλούς θαυμαστές, ούτε μεγάλη δημοτικότητα, και το 1960, πέτυχε, δηλαδή, την είδη τυχαίως ο γνωστός σκηνοθέτης Ρίτσαρντ Μπρούκς. Του άρεσε πολύ, την κούρασε στα σκηνή, της γύρισε μερικές σκηνές για να διαπιστώσει το ταλέντο της και τελικά της ανέθεσε τον ρόλο της κοπέλλας με τα ελαφρά ήθη που δίνει μαθήματα ηθικής στον τσαρλατάνο πιάστορα.

Ήταν ένας ρόλος πολύ δύσκολος και αρκετά πρωτότυπος, λέει η Σίρλεϋ, που έπρεπε να τον αποδώσει τέλεια. Μόνο που δεν είχε ιδέα ούτε πώς φέρονται, ούτε τι ακριβώς κάνουν οι γυναίκες του είδους αυτού. Αλλά δε δίστασε καθόλου. Με τη βοήθεια φίλων και την άδεια του σκηνικού μου, φυσικά, έπαι μιά ολόκληρη εβδομάδα έφευγα από το σπίτι μου μόνο τις νύχτες και πήγαινα στα κέντρα, που συχνάζουν οι γυναίκες αυτές. Έγινε φίλη με πολλές, τις είδα τόσο στα κέντρα όσο και στα ιδιαίτερα ραντεβού τους και σπούδασα κατά κάποιο τρόπο το επάγγελμά τους. Έτσι τα κατάφερα όσο καλύτερα μπορούσα στον ρόλο μου. Αλλά και πολλές φορές βρήκα το μπλελά μου. Πρώτα-πρώτα από άκε-τους άνδρες, που με έδωσαν νύχτα να τριγυρίσω μόνη, και έπειτα από νυχτερινές εφάρδους της αστυνομίας σε ύποπτα κέντρα. Είδα και

έπαθα για να τους δώσω να καταλάβουν ότι άλλο ήταν το επάγγελμά μου και ότι έχει βρισκόμουν μόνο... χάριν σπουδών!...

Μετά από την προσωπική έπιτυχία της στο «Είμαστε διεφθαρμένοι», η Σίρλεϋ είδε τους παραγωγούς και τους σκηνοθέτες του Χόλλυγουντ να δείχνουν ξαφνικά ιδιαίτερο ενδιαφέρον γι' αυτήν, καθώς και τις πόρτες των σκηνών να ανοίγουν διπλότες τώρα. Φυσικά, μια και οι προσφορές ήταν πολλές και καλές, διάλεξε τις καλύτερες. Πήρε μέρος στο φιλμ «Πάπε», με τον διάσημο Μεξικανό κωμικό Καντίνφας, τον ολυμπιονίχη Πασπαρτού της ταινίας «Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες» κατόπιν έπαιξε στο φιλμ του Τζάιμς Στιούαρτ «Και οι δυο ξεκίνησαν μαζί» και τώρα πρωταγωνιστεί στο «Ο άνθρωπος της μουσικής», με τον Ρόμπερτ Πρέστον.

Η Σίρλεϋ ως γυναίκα του έρωτα στο φιλμ «Είμαστε διεφθαρμένοι»

—Ήμουν τόσο συγκινημένη τη βραδιά της απονομής των βραβείων Όσκαρ, λέει η Σίρλεϋ, ώστε έτρεμα ολόκληρη και συνεχώς έκλαιγα. Μου συνέβαινε κάτι που για πρώτη φορά το βγαίνα στην ζωή μου. Πάντως, όταν φώναξαν το όνομά μου, κατώρθωσα να πλησιάσω και με άρκετα σταθερό χέρι να παραλάβω το Όσκαρ, να ψιθυρίσω ανάμεσα σε λυγμούς μερικά άκαταλόγητα λόγια σαν ένα είδος ευχαριστιών και να φύγω αμέσως, σπλη-ρημένη στο χέρι του άντρα μου. Τις συγκι-νήσεις της βραδιάς εκείνης δε θα τις ξεχάσω ποτέ. Δεν ξέρω αν αξίζει της τιμής του Ό-σκαρ. Ξέρω, όμως, ότι από τότε βλέπω το καλλιτεχνικό μου άστρο να αποκτά μια ξεχω-ριστή αίσλη και οι παραγωγοί ταινιών να με ζητούν έπιμονα. Νομίζω πως καλύτερο απο-τέλεσμα καμιά νέα ηθοποιός δε θα μπορού-σε να περιμένα...

Η Σίρλεϋ Τζόνς—το πραγματικό της ο-νομα είναι Βιρτζίνια-Λουίζα Φάστερ—γεννή-θηκε στη μικρή, πόλη Σμιθτον της Πολιτείας Καρολίνας της Αμερικής στις 30 Απριλίου του 1934. Εκεί μεγάλωσε και σπούδασε και όταν έγινε 14 χρονών ήταν μία καταξάνθη με γαλανά μάτια άωροφ κοπέλλα με σώμα μπανταρίνας.

Από τα 15 μέχρι τα 18 χρόνια της πήρε μαθήματα κλασικών και μοντέρνων χορών και το 1953 πήγε στη Ν. Υόρκη με σκοπό να προσληφθεί στα μπαλέτα των Ρότζερ και Χαμμερστάιν, των ιδρυτών των μεγαλύτερων μουσικών θεαμάτων του Μπροντγουέι. Αλλά παρόι το γεγονός ότι ήταν διπλωματού-χος χορεύτρια, οι δυο μεγαλοεπιχειρηματίες δεν την έκριναν ικανή να γίνει μέλος των μπα-λέτων τους. Συνέχισε ωστόσο τις προσπά-θειές της να προσληφθεί κάπου και λίγο α-ργότερα το κατώρθωσε αναλαμβάνοντας δια-φημιστικές εμφανίσεις στην τηλεόραση για λο-γαριασμό μιας εταιρίας οδοντόπαστας. Α-μέσως μετά ανέλαβε και ένα δυο μουσικοχο-ρευτικά «σκέτς» και το 1955 μεταπήδησε σ' ένα ελαφρό θέατρο του Μπροντγουέι ως χο-ρεύτρια. Εκεί την πρόσεξε κάποιο «λαγωνι-κό» νέον ταλέντων και την έφερε στο Χόλλυ-γουντ από το οποίο δεν ξανάφυγε πιά.

Η Σίρλεϋ είναι παντρεμένη από το 1956 με τον σεναρίστα και δικαστή Τζών Κάσ-σιντυ. Έχουν ένα γιό, τον Σών, που είναι 3 ετών τώρα.

Κι ένα από τα πολλά ανέκδοτα που διη-γείται συχνά η Σίρλεϋ και που δείχνει ότι δεν της λείπει το χιούμορ:

Κάποιος πολύ γνωστός συνάδελφος, λέει, βγαίνει ένα βράδυ περασμένα μεσάνυχτα από ένα σπίτι συνάδελφων, όπου ήταν καλε-σμένος. Όμορφα κοπέλλες, πόλυτελες είναι στομαχιωμένο λίγο πιο κάτω από την είσοδο και καθώς ο συνάδελφος πλησιάζει βλέπει μέ-σα από τα τζάμια σκιές να κινούνται. Πλη-σιάζει πιο πολύ και βλέπει ένα ζευγάρι έρω-ταιμένων να φιλιέται πάσθητικά!

Γεμάτος περιέργεια πλησιάζει περισσότε-ρο, σκύβει, κοιτάζει καλύτερα και με το χέρι του χτυπάει τα τζάμια του αυτοκινήτου. Τό ζευγάρι θυμάνει για τη διακοπή και ο άνδρας έναλμαίνε για ζήτηση εξηγήσεις:

Τι θέλετε, κύριε, και μιά ενοχλείτε; Μή-πως η κυρία είναι η γυναίκα σας;

Και ο συνάδελφος, σκασιμένος στα γέλια, γιά το θράσος του νέου:

—Όχι, αλλά... είναι δικό μου το αυτοκί-νητο!...

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΕΝΙΕΣ

★Η Μάε Γουέστ δεν ένέκρινε την Τζέην Μόρσφιλντ, ως πρωταγωνίστρια του φιλμ που θα έχη για θέμα τη ζωή της. Η Τζέην πήρε την άρνηση αυτή στ' άσπεια και δήλωσε:

—Η Μάε θέλει για το ρόλο αυτό μια γυ-ναίκα με περίμετρο στήθους 1 μ. 20, ενώ εγώ έχω μόνο 1 μέτρο να προσφέρω.

Οι παραγωγοί έστράφησαν ακολουθώς προς τη Μαίριλιν Μονρόε και η απόφασή τους έν-θουσίασε τη Μάε, η οποία δήλωσε τότε:

—Αν δεν ήμουν αυτή που είμαι, η μόνη γυναίκα, που θα ήθελα να ήμουν είναι η Μαί-ριλιν Μονρόε.

★ Με τη διαθήκη του ο Γκάρι Κούπερ ά-φησε ένα σημαντικό αριθμό μετοχών του σε μια ηλεκτρονική εταιρεία, της οποίας ήταν ο κυριώτερος μέτοχος στη μικρούλα Τζερσλντιν Σνάιντερς, ηλικίας 14 χρονών. Ο Γκάρι είχε εκπληρώσει κατ' επανάληψη τις εκπληκτικές οί-κονομολογικές ικανότητες της μικρής προστα-τευμένης του και της ανέθεσε να τον εκπρο-σωπή στο μέλλον στα συμβούλια της εται-ρείας.

Βραδιά της Αθήνας

Μόλις κάνη πώς νυχτώνει στην 'Αθήνα την κλειστή κι' απ' την ώρα που ο ήλιος αποκα-άλλη όψη, αποτόμως, όλη η πόλη αποκτά και παντού παίρνουν και δίνουν τα τρεπνά και τα τρατά... Δηλαδή σ' όλα τα μέρη βλέπεις γίλιες δυο σκηνές. Ζωηρές, μυστηριώδεις, ή κεφάτες και τρεπνές και προσέχεις—μέσα στ' άλλα—και καμώματα πολλά, που τα βλέπει ή άλλη μέρα και συνέχεια... γελιά!

★ Ζευγαράκια κάθε είδους ξεκινάνε πρώτα-πρώτα, για παράμερες γωνίες και για μέρη δίχως φώτα, αλλά στα συνεμαδάκια την άραζουν μια χαρά και στο έργο παραμένουν και για δεύτερη φορά... Γιατί, βλέπεις, αντιγράφουν της όθνης τις σκηνές. τις γεμάτες «σέξ», συνήθως, ή έρωτο-γοητεία κι' ώρισμένοι διπλανοί τους κι' ώρισμένες διπλανές την συνέχεια του έργου την προσέχουν στην... πλατεία!

★ Μόλις κάνη, στην 'Αθήνα, πώς απλώνεται σκοτάδι, όλοι εύχαριστο κυττάνε να περάσουν το βράδυ κι' άλλοι τρέπονται στα κέντρα κι' άλλοι τρέχουν σε τα (έργες) με δοχήστρες και με πίστες και «ντιζέ» πολύ μοντέρνες... Εύτυχεις απολαμβάνουν τα «τσά-τσά» και τα «μπαγιά», ξένα νομμερα και ποπια και ρυθμούς λογιά-λογιά κι' όταν ο λογαριασμός τους καταφθάη το πρωί, τους σκοπούς ξεχνούν τους άλλους, τους ήμερους ή εξάλλους και με δέος τραγουδάνε: «Έχε γελιά... γλυκειά ζωή!»

★ Για τα μικροαδερνάκια κατ' ευθείαν πάνε-άλλοι, να σκετώσουν την ώρα και να «κάνουν κεφάλι», άλλοι κάνουν στις πλατείες περπάτους και σουλάτσα κι' άλλοι δίνουν, κάθε τόσο κι' ένα «πάρτυ» στην ταράτσα. Πρακτικώτατο το βρίσκουν τέτοιο «πάρτυ» ώρισμένοι, και μπορείς να πής πώς είνε και κατενθουσιασμένοι, γιατί δίχως να ξεδένουν κοιποδέματα και μάλιστα, φραγοίτι απολαμβάνουν και την κάνουν «ταράτσα»!

★ Τα «πικ-άπ» έχουν τον λόγον διαρκώς στα «πάρτυ» αυτά, που κοστίζουν, όπως είπα, μόνο ελάχιστα λεφτά και οι δίσκοι που γυρίζουν και προσφέρουν και χαρίζουν στην γλεντζέδση παρέα μιάν αξέχαστη βραδιά. Ξεκινούν απ' τα μοντέρνα τα «παιδάκια του Περαία» και συνήθως καταλήγουν στα «Βολιώτικα παιδιά».

★ Ο σκοπός του «Επιταφίου» πάει κι' αυτός παντού κα- (πνός, γιατί βλέπετε ο κόσμος κι' ο γλεντζές ο τωρινός, θεωρεί πολύ της μόδας, ή άλλως του συνμου τα τραγούδια και τους στίχους του κλαυθμού και... όδνρ- (μου!

Και με την αδυναμία, που σε τέτοιες κλάψες τρέφει, ασφαλώς, σε λίγο χρόνο, θάναι για να τον ληπάσει, γιατί σύντομα, νομίζω, θα ζητά να κάνη... κέφι, με το «Η ζωή εν τάφω» και το «Οι γενεαί πᾶσαι!»

★ Αλλ' εκτός από τα γλέντια, που τα βλέπεις φανερά, συναντάς—στην εποχή μας—και γλεντάκια «πονηρά» και σε σπάνια ώριμένα, λίαν «καμουφλαρισμένα», συγκεντρώνονται τις νύχτες γεροντάκια με σακκούλες και «στερίπ-τζή» απολαμβάνουν από ώρες... γυφτοπού- (λες!

★ Έτσι του σπιτιού, συνήθως, ή «καλή νοικοκυρά» την βολεύει μια χαρά με την μέθοδο αυτή, βάζει χρήματα στην πάντα και «γαρύφαλλο στ' αυτί!» Στις σκηνές εν κατακλείδι, τις κωμικο-τραγικές, να προσθέτης πρέπει ακόμα—και σκηνές σκηνικές, που σε κορεδατομυομυομένους μερικές τους καταλήγουν και οι περισσότερες τους... πιατοπόλεμο άνοιγουν! (χύμα, Στις σκηνές, πάντως, νάναι ο σύζυγος το θύμα καταφέρνει, από χρόνια, νάναι ο σύζυγος το θύμα, και του κάνουν τέτοιες γίλιες ή κυρά κι' ή πεθερά, που τον βλέπει ή άλλη μέρα και τον... κλάει τον φουκαρά!

Ενωγραφικός
Αντ. Τάτμα
Συνογράφος Τ.

4

παράκαλδο. "Έχω δώσει έναν δόκο, και για κανένα λόγο δε θα τον παρ-
ακάω."
"Η κ. Τσάσκα έσφιξε την κόρη της στην αγκαλιά της και την κού-
ταζε στα μάτια."
— Μα δεν καταλαβαίνεις, της εί-
πε, ότι αν επιμείνεις έτσι θα σ' α-
όιση ο Τζούλιο; Και θα κομμα-
τίαση τότε η καρδιά σου, γιατί ξέ-
ρω καλά πως τον αγαπάς!
"Αλλ' η Τζέμπα έμεινε αμετακί-
νη."
— Δε θα μιλήσω, έστω κι' αν
πρόκειται να πεθάνω! δόλωσε απο-
φασιστικά. "Εφ' όσον δεν μένει η
δική σου αγάπη, εφ' όσον δεν μ' α-
ποδιώχνεις από κοντά σου, θα τ' α-
υπομείνω όλα κατερίκινα."
"Η κ. Τσάσκα ήταν τόσο πνιγ-
μένη απ' την αγνότητα, ώστε δεν
εύρισκε λόγια για ν' απαντήσει."
— Έσθ, μαμά, δε με θεωρείς έ-
νοχη... δεν είν' έτσι; της φώναξε
η Τζέμπα με πονεμένο τόνο, που
την πλήγωσε στην καρδιά.
— Όχι, όχι! Πιστεύω στην α-
θεωσιμότητα σου, γιατί μοιάζεις σε μέ-
να. Δε θα σε ρωτήσω πιά τίποτα.
"Ακόμα κι' αν όλος ο κόσμος σε
καταδικάσει, η μητέρα σου θα σε
υπερασπιστεί πάντα!"
"Ανοίξε την αγκαλιά της, κι' η
Τζέμπα έπεσε μέσα κλαίγοντας."
Την άλλη μέρα, φαινόταν πως εί-
χε ξαναγυρίσει απόλυτη γαλήνη
στο σπίτι τους.
Αργότερα, έφτασε ένα γράμμα
του Τζούλιο. Η Τζέμπα τόδωσε
στη μητέρα της, δίχως να τ' α-
νοίξει.
— Διάδασέ το εσύ, της είπε.
Και περίμενε, ήρεμα. "Η κ. Τσά-
σκα έσκιζε το φακέλο, έβγαλε το
γράμμα και διάβασε:
«Δεσποινίς,
— Τα ξέρω όλα. Πήγα στην οδό
Μπρινιόνε, στο σπίτι της Τίνιας,
κι' έμαθα από την ίδια ότι έγινε.
Θα μπορούσα ν' αναζητήσω τον αν-
τίζηλό μου, ν' ανακαλύψω τ' όνο-
μά του. Αλλά δεν ενδιαφέρθηκα.
Το εύρισκε γέλοιο κι' άναξιο για
μένα. Μπορείτε, λοιπόν, να μείνετε
ήσυχη γι' αυτόν!"
«Δεν επιθυμώ, αγαπητή δεσποί-
νίς, να δίνετε πια μαθήματα στην
κόρη μου. Θεωρήστε πως δε γνω-
σθήκαμε ποτέ. Θα είναι πολύ καλύ-
τερο και για τους δύο μας»."
"Η κ. Τσάσκα κούταζε την κόρη
της. Εκείνη ήταν έντελως ήρεμη.
— Όλοι οι άντρες είναι ίδιοι".
Μου προκαλούν άδεια! είπε μ' ένα
έλαφρο χαμόγελο.
"Η Λάουρα έμεινε αμίλητη."
— "Αν μ' αγαπούσε, πρόσθεσε
η Τζέμπα, δε θα με υποτιμούσαν
ποτέ, ότι κι' αν του λέγανε για μέ-
να."
Τα φρύδια της Λάουρας τρεμού-
λιασαν ελαφρά.
— Ποιά είναι αυτή η Τίνια, που
αναφέρει στο γράμμα του; ρώτησε.
Η κοπέλλα άνασκήκωσε τους ώ-
μους της.
— Σου όρκίζομαι πως δεν την
ξέρω, απάντησε. Έκτος αν ήταν έ-
κείνη η γριά που μου άνοιξε, όταν
πήγα στην οδό Μπρινιόνε.
Η μητέρα της την κούταζε έ-
πιμονα.
— Δε θέλεις να μου πής τί πή-
γες να κάνης σε κείνο το σπίτι;
ρώτησε.
— Δε σου το λέει αυτό το γράμ-
μα; απάντησε πικρά η Τζέμπα. Να
βρώ το φίλο μου!
— Τζέμπα, μ'ήν άστειεύσαι έ-
τσι! Δεν το πιστεύω."
— Γιατί με ρωτάς λοιπόν, αφού
δε με υποψιάζεσαι... έσύ μονάχα;
Βλέπεις πως σε κούτάω στα μά-
τια χωρίς να κοκκινίζω... Σκιζε
αυτό το γράμμα, μαμά, για να μη
ντρέπεται μιά μέρα γι' αυτό ο άν-
θρωπος που αγαπάς!
Απ' τα μάτια της, τα τόσο ή-
ρεια συνήθως, περνούσαν άστραπές
θυμού.
— Λυπάμαι που δε θα ξαναδω
πιά την 'Ελβίνα και την κυρία 'Αν-
να, πρόσθεσε. Προτιμώ όμως αυτό,
παρά να όμολογήσω ένα σφάλμα,
που δεν έκανα. Είπα την αλήθεια,
δηλώνοντας πως είμαι άδωα... και
τώρα φτάνει πιά! 'Ας μην ξανα-
μιλήσουμε γι' αυτό το ζήτημα.

Πραγματικά, ούτε η μητέρα, ου-
τε η κόρη ανάφερε πιά ότι είχε
συμβεί. 'Αλλ' η κ. Τσάσκα υπόφερε
σκληρά, βλέποντας να χάνεται όλη
η ευτυχία που είχε όνειρευτή για
τη Τζέμπα.
Φοβόταν, δε άλλου, για το μέ-
λλον και των δυο τους. Γιατί ήταν
βεβαίη πως, όταν θα γινόταν γνω-
στή η διάλυσι των άρραβώνων της,
η κόρη της δε θαβρίσκε πιά κα-
νένα μάθημα. Κι' αυτή ήταν τόσο
άδύνατη και προσηυμένη στην ή-
λικία, που δε μπορούσε να κρατή-
ση το βάρος της συντηρήσεώς
τους.
"Η Τζέμπα, εξ άλλου, ένοιωσε
σαν ένα τρομερό κενό γύρω της.
Μετάνοιανε πικρά για τη θυσία,
που είχε κάνει."
"Η ανάμνησι του Τζούλιο την τάρ-
ραζε συχνά. Ξαναγυρίαν στη μνή-
μη της τα γλυκόλογα κι' οι όρκοι
τους... Όλ' αυτά είχαν χαθεί τώρα
εξ αιτίας του Φράντς! 'Όστόσο, η
Τζέμπα δε μισούσε ούτε το νέο ούτε
την 'Αντωνία. Ένοιωσε μάλιστα
βασίει συμπόνια και για τους δυο
τους."
Απ' τη Λένα έμαθε πως ο Φράντς
εξακολουθούσε να μένει στο κρεβάτι,
μολονότι πήγαινε καλύτερα. Κι,
ένα πρωί, ζήτησε απ' τη μητέρα
της την άδεια να έπισκεφθί την
'Αντωνία. Η Λάουρα δεν της έφε-
ρε αντίρρησι.
Όταν η νέα χτύπησε την πόρτα
της 'Αντωνίας, της άνοιξε η ίδια.
Βλέποντάς την, δάκρυσε. Τα χλω-
μά μάγουλά της κατακοκκίνισαν.
— Έρχεσθε να μ' έπισκεφθίτε...
έσείς; μουρμούρισε με κόπο.
"Η Τζέμπα της άπλωσε τα χέ-
ρια της, χαμογελώντας."
— Μάλιστα, αγαπητή κυρία, ά-
πάντησε ζωηρά. Έθλω να μάθω τί
κάνει ο Φράντς.
"Η πόρτα είχε ξανακλείσει πίσω
απ' τις δυο γυναίκες. Κουτάτη-
καν στα μάτια κι' ύστερα σφιχταγ-
γκαλιάστηκαν, με μιά αλόφρητη
κίνηση."
— "Α, είχε δικίο ο Φράντς! εί-
πε η 'Αντωνία, με φωνή τρεμού-
λιαστή. Πώς μετρεάσαμε να σάς υ-

ποποιευθούμε!... 'Η όγεία του πάει
καλύτερα, αλλά τον εκστώνουν οι
τύψεις, όπως και μένα."
— Γιατί νάχετε τύψεις; απάντη-
σε η κοπέλλα. Το ίδιο θαάνα κι'
εγώ στη θέση σας... η ίσως και
χειρότερα ακόμη! Τάχω ξεχάσει
πιά όλα, εκτός απ' την επίθυμία
μου να βρώ την αληθινή ευνοχή."
"Η 'Αντωνία την πήρε σ' ένα σα-
λόνι, δίπλα στην κάμαρα του
Φράντς. Κάθισε κοντά της, εξακα-
λουθώντας να την κρατά αγκαλιά-
σμένη."
— Κι' ο κύριος Τζούλιθ; τη ρώ-
τησε μ' αδύνατη φωνή.
"Εκείνη άνασκήκωσε ελαφρά, για
μιά στιγμή μόνο. 'Υστερα είπε ή-
συχαι."
— Μ' άφησε. 'Ο γάμος μου
ναυάγησε."
"Η 'Αντωνία έκαμε μιά όπότουη
κίνηση και την κούταξε μέσ' στα
μάτια."
— Έδωσε, λοιπόν, πίστι, στο
άτιμο εκείνο γράμμα μου; Σας πα-
ραμόνεψε, όταν βγαίνατε απ' το
σπίτι, εκείνο;
— Έκανε κάτι περισσότερο:
Πήγε στη σπιτονοικοκυρά και ζή-
τησε πληροφορίες για μένα και το
Φράντς. Φαίνεται δε πως αυτή η
μέγαιρα τη βεβαίωσε πως είχαμε
ερωτικό ραντεβού...Ευτυχώς άγνω-
στος ήταν ο νεός, κι' έτσι δεν
υπάρχει λόγος νάνησυχί ο Φράντς."
"Η Τζέμπα μιλούσε ήσυχα. 'Αλλ'
η ήρεμία της έκανε περισσότερη έν-
τύπωση στην 'Αντωνία απ' τη σπα-
ραχτικώτερη άπελπισία. Γιατί μάν-
τευε το ευγενικό και μεγαλόψυχο
αίσθημα που την ένέπνεε."
— Καύμενη κοπέλλα! μουρμού-
ρισε, βάζοντας τα κλάματα. Πόσο
πονέσατε εξ αιτίας μας! Κατα-
στρέψαμε το μέλλον σας!
"Υστερα πρόσθεσε με έξαψι:
— Όχι, δεν είναι δικίο να τι-
μαρηνθίτε έτσι χωρίς να φταίτε!
Θα πάω να βρώ τον κύριο Τζού-
λιο και θα του τ' άφανέρωσω όλα!
Οι λυγμοί τη συγκλονίζανε."
— Όχι, όχι! τη διέκοψε ζωη-
ρά η Τζέμπα. Πρέπει να σωπάσετε,
όπως θα σωπάσω κι' εγώ. 'Αφού ο

Τζούλιο μουδίδε δυσπιστία, δεν
τον αγαπά πιά. "Αν μου λέγανε
έμενα πως ήταν ένοχος, δε θα το
πίστευα, κι' αν άκόμα τον είχα δι-
μάζι με μίαν άλλη γυναίκα! Είχα
έμπιστοσύνη στο λόγο του, στην
ελικρινεία του. Αυτός όμως δεν εί-
χε σε μένα, μ' όλο που του είπα
πως ήμουν άδωα. Αυτό δείχνει πως
δεν ήταν ο κατάλληλος άνθρωπος
για να γίνει άντρας μου. 'Επρεπε,
λοιπόν, να χωρίσουμε!"
"Η 'Αντωνία την κούταξε με μιά
έκφρασι άπεραντου πόνου."
— Κι' η μητέρα σας;
— "Έχει έμπιστοσύνη στην ά-
θεωσιμότητα μου. Αυτό μου φτάνει."
"Όπως βλέπετε, δεν τάχασα όλα."
Επίσσε το χέρι της 'Αντωνίας
και πρόσθεσε:
— "Ήσυχαστε! "Όπως βλέπετε,
εγώ δεν το σκέπτομαι πιά... "Ας
μιλήσουμε για σάς, η μάλλον για
το Φράντς. 'Ερχεται και τον βλέ-
πει ο δόκτωρ Τζούλιο;"
— Ναι, Κι' αυτό ακριβώς με-
γαλώνει τις τύψεις του άνηπιού
μου. Είναι άποφασισμένος, όταν
γίνει καλά, να μ'ήν ξαναπαί πιά
στο σπίτι του γιατρού."
— Θα κάνω πολύ άσχημα! "Ε-
τσι θα του δημιουργήση ύποψίες...
ενώ δεν πρέπει να τον υποπτευθί
καθόλου ο γιατρός."
— "Ο Φράντς μ' άκολουθήσει κά-
θε συμβουλή σας."
— "Ετσι πρέπει. Κανείς άλλος,
εκτός από μ'ήν, δεν πρέπει για την
ώρα να ξέρη το μυστικό μας. "Αν
εγώ πόνεσα, έσείς ύποφέρατε πε-
ρισσότερο από μένα, γιατί δεν
παίρνετε θεραπεία ή τρομερή δυστυ-
χεια!"
— "Αλλοίμονο, αυτό είν' αλή-
θεια!"
— "Θ' άνακουφίζασατε ώστόσο,
αν ξαναδρίσκατε την άτιμη εκείνη
γυναίκα, που σφετερίσθηκε τη θέση
κι' όνομα της άγίας μητέρας μου!"
— Ναι, πραγματικά, συμφώνησε
η 'Αντωνία. Μα που να την ξανα-
βρώ;
— Πιστεύω πως έχω άνακαλύ-
ψει τα ίχνη της."
— Έσείς;
— Ναι.
Κι' η Τζέμπα διηγήθηκε την έ-
πίσκεψί της στην ταβέρνα της που
λιού υπερέτη του πατέρα της που
η γυναίκα του της είχε ύποσχεθί
να της δώση πληροφορίες.
— Δεν τόλμησα ώστόσο να ξα-
ναπαύ, πρόσθεσε, γιατί είναι σω-
στό καταγώγιο. Για το Φράντς ό-
μως άλλάζουν τα πράγματα. Αύ-
τως μπορεί να πάη όπου θέλει, χω-
ρίς να προκαλέση καμμία ύποψια.
Κι' ίσως μπορούμε έτσι ν' ανα-
καλύψουμε ποιά ήταν εκείνη η γυ-
ναίκα."
Απ' τα βαθιά μάτια της 'Αν-
τωνίας περνούσαν παράφνες λάμ-
ψεις. Ζώηρε, τα μάγουλά της χά-
νανε τη χλωμάδα τους, άνάσαινε
πιό δυνατά.
— Μακάρι! φώναξε με λαχτάρα.
Έλάτε, Τζέμπα, έλάτε ν' άναγγεί-
λετε στο Φράντς την καλή αυτή εί-
δησι! Θα του ξαναδώσετε τη ζωή...
Μπήκαν μαζί στην κάμαρα του
νέου. Ο Φράντς διάβαζε, άνασκη-
μένος πάνω στα μαξιλάρια. Είχε
άκουσει όμιλίες στο δίπλανό δωμά-
τιο, αλλά νόμιζε πως κουδούνιζε
η θεία του με την ύπνρετρία, κι'
έτσι δεν έδωσε σημασία στα λόγια
τους.
Ήταν φοβερά καταβεβλημένος,
με τα μάγουλά του βαθυλωμένα,
τα χέρια του σκελετωμένα, τα μά-
τια του σδυμένα, δίχως ζωή. Μά,
όταν είδε να μπαίνει η Τζέμπα, το
πρόσωπό του κοκκίνισε και τα μά-
τια του λάμψανε. Πέταξε το βι-
βλίο και της άπλωσε τα χέρια του.
— Δεσποινίς... δεσποινίς...τραύ-
λισε, άνίκανος να προσέφρη άλλη
λέξι."
"Η Τζέμπα προσπάθησε να του
χαμογέλασ. "Αλλά τα μάτια της
ήταν γεμάτα δάκρυα. Θλιβόταν βα-
θιά για το κατόνημα του Φράντς,
γιατί καταλάβαινε τις τύψεις που
την σπαράζανε. Ξεχνώντας το κάθε
τι, έτρεξε αδόρημτα να του πιά-
σι τα χέρια και τ'άσφιξε στα δικά
της.

— "Επρεπε ναρώ εγώ η ίδια για
να σας δώσω θάρρος, του είπε γλυ-
κά. Δεν πειστήκατε λοιπόν άκόμα,
φίλε μου, πως τα ξέχασα όλα, πως
δεν τα σκέπτομαι πιά; Το ίδιο
πρέπει να κάνετε και σείς αν δε
θέλετε να θυμώσω!"
«Κι' εγώ, που έλπιζα να σας
σας βρώ στο πόδι!... "Όπως είπα
στη θεία σας, σκόπευα ν' άρχίσου-
με μαζί τις έρευνες, που σχεδιάσα-
με. Είμαι πιά έλεύθερη ν' άφιερώ-
σω τον καιρό μου σ' αυτό το σκοπό."
"Η τελευταία φράσι της παρα-
ξένησε το Φράντς."
— "Ελεύθερη; Τι θέλετε να πη-
τε; φώναξε."
"Η Τζέμπα έμεινε ήρεμη."
— Θα σας το εξηγήση η θεία
σας, απάντησε.
— Θέε μου! μουρμούρισε η 'Αν-
τωνία με συγκίνηση. Δεν ξέρω πως
να σου το πώ...
— "Ότι διαλύθηκε ο άρραβώνας
μου με το Τζούλιο; διέκοψε η Τζέμ-
πα. Θα σας δώσω εγώ την εξήγησι,
με δυο λόγια: Δεν ταιριάζανε οι
χαρακτήρες μας."
— "Α, δεν είν' αυτό! είπε ο
Φράντς με αγνότητα. Δεν άξίζουμε
την τόσο μεγαλοψυχία σας! 'Εξ
αιτίας μας καταστράφηκε η εύτυ-
χία σας."
— "Όχι, φίλε μου, απάντησε σο-
δαρά η Τζέμπα. Μη σας βασανίζη
πιά αυτή η ίδεα. Θα σας πώ και
σας εκείνο που είπα στη θεία σας.
Κάθισε με την 'Αντωνία κοντά
στο κρεβάτι. Κι, με τα λόγια της,
έπεισε το Φράντς πως δε λυπό-
τανε για τα χαμένα όνειρά της,τού
θυμισε τα καθήκοντά του και τον
έβαλε να ύποσχεθί πως θα ξανα-
πήγαινε στο σπίτι του γιατρού."
Όταν, μιά ώρα άργότερα, έρε-
γε από κει, ένοιωσε την καρδιά της
πιό ήσυχη κι' άνακουφισμένη.
Δεν περίμενε ποτέ, φτάνοντας
στο σπίτι της, να βρή εκεί την κυ-
ρία 'Αννα, μαζί με τη μητέρα της.
Μπόρεσε ώστόσο να κρύψη τη συγ-
κίνησι της και της είπε, δίνοντάς
της το χέρι:
— "Εσείς, αγαπητή κυρία;
"Η 'Αννα σηκώθηκε και την άγ-
κάλιασε."
Ναι, εγώ, παλιόκοριτο, ά-
πάντησε. Είμαι πολύ θυωμένη μα-
ζί σου!"
"Η Τζέμπα χαμογέλασε θλιμμένα.
Κάθισε άνάμεσα στην 'Αννα και τη
μητέρα της."
— Συμμετέχω μαζί μου; απάντη-
σε. Μα γιατί; Τι σας έκανα;
— Το ξέρετε καλά. Και τ'όλεγα
τώρα στη μητέρα σας. Μπορεί ποτέ
μιά κοπέλλα με τόσο ευγενική ψυ-
χή, σαν τη δική σας, να θέλη από
πείσμα κι' εύθιξία να συντηρή μιά
καρδιά που χτυπούσε μονάχα γι'
αυτήν, και να σκορπίση το πένθος
σε μιά τόσο εύτυχισμένη οικογέ-
νεια."
"Η Τζέμπα κάρφωσε τα ξάστερα,
μαγνητικά της μάτια στην 'Αννα."
— Με κατηγορείτε και σείς;
μουρμούρισε.
— "Όχι, απάντησε εκείνη αδι-
σταχτα. Πιστεύω, άπειναντίας, πως
είσαστε άδωα."
"Η Τζέμπα έβγαλε μιά κραυγή
χαράς, άρπασε το ένα χέρι της
'Αννας και τ'όφερε στα χείλη της."
— Με πιστεύετε; Ευχαριστώ, εύ-
χαριστώ! Δε με ύπερασπίζεται
λοιπόν μονάχα η αγαπημένη μου
μητέρα!"
"Η κ. Τσάσκα έμεινε αμίλητη.
'Αλλ' οι τρυφές ματιές της άγ-
κάλιασαν τη λατρευτή της κόρη."
— "Όχι, Τζέμπα, απάντησε η
'Αννα, μπορείτε να βασίξεσθε και
σε μένα. Μα γιατί να μ'ήν π'ήτε
την αλήθεια στον άδελφό μου;"
"Η Τζέμπα προσπάθησε ν' άμυν-
θι εναντίον της συγκινήσεως, που
την είχε κυριέψει. "Ανασκήκωσε πε-
ρήφανα το κεφάλι της και πρό-
φερε:
— Του είπα πως ήμουν άδωα,
αλλά δε με πίστεψε."
— Τζέμπα, είσαστε άρκετά λο-
γική, ώστε να καταλαβαίνετε πως
ο Τζούλιο δε φταίει τόσο, όσο σας
φαινόταν... Έλάτε για μιά στιγμή
τη θέση του! "Αν άρνότανε να
σας πη τί πήγε να κάνη σ' ένα

ύποπτο σπίτι;...
— Δε θα τον θεωρούσα ένοχο,
αν το παραδεχόταν, όπως εγώ, ότι
πήγε σ' αυτό το σπίτι. "Όσο για
το λόγο αυτής της έπισκέψεώς του,
αν σώπαινε, θα σεβόμουν το μυστι-
κό του."
— "Ας το παραδεχτούμε, απάν-
τησε ζωηρά η 'Αννα. Μα αν δεν
πιστεύατε στις διαβεβαιώσεις του,
αν η άγάπη κι' η ζήλεια σας έ-
σπρωχναν να πάτε και σείς σ' αύ-
τό το σπίτι, κι' εκεί σας λέγανε:
«Ναι, ήρθε εδώ. Είχε νοικιάσει το
σπίτι απ' την προηγούμενη μέρα.
Περίμενε μιά όμορφη κοπέλλα. Κλεί-
στηκαν μαζί στην κρεβατοκάμαρα.
Κάποια στιγμή, άνέδηκα, άφουγ-
κράστηκα έξω απ' την πόρτα και
τον άκουσα να λή: «Είσαστε ένας
άγγελος!». Κι' όταν φύγανε, βρή-
κα το κρεβάτι ξέστρωτο...»

"Η κ. Τσάσκα είχε κατακοκκινί-
σει."
— Πώς! Είπαν αυτά τα πράγ-
ματα στο γιατρό; φώναξε.
— "Ήσυχαστε, κυρία, είπε ευγε-
νικά η 'Αννα. Αφήστε τη Τζέμπα
ν' απαντήσει... Λοιπόν, τί θα σκε-
πτόσαστε για το Τζούλιο, αν σας
λέγανε αυτά τα πράγματα;"
— "Η πως είπε ψέμματα εκείνη
η μέγαιρα για να πάρη λεφτά, η
πως μέσα σε κείνη την κάμαρα εί-
χε συμβή κάποιο κρυφό δράμα, για
το όποιο δε μπορούσε να μου μι-
λήση ο Τζούλιο, γιατί ήταν ένα
μυστικό, που δεν του άνηκε. Ποτέ
όμως δε θ' άμφέβαλλα γι' αυτόν."
"Η Τζέμπα δεν είχε κοκκινίσει,
ούτε είχε χαμηλώσει καθόλου τα
φωτεινά και ελικρινή μάτια της."
— Είσαστε ένα διαλεχτό πλά-
σμα, δεσποινίς, είπε η 'Αννα. Πι-

MENTWIP

Όπως θέλουμε...
έτσι και εφέτος
μυδρούνιζινο χρώμα
χωρίς έγκαυμάτα

μόνον με
COPPERTONE
MIAMI - FLORIDA (U. S. A.)

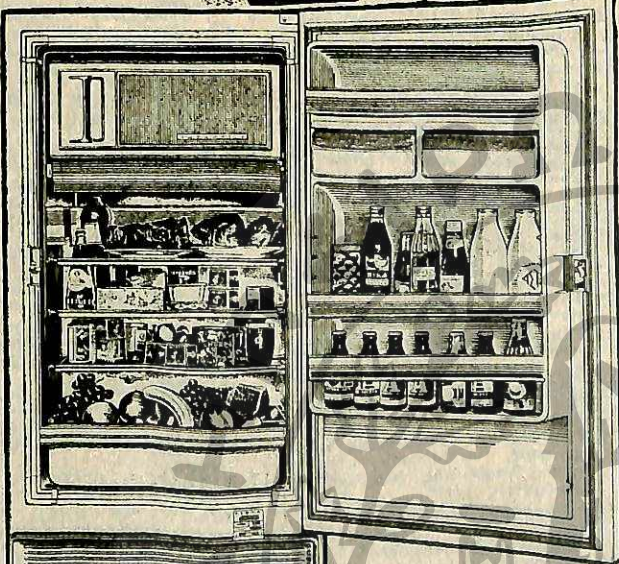
Μία πλήρης σειρά άντιηλιακών προϊόντων
κατάλληλα διά κάθε τύπον έπίδερμίδος

Και μία δρωτοτυπία:

Αγαράζοντας ένα προϊόν COPPERTONE ζήτησατε την
περίφημη Τσάντα μάνιου COPPERTONE MOMON με 20 δρχ.

ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΤΗΝ ΥΓΙΕΙΑ ΣΑΣ

Όπως όλοι,
έτσι κι έσείς
θα αγοράσετε ψυγείο
ΙΖΟΛΑ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΟ

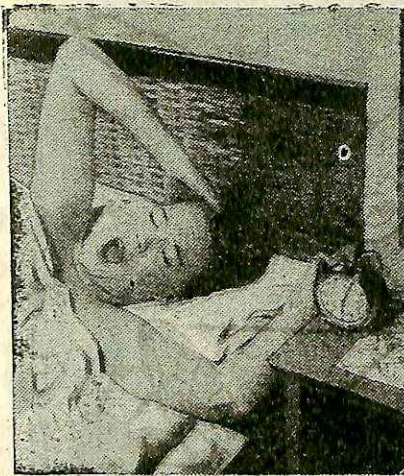

Σε όλες τις ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ σας άνταποκρίνεται
ΤΟ ΝΕΟ ΨΥΓΕΙΟ ΙΖΟΛΑ
τῶ ν 10 κυβικῶ ν ποδῶ ν
τιμή δρχ. 10.800

ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟ - ΕΙΝΑΙ ΦΘΗΝΟ

ΙΖΟΛΑ Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

47

Επειτα από έναν άγρυπνο και ταρσα-
γμένο ύπνο, το ζυγνιπτήρι είναι δοκι-
μασία ακόμη οδυνηρότερη.

“ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΥΠΝΟΥ”

Έκατοντάδες ειδικοί απ’ όλο τον κόσμο εξετάζουν στη Γλασκώβη τα προβλήματα του ύπνου και της άπ-
νίας και αναγνώρισε καθιερωμένες
πλάνες

Οι διαπρεσσότεροι ειδικοί της Ευρώ-
πης και της Αμερικής λάβαμε μέ-
ρος στο διεθνές ιατρικό συνέδριο της
Γλασκώβης, που ασχολήθηκε αποκλει-
στικά με το πρόβλημα του ύπνου και
της άπνίας. Και αυτό το «συνέδριο
ύπνου», όπως ονομάστηκε, χάριν συν-
τομίας, από τον αγγλικό τύπο, στα-
θηκε εξαιρετικά ενδιαφέρον τόσο από
την πλευρά των στατιστικών στοιχεί-
ων, που προσκομίστηκαν όσο και από
εκείνη των «καθιερωμένων πλάνων»,
που καταλύθηκαν κάτω από το βάρος
των νέων επιστημονικών παρατηρή-
σεων.

Η άπνία, διαπιστώθηκε από τα στα-
τιστικά στοιχεία που προσκομίστηκαν,
είναι μία από τις πιο διαδεδομένες
«ασθένειες» του καιρού μας. Στις δυ-
τικές χώρες, ο ένας επί πέντε ενηλ-
λικών κατοίκων υποφέρει από άπνιες
και καταγράφει σε ιατρικά βιβλία για
την καταπολέμησή της. Μεγάλο ποσοστό,
έξω όμως, των αυτοκινήτων οδηγείται
στις νευρώσεις, που προκαλεί η άπ-
νία, και κατά τρανική είρηνεια όσοι
αυτοκτονούν γι’ αυτήν την αιτία χρη-
σιμοποιούν, για να βρουν τον αιώνα
ύπνο, τα ίδια μέσα, που χωρίς αποτε-
λεσμα χρησιμοποιήσαν για να εξασφα-
λίσουν τον επίγειο: τα υπνωτικά χά-
πια!

Δυστυχώς, απόλυτα άπολεμαστι-
κό μέσο για την καταπολέμησή της ά-
πνιες δεν υπάρχει, απανθύνθηκε οι
συνεδριοί της Γλασκώβης. Η άπνία
προκαλείται από την ψυχική ανισορρο-
πία και τη νευρική υπερδιέγερση και
έχει, που δε μπορεί να κοιμηθεί, δεν
κοιμάται, επειδή κατέχεται από την
έκταση ιδέα πως, με τόσο τεταμένη
νεύρα, είναι αδύνατο να τον πάει ο
ύπνος. Έτσι, δημιουργείται ένας αού-
λος κύκλος: Η νευρία προκαλεί την
άπνια και η άπνια με τη σειρά της
δύσκει τη νευρία. Το ζήτημα, λοιπόν,
για όποιον υποφέρει από άπνιες, δεν
είναι πως θα καταπολεμηθεί αυτήν την
ιδία την άπνια, αλλά πως θα απο-
κτήσει την εσωτερική του ισορροπία, που
αποτελεί την βασική προϋπόθεση για
τον ύπνο και εύκολο ύπνο.

Τα τεχνικά μέσα δε λύνουν, στην
προκειμένη περίπτωση, το πρόβλημα,
γιατί εκείνο που προσέχει, τονιστική
από τους συνέδρους, δεν είναι να κοι-
μηθεί κανείς, αλλά να κοιμηθεί γρήγορα
και να κοιμηθεί ήρεμα. Ο ατάκτος ύπνος
είναι εκείνος που ξεκουράζει — και όχι
ο ύπνος, απλώς.

Αντίθετα, η δόσκα του ύπνου
δεν έχει καμία απολύτως σημασία,
υποστηρίχθηκε απ’ όλους ανεξαιρέ-
τως ειδικούς. Οι πολλές δόσεις
πώς ο άνθρωπος (ήρθε να κοιμηθεί
6 ή 7 ή 8 ώρες
βρίσκουν καμία ανταπόκριση στην
«Σε κάθε άνθρωπο — δήλωσε ο δό-
κτωρ Ντάνλοπ, από το «Εκπαιδευτικό»
είναι διαφορετικός ο αριθμός των ώ-
ρων ύπνου που χρειάζεται. Το ίδι-
αποτέλεσμα επίσης είναι ο π.χ. ώρες
ύπνου» συνεκούς, με 8 ώρες ύπνου μοι-

ρασμένου κατά στάδια στο διαστημα
του ημερονοκτίου».
Και άλλες, όμως, καθιερωμένες πλά-
νες σχετικά με τον ύπνο καταλύθη-
καν από τους συνέδρους της Γλασκώ-
βης. Ανακριβές, υποστηρίχθηκε, είναι
το λεγόμενο, πως ο ύπνος αναπλη-
ρώνει, έστω και εν μέρει, την τροφο-
γία. Ο άνθρωπος δεν παύει και όταν
κοιμάται να καταναλώνει θερμίδες.
Εξ ίσου ανακριβές είναι η «πρόλη-
ψη», η ευρύτητα από κάθε άλλη δια-
θεωμένη, πως οι ώρες ύπνου πριν α-
πό τα μεσάνυχτα είναι οι πιο ωφέλι-
μες και πως είναι υγιεινό, κατά συνέ-
πεια, να πέφτι κανείς νωρίς στο κρε-
βάτι.

Όλες οι ώρες, απαντούν οι σημερι-
νοί επιστήμονες, είναι εξ ίσου κατά-
λληλες για τον ύπνο — με την προϋπό-
θεση, μόνον, πως ο ύπνος σας δε θα α-
πειληθεί από εξωτερικούς θορύβους.
Αν, το πρωί, δεν υπάρξουν εξωτερι-
κοί θορύβοι, που θα παραξύνουν τον κα-
θυστερημένο ύπνο σας, έπειτα από 8
να ξενυχτί, ο ύπνος αυτός θα είναι εξ
ίσου αποδοτικός και ωφέλιμος γι’ εκεί-
νον, που θα είχατε κάνει πλανάζον-
τος και ζυγνιπτήρας νωρίς.

Μία εποχή, υποστηρίχονταν φανατικά
η περιεργία βεωρία, πως είναι ανθυ-
γιεινό να κοιμάται κανείς με το άρι-
στερό πλευρό και είχε ιδρυθεί, μάλιστα,
μία «σχολή των δεξιόπλευρων» με
σκοπό να διδάσκει αυτή τη βεωρία!
Φυσικά, προέκυπε για μία άνομοια ά-
κόμη... — διαπιστώσαν οι συνέδριοι της
Γλασκώβης.

Πολλοί, εξ άλλου, πιστεύουν πως το
οινόπνευμα φέρνει ύπνο και πως αν-
τίθετα ο καφές, με τις δινεστικές
του ιδιότητες, «εγερνύνει».
Λάθος και τα δύο! Απαντούν οι ει-
δικοί. Η κατάρσις, αλκοόλ σάς κοι-
μάει, κατά κανόνα, να αποκοιμηθείτε,
αλλά ο ύπνος αυτός είναι ταρανι-
στός και ανήλικος, γιατί, λίγη ώρα
αργότερα, ο οργανισμός αρχίζει να
αντιδρά στην δηλητηρίαση που από το
οινόπνευμα. Ένας τέτοιος ύπνος,
λοιπόν, όσο εύκολο έρχεται, τόσο λι-
γο σας ωφελεί και σας ξεκουράζει.
“Όσο για τον... ουκοφανισμένο κα-
φέ, είναι, παρ’ όλα όσα νομίζετε, ένα
πρώτο τάδεως υποδοσθητικό για τον
ύπνο. Διευκολύνει τη χώνευση και κα-
ταπραύνει τα νεύρα, δημιουργώντας
έτσι τις προϋποθέσεις ενός ήσυχου
και ομαλού ύπνου, εξαιρετικά ωφέλι-
μου για τον οργανισμό.

Η επαναστατική αυτή αντίληψη, υ-
ποστηρίχθηκε κυρίως από τους αντι-
προσώπους του Πανεπιστημίου του Σί-
κάνου, που ξεκινώντας από την δια-
πίστωση της περιεργής αντίδρασης,
πως, ενώ οι περισσότεροι ισχυρίζονται
πως ο καφές τους κόβει τη νύστα, ο
πολύς, αντίθετο, αποσάφισαν να
βρουν την εξήγηση αυτού του φαινο-
μένου, κάνοντας το ακόλουθο πείραμα:

Ένα θάλαμο, χώσανε στα μέλη μιας
ομάδας φοιτητών να πίνουν, πριν κοι-
μηθούν ένα φλιτζάνι με ζυγνιπτή καφέ.
Το δεύτερο θάλαμο, όμως, στους ι-
δίους φοιτητές, αντί για καφέ, ένα
φλιτζάνι με γάλα, στο οποίο, όμως,
χωρίς να το ξέρουν οι φοιτητές, εί-
χαν παραθέσει την τριπλάσια ποσότητα
καφεΐνης από εκείνη που περιείχε
ο καφές της προηγούμενης. Από τα
μέλη, ψάσανε, της ομάδας δεν υπήρξε
κανένα που να μην ισχυριστεί πως κοι-
μήθηκε το δεύτερο θάλαμο πολύ καλυ-
τερα απ’ όσο είχε κοιμηθεί το πρώτο!

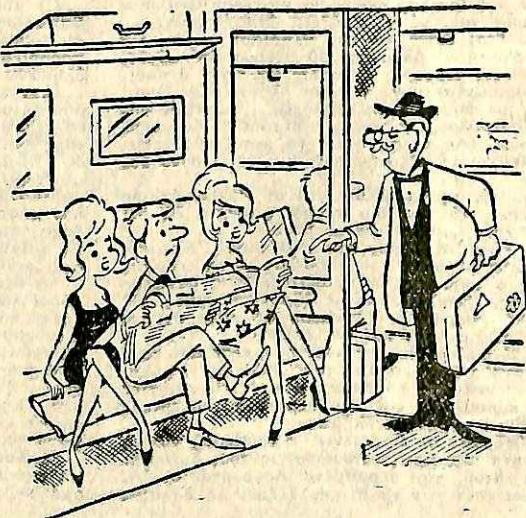
Η «εγερνύνση», μ’ άλλα λόγια,
που υποτίθεται πως φέρνει ο καφές,
δηλώναν στην Γλασκώβη, οι εκπαι-
δωμένοι στην Πανεπιστημίου του Σίκαγο,
είναι απλώς και μόνο ζήτημα ανισορ-
ροπίας. Όχι ο καφές, που είχαν πει,
αλλά η ιδέα πως πηγαίνω καφέ, σκο-
λεύει τον ύπνο των φοιτητών στην
πρώτη φάση του πειράματος.

Για να κοιμηθεί, λοιπόν, κανείς εύ-
κολα κι ήρεμα, το μυστικό είναι να
«ξυπνήσει» πως έχει πει καφέ και να
«ξυπνήσει» πως έχει πει γάλα. Έτσι, με
την εξαγωγή της ψυχικής ισορρο-
πίας και τα παραπλήσια που τον α-
πασχολούν. Η καταπολέμησή της, άπνι-
ας, όμως, είναι καθαρά ζήτημα συ-
ντομίας και γι’ αυτό η επιστήμη
δε μπορεί να προσφέρει καμία άλλη
αυσαισθητική βοήθεια στα θύματα της
άπνι-ας, εκτός από την παραπάνω συ-
νομοιοτυπία για τα νευρωτικά άτομα,
συνομοιοτυπία.

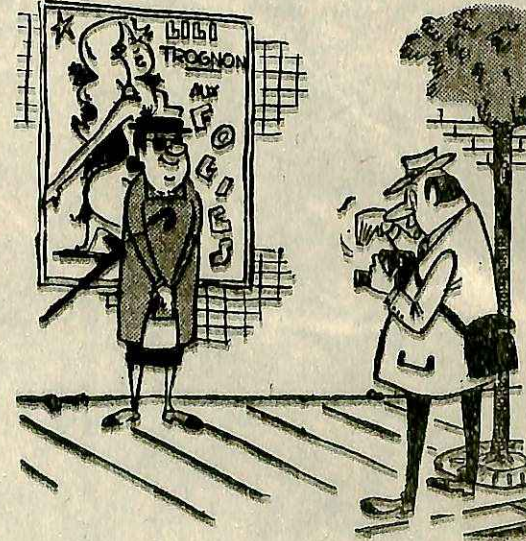
— Ένα σημείο, στο οποίο τα δύο
πρόβλημα αντανάκλασαν επάνω στην
«νύστα», δήλωσε, με πικρά χιούμορ,
ένας από τους συνέδρους, είναι πως
αυτά γρήγορα υποχωρούν από άπνι-
ες. Αλλά ο άνθρωπος είναι «απνη-
γός» και οι άπνιες είναι ο μά-
ρος που πληρώνει στην προνομιακή
του αυτή ιδιότητα!

— Ου πάθης υπερκόπωση, Ευρίανθη μου! Τό-
σο πρωί σηκώνεσαι για να ξεκουράσεις;
(Τού Αρχέλαου)

— Στην εποχή μου, νεαρό, οι νέοι παραχωρούν
σαν πάντα τη θέση τους στους ηλικιωμένους!...

— Κάνε λίγο πιο θεξιά, Αμαλία, για να βγθ
και το φυτό!

ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ “ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ” ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Συμφέρει να φέρουμε διαμάν-
τια απ’ τον Άρη;

ΟΤΑΝ γίνεται λόγος για την αθη-
συστατική αύξηση του πληθυσμού
της Γης, φαντάζονται πολλοί πως εί-
ναι δυνατόν να λυθεί αυτό το πρό-
βλημα με τη μεταναστεύση ενός μέ-
ρους της ανθρωπότητας σε άλλους
πλανήτες. Δυστυχώς όμως, πρόκειται
για μία χίμαιρα, που δε μπορεί πο-
τέ να γίνει πραγματικότητα.

‘Ακόμα κι’ αν οι μόνοι κοντινοί
μας πλανήτες, οι “Άρης” κι’ ο “Άφρο-
δίτη”, είχαν συνθήκες όμοιες με της
Γης (πράγμα που δε συμβαίνει) και
ήταν άκατοκήτοι, και διαθέσιμα για
μία τέτοια μαζική μεταναστεύση, θα
πρέπει να ξεκινάμε από τη Γη ένα δια-
στημόπλοιο με 100 επιβάτες κάθε
λεπτό της ώρας, για γ’ απο-
ροφάται όλη η αύξησι του πληθυσμού
του πλανήτη μας!

Γεννιέται, λοιπόν, το ερώτημα: ποιά
πρακτικά όφελος μπορεί να μας απο-
δώσουν οι τόσο πολυδάπανες εξερευ-
νήσεις του Διαστήματος — πέρα από
την καθαρά επιστημονική μελέτη;
Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι, μετά
10—20 χρόνια, θα έχουμε εγκαταστή-
σει βάσεις πάνω στη Σελήνη και στον
“Άρη” — ίσως δέ και στην “Αφροδίτη”,
αν το επιτρέψει η άγνοια της άκμης φύ-
σης του εδάφους της. “Αν βρεθούν,
λοιπόν, εκεί πάνω μεταλλεύματα, συμ-
φέρει να μεταφερθούν στη Γη;

Φυσικά, αποκλείεται κάθε τέτοια
σκέψη, προκειμένου για κοινά μέτα-
λλα, όπως το σίδηρο. Αυτά, αν υπάρ-
χουν, θα χρησιμοποιηθούν μόνο για
τόπου, για τις εγκαταστάσεις της βά-
σης, ώστε να μη χρειαστεί το τόσο
δαπάνη και δύσκολη μεταφορά των
ύλικών αυτών από τη Γη.

Για να φέρνουμε στη Γη μέταλλα
από άλλους πλανήτες, θα πρέπει να
είναι σπάνια και ακριβά, ώστε να οκε-
πάζουν τα μεταφορικά έξοδα. Τα έκο-
δα αυτά, όσο κι’ αν ελαττωθούν στο
μέλλον χωρίς τις επιστημονικές προ-
όδους και τις τεχνικές τελειοποιήσεις,
δεν πρόκειται να είναι ποτέ λιγώτε-
ρα από 60—70 λεπτά το γραμμάριο,
για τη μεταφορά από τον “Άρη” στη
Γη. Συνεπώς, θα συμφέρει να μεταφέ-
ρουμε μόνον ύποιο υλικό κοστίζει πε-
ρισσότερο από τόσο.

Προκειμένου για το ασήμι, δε θ’
αξίζει τον κόπο η μεταφορά του, γιατί
η τιμή του είναι μόλις 80 λεπτά το
γραμμάριο. “Αν οι εξερευνητές του
“Άρεως” βρουν ορυκτά άργυρου, είναι
προτιμότερο να μεταχειρισθούν αυτό
το μέταλλο μόνο για τις ηλεκτρικές
εγκαταστάσεις της βάσεώς τους.

Το χρυσάρι όμως κοστίζει τώρα
περί τις 34 δραχμές το γραμμάριο κι’
επομένως συμφέρει η μεταφορά του
απ’ τον “Άρη”. ‘Ακόμη περισσότερο
συμφέρει η μεταφορά της πλατίνης,
του Ιριδίου, του ρουθηνίου και του
οσμίου, που είναι μέταλλα σπάνια και
πανάκριβα. “Όσο για το πλουτώνιο,
θα είναι το πιο συμφερετικό φορτίο,
αν διατηρηθεί η σημερινή τιμή του:
1500 δραχμές το γραμμάριο.

Κι’ αν βρεθούν πολύτιμα πετρά-
δια; Βέβαια, αυτά έχουν ελάχιστο
βάρος και πανάκριβη τιμή. Συμβαίνει
όμως οι εξής περιεργο στην περίπτω-
σή τους: “Επειτα από 20 χρόνια, τα
τεχνητά, συνθετικά πετράδια (άκμης
και τα διαμάντια) θα είναι πια ίδια
κι’ απαράλλαχτα με τα φυσικά και
θα προσφέρονται σε τιμές έστω και
δύο φορές τα φυσικά πετράδια. Κι’
εκτός από τα γνήσια πετράδια, κι’
επομένως δε θ’ αξίζει τον κόπο να
μεταφερθούν από άλλους πλανήτες —
εκτός αν είναι κάποιος άγνώστου εί-
δους, αλλοιώτικα από τα πετράδια
της Γης.

Περίεργη και ενδιαφέρουσα ιδέα εί-
ναι η εμπορική εκμετάλλεσι των α-
στεροειδών. Πρόκειται για μικρά α-
ράνια σώματα, ίσως αντρίμματα κά-
ποιου μεγάλου πλανήτη, που περι-
στρέφονται γύρω απ’ τον “Ήλιο. Πολύ
λάπ’ αυτά είναι τόσο μικροσκοπι-
κά, ώστε δε μπορεί να τα διακρίνει
ούτε το ισχυρότερο τηλεσκόπιο.

Πάντως, κινούνται όλα σε μία ζώ-
νη ανάμεσα στον “Άρη” και στο Δία.
Ο αριθμός τους υπολογίζεται ότι
είναι άνω των 30 ως 50 χιλιά-
δες. Έξω όμως βρίσκονται σκορ-
πισμένα σε ένα χώρο τεράστιο (140
τετράκισ εκατομμύρια κυβικά μίλια),
είναι τόσο άραια, ώστε υπάρχουν έ-
λάχιστες πιθανότητες για ένα διαστη-

μόπλοιο να συναντήσει ένα απ’ αυτά.
“Όστόσο, αν ένας εξερευνητής του
Διαστήματος συμβεί να είναι πολύ τυ-
χερός, δεν αποκλείεται να βρει στο
όριο του ένα αστεροειδή, μεγάλο
σάν το μετεωρίτη που έπεσε κάποτε
στην “Αριζόνα” και άνοιξε ένα τερά-
στιο κρατήρα στο έδαφος. Κατά τους
ειδικούς, ο μετεωρίτης αυτός αποτε-
λείτο κύριως από σίδηρο και νικέλι,
περιείχε όμως και μικρές ποσότητες
πλατίνης και χρυσίου. “Αν υποθέσου-
με, ότι είχε βάρος 100.000 τόννων
(πιθανόν να ήταν ακόμα βαρύτερος),
θ’ αντιπροσώπευε 80.000 τόννους κα-
θαρό σίδηρο, 5.000 τόννους νικέλι, 8
τόννους πλατίνη και 5 τόννους χρύ-
μο.

Ένας τέτοιος αστεροειδής, λοιπόν,
θ’ αποτελούσε ασφαλώς ελπίδα για
τον αστροναύτη που θα τον συναντού-
σε — με την προϋπόθεση πάντα πως
θα κατάφερνε... γ’ αποφυγή μία κα-
ταστροφική σύρριξ μαζί του!

Πως όμως θα μπορούσε να τον εκ-
μεταλλεύει; Νά τον κόψει σε κομμά-
τια, παρακολουθώντας τον στην πο-
ρεία του, και να τα φορτώσει στο
διαστημόπλοιο για να τα μεταφέρει
στη Γη; Δε ήταν μία δουλειά δυσκο-
λότερη, αλλά και άσυνφορη, για
τους λόγους, που αναπτύξαμε πιο
πάνω.

Θάπρεπε, λοιπόν, να τον φέρει ο
λόκληρος στη Γη. “Αλλά θα ήταν α-
δύνατο να τον ρυμουλκήσω ως εκεί μ’
ένα ή με περισσότερα διαστημόπλοια.
“Η καλύτερη ύλη που θα χρειαζόταν
γι’ αυτό, θα κόστιζε περισσότερο απ’
την αξία του αστεροειδούς.

“Η μόνη πρακτική λύσις θα ήταν
η εξής: Νά ελαττώσει την ταχύτητα
περιστροφής του αστεροειδούς γύρω
από τον “Ήλιο, είτε εγκαθιστώντας
απάνω του πυράκια — φέρνα είτε
χρησιμοποιώντας, ισχυρά ερμολικά
διαστημόπλοια. “Όταν γίνει αυτό, ο α-
στεροειδής θα άλλαζε άποδοτικότητα
“χρόσι, θα πλησιάζει προς τον “Ή-
λιο, που θα τον τραβήξει με την έλξη
του, κι’ έτσι θάρη πολύ κοντά στη
Γη.

Δε θα μένι πια παρά να τον τρα-
βήσουν με «ρυμουλκό» προς τη Γη,
να τον κάνουν ρουφοφόρ της, κι’ ύ-
στερα να τον αναγκάσουν να πέσει
πάνω της αλλά με πολύ ελαττωμένη
ταχύτητα, ώστε να μη διασπαρθεί και
εξατμισθεί από την τριβή του με την
ατμόσφαιρα και τη σύγκρουση με το
έδαφος.

Φυσικά, αυτοί οι συλλογισμοί και
οι υπολογισμοί βασίζονται στη σημε-
ρινές εμπορικές συνθήκες και προϋ-
ποθέσεις. Άλλοι όμως μπορεί γ’ άλ-
λωση δλ’ αυτά, με την εξέλιξη του
πολιτισμού της Γης. “Ετσι κι’ ο Κο-
λόμβος ξεκίνησε για τη μεγάλη εξε-
ρεύνηση του με την έλπιση να βρει
ένα τρόπο φτηνότερης μεταφοράς των
μεταλλών και των μπαχαρικών της
Ισπανίας “Ανατολή, στην “Ευρώπη.

“Αλλ’ οι συνθήκες του κοσμοπολι-
κού αυτού ταξιδιού του δεν έχουν
βέβαια, την παραμικρή σχέση με τα
μπαχαρικά ή τα μεταξωτά...

Το τέχνασμα της θείας

Η περιπέτειά μου, άρχισε να διη-
γείται ο Ζώρος Φαρέλ, ήταν εκείνη
που μου συνέβη με τη Λούση, τη φί-
λη του φίλου μου Λεστράλ.

Μιά μέρα, λοιπόν, είχαμε πάει κι’
οι τρεις μας έκδρομη, Κάποια βλά-
δη όμως του αυτοκινήτου, μας στα-
μάτησε στις θέα της νύχτας άφκετα
χιλιόμετρα έξω από την Τούρ.

Ξαφνικά, ο Λ-στράλ σά να θυμή-
θηκε κάτι, μάς είπε:
— “Εδώ κοντά, έχω μία θεία. Θά-
ναί κανένα τέταρτο μαρούσι... Θά
μπορούσαμε να περάσουμε εκεί τη
νύχτα μας. Μά έτσι που έχουμε μα-
ζί μας τη Λούση...

Είναί σεμνόντυφη ή θεία σου;
ρώτησα.

— “Όχι... Κάθε άλλο, μάλιστα!
Γνώρισε κι’ αυτή πολλά στον καιρό
της... Αλλά η ηλικία της και η
συγγένεια μας μού επιβάλλουν να
τη σεβάστω. Κι’ έπειτα, δε θέλω να
μάθει τίποτα.

— “Αν είναι έτσι, πώς της ότι με
συνόδευει ο Φαρέλ, τον συνομόλυμε
ή φίλη του.

— “Εξοχή ιδέα! Απάντησε εκείνος.
— Και μάλιστα, πρόσθεσε εγώ, το
καλλίτερο θάναί να παρουσιάσουμε
τη Λούση για γυναίκα μου...

— “Ωραία, τότε λέτε! Αποκρίθηκε ο
φίλος μου. Για να σάς βάλω στο έ-
δος δωμάτιο, έ;

— “Υπάρχουν όμως, παρατήρησης η
Λούση, και ζευγάρια, που δεν...

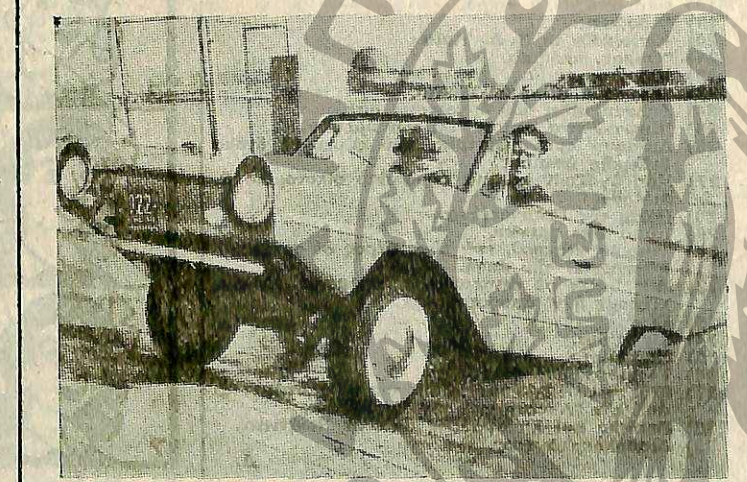
— Φυσικά, πρόσθεσε εγώ. Στην
ανάγκη θα ποίμε πως είμαστε τσα-
καμένοι.

“Ο Λεστράλ όμως φαινόταν πως
δεν τον άρεσε το σχέδιό μας.

— “Ας αφήσουμε τα λόγια είπε σε
λίγο. “Η θεία μου θα κοιμάται αλ-
την ώρα. Θά βρούμε όμως την υ-
πηρεσία...

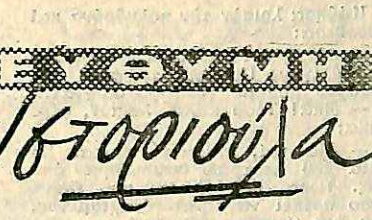
“Όταν όμως στάσαμε στο χτήμα,
η θεία του φίλου μου, δεν είχε κοι-
μηθεί ακόμη.

“Ήταν γυναίκα με αξιοπρέπεια.
Είχε βάλει παγινιδίονο και είρω.
νικό. Μας έδωσε τσάι και μάς είπε
ότι το άτύχημά μας ήταν γι’ α-
υτήν.

ΑΜΦΙΒΙΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Το νέο αυτό προχρόφο, είναι το πρώτο αμφίβιο αυτόκινητο, που άρ-
χισε τώρα να κατασκευάζει σε μεγάλη κλίμακα μία αμερικανική ε-
πιχειρηματία. Στην έφρα κινείται κανονικά όπως τα κοινά αυτόκινητα
και μπορεί γ’ αναπτήρη ταχύτητα 160 χιλιομέτρων την ώρα. “Όταν
πάλι βρεθεί στο νερό, η κινητήριος δύναμις μετασπινίζεται σε δύο μι-
κρές έλικες, που έρρισκονται στο πίσω μέρος και οι οποίες μπορούν
να το προωθήσουν με άριστα ταχύτητα 16 μιλίων.

Ιστοριούλα

την ετύχημα, αφού έγινε αίτια να
την επισκεφθούμε.

Μά εκείνη, που τράβηξε πιο πολύ
το ενδιαφέρον της, ήταν η Λούση.
“Η Λούση, βλέποντας τις φίλ-
ησεις της στεκόταν μπροστά της
συνεσταλμένη. Στις φιλοσοφησεις
της περιοριζόταν να της απαντά ο-
σο μπορούσε πιο σύντομα.

“Ο Λεστράλ φοβόταν κι’ αυτός μή-
πως με την παρότι της συνομι-
λίας, αλλά έτσι, είναι. Βρί-
σκονται σε σάοςρη διάτασι. Δεν
είν’ έτσι, Φαρέλ; Μίλησε κι’ εσύ!

— “Θεία μου, πρέπει τώρα να ρο-
τίσουμε και για τον άπνο μας. Ο
Φαρέλ κι’ η γυναίκα του θα χρει-
στούν δυο δωμάτια. Δεν τολμούν να
σού το πούν, αλλά έτσι είναι. Βρί-
σκονται σε σάοςρη διάτασι. Δεν
είν’ έτσι, Φαρέλ; Μίλησε κι’ εσύ!

— “Αληθινά, είπα, η γυναίκα μου
κι’ εγώ...

“Η θεία φαινόταν σάν να διασκέ-
δαζε με την άμνησια, που φανέρο-
ναν τα λόγια και το φέριμό της...

— Μά τώρα είναι εύκαιρα να μας
φιλωθήτε, είπε.

— “Α, δεν τούς ξέρεις καλά, θεία
της... Αλλά η ηλικία της και η
συγγένεια μας μού επιβάλλουν να
τη σεβάστω. Κι’ έπειτα, δε θέλω να
μάθει τίποτα.

“Η καλή θεία δεν έπέμεινε. Προ-
σέφερε όμως να δηγήσει η ίδια τη
Λούση στην κείμερη της.

“Όσο για μένα, με παρέλασε η
υπερηγρία για να με πάει στο δωμά-
τιό μου, ενώ ο Λεστράλ άποσυρόταν
στο δικό του.

“Όταν όμως έφτασα στη σκάλα, η
γρηά οικιδέοσάνι μου είπε:

— “Έλατε δά κι’ εσείς με τη γυ-
ναίκα σας!... Αυτά που κάνετε δεν
είναι σωστά... Πρέπει να συμφιλιώ-
θετε! Κανέντε το για χάρη μου!

— Αυτό θέλω κι’ εγώ, της άποκρ-
θηκα. “Η Λούση όμως δε θέλει...

— Μά τι λέτε; Αυτή θέλει! Μα-
νάχα η αξιοπρέπεια της την κάνει
να αρνιέται. Δεν της άρεσει να φα-
νεί στο φίλο σας... άνεμοειχτής!...

“Έννοια σας όμως κι’ ο άνθρωπος
δε δά μάθει τίποτα... Δεν έβαλα να
κοιμηθεί στην άλλη άκρη του σπι-
τιού!...

Και καθώς μου μιλούσε, προχωρού-
σε πλάι μου στο διάδρομο. Σε λί-
γο στάθηκε μπρός σε μία πόρτα. Την
άνοιξε και μ’ έστρώσε έλαφρά μισά.

Βοήθηκα τότε αντίκρισι στη Λούση.

— Βλέπετε, αγαπητή μου, πως εί-
χα δικιο; της είπα η θεία. Μά πού
σας τον ξαναφέρνω! “Εμπρός τώρα,
συνχωρήστε τον!...

“Εκλείσε κατόπιν την πόρτα και
μ’ άφησε μόνο με τη Λούση.

Στεκόμαστε ο ένας επάνω στον
άλλο, κατάπληκτοι κι’ οι δυο.

— Σας παρακαλώ, να με συγχω-
ρήσετε, της είπα πρώτος. Δε σφαιώ
ένω.

— Μά αυτή η γυναίκα είναι πα-
λαστή! μου άπάντησε η Λούση. “Ήθε-
λε να με πείσει να συμφιλιωθώ μαζί
σου! Με όσα κι’ αν της είπα, δεν
έννοσσε γ’ αλλαγή γνώμη... Πίστευα
όμως ότι έσείς θ’ αρνιόσαστε...

— “Αν άρνήθηκα! Διαμαρτυρήθη-
κα! Μά τι μπορούσα να κάνω μπρός
στην έπιμονή της; “Η ιδέα μιας τε-
τοίας... εύτυχίας με είχε άναστα-
σεί... Δεν τολμούσα να πιστέψω σ’
αυτό. Και όμως...

— “Εννοείτε καλά, μου είπε η Λού-
ση, πως δε θ’ άσπνια άνιγχετη την
πόρτα μου, αν δεν ήμουν βέβαιη
ότι θα γυρίζε πίσω μόνη της...

— Μά γιατί;
— Τι γιατί; “Έχει και γιατί! Για-
τί... υποθέτω ότι δε δάχετε την αξία
οι να μελινετε εδώ...

— Και ποθ θέλετε να πάω; Ν’ α-
ναστατώσω το σπίτι; Ν’ αποκαλύψω
την αλήθεια!...

— “Όχι, θέαται, είπε. Τότε έσείς
θα κοιμηθήτε στην πολυθρόνα κι’ ε-
γώ ντυμένη στο κρεάτι.

Κάθησα λοιπόν την πολυθρόνα και πρόσθεσα:

— Δεν ξέρετε πόσο σας θαύμασα προχθις. Παιζαίτε το ρόλο της συζύγου μου με τόσο φυσικότητα!... Μπα! Τόσο καλά, λοιπόν, φέρεσθε;

— Μά ναί, είσαστε τέλεια. 'Η θέα του Λεοτράλ θαμπώθηκε από σας. Τώρα, προχθις μου έλεγε πόσο πρέπει να είμαι εύτυχοι μέσος, που έχω γυναίκα θελκτική!...

Στά λόγια αυτά η Λούση χαμογέλασε. Αυτό μούδωσε θάρρος.

— 'Αλλοιμονοί! Εξακολούθησα. Πόσο γελοίοι λένοντας πως είμαι εύτυχοι μέσος. Και τότε για μικρό αν το όνειρο εκείνο γινόταν πραγματικότητα, έστω και για μια βραδιά: — Ποτέ! έλεπε η Λούση. Ξεχνάτε το Λεοτράλ;

— 'Ο Λεοτράλ; Νομίζετε ότι ξέρει πως είμαστε τώρα εδώ οι δυο μας; — Ούτε και θα το μάθω, με δέκα... Κοιμάται στην άλλη άκρη του σπιτιού!...

— Σας το είπα κι' αυτό η θεία; Τόσο το καλύτερο, λοιπόν!... 'Αλλά κι' αν το μάθαινε, νομίζετε, πως θα πίστευε ότι πέρασα φρόνιμα εδώ, πάνω στην πολυθρόνα;

— 'Ετσι μιλούν μπροστά σε μια γυναίκα; με δέκα... ξανά η Λούση. Και είτε γιατί η περιπέτεια μου τη διασκέδαζε, είτε για να δώσω γρήγορη λύση, έκανε το λάθος να μου δώσει μερικά υπατάσσικα.

— 'Εγώ τότε, σύμφωνα με το δικαίωμα της αμύνης, την άρπαξα απ' το χέρι. Και την έδωκα στην άλλη, πάλι φιλή... —

Αυτό ήταν όλο. 'Η Λούση κι' εγώ περάσαμε περίφημα! Το πρωί φρόντισα να θυώ γαρις απ' το δωμάτιό μας. Κι' είχα την τύχη να βρω την εξαίρετη θεία, πριν φανή ο Λεοτράλ. — Θά σας παρακαλέσω, της είπα, να μην το πείτε τίποτα για... —

'Η αξιοπρέπεια δεν επιτρέπει... καταλαβαίνετε; 'Η γυναίκα μου θέλει να φαίνεται στα μάτια το Λεοτράλ ψυχραμένη μαζί μου ακόμη!... — Τόσο κουτή, λοιπόν, με νομίζετε; μου αποκρίθηκε εκείνη. Πιστεύετε ότι δεν ξέρω;...

— Τι να ξέρετε;

— Νά... ότι τον άπαθισατε, άγαπητή μου κύριε! 'Αλλά καλά το κάνετε το μασκαρά! Νά μάθη άλλη φορά να μη ληψέματα στη θεία του!...

ZAN MARTEN

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπειραμένοι, ειδικοί δι' έρευνας πληροφορίας επί πάσης φύσεως ιδιωτικών έμπιστευτικών ή ποινικών γάμων διαλυτών, επιτροπών ως δηλίκων, αναζητήσεων πραγμάτων ή ποινικών κλπ. Διεύθυν. Γραφείων Πληροφοριών «ATHENS», Πανασσού 2 (πλ. Κλαυθμόν), τηλ. 27.709. Την σοβαρότητα των εργασιών μας έγγραφη ή πολυτελής ευδίκαιος δημοσία προμήτη ρεσία μας.

MENTIOYM

ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Της 'Εταιρίας Ψυχικών Έρευνών (Βραβείον Τηλεπαθείας μακράς απόστασης). Δέχεται καθ' έκάστην 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ. όδός Μετσόβου 25 Α' όροφ. (στάσις Μουσείου) Τηλέφωνον 810.975.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

'Αχαρνών 98 — 'Αμφιλοχίας 1 Δέχεται καθ' έκάστην 10-12 και 5-7 ως και επί συνεντεύξεων. Τηλέφωνον 810.760.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

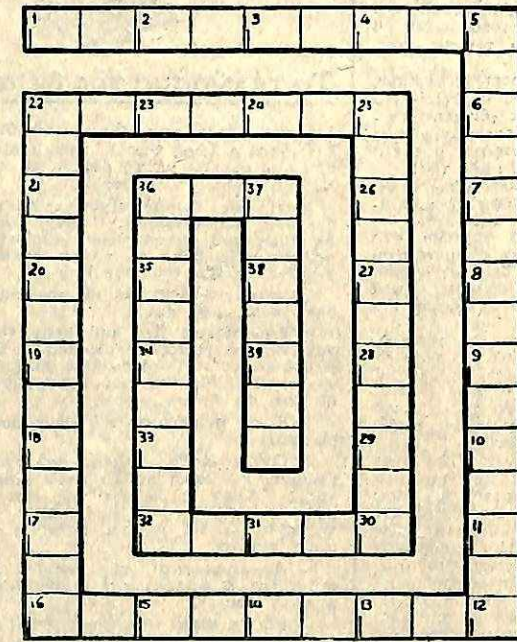
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Στουρνάρα 28 (παρά την 'Ομόνοιαν) 9-2 και 5-7½ μ.μ. Τηλέφωνον 523.708.

Γιά μικρούς

Συλλαβικός κοχλίας

Μέσα στο σχήδιο αυτό θα τοποθετήσετε 39 τρι-συλλαβες λέξεις, των οποίων σας δίνουμε πιο κάτω τις σημασίες. Θα βάξετε μια ολοκληρη συλλαβή μέσα στο κάθε μικρό ορθογώνιο και θα έχετε υπ' όψη ότι η τελευταία (τρίτη) συλλαβή της κάθε λέξεως είναι

συγχρόνως και η πρώτη συλλαβή της άμεσως επόμενης. Δηλαδή η πρώτη συλλαβή της υπ' αρ. 3 λέξεως είναι η ίδια με την τελευταία της υπ' αρ. 2 και η τρίτη συλλαβή η ίδια με την πρώτη της υπ' αρ. 4. Π.χ.: ΚΙ—ΜΕ—ΖΑ, ΖΑ—ΦΕΙ—ΡΙ, ΡΙ—ΖΩ—ΜΑ, ΜΑ—ΓΟΥ—ΛΑ κ.ο.κ.

- 1) 'Αποτελεί μέρος πολλών επίπλων.
- 2) Μοίρα, τύχη.
- 3) Όξυς πόνος.
- 4) 'Εχουν σχέση με την άριστοκρατία και τους κύκλους των πλουσιών.
- 5) Πόλις της Σικελίας.
- 6) Πρώτη ύλη για τα ύφαντουργεία.
- 7) Νησιότισμο.
- 8) 'Εμφανίζεται την 'Αποκριά.
- 9) Εύκολη ζωή, τρυφή, λόγος.
- 10) Μωρά...
- 11) Θεά της μυθολογίας μας.
- 12) Γαλατικό βασίλειο της Β. 'Ισπανίας, που περιελάμβανε και τμήμα της Γαλλίας.
- 13) Το άγριο είναι πολύ πιο νόστιμο από το καλλιεργούμενο.
- 14) 'Ενδυμα των 'Ισπανιδών.
- 15) Διδάσκονται στο Πανεπιστήμιο.
- 16) 'Εκφράζει κακία και μίσος.
- 17) Είδος αταφύλου.
- 18) Φάρμακο πολύ πικρό.
- 19) 'Ασρόστια.
- 20) Κατοικούν τη Ν. Α. 'Ασία.
- 21) 'Ογκος, πρήξιμο.
- 22) 'Οδοντοστοιχία.
- 23) 'Εγχορδο μουσικό όργανο.
- 24) Δηλητηριάζει τον οργανισμό μας.
- 25) 'Εμφανίζεται στο κεφάλι των ερεφών.
- 26) Διάσημη τραγουδίστρια, που φέρει το όνομα διδλικής ηρωίδας.
- 27) Μας δγάζουν καμιά φορά από οικονομικό ά. διεξοδο.
- 28) Πόλις της Πελοποννήσου.
- 29) Είμαι έξω φρενών.
- 30) 'Αυοιδή γιαντρού, που πήρε μέρος σε τοκετό.
- 31) Εύχρηστος την ακοή.
- 32) Μας δγάζει σε άμχανία, προκειμένου να διαλέξουμε ή ν' αποφασίσουμε.
- 33) Εύχρη.
- 34) Λιμνοδία.
- 35) Μορφώνει.
- 36) Το πιο ακριβό ξύλο.
- 37) Είδε και τα δώδεκα παιδιά της να σκοτώνονται από την 'Αοιμή και τον 'Απόλλωνα.
- 38) Ποιητής και λογογράφος από τα 'Ιωάννινα.
- 39) Διαβολοκαλήντρος.

Μικρά προβλήματα

1)	A	B	G	E	Z	:	H	Θ	I
	3	0	6	0			4	3	7
	5	8	5						
			9	6					

Στη διαίρεση αυτή πρέπει ν' αντικαταστήσετε τα

ΚΑΙ ΜΕΛΟΥΣ

γράμματα, που αποτελούν το διατετέο και το διατετέο με τους 9 πρώτους αριθμούς (1 μέχρι 9), έτσι ώστε να επαληθεύση άπολυτως η ύπόλοιπη διαίρεση.

2) 'Ο 'Αντρέας έχει ακριβώς τα ¾ της ηλικίας του Λάμπρου, ο οποίος έχει τα διπλάσια χρόνια του Ντίου. 'Ο Ντίος πάλι είναι κατά το 1/10 μικρότερος από τον Παύλο, που είναι 20 χρόνων. Ποιά είναι η ηλικία του 'Αντρέα; Πρέπει να τη βρήτε σε 30 δευτερόλεπτα, χωρίς να χρησιμοποιήσετε μολύδι και χαρτί.

3) Στη θέση των στυγμών, τοποθετήστε κατωτέρω τους 9 πρώτους αριθμούς (1 μέχρι 9), έτσι ώστε κάνοντας τις πράξεις, που σας επιβάλλουν τα υπάρχοντα αριθμητικά σημεία, να βρίσκετε στην κάθε σειρά το αποτέλεσμα, που σας δίνουμε:

$$\begin{array}{r} \dots + \dots = 44 \\ \dots \times \dots = 44 \\ \dots - \dots = 44 \end{array}$$

θα χρησιμοποιήσετε όλους τους αριθμούς μια μόνο φορά ανά καθένα.

4) 'Ο 'Αντώνης θέλει να καλύψη με το σκυοτερ του μέσα σε τρεις ώρες μια απόσταση 165 χιλιομέτρων. 'Υστερα από μια ώρα όμως η μηχανή του παθαίνει κάποια θλάση και χρειάζεται 20 λεπτά για να την επισκευάση.

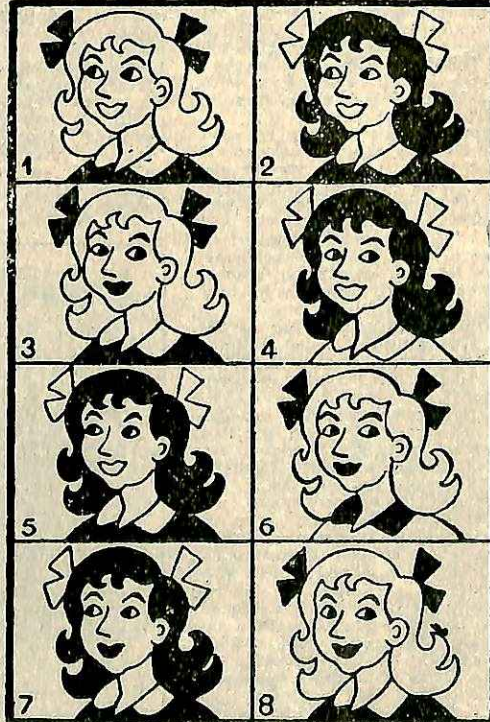
Ποιά ταχύτητα πρέπει ν' αναπτύξει κατόπιν, για να κερδίση την καθυστέρηση και να φτάση στην ώρα του στον προορισμό του, δηλαδή τρεις ακριβώς ώρες μετά την αναχώρησή του;

Σωστό — Λάθος

'Από τις δυο λέξεις ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ, που συνοδεύουν καθεμιά από τις κατωθι φράσεις, διαγράψετε εκείνη, που δεν ταιριάζει:

- 1) Τα κράτη τόσο της Βορείου όσο και της Νότιου 'Αμερικής, είναι όλα δημοκρατίες: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 2) Το λιμάνι της Νέας 'Ορλεάνης βρίσκεται πάνω στον 'Ατλαντικό: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 3) 'Η 'Αφροδίτη βρίσκεται πλησιέστερα στον 'Ηλιο από τη Γη: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 4) Τα θραβεία Νόμπελ, που απονέμονται κάθε χρόνο, ανέρχονται σε έξι: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 5) Οι τρομερές νυχτερίδες θάμνιροι, που πίνουν ανθρώπινο αίμα, υπάρχουν και σε ώριμες περιχές της Ευρώπης: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 6) 'Ο Περικλής πέθανε από πανώλη, που ενέσχυσε στην 'Αθήνα το 429 π.Χ.: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.
- 7) Το μικρό ευρωπαϊκό κρατίδιο του Λιχτενστάιν, είναι δημοκρατία: ΣΩΣΤΟ—ΛΑΘΟΣ.

Οι ίδιμες αδελφές

'Ανάμεσα στα όχτω αυτά μικρά κοριτσάκια υπάρχουν δυο ζευγάρια διδώνων αδελφών. Οι αδελφές αυτές έχουν τα ίδια ακριβώς ματιά, τα ίδια μαλλιά και το ίδιο γνόμιο. Προσπαθήστε να βρήτε και τα δυο αυτά ζευγάρια μέσα σε ένα λεπτό το πολύ, αν θέλετε να υπερβήκατε για την παρατηρητικότητα.

Οι λύσεις στη σελ. 66

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ του Ναστραδίν

Ο ΦΟΝΗΑΣ ΚΙ' Ο... ΓΙΑΤΡΟΣ

ΜΙΑ φορά ο Ναστραδίν βρέθηκε στο 'Ικόνιο να χαζεύει στο παζάρι, χωρίς ναχη σκοπό να κάνει ψώνια.

— 'Ε, τι χαμπάρια. Χότζα; Πέρασε κι' από τον δικό μεα μπάνκο... Του λέγανε οι έμποροι με την ελπίδα πως κάτι θα έπαρνε στο τέλος.

— Τι να με κάνω; Γκόκ παράδες, τζάνουμ!... Έλενε ο Ναστραδίν, κουνώντας το κεφάλι του.

Και προχωρούσε πιο κάτω. Κι' ήταν με το δική του στενοχωρημένος, γιατί πρώτη φορά θα γυρνούσε πίσω στο χωριό του μ' άδεια χέρια.

Μα εκεί που προχωρούσε, μπαλντισμένος απ' τις μαύρες έννοιες που τον τρώγανε και χάζεσε αψηχημένα, πότε εδώ και πότε κει, άκουσε μέσα στο συνωστισμό και στη φασαρία μερικές δυνατόες φωνές:

— Πιάστε τον!... Πιάστε τον!... Κι' άκουσε να καταλάθ από πού έρχόντοσαν οι φωνές, κάποιες φωνές καράς το έβαλε στα πόδια και τον πήρε από πίσω ένας ζαπτιές.

— Πιάστε τον!... Πιάστε τον!... Εί- ναι φωνή!... φωνή!... ο ζαπτιές.

Και κυνηγεί τον άνθρωπα, που πέρασε σαν άστραπη δίπλα από το Χότζα.

— 'Εκείνος όμως, παρ' όλες τις φωνές, δεν κουβαί καν το χέρι του, ούτε προσπαθεί να τον σταματήσει.

Ο ζαπτιές τότε έβω φρενών, τον πλησιάζει λαχανιασμένος και του λέει:

— Άδικα φωνάζω, άνθρωπε μου: φωνάες είναι κι' εσύ τον αφήνεας έλεύθερο να περάσει από μπρός σου!...

Κι' άκουσε να τελειώση την κουβέντα του, ο άνθρωπάκος βρίσκει την ευκαιρία να χάζει μέσα στην πολυκοιμία.

— Τα βλέπεις; Κατζή φωνήες κι' έξ αιτίας σου γλύτωσε!... Λέει τώρα έξω φρενών απ' το θυμό του ο ζαπτιές στο Χότζα.

— Φωνήες είπες, φένητη; άπορεί τάχα ο Ναστραδίν. Τι σημαίνει τούτη η λέξη;

— 'Εμένα, μη μου κάνης τον θάλα, άποκρίνεται ο ζαπτιές, κατακόκκινος από το θυμό του. Ξέρεις πολύ καλά τι σημαίνει; φωνήες είναι ο άνθρωπος που σκοτώνει!...

— Μπα! Δηλαδή χαράπης... Και κυνηγας ένα χαράπη μέσα στο παζάρι; Μήπως έκλεψε στα δρόμια ή έφαγε κανένα κοίρο; άπορεί ο Ναστραδίν.

Ο ζαπτιές παρ' όλα τα γεύρα του, προσπαθεί ξανά να του εξηγήση ναμίζοντας τώρα πως έχει να κάνει με κάποιο θάλα.

— Όχι μπρέ!... φωνήες είναι ο άνθρωπος, που σκοτώνει άλλον άνθρωπο!...

Ο Ναστραδίν κάνει πως ακέφτεται για λίγο, συμφωνεί να χείλη του και στο τέλος, σαν να δρίσκει κάτι, χτυπάει με το δάχτυλο το μετωπό του και λέει:

— Μήπως, τζάνουμ, έννοιες τον δάμια; Και τον κυνηγας έπειδή, μέσα πούναί σήμερα, σε βέλει να δάλη μπρός το τσεκούρι;

Ο ζαπτιές χτυπάει το κεφάλι του κι' αρχίζει να φωνάζει:

— Μπρέ, που έπεσε ο καφεράς!... Τούτος είναι υπήθ λακάς!...

Και γυρνώντας στο Ναστραδίν κάνει μια τελευταία προσπάθεια:

— φωνήες είναι, άνθρωπε μου, κάποιος που σκοτώνει κάποιον άλλον μέσα στο σπίτι του!...

— Όποτε, ο Ναστραδίν, σίγουρος πια πως ο ζαπτιές τόχαψε πως ήτανε ήλιθιος και δε θάρσισε έτσι το υπελά του, νυρνάει και του λέει θριαμβευτικά:

— 'Εμ, πές το τώσην ώρα, έφηνε!... Τώρα κατάλαβα πια!... Είναι γιατρός. 'Αντε, λοιπόν, να τρέξουμε να τον πιάσουμε, γιατί και μένα πού βλέπεις, μου έχουν κάψει τη γυναίκα οι γιατροί!...

Και χωρίς να περιμένη απάντησι, απ' τον κατάπληκτο ζαπτιέ, αρχίζει να τρέχει για να πιάση τάχα τον γιατρό, άποση χάνεται κι' αυτός μέσα στο παζάρι του 'Ικονίου!...

Τό' αιώτημος βέ εικόνας

Τό' είνω είναι πιο γλυκά!

(Του Κ. Βλάχου)

— Είμαι τρομερά καθυστερημένος στη δουλειά μου. Καλύτερα να πάρης μερικές μέρες άδεια.

— Περίεργο!... Σαν να μου φαίνεται πως άπάχει μια παραπάνω, σήμερα!...

Οι ιδιοτροπίες ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

Η ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ

ΤΙ ΕΙΠΑΤΕ, κύριε Θεοδωράκη; Πως άντεχω μ' αυτή τη ζεστή να κυκλοφορώ με σακάκι και γραβάτα και καπέλλο; Τι είδους άνοητη και γελοία έρωτισία είναι αυτή; Τι θέα να τάν κάνω, δηλαδή; Τι; Να τα πετάξω ή να τα βάλω στο ψυγείο; Πως; Να τα βάλω στη μπάντα; Και πως να κυκλοφορώ; Και τι να φορέσω; Τι; 'Ενα πουκαμισάκι άνοητό; Πως τη λες αυτή την κουβέντα, κύριε Θεοδωράκη; Να βγω έγω έξω και να κυκλοφορήσω δημόσια στην κατάστασι τη δική σου; 'Εγω, ο Πελοπίδας, να δάλω ένα παντελόνι και πουκάμισο με άνοητο γιμκά και να εξέλθω εις τας όδους; 'Η μήπως προτίμας το πουκαμισό απ' έξω και ριχτό, σε χρόνια παρδαλό, εν είδει πουκαμισού, σαν μερικούς και μάλιστα ηλικιωμένους, που βλέπω και τους δδελεύτωμαι;

Και μήπως έχεις την άξίωσι να φορέσω και πέδιλα, χωρίς κάλτσες; Και να θνάινω έξω σ' αυτή την άθλια κατάστασι; και χωρίς καπέλλο, αναμαλλιασμένος και να παρουσάσωμαι έτσι στην κοινωνία άδιοθρήνητος και άλτητοειδής; Αυτό μου έλειπε!

'Εγώ είμαι κύριος, κύριε Θεοδωράκη. Κύριος εύπρεπης, άξιοπρεπής και χαρίων εκτίμησης. Και ως κύριος, άφελω να σέβωμαι τους κανόνες της εύπρεπιας και της άδιοπρεπείας εύφανίσεως. Με το κοστούμι μου, το κολλάρο μου και τη γραβάτα μου. Και δεν έχω καμιά διάθεσι να βγω μ' αυτή την άθλια περιβολή τη δική σου και τών όμοιων σου, να παραστή τον σπαρταριαν του γλυκού νερού. Ποίος μπορεί να δώση σημασία και να σέ λάθη σοβαράς υπ' όψιν του, όταν σε ίδω με περιβολήν που άποτελεί περιφρόνησι προς τους κοινωνικούς και αισθητικούς νόμους; 'Ορίστε; 'Ολοι έτσι ντύνονται το καλοκαίρι; Νά με συχωρές. Δεν ντύνονται όλοι έτσι. 'Υπάρχουν άρκετοι κύριοι άκούη σ' αυτόν τον τόπο, που σέβονται τον έαυτό τους και κυκλοφορούν με έντιμη και σοβαρή εύφάνη.

Τι είπες; Με ρωτάς αν ζεσταίνωμαι με το κοστούμι και τη γραβάτα; Μα, λία, κύριε Θεοδωράκη, ζεσταίνωμαι. Καλοκαίρι είναι, ζεστή κάνει, θα ζεσταθώ. Γιατί, δηλαδή, του λόγου σου δεν ζεσταίνεσαι; 'Εγώ σου λέω ότι ζεσταίνεσαι περισσότερο από μένα. Διότι ο ήλιος, σε θαλάει κατ' ευθείαν στις γυμνές επιφάνειες του σώματός σου και σου χρεταί και κατακέφαλα στην ζσεκαπαστή κεφαλή, που την έχει κάνει σαν καθυστερημένο άρπαπο, σίτη.

Σε βλέπω και σε λυπάμαι. 'Εγώ έγω, κύριε, με το καπέλλο που φοράω, προστατεύω το κεφάλι μου και δεν το παραδίδω σαν όμειλτα να μου την ύψη το ήλιακόν πυρ. Και με ρωτάς αν ζεσταίνωμαι και δεν κιντάς το χάλι σου, ταλαιπωρε και δύστυχε άνθρωπε.

— Όχι, κύριε. Ζεσταίνωμαι βέβαια, αλλά πρώτον πολύ λιγώτερο από σας. Αυτό όσες το βεβαίω υπεύθυνος και κατηνυμνιστικός. Και δεύτερον, έγω, έπ' ουδενί λόγω προσκεταί να δώσω στους δρόμους ζσεκαπαστή, ζσεκαπαστή, ζσεκαπαστή και 'Ευανγελιστής. Θα κυκλοφορώ όπως εύπρεπεί, σ' έναν άνθρωπο που σέβεται τον έαυτό του και άπαυτεί σεβασμό και εκτίμηση.

Και σου είπα, 'Υπάρχουν άκομη μερικοί κύριοι σ' αυτόν τον τόπο. Και μετάυ αυτών των έλγιων κύριων επίθυμω να συγκταλινώμαι κι' έγω. Δε θα με κάνετε ίδιο με σας. Και όο για σένα, κύριε Θεοδωράκη, σου καθίστα νυνυστόν ότι δεν σου επιτρέπω να μου άπευθύνης το λόγο πλέον, μ' αυτή την άνοη έύφανή. Θα φορέσης σακάκι, πουκάμισο καθώς ποείσι και γραβάτα και τότε θα όδης να μου πης καλημέρα. Και καπέλλο, έπίσης, για να μου το θνάλης. Κοιμήρι!

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

Προτιμάς το παιδί σου...

— ΜΠΑΜΠΑ, θά πάμε περίπατο;
— Ναι, παιδί μου.
— Θα πάμε και στη θεία τη Μαρίτσα;
— Όχι, παιδί μου.
— Γιατί, μπαμπά;
— Γιατί... η θεία η Μαρίτσα έφυγε!

Ο κύρ Πέτρος άφηνε το παιδί του στην τραπεζαρία να τρώει και βγήκε να παρ στην κάμαρά του, γιατί οι συνεχείς αυτές έρωτήσεις τον ενοχλούσαν τρομερά.

Ανοίξε το συρτάρι ενός μικρού γραφείου, πήρε το πορτοφόλι του κι έβριζε κατόπιν μια ματιά στον καθρέφτη.

Ο κύρ Πέτρος Μαλεμιδής δεν είχε φτάσει ακόμη τα σαράντα, και παρ' όλη την ψηλή και γερή κορμοστασιά του, παρ' όλο το ωραίο αρρενωπό πρόσωπό του, τα μαλλιά του είχαν χάσει το μαύρο γυαλιστερό τους χρώμα, που είχαν πριν πέντε χρόνια. Τούφες λευκές στά πλάγια, και πάρα πολλές άσπρες τριχές ξεχώριζαν, σμεία κάποιας μεγάλης στεναχώριας του.

Ο κύρ Πέτρος ήταν καθηγητής σ' ένα άπο το γυμνάσιο των Αθηνών κι' η ζωή του, ιδίως αυτά τα τελευταία χρόνια, ήταν ρυθμισμένη με το χρονομέτρο.

Το δημοτικό σχολείο δε βρισκόταν μακριά από το γυμνάσιο κι' έτσι έβρισκε εύκαιρος για να προλάβει το νυιό του, το μικρό Κωστάκη, ένα ωραίο αγοράκι δέκα ετών, που περίμενε τον πατέρα του για να πάνε μαζί στο σπίτι.

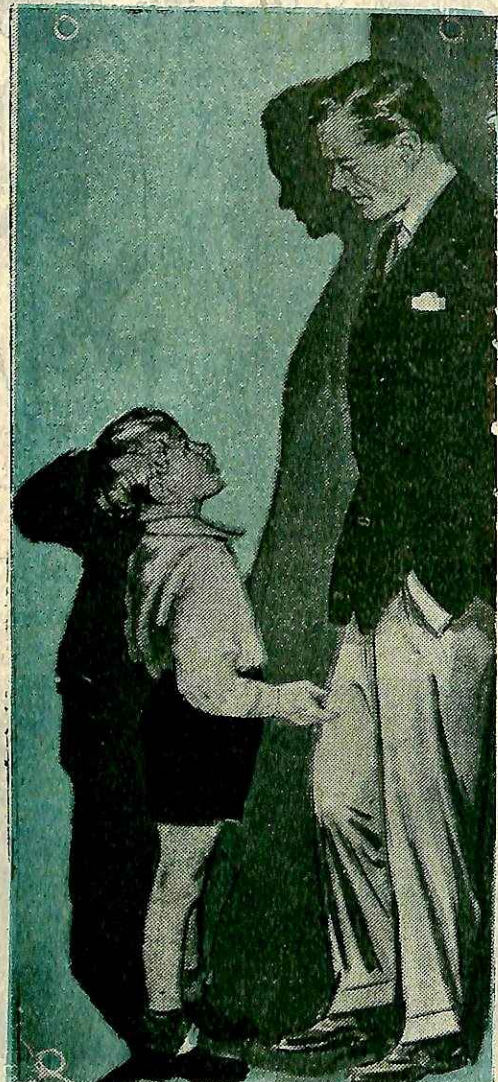
Όταν έφταναν στο σπίτι, ο κύρ Πέτρος φορούσε μια ποδιά, άνοιγε το ψυγείο, έπαιρνε ό,τι είχε φυλαγμένο και μανιέρενε για το μεσημέρι.

Μητέρα δεν υπήρχε στο σπίτι. Ο κύρ Πέτρος ήταν μητέρα και πατέρας για το μικρό Κωστάκη!

Αυτή η ζωή συνεχιζόταν εδώ και πέντε χρόνια, από τότε η 'Ελένη, η γυναίκα του, πέθανε σε μια μακρινή πόλη, πάνω στη νέννα, μαζί με το παιδί.

Το πρώτο πράγμα που έπεζήθηκε τότε ο κύρ Πέτρος, διαθέτοντας κάθε πολιτικό μέσο, ήταν να φύγει από τα μέρη, που του θυμίζαν διαρκώς τη γυναίκα του, που του θυμίζαν τις πιο τραγικές στιγμές της ζωής του, και να φέρη το παιδί του σ' ένα πιο χαρούμενο περιβάλλον.

Και το πέτυχε. Κατέδθηκε στην 'Αθήνα μ' ένα διορισμό, άνορασε ένα σπίτι κι' επιπλώσε κομψά και έβριζε όλο του το ένδιαφέρον στον Κωστάκη του.

— Μπαμπά, θα πάμε στη θεία Μαρίτσα; τον ρώτησε ο Κωστάκης.

— Ξέρεις τί σκέφτηκα, κύρ Πέτρο; Να σε κάνω γαμπρό μου! Δυό κόρες έχω, κι' όλα αυτά τα πλούτη είναι δικά τους. Τιμή μεγάλη θα μου κάνης να μπής στο σπίτι μου, αλλά κι' εσύ θα έχης μεγάλο όφελος. Δε σου ζητώ άλλωστε να παραιτηθής από τη δουλειά σου... Αν δέχεσαι, συνεννοήσου και με τους δικούς σου και μου δίνεις μια απάντηση...

Ο κύρ Πέτρος, σ' όλο το διάστημα που του μιλούσε ο γέρο - Κωσταντής, δεν είχε λέξη. Τον είχε πνίξει η συγκίνηση, γιατί αυτός ήταν ένα όφελος, φτωχόπαιδα από ένα χωριό της 'Αρκαδίας και μια τέτοια τύχη, γονιότητα, μόλις άρχισε τη σταδιοδρομία του, δεν την περιμενε!

Αιμίλιος, σηκώθηκε έδωσε το χέρι συγκινημένος στο γέρο - Κωσταντή και γύρισαν μαζί στο χωριό.

Μια Κυριακή ο γέρο Κωσταντής κάλεσε φίλους και γνωστούς, κάλεσε και το γυναιμάχη και με τους καθηγητές, στο άρχοντικό του, και εκεί, χωρίς να ξέρουν ούτε κι' αυτές οι κόρες του τίποτα, άναγγελε τους άοραθώνες του Πέτρου με την 'Ελένη.

Το γλέντι κράτησε όλο το θράδυ, ως το πρωί.

Μα το πρωί, σαν πήγε στο σπίτι του ο Πέτρος ν' αλλάξη κοστούμι, για να πάη στο σχολείο, βρήκε στην τσέπη μια κόλλα χαρτί, από τετραβίο, διπλωμένο στα τέσσερα.

Την άνοιξε με περιέργεια και διάβασε: «Άγαπημένε μου Πέτρο, πρέπει να ξέρης ότι από την πρώτη φορά που μπήκες σπίτι μας σε αγάπησα. Δεν είπα δε κανένα, ποτέ,

ΠΟΝΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

τίποτα, ούτε στην αδελφή μου την 'Ελένη. Είχα κάνει ένα όνειρο και νόμιζα ότι θα γινόταν πραγματικότητα και ζούσα μ' αυτό το όνειρο, νύχτα και μέρα. Μα τώρα που έρθει το όνειρο αυτό, δεν έχει καμιά αξία η ζωή μου. Γι' αυτό, την ώρα που θα διαβάσεις το γράμμα μου, δε θα ζω πιά. Προσέξε, όμως μη με μαστορήσεις. Στο ζήτησε αυτό μια νεκρή. Δε θέλω να με ρεζιλεύη. Χαίρε, αγαπημένε μου Πέτρο, και συχώρεσε με, που ταράζω λιγάκι την ετυχία σας - ANNA».

Απολιθωμένος, στη μέση του δωματίου, ο Πέτρος δεν ήξερε τί να κάνει. 'Εξ άλλου, του το άπανόρευε η νεκρή.

Αν έτρεχε στο σπίτι, θα κοινολογούσε το μυστικό της. Έσκυψε το κεφάλι, έχυσε ένα δάκρυ για τα χαμένα νειάτα κι' έφυγε συλλογιμένος για το σχολείο του.

Κατά το μεσημέρι διαδόθηκε σ' όλο το χωριό πως η Άννα του κύρ Κωσταντή, καθώς πήγαινε για δουλειά σε κάποιο χτήμα τους, περνώντας πάνω από ένα θράκο, γλιστρήσε, γκρεμίστηκε και σκοτώθηκε.

Κανείς ποτέ δεν έμαθε την πραγματική αιτία. Ο Πέτρος είχε σθεαστή το μυστικό της νεκρής κι' είχε κάψει το γράμμα.

Έξ αιτίας του τραγικού αυτού δυστυχήματος, ο γάμος ανέβληθη για ένα χρόνο.

Ισχυρισμένος από τον τραγικό θάνατο της μικρότερης κόρης του, ο γέρο Κωσταντής, δεν τον χάρηκε όσο ήθελε το γάμο της 'Ελένης.

Ο Πέτρος όμως του έδωσε τη χαρά να θγάλη το πρώτο του παιδί. Κωστάκης...

Έτσι, πέθανε έπειτα από δυό χρόνια μια μέρα ξαφνικά ενώ χώρεσε τον εγγονό του, στα νύχτα του.

Άλλα η μία συμφορά έφερε την άλλη. Στον πέμπτο χρόνο, μετά το γάμο τους, η 'Ελένη ήταν όλο χαρά που θα χάρριζε μια αδελφούλα στον Κωστάκη. Μα ένας πρόωρος τοκετός την έφερε στον τάφο.

★

Από την ημέρα εκείνη ο Πέτρος κόντεψε να χάση το άρρος του για τη ζωή. Μια νύχτα ανέθηκε στην ταράτσα του άρχοντικού κι' άρχισε να παραμιλά.

Τι να τα κάνω τόσα πλούτη, δίχως την ετυχία; φώναζε, κυττάζοντας τα άπεραντα κτήματα κάτω από το φως του φεγγαριού. Μια συνήλθε αμέσως, όταν σκέφτηκε τον Κωστάκη και καταστρώσε το οκέδιό του.

Ανεβόρε σ' ένα καλό και τίμιο νοικοκύρη, με ποσοστά όλη τη διαχείριση της κτηματικής περιουσίας, έκλεισε τ' άρχοντικό, πήρε τον Κωστάκη και πήγε στην 'Αθήνα. Έκει τα κατάφερε να μείνη και ν' αγοράση ένα ωραίο σπίτι.

Πέντε χρόνια έχουν περάσει που ο Πέτρος βρίσκεται στην 'Αθήνα. Προσπαθούσε να ξεχάση τα περασμένα. Ο Κωστάκης είναι δέκα χρονών και πηγαίνει στην πέμπτη τάξη, μα το σπίτι χωρίς γυναίκα είναι άδειο.

Όταν ξαφνικά, του πήρε η ιδέα να συνηλώση το κενό. Μια ανεψιά της μητέρας του, που είχε σπουδάσει φιλολογία, καμιά τριανταριά χρονών, είχε εγκατασταθή στην 'Αθήνα κι' έμενε ακόμη αδιόριστο. Ο Πέτρος πήγε πολλές φορές σπίτι της με τον Κωστάκη και το παιδί του άρχισε να την αγαπά.

Άραγε δε μπορούσε να γίνη μητέρα του; Το καλοκαίρι, που ήρθαν οι δικαστές, ο Πέτρος ήταν έτοιμος να μιλήση στη Μαρίτσα εκείνη την Κυριακή. Θα πηγαίνε όπως συνήθως σπίτι της με το παιδί και εκείνη θα τους κρατούσε για φανήτο.

Κι' ενώ ο Πέτρος έβρισκε μια τελευταία ματιά στον καθρέφτη, συλλογιόταν ξαφνικά την απάντησή που έδωσε στο παιδί του, πριν από λίγο: πως είχε φύγει η θεία Μαρίτσα.

Τι τον έκανε να δώσει αυτή την απάντηση; Κάτι άλλο, κάποια εσωτερική φωνή είχε απαντήσει γι' αυτόν αρνητικά...

Την ίδια μέρα ο Πέτρος έτοιμάσε δυό θαλίτσες κι' έφυγε για τ' άρχοντικό του μακάριτα του γέρο - Κωσταντή. Έφυγε με το παιδί του να πάρη λίγα λουλούδια στους τάφους που τον περιμεναν.

Την ετυχία θα την εύρισκε μόνο στον Κωστάκη και όχι στη Μαρίτσα!...

ΜΙΡΑΝΤΑ

ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ ΚΑΝΑΡΙΝΙΑ

«Αν σάς ρωτήσουνε «τί χρώμα έχουν τα καναρίνια;», θ' απαντήσετε άσφαλως: «Κίτρινο!» Υπάρχουν όμως σήμερα καναρίνια διαφόρων άλλων χρωμάτων: κόκκινα, άσπρα, χρυσαφιά, μπλε, ακόμα και μαύρα! Μάλιστα παρατηρείται μια αύξηση της ζήτησης των πολύχρωμων αυτών καναρινιών.

Οι κάτοικοι της περιοχής του Χάρτζ, στη Γερμανία, έχουν ειδικευθή στην εκτροφή καναρινιών εκλεκτής ράτσας, που κελαιότανε ύπεροχα και κοστίζουν πανακριβά. Σε μια έκθεση που διοργανώθηκε προ ετών, ένα τέτοιο πουλάκι πουλήθηκε 30 χιλιάδες δραχμές - δηλαδή περίπου 1.000 δραχμές το γραμμάριο!

Η ΣΕΛΙΣ

ΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΜΟΔΑ ΤΩΝ ΡΙΓΩΤΩΝ

ΑΝΑΜΕΣΑ στα τόσα μονόχρωμα και φανταζι ύφασματα, που θα δούμε να φορούνται το φετινό καλοκαίρι, τα ριγωτά θα είναι και αυτά ιδιαίτερα της μόδας.

Φορέματα, ντέπιές, φούστες, μπλουζές, ελαφρά επίανωφόρια, τα καθένα με τη σειρά του, θα κάνει χρήση των ριγωτών, που έχουν μια νασακτηριστική όμορφιά.

Συντά επίσης θα δούμε τα ριγωτά να συνδυάζονται με τα μονόχρωμα, ιδίως στα ντέπιές φούστες και θέστας ή φούστες και καζάκας.

Ο συνδυασμός αυτός θα γίνεται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, πότε η φούστα θα είναι ριγωτή και η θέστα ή καζάκα μονόχρωμη, πότε το αντίθετο. Και στη μία και στην άλλη περίπτωση η θέστα ή η καζάκα μπορούν να γονιωνται στο γισκά ή και να γονιουν ολόκληρο το γισκά από το ύφασμα της φούστας.

Η κόψη του άνω μέρους του συνδυασμού θα είναι εύθυνη και ριγωτή σε περιορισμένο μήκος. Τα μανίκια θα πιάσουν ελεύθερα σε μήκος τρουά και ή και πιο κοντά. Οι τσέπες θα είναι έξωτερικές και τοποθετούνται ψηλά ή νοσηλά. Προσθέτουν και αυτές τη γαρί τους.

ΒΑΘΥΧΡΩΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Μια ιδιοτροπία του φετινού καλοκαιριού, είναι να εινιη άνανμεσα στ' άνοιχτόχρωμα γούμια της εποχής και τις βαθύτερες αποχρώσεις, που φέρουν έτσι μια ποιητική στις διάφορες έμφανίσεις.

Μιλήσαμε τις προώλλες για τη λευκή νύτα, που συνδυάζεται με τα βαθύχρωμα αυτά φορέματα, στον τύπο ενός λευκού πιαστράου ή γισκά, ή κάποιου άλλου σχετικού στολισματος.

Θα σάς θυμήσαμε όμως και μια άλλη μόδα, τη μόδα της ραγκάτ, της γραβότας δηλαδή με το αλτρικό δέσιμο, της οποίας τα άκρα κατεβαίνουν συχνά τόσο γασηλά, ώστε να ξεπερνούν τη μέση. Θα είναι μια ευκαιρία να τη γασημοποιήσετε για να στολήσετε ένα ολόκληρο φόρεμα ή ένα ντέπιές φούστας-καζάκας.

Φυσικά, για να πετύχετε τον σκοπό σας θα κάμμετε την ραγκάτ ανοικτόχρωμη ή λευκή. Πάντως να συνδυάζεται με το χρώμα του συνόλου σας.

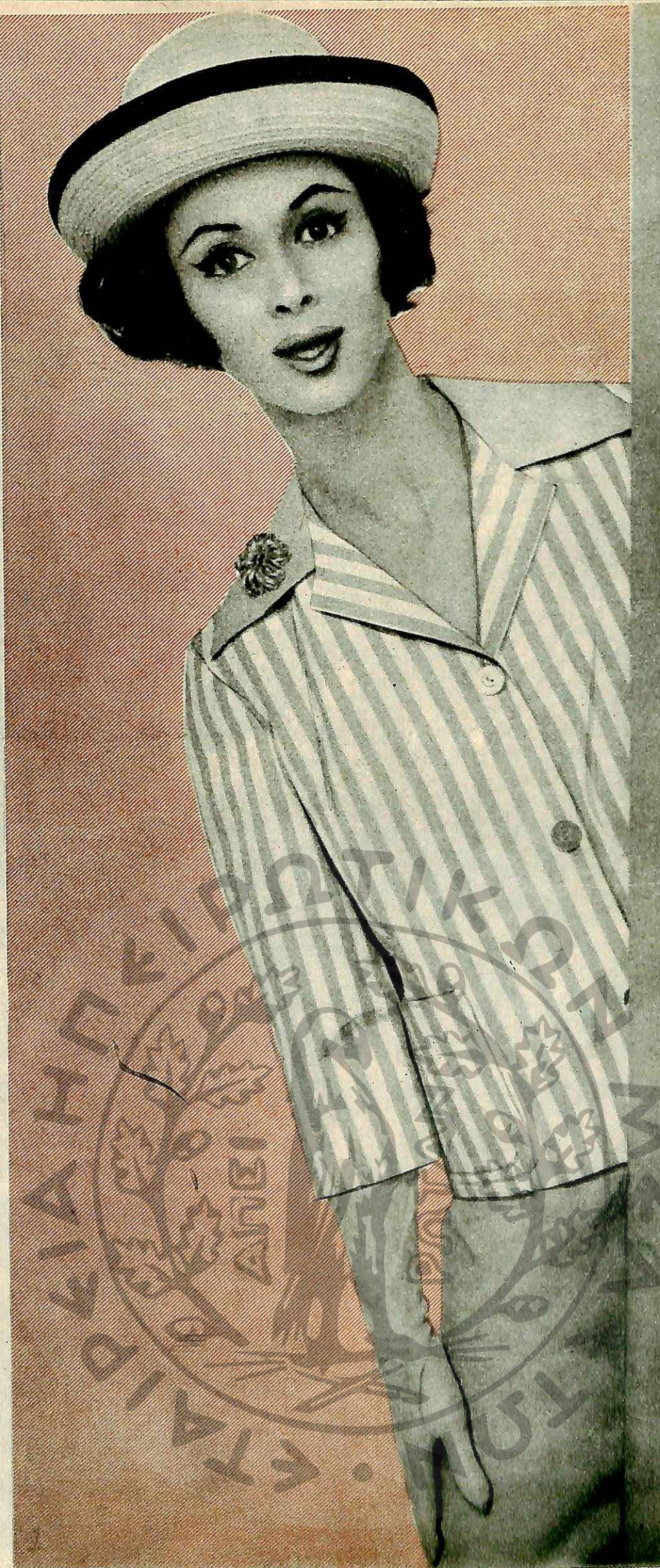
Πολύ συχνά κάνετε και το γισκά ολόκληρο στο χρώμα της ραγκάτ. Αν πρόκειται για ολόκληρο φόρεμα, επιδιώξετε μια άπλη κόψη με το κορσά έλασμοπτό κατεβαίνοντας λίγο γασηλότερα από τη μέση.

Έτσι σηματοίζεται μια μακροτάλλη γραμμή και στο σημείο που ενώνονται φούστα και κορσά, γίνεται μια ελαφριά σούρα. Το φόρεμα δεν έχει μανίκια, ή φούστα έχει τσέπες και το σύνολο έχει μια άμορφη κομμή έμφάνισι σπορτίβ, που προσαρμόζεται με την ραγκάτ.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΟΝ

Άλλος συνδυασμός άραίος και πολύ κομψός είναι το να συνδυάσετε ένα ολόκληρο φόρεμα μ' ένα κορσά μπλουζόν, που θα κλείση

Σύνολον μονόχρωμη φούστας και ριγωτής θέστας.

Αριστερά: Ντε-πιές φούστα - καζάκας με γραβάτα. Δεξιά: Όλακληρα φόρεμα σε μακρόταλη γραμμή με "ραγκάτι" ραφή.

από πάνω ως κάτω πίσω. Το φόρεμα αποτελείται από ένα κορσάκι με μεγάλο άνοιγμα, που θα εφαρμόζει κάτω από το στήθος με τη βοήθεια από μερικές πένες.

Η φούστα μολονάτι εύθιγγραμμή ενώνεται στο κορσάκι με ελαφρά σουαίτσα.

Το φόρεμα αυτό, ανάλογα με το ύψος που θα χρησιμοποιήσαμε, μπορεί να αποτελέσει μια τουαλέτα ή ένα φόρεμα πιο απλό. Το συμπληρώμα του θα είναι ένα μπλουζόν. Δηλαδή κορσάκι άμετο, ώστε να σχηματίζεται στο κάτω άκρο άκακη σούσα συγκεντρωμένη σε μια ζώνη, πάνω από την οποία σχηματίζεται το μπλουζόν του μπλουζόν.

Το κορσάκι θα έχει άμετο άνοιγμα λαιμού και για τελείωμα μια λοξή φάσα, που θα σχηματίζει στοργγγυλό γιακά. Τα μανίκια θα είναι πουά-κάο, γιαμπλά εφαρμοσμένα στους ώμους, εκτός αν προτιμήσετε την κόμμι κμονό, που καθώς ξέρομε είναι πάντα πολύ της μόδας. Το κορσάκι κομπώνει στην πλάτη. Έτσι αναλόγως της περιαστάσεως θα έχετε ένα φόρεμα ντεκαλτέ και χωρίς μανίκια ή ένα φόρεμα πιο κλειστό όταν το φοράτε με το κορσάκι-μπλουζόν.

ΤΑ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Έδω ή φούστα και η θέστα θα αποτελούν το σύνολο ντε-πιές.

Μπορείτε να διαλέξετε τη γραμμή, που προτιμάτε και ασφαλώς θα είναι εκείνη, που ταιριάζει καλύτερα στη σιλουέτα σας. Η φούστα δηλαδή μπορεί να ακολουθήσει την τελεία ίσια γραμμή ή την εθικά σγηνωατίζοντας πίες, άλλη χαρακτηριστική μόδα της εποχής.

Πολύ ταιριαστές με την εποχή, είναι οι ριγτές κοντές θέστες, που φτάνουν μόνο ως τη μέση και εφαρμόζουν όταν φορούνται κομπωμένες ή πέφτουν άνετα όταν αφήνονται ελεύθερες υποστό.

Είναι πολύ της μόδας, να συνδυάζετε τη μπλούζα του ντε-πιές με τη φόδρα της θέστας. Θα διαλέξετε γι' αυτό το συνδυασμό ένα σταμπάτο ύφασμα με πουά ή κάτι άλλο του γούστου σας. Δε θα παραλείψετε όμως να το έναρμονίσετε με το χρώμα του ντε-πιές κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Σε ομοιομορφία ή σε κάποια έντονη αντίθεση.

Στη μπλούζα, αν το σύνολο προορίζεται γι' άπρόγεια, θα δώσετε μια νότα άμυγιγέ. Μπο-

ρείτε δηλαδή να της προσδώσετε ένα άνετο άνοιγμα στο λαιμό με τελείωμα από μια λοξή φάσα, που θα σχηματίζει ένα στοργγγυλό γιακά ολτορίγμο. Όμορφο είναι και το ελαφρώς πλάγιο κούμπωμα στη μπλούζα και μια εφαρμοσμένη πάνω σ' αυτή ζώνη, που δίνει ένα μικρό φιάγκο. Το λαιμό της θέστας τον αφήνετε χωρίς γιακά, ώστε να διατηρηθεί ο γιακάς της μπλούζας. Μια άκακη λεπτομέρεια θα είναι να επιδιώξετε ώστε τα μανίκια της μπλούζας να είναι κατά τη μακρύτερα από τα μανίκια της θέστας. Έτσι που να φαίνονται κάτω απ' αυτά και να κάνουν τελείωμα.

Έτσι θα έχετε ένα άραιοτάτο σύνολο, όπου, καθώς είπαμε, και η φόδρα της θέστας θα είναι ομοιομορφ με το ύφασμα της μπλούζας.

ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

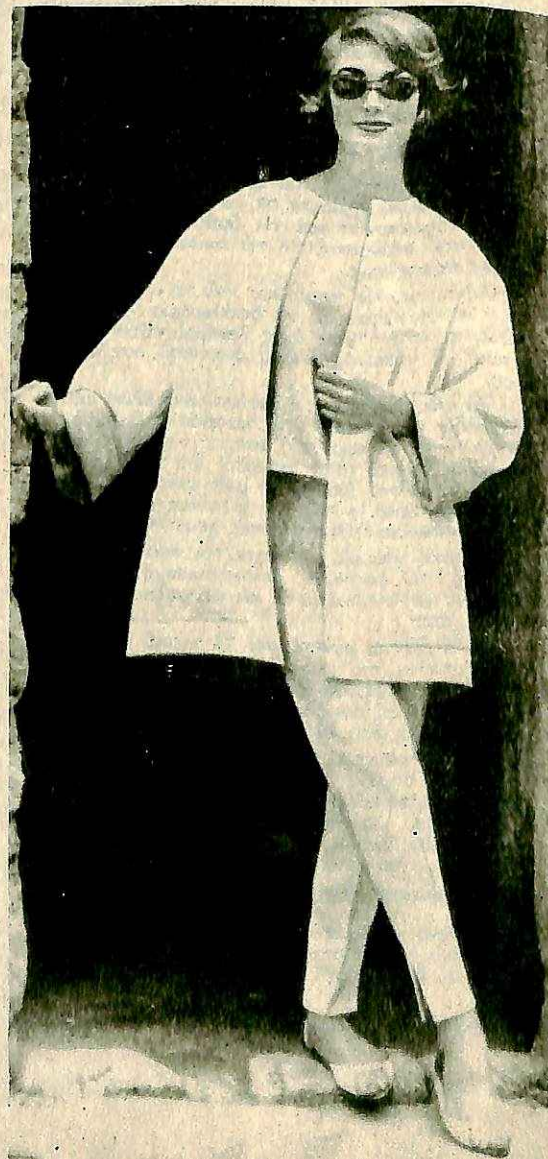
Οι εμφανίσεις στην έξοχη πρέπει να συνδυάζουν το κομμό, το απλό και το άνετο. Έτσι χωρίς ν' απομακρύνετε από τη μόδα απολαμβάνετε συνήθως όλα τ' αγαθά της φύσεως.

Η μόδα της πολύ φαρδιάς φούστας συνδυαζόμενη με τη μία ή την άλλη μπλούζα, άλλοτε στον τύπο κορσάκι, άλλοτε στον τύπο μπλουζόν ή στον τύπο σαικί, θα είναι αυτό που θα φοράτε, κάθε ώρα μ' ευχαρίστηση.

Οι διάφορες κοτονάντ θα σας δώσουν εδώ την ευκαιρία να δείξετε την ατομικότητά σας επιτυγχάνοντας τόν, ένα ή τον άλλο συνδυασμό.

Είναι πολύ της μόδας οι φαρδιές σουρωτές φούστες από σταμπάτες κοτονάντ σε πολύ ζωηρά χρώματα. Ένα όμορφο σκέοτο είναι η κατάληξη της ζώνης, που συγκρατεί την σουρωτή φούστα σ' ένα πλούσιο φιάγκο με τις άκρες του, που να κρέμονται άκακη γαμψά. Μή αυτή τη φούστα συνδυάζετε μια λευκή μπλούζα ή και μια σταμπάτη. Το άνοιγμα της στο λαιμό θα είναι άνετο, δε άκακη μανίκια και μόνο ελαφρά πεστούς ώμους.

Παντελόνι και καζάκα ολόλευκα.

Λευκιά κομφο φόρεμα σε γραμμή έσσε.

Άλλος ώραιος συνδυασμός μεταξύ μπλούζας και φούστας είναι ο συνδυασμός του μονόγραμμου και του καρεδάτου.

Σε μια λευκή π.γ. φαρδιά σουρωτή φούστα από λευκή κοτονάντ προσθέτετε στον πρόδρομο μια φαρδιά φάσα από την καρεδάτη κοτονάντ. Απ' αυτή την τελευταία είναι καμωμένη και η μπλούζα με ζώνη κι' αυτή καρεδάτη.

ΤΟ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΞΟΧΗΣ

Άλλη περιβολή για την έξοχη, είναι οι διάφοροι συνδυασμοί με βάση το παντελόνι, που η μόδα το θέλει μακρύ και στενό.

Γίνεται λευκό ή γραμμάτιστο από κοτονάντ ή ημιλίνο ή και λινό. Είναι έξ ίσου της μόδας και τα άνοιχτά χρώματα και τα σκούρα. Όλα έχουν τη γάο τους.

Μπλουζές και καζάκες φανταζή η μονόχρωμες συμπληρώνουν το μακρύ παντελόνι. Αν όμως το παντελόνι είναι λευκό, τότε διατηρού-

με το ολόλευκο σύνολο. Τα μανίκια στις μπλουζές ή καζάκες, είναι συνήθως περιττά και στον λαιμό θλίβουμε μεγάλα ανοίγματα.

Έτσι απολαμβάνει κανείς με μεγαλύτερη άνεση τις ζεστές ώρες της ημέρας.

Καλό είναι εν τούτοις να έχουμε κι' ένα τρίτο έξαπτομα για τις ώρες της ψύσεως. Θα είναι μια άνετη θέστα, μακριά με ριβέρο, που γυαίζουν όταν θέλουμε να τα κοντύνουμε.

Ο λαιμός της θέστας είναι στοργγγυλός και η όλη θέστα πέφτει ελεύθερα, χωρίς κούμπωμα. Συμπληρώνεται με δύο μεγάλες εξωτερικές τσέπες, στις οποίες μπορείτε να προσδώσετε το σκέοτο του «μαπλάσε». Γι' αυτές τις θέστες χρησιμοποιούμε βαρύνες κοτονάντ στο χρώμα του παντελονιού ή σε αντίθεσι.

ΚΟΤΟΝΑΝΤ ΣΤΑ ΑΜΠΙΓΓΕ

Οι άμορφες φετινές κοτονάντ δεν περιορίζονται μόνο στο να μας παρουσιάζουν κομψές παωίνες εμφανίσεις. Μας παρουσιάζουν και απογευματινές τουαλέτες, που συναντώνονται άκακη και τα πλουσιώτερα ύφασματα.

Ανάμεσα σ' αυτά την πρώτη θέση έχουν τα σταμπάτα βαμβάκερά σατέν, που ικανοποιούν και τα δυσκολότερα γούστα.

Η μόδα συνιστά γι' αυτά τη γραμμή φουρά. Μερικές βαθείς πένες τονίζουν τη μέση δίνοντας στο φόρεμα την απαιτούμενη κομωότητα. Η ελληνική μανικιών και το μεγάλο άνοιγμα του λαιμού ταιριάζουν ιδιαίτερας στα υφάσματα αυτά φουρά.

Η φούστα μπορεί να έχει βαθείς ελεύθερες πίες και κομπώνει υποστό όπως και το κορσάκι με μεγάλα κομπώνια.

ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΑΡΩΜΑΤΙΖΕΘΕΙ

«Τα άρώματα αποτελούν μια περιττή, αλλά ευχάριστη έκφραση των αισθητικών τάσεων του ανθρώπου», λέει ένας διακεκριμένος Αμερικανός ψυχολόγος. Συγκρίνει δηλαδή τα άρώματα με την καλλιτεχνία, τη ζωγραφική, τη μουσική... Ο Γ. διος γράφει, σε μια άλλη μελέτη του: «Ο άνθρωπος χρησιμοποιεί τα άρώματα για τον ίδιο λόγο, που μεταχειρίστηκε το φύλλο συκής, για να σκεπάσει τη γυμνότητά του — δηλαδή από ντροπή, αλλά για την ομορφιά του καλλιπ-

σμού και για τις άμετρες ψυχολογικές συνέπειες αυτού του εξωραίσμου».

Πάντως, είναι αναμφισβήτητη η σημασία που έχει, γενικά για την προσωπικότητα της γυναίκας και για τις επιτυχίες της, η καλή εκλογή και χρησιμοποίηση των άρωμάτων. Διαλέξετε ένα βασικό άρωμα για εσάς, που θα φοράτε το συχνά. Εκτός απ' αυτό όμως, θα μεταχειρίζεστε και άλλα, για να εκπράξετε μ' αυτά τις διάφορες όψεις της προσωπικότητάς σας. Θα κάνετε δε κάθε φορά την εκλογή τους ανάλογα με το φόρεμα που φοράτε, με το χτένισμα των μαλλιών σας, ακόμα και με τις ψυχικές διαθέσεις σας.

«Έχετε υπ' όψη σας, ότι, αν μεταχειρίζεστε διαρκώς το ίδιο άρωμα, και μόνο αυτό, κατανατάει πληθτικό, άκριδώς πως το ίδιο φαγητό ή το ίδιο κρασί κάθε μέρα χάνει τη γοητεία του. Είναι αυτό που λέγεται από τους ψυχολόγους «ακούραση του άρώματος» και που εκμηδενίζει πια τα ευεργετικά ψυχολογικά του αποτελέσματα».

Δέκα συμβουλές

Να τώρα μερικές συμβουλές, για τον τρόπο που θα αρωματίζεστε:

1) Πριν βγείτε απ' το μπάνιο σας, τρίβετε όλο το σώμα σας, απ' το κεφάλι ως τα πόδια, μ' ένα σφουγγάρι, μάλλον σκληρό. Ύστερα, ενώ το δέρμα σας είναι άκακη υγρό κι' ελαφρά ερεθισμένο, αλείψετε με κολώνια. Η αυξημένη θερμοκρασία του σώματος θα «στερεώσει» περισσότερο το άρωμά της.

2) Αφού λούσετε τα μαλλιά σας, προσθέστε λίγες σταγόνες κολώνια στο τελευταίο νερό που τα ξεπλένετε. Σταζέτε επίσης λίγη κολώνια στις βούρτσες των μαλλιών, αφού τις πλύνετε. Θα μεταφέρουν το άρωμα στα μαλλιά σας.

3) Τις ζεστές καλοκαιρινές μέρες, ραντίζετε το σώμα σας με κολώνια. Η εξάτμιση της θα σας δροσίση, και θα νιώσετε μια άπιστατη τόνισι του ήθικου σας.

4) Ραντίζετε με κολώνια τη ντουλάπα σας, τα σεντόνια του κομμού σας, τα εσώρουχά σας, το εσωτερικό της τσάντας σας, τον ποδόφυο της φούστας σας.

5) Όταν πηγαίνετε στην ακροθαλασσιά, μην αμείψετε να πάρετε μαζί σας, στην τσάντα σας, ένα μικρό βαποριζατέρ με κολώνια. Και μην παραλείψετε να αρωματίσετε τα σημεία εκείνα του σώματός σας, όπου υπάρχει σφυγμός και που δεν πρόκειται να τα δι' ο ήλιος — γιατί,

Αριστερά: Συνδυασμός φορέματος με κορσάκι μπλουζόν. Δεξιά: Ντε-πιές φούστα και κοντές θέστες με ομοιομορφ με τη φόδρα της θέστας μπλουζα.

Αριστερά: Σταμπάκι φαρδιά φουστρά και λευκή μπλούζα. Δεξιά: Συνδυασμός μονόχρωμου και καρρεδάτου

με την επίδραση των ηλιακών ακτίνων, μπορεί ν' αλλοιωθούν σ' ανισοκαταστάσεις τού άρωματός και ν' αλλάξει ή μυρωδιά του.

6) Φροντίστε να βάλετε τ' άρωμά σας σ' ένα ή περισσότερα σημεία, που να στέλνουν σ' εσάς την ιδέα ή μυρωμένης αναμνήσεως, καθώς κι- κείθε. Μια σταγόνα άρωμα στη βάση του λαιμού σας είναι δ' τι χρειάζεται. Μπορείτε επίσης να βρέξετε με άρωμα ένα μικρό φιάσκο από σατέν και να τον βάλετε μέσα απ' το σουτιέν σας. 'Η άρωματική απόπειρα, που θα φτάνη κάθε τόσο στα ρουθούνια σας, θα τακύνει τη θλιμμένη σας.

7) Όταν ντύνηθε, πριν βάλετε τ' όρεμά σας, ραντίστε τ' σώμα σας με νερό τουαλέτας. 'Η μυρωδιά θα κολλήσει στο δέρμα σας και στα εσώρουκά σας.

8) Σταλίστε την τουαλέτα σας με κροτάλ- λινά, μπουτιλάκια άρωματος, με κομμάτια βαποριζα- τέρ, με ψεύτικα λουλούδια, βελουδένια ή ταφτα- δένια, ποτισμένα με άρωμα.

9) Έτσι, ικανοποιείτε αισθητικά την δραση και την όσφρησή σας μαζί.

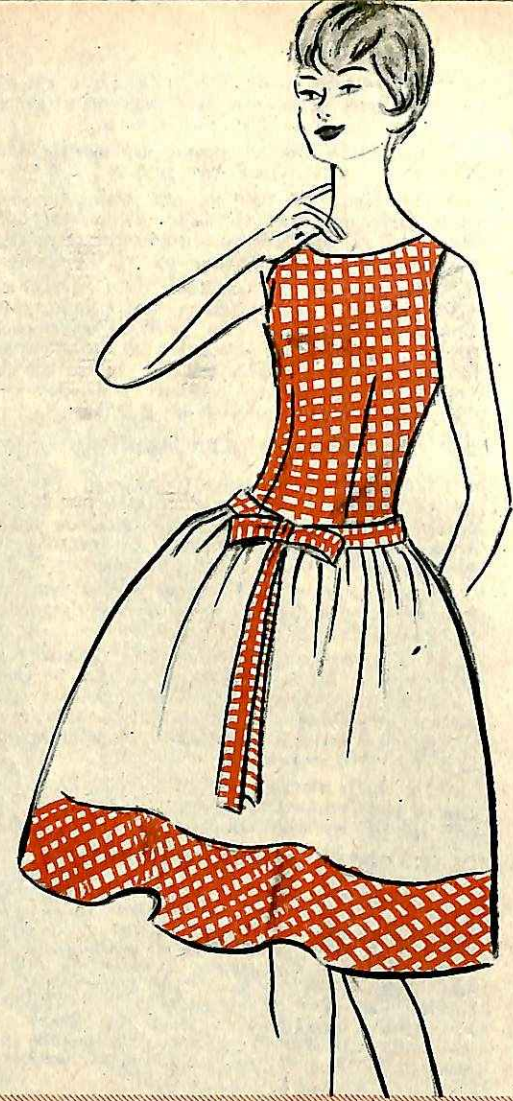
10) Ξοδιδώστε ένα μωσκοσάπουντο και βάλε- το άνωθεν στα σεντόνια και τα μαξιλάρια σας, στο συρτάρι που τα φυλάτε. Θα τους δώσει ένα άρωμα κι' ελαφρό άρωμα, ενώ συγχρόνως θα ξε- ραφίη μόνον τον αέρα κι' έτσι θα βάλωτε γρήγορα όταν θα τ' χρησιμοποιήσετε. Θάχετε δηλαδή διπλό κέρδος.

11) Μην ξεχνάτε ποτέ, ότι ο σκοπός που βά- λετε άρωμα, είναι για να προσελκύετε τους άλ- λους, κι' όχι να ταύς... φλογώνετε και να τους διώχνετε! Πρέπει νάσαστε ένα ζωτανό λουλούδι, κι' όχι... ένα μίσσμα!

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Ας δούμε πώς θα ντύντε τ' παιδιά σας στην εξοχή, για να τους επιτρέψετε ν' απο- λυμωθούν όλη τ' αγαθά της ζωής στο υπαι- θρο.

1) Παιδικά κομπινιζόν για την ακραία υγρασία. 2) Ένα φάρμακ... θέατα, που συμπληρώνει τ' κομπινιζόν. 3) Ριχτό φορεματάκι που σκε- πάζει τ' κομπινιζόν του μπάνιου. 4) Τ' παν- τελονάκι του μικρού και η διακόσμηση βε- στα. 5) Παντελόνι κορσάκι με πουλόβερ.

Αριστερά: Σταμπάκι φαρδιά φουστρά και λευκή μπλούζα. Δεξιά: Συνδυασμός μονόχρωμου και καρρεδάτου

Για υφάσματα προτιμήστε την ατέλειωτη ποικιλία, που σας προσφέρουν τα ζωώδη, οι πομπίνες και τα τουπιάνικα, μονόχρωμα ή σταμπάτα σε γαρυφαλάκια, όπως ταιριάζ- ζουν πάντα σ' αυτή την ηλικία.

Είτε προκρίνεται γι' άνοιξη, είτε προκρί- νεται για κροτάλιν, μια γαρυφαλένη κόμη είναι ή κομπινιζόν, που σημαίνεται από τ' υπομυστάκι με μπρετέλλες και τ' εκκείμενο σ' αυτό φουσκωτό παντελονάκι. Αυτό τ' τελευ- ταίο έχει πολλές σουρτίτσες κάτω από τ' μέ- ση και τελειώνει με λαστιχό περαστικό.

Πάνω από την παιδική αυτή κομπινιζόν,

Αριστερά: Σταμπάκι φαρδιά φουστρά και λευκή μπλούζα. Δεξιά: Συνδυασμός μονόχρωμου και καρρεδάτου

Αριστερά: Σταμπάκι φαρδιά φουστρά και λευκή μπλούζα. Δεξιά: Συνδυασμός μονόχρωμου και καρρεδάτου

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Ας δούμε πώς θα ντύντε τ' παιδιά σας στην εξοχή, για να τους επιτρέψετε ν' απο- λυμωθούν όλη τ' αγαθά της ζωής στο υπαι- θρο.

1) Παιδικά κομπινιζόν για την ακραία υγρασία. 2) Ένα φάρμακ... θέατα, που συμπληρώνει τ' κομπινιζόν. 3) Ριχτό φορεματάκι που σκε- πάζει τ' κομπινιζόν του μπάνιου. 4) Τ' παν- τελονάκι του μικρού και η διακόσμηση βε- στα. 5) Παντελόνι κορσάκι με πουλόβερ.

που κομπινιζόν στην πλάτη, μπορείτε να φτιά- ξετε για συμπλήρωμα ένα φουστάνκι-θέατα.

Έχει ως βάση τ' υφάσμα, που κομπινιζόν μπροστά με δυο κομπινιζόν και ενώνεται με τ' υπόλοιπο φόρεμα με σουρτίτσες.

Τ' φορεματάκι πέφτει ανοικτό μπροστά με μόνο τ' κομπινιζόν του υφάσματος.

Ένας άλλος συνδυασμός για τ' μικρά εί- ναι τ' αμπελές φουσκωτό παντελονάκι, που συγκολλάται στη μέση με λαστιχό.

Πάνω απ' αυτό ένα φορεματάκι κομψότερο συμπληρώνει με διακόσμηση σουρτίτς γαρυφα- κάτω από τις μασχάρες. Έκεί υποτέλλεται συγ- κροτούμεν σε μια φουστρά αν φέρει σημα- τίζουν ένα φορεματάκι, που κομπινιζόν υπο- τέλλεται.

ΤΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τ' κοστούμι του μπάνιου, είναι εδώ ή βάση του πρώτου παιδικού ντυσίματος στην άνοι- ξα.

Η μικρούλα θα τ' φορέσει όταν είναι έτοι- μη για τ' αμπελές. Είναι όμως απαραίτητο ένα συμπλήρωμα για να είναι μια καθαρή προ- πει κομψότητα όσον να υπήσχη θάλασσα.

Ένα φορεματάκι λοιπόν εύκολοφύρετο και όμοιο με τ' κοστούμι της προσφέρει αυτό που χρειάζεται. Ένα υπομυστάκι κομψοτάτο κολλημένο σε μια φουστρά αν φέρει σημα- τίζουν ένα φορεματάκι, που κομπινιζόν υπο- τέλλεται.

Ο μικρός δε άλλου που τ' κοστούμι του του μπάνιου είναι ένα παντελονάκι έχει για συμπλήρωμα μια ριχτή θέατα διακόσμηση. Έχει κόμη και κομμάτι με κομμάτι και δυο τσέπες.

Αριστερά: Σταμπάκι φαρδιά φουστρά και λευκή μπλούζα. Δεξιά: Συνδυασμός μονόχρωμου και καρρεδάτου

Για υφάσματα προτιμήστε την ατέλειωτη ποικιλία, που σας προσφέρουν τα ζωώδη, οι πομπίνες και τα τουπιάνικα, μονόχρωμα ή σταμπάτα σε γαρυφαλάκια, όπως ταιριάζ- ζουν πάντα σ' αυτή την ηλικία.

Είτε προκρίνεται γι' άνοιξη, είτε προκρί- νεται για κροτάλιν, μια γαρυφαλένη κόμη είναι ή κομπινιζόν, που σημαίνεται από τ' υπομυστάκι με μπρετέλλες και τ' εκκείμενο σ' αυτό φουσκωτό παντελονάκι. Αυτό τ' τελευ- ταίο έχει πολλές σουρτίτσες κάτω από τ' μέ- ση και τελειώνει με λαστιχό περαστικό.

Πάνω από την παιδική αυτή κομπινιζόν,

Αριστερά: Σταμπάκι φαρδιά φουστρά και λευκή μπλούζα. Δεξιά: Συνδυασμός μονόχρωμου και καρρεδάτου

Αριστερά: Σταμπάκι φαρδιά φουστρά και λευκή μπλούζα. Δεξιά: Συνδυασμός μονόχρωμου και καρρεδάτου

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Ας δούμε πώς θα ντύντε τ' παιδιά σας στην εξοχή, για να τους επιτρέψετε ν' απο- λυμωθούν όλη τ' αγαθά της ζωής στο υπαι- θρο.

1) Παιδικά κομπινιζόν για την ακραία υγρασία. 2) Ένα φάρμακ... θέατα, που συμπληρώνει τ' κομπινιζόν. 3) Ριχτό φορεματάκι που σκε- πάζει τ' κομπινιζόν του μπάνιου. 4) Τ' παν- τελονάκι του μικρού και η διακόσμηση βε- στα. 5) Παντελόνι κορσάκι με πουλόβερ.

Συγκλονιστικό αστυνομικό μυθιστόρημα υπό ΒΕΤΣΕΛ ΧΟΟΥΑΡΝΤ

Η γυναίκα-φάντασμα

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο ιδιωτικός ντεκτέκτ Τζόννυ Τσάρτς έχει επιφορτισθεί από τον πλουσιο πριγκίπονα Χαμίλτον Σπράγκ απ' τ' όσον φραντσοκό ν' ανακαλύψει τα ίχνη μιας νεάς και γοητευτικής γυναίκας, της Μίρας Ουίγκεν, που του είχε υποσχεθεί να τον παντρευτεί, εί- χε δεχτεί για δώρο απ' αυτόν, έ- να θανάσιμο δαχτυλίδι κι' ένα αυτοκίνητο κι' έπειτα είχε εξα- φανιστεί ανεξήγητα. Ο θιμωρι- νος δε θέλει να την καταγγείλει, αλλά μονάχα να θεοραθή πως δεν της συνέβη κανένα κακό, γιατί εξακολουθεί να την αγα- πάει. Ο Τσάρτς πηγαίνει στο Λας Βέγκας, όπου είχε μείνει τελευ- τικά η Μίρα, κι' εξακριβώνει πως τηλεφώνησε απ' τ' ξενοδοχείο της σε κάποια κ. Ταλιαφέρο. Ε- πισκέπεται λοιπόν αυτή την κυ- ρία. Προκρίνεται για μια γυναίκα νέα κι' όμορφη ακόμη, του καλού κόμμου, που κάνει μεγάλη ζωή, μαζί με τις διδύμες κόρες της. Έξυπνη στον Τσάρτς ότι η Μίρα είναι απλή νυνιαστή της, τον πλη- ροφωρεί επίσης ότι έχει επανω- λάσει τ' όλο παιχνίδι της υπο- σχεσής να κάνει κι' της εγκατα- λείψει και σ' άλλους άντρες, κι' ότι κανείς απ' αυτούς δεν της κράτησε καμία. Προκρίνεται - τού λέει - για μια άρρωστη και δυ- στυχισμένη ύπαρξη. Και τον βε- θαιώνει ότι δε θα μπόρεσε να την ξαναβρεί κι' ότι αυτή πάντως άνοιξε τ' άπ' όνιν. Ώστόσο ο Τσάρτς εξακριβώνει πως η Μίρα είχε έρθει στο Λας Βέγκας για να πάρει διαζύγιο, θύρακι το ζι- κνόρο της Μπάρκροφτ και του ζητάει τη διεύθυνσή της. Εκεί- νος αρνείται να του τη δώσει. 'Αλλ' ο Τσάρτς τ' υπονοεί απ' τη γραμμάτισή του δικηγόρου. Πηγαίνει στο σπίτι της, αλλά τ' βρίσκει άδειο. Μπαίνει ωστόσο απ' τ' παράθυρο, ψάχνει παντού και βρίσκει ένα πιστοποικίλο, που λέει πως η Μίρα είναι ή πρ- ωτόκλη κόρη της κ. Ταλιαφέρο. Καθώς φεύγει ύστερα από εκεί, τον χτυπάει κάποιος στο κεφάλι και τον ρίχνει αναίσθητο. Όταν συνέρχεται, βρίσκει στο σπίτι του Μίτς Μπαρρ, διάσημου τρα- νουδιστή και στάρ του κινημα- τογράφου, τον φυλάει δε δυο σωματωμάκια του ήπαρ. Σε λίγο φτάνει κι' ο ίδιος και του έ- ξυπνει πως κάποιος άγνωστος του έκανε ένα εκδίδιο. Τον φωτο- γράφισε σε πολύ σκανδαλιστική στάση μαζί με τη Μίρα και του ζη- τούσε 50.000 δολάρια για να μην πουλήσει τ' φωτογραφία σ' έ- να σκανδαλιστικό περιοδικό. Οι άνθρωποι λοιπόν του Μπαρρ παραμόνευαν έξω απ' το σπίτι της Μίρας, και βλέποντας να βγαίνει από εκεί ο Τσάρτς, τον πέρασαν για συνένοχο του εκδίδι- στή και τον χτύπησαν. Όταν μα- θαίνει τώρα την ιδιότητά του, ο Μπαρρ, ζητάει τη βοήθειά του για ν' ανακαλύψει τον εκδίδιο. Έκείνος δέχεται κάνοντας τ' εκδίδιο πως η Μίρα θα έχη κάποιο ανάμεικτο στον εκδίδιο. Γνωρίζ- τας ύστερα τ' όνομα του, τ' ονομα- τίζει άλυπτο έργο από κάποι- ους άγνωστους, που θέλουν να τον αναγκάσουν έτσι να φύγει ά- μέσως απ' τ' Λας Βέγκας. Την άλλη μέρα, επισκέπεται πάλι την κ. Ταλιαφέρο, στη θύλα της, κι' αυτή του δηλώνει ότι η Μίρα είναι πραγματικά ή πρωτο- κλη κόρη της, αλλ' ότι ζή μόνι- της, ανεξάρτητη κι' όπως της έ- ρεσε. Προσπαθεί δε να τ' δικαι- ολογήσει για τις απάτες που σκα- ρώνει σε διαφόρους με την υπο- σχεσί πως θα τ' ούς παντρευτεί. Ώστόσο, ο Τσάρτς δοκιμάζει την άρρωστη έντονα πως ή μυστη- ριώδης Μίρα βρίσκεται εκεί, στη

ρόζ θύλα, και πως θέλει να την κρύψει ή υπέροχη και συγχρό- νως να μην εκθέσει τις δυο άλ- λες κόρες της, τις διδύμες, την Άνν και τη Λού. Προσπαθεί να πάρει πληροφορίες απ' την καμ- βιέρα, αλλ' αυτή δεν ξέρει να τ' ούς πει τίποτε, ούτε έχει δει ποτέ στη θύλα καμιά άλλη γυναίκα. 'Επιμένοντας στην ιδέα του, ο Τσάρτς ζητάει απ' την κ. Ταλια- φέρο να επισκεφθεί τ' δωμάτιο των διδύμων, αλλά δε δοκιμάζει κι' εκεί κανένα θετικό στοιχείο.

4ον - 'Ακούστε, είπε απότο- μα. 'Η Μίρα ήρθε εδώ... 'Ισως όχι, άργησαν από χτές τ' ούς βράδυ. Ξέρω πως κανείς τέτοια τοιγάρα, με χρυ- σό επιστόμιο... Θέλω ναμείνει ελλι- κρινής μαζί σας, κυρία. 'Αν δε μου την παρουσιάσετε, θαχθώ ιστο- ρίες. 'Οχι μόνο για λογαριασμό του πελάτη που σας είχα πει, αλλά και για έναν άλλο λόγο: 'Η κόρη σας είναι άνακατεμένη σε μια ύποπτη εκδίδιο! Μ' ακούτε;

Η κ. Ταλιαφέρο ανασκίρτησε, έ- κανε μια χειρονομία κι' έφερε τ' ούς της μπροστά στα χείλη της. Φά- νηκε για μια στιγμή γερασμένη, α- πελτισμένη. - 'Αν δε μου τ' ούς φέρετε, θα πάω να βρω τον εισαγγελέα, πρόσθεσε ο Τσάρτς. Δεν άστεινομαι. Θάρη εδώ ή αστυνομία. Θα σας ξεροφι- σή!... Θα γράψουν οι εφημερίδες για σας...

Μικρή ιστορία

Ο «Μαχαράνις»

ΜΕΓΑΛΟ πλήθος κόσμου έχει συγκεντρωθεί στον 'Ιππό- δρομο εξ αιτίας του «Ντέρμπυ». Όλοι μπαίνουν τρεχάτοι για να προλάβουν ποιν από την εκκίνηση των αλόγων, για να «φωρέσουν» καμιά τελευταία πληροφορία.

Μονάχα ο Φουκαρίδης μένει διατακτικός, έξω από τ' ούς ταμείο.

Μωρέ τί τ' ούς ταμείο είπαί;... μονολογεί κάθε τόσο. Κι' ενώ πάει να φύγει, πάλι δεν ξεκολλά από εκεί.

Μετράει ξανά τ' ούς ταμείο, πειθαίρει ν' αλλη μια φορά ότι δε... θναιόνουν και ξανά μονολογεί:

- Πολύ ακριβό τ' ούς ταμείο, πανάθεμα τ' ούς. Σαφνικά, όμως, βλέπει έναν κύριο πολύ καθώς πρέπει να περνά φουριόζος από τ' ούς ταμείο χωρίς να κοψη είσιπριο.

- 'Ιδιότητάς του «Μαχαράνις», λέει με στόμαφο. Και ως εκ θαύματος ανοίγουν οι πύλες του... Παραδει- σού.

Ο Φουκαρίδης μένει κατάπληκτος, να μην ποιάσει να συνέβη, βλέπει κάποιον άλλον διατακτικό κύριο να περνά χωρίς είσιπριο κι' αυτός, λέγοντας μονάχα:

- Προπονήτης, του «Μαχαράνις»!... Κι' εύθως άμέσως βλέπει κι' ένα τοίπο άνθρωπάκο να περνά σαν βολίδα με τ' όλο τρόπο, ψυδρίζοντας:

- 'Αναβάτης, του «Μαχαράνις»!... Τότε ο Φουκαρίδης παίρνει τ' μεγάλη απόφαση και προ- χωρεί ακάθεκτος, λέγοντας:

- Ο ίδιος ο «Μαχαράνις»!...

ρισε προσωπικά την κοπέλλα!...

Ώστόσο έκρινε τώρα πως ήταν σχεδόν καθήκον του να την πιάσει, να τ' ούς στη φυλακή. 'Αλλοιώς, θάπρεπε ν' αλλάξει επάγγελμα!

Μα άναρωτήθηκε σαφνικά: «Ποιος θα τ' ούς κ' αυτήν;»

Και είπε με τ' ούς του στον έ- τυτό του:

«Κατά βάθος, φίλε μου, είσαι έ- ξω φρενών επειδή δε μπόρεσες ά- κόμα να τ' ούς!»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Όταν έφτασε ο Τζόννυ, ο ένας απ' τ' ούς γοργίλλες του Μίτς Μπαρρ καθόταν μέσα σ' ένα αυτοκίνη- το, σταματημένο μπροστά στη βι- λίτσα του τραγουδιστή, και ξεφύ- λιζε ένα βιβλίο με εκδοκίς.

Μα ο τραγουδιστής ήταν μονά- χος, μέσα στο σπίτι, όταν άνοιξε την πόρτα στο Τζόννυ.

Με τ' ούς πτυζόμες που και τ' ούς ξεφενταρισμένα μαλλιά του άνακατα, άξυριστος ακόμα, είχε ύψος άνα- στατωμένο. Πήρε μέσα τ' ούς Τζόννυ και ξαναγύρισε ύστερα στο υπάτιο, όπου είχε παρατήσει τ' ούς γάρο του κι' ένα φυτζάνι καφέ.

Ο ντεκτέκτ καθίσε στην ίδια πολυθρόνα, όπως και χτές. Σ' όλη τ' ούς διαδρομή του, είχε άποκρίνητο, δου- λευε τ' ούς μαλό του κι' εξακολουθού- σε να βγαίει τ' ούς συμπεράσματά του. Όταν λοιπόν άρχισε να μιλά ή Μπαρρ, τον έκοψε, με μια χειρο- νομία:

- 'Αφίστε με να σκεφθώ ένα λε- πτό.

Απ' όσα είχε άκούσει για την έ- ξαφάνισή της Μίρας, τίποτα δεν τον έκανε να υποθέσει πως είχε ά- σκοληή ποτέ με εκδίδιο. Τ' ούς σπουδαίο λοιπόν ήταν να μάθ ή άν μπορούσε ή όχι ν' άποδειχθ ή ένοχή της στην ύπόθεσι Μίτς Μπαρρ.

Άκόμα κι' άν τ' ούς την παρουσία- ξε αύριο ή κ. Ταλιαφέρο, δε θα εί- χε να κερδίση τίποτα. Βέβαια, δε θα τ' ούς τ' ούς ποτέ, άν έκανε άλη- θινα εκδίδιο, για όλο τ' ούς λογα- ρισμό ή για όλο τ' ούς κάποιον τρί- το.

Τ' ούς φανταζόταν άπό τ' ούς έντε- λώς διαφορετική όψη: σαν μια κακό- τυχη και κατατρεγμένη καλλονή, που, άφου είχε έξαπατηθή σκληρά από έναν άντρα, περνούσε τώρα τον καιρό της, στίς κρίσεις της τρέλ- λας της, γδέρνοντας τ' ούς άλλους άντρες, για να εκδικηθ τ' ούς πρώ- το!...

Τ' ούς συμπονούσαν, την καταλά- θαναν και τ' ούς συγχωρούσαν. Ήταν φανερό πως κανένα απ' τ' ούς θύμα- τ' ούς της δεν ήθελε να την καταγγεί- λη. Κι' έπρόκειτο για άνθρωπό εύπορο, που ήταν σε θέση να τ' ούς δώσουν ό,τι τ' ούς έπαιρνε.

Μα ο εκδίδιος με τ' ούς φωτογρ- αφίες ήταν άλλη δουλειά. Ήταν κα- τι σκαμμένο!

Πάντως, είτε τ' ούς παρουσίαζε εί- τε όχι ή κ. Ταλιαφέρο την πρωτο- κλη κόρη της, θάπρεπε να κανονί- σ' ούς την ύπόθεσι του Μίτς Μπαρρ. Έπρεπε να μάθ ή άν είχε συνεργα- στή σε κείνη τ' ούς θωμιά, ή άν την είχε σκαρώσει μόνη της.

Άφελος να ξεκαθαρίση τ' ούς ζήτη- μα, όχι μόνο για να δώση άμερό- ληπτη άναφορά στον πελάτη του,

άλλα και για την ατομική του Ικα-
νοποίηση.
— Έρριξε μια ματιά στο Μπάρρυ.
— Ποση ώρα μές μόνι, ώπου να
ξανατηλεφωνήσουν; τόν ρώτησε.
— Εκείνος κυττάζε το ρολόι του κι
απάντησε:
— Μισή ώρα σχεδόν.
— Μπορώ να κάνω από δω ένα
υπεραστικό τηλεφώνημα; Θα σάς το
πληρώσω.
— Έχει καμιά σχέση με την ύ-
ποθεσί μου;
— Ναί.
— Είθερα, είπε ο Μπάρρυ. Μα
θαθελα να μάθω, καθαρα και ξά-
στερα: Έργάζεσθε για λογαριασμό
μου ή όχι;
— Ο Τζόννυ έβγαλε το κανρέ του.
— Ναί, εργάζομαι για σάς, απάν-
τησε.
— Πόσα θα μου πάρετε;
— Διςκόσια πενήντα δολάρια,
τώρα άμέσως. Έτοιμάστε ένα τσέκ
στο όνομα του άστυνομικού πρακτο-
ρείου Ζεράρ.
Στο μεταξύ, ο Τζόννυ είχε βρή
στο κανρέ του τη διεύθυνσι του Ά-
λαν Ουίτνεϊ στο Σικάγο. Σήκωσε
τότε το άκουστικό και ζήτησε το
υπεραστικό κέντρο.
Σε μερικά λεπτά, μιλούσε με τον
Ουίτνεϊ.
— Λέγομαι Τσόρτς και είμαι Ι-
διωτικός ντέτεκτίβ, του έξηγγε.
— Αναζητώ τη γυναίκα σας, τη Μίρα
Ουίτνεϊ. Όπως ξέρετε, βρίσκοταν
έδώ, στο Λας Βέγκας, για έξη βδο-
μάδες, με το σκόπο να πάρη δια-
ζύγιο. Άλλ' εξαφανίστηκε άφαικα.
— Έξαφανίστηκε;...
— Μάλιστα. Μήπως έχετε ιδέα
πού μπορεί να πήγε;
— Όχι, μα την πίστι μου! Της
έγραφα διά μέσου του δικηγόρου
της, αλλά δε μουδωσε καμιά απάν-
τησι. Της τηλεγραφούσα σχεδόν κά-
θε μέρα. Προσπάθησα να της τηλε-
φωνήσω. Τίποτα... Άκόμα κι ο δι-
κηγόρος της άρνείται να μου μιλή-
σμ... Ξέρετε μήπως τη διεύθυνσί
της;
— Ναί, αλλά δε βρίσκεται εκεί...
Θέλετε ν' απαντήσετε σε μερικές έ-
ρωτήσεις μου, κ. Ουίτνεϊ;
— Αν μπορώ...
— Πόσον καιρό την ξέρατε;
— Μιά βδομάδα περίπου.
— Πόσο ήσαστε παντρεμένοι; Δη-
λαδή, πόσον καιρό συγκατοικήσατε;
— Ο Ουίτνεϊ διάτασε λίγο κι' ύ-
στερα απάντησε:
— Συγκατοικήσαμε, μιά μέρα, ή
ακριβέστερα μιά νύχτα, μετά το
γάμο μας. Άλλά... πώς να σάς το
πώ;... δεν υπήρξαμε ποτέ πραγμα-
τικοί σύζυγοι!
— Βλέπετε, κύριε Τσόρτς, έχω δυο
μεγάλα παιδιά, που με άπειλήσανε
να με βάλουν υπό κηδεμονία, αν δεν
ανακαλέσω τη δωρεά που της έκανα.
— Πόσα;
— Έκατό χιλιάδες δολάρια. Υπέ-
γραφα χαρτί, με το οποίο δεχόμου-
να να της παραχωρήσω δίχως όρους
100 χιλιάδες δολάρια μετά το γά-
μο μας. Αυτή με παντρεύτηκε... κι'
ύστερα εξαφανίστηκε. Καί, μιά ώ-
ραία μέρα, πήρα μιά ειδοποίησι να
μετρήσω άμέσως το ποσό. Συγχρό-
ως έμαθα ότι η γυναίκα μου
φρόντιζε να πάρη διαζύγιο, στο
Λας Βέγκας.
— Θα πάτε λοιπόν στα δικαστή-
ρια; ρώτησε ο Τζόννυ. Θ' άρνηθήτε
να πληρώσετε;
— Έτσι πού έχουν τα πράγματα,
δε γίνεται διαφορετικά! Οί δικηγό-
ροι μου και τα παιδιά μου δε μ' ά-
φισαν να πληρώσω. Δε θέλω να τη
λυτήσω, κύριε Τσόρτς. Θάθελα πο-
λύ να της δώσω τα λεφτά. Άλλά το
δικαστήριο άποφάσισε την άκύρωσι
του γάμου μας και της δωρεάς.
— Συνεπώς, δεν πρόκειται να πά-
ρη τα λεφτά;
— Όχι, δυστυχώς, είπε θλιμμένα
ο Ουίτνεϊ.
— Μήπως ξέρετε τη μητέρα της;
— Όχι. Δεν έννοούσε ποτέ να μι-
λήση για την οικογένειά της... Εί-

πατε πως την αναζητάτε, κύριε
Τσόρτς;
— Ναί.
— Θέλετε να ψάξετε να τη βρή-
τε, γι' α' μένα; Θέλετε να της
πείτε ότι πρέπει να τη δώ να της
μιλήσω;
— Με προσλαμβάνετε λοιπόν για
λογαριασμό σας;
— Ναί.
— Θα μου πληρώσετε 250 δολλά-
ρια, είπε ο Τζόννυ.
Του ύπόδειξε πως να συντάξη το
τσέκ και πού να το στείλη. Του ύ-
ποσχέθηκε πως θα είχε ειδήσεις του
το γρηγορώτερο. Κι' έκλεισε το τη-
λέφωνο.
— Ο Μίτς Μπάρρυ τούδωσε το τσέκ
του. Ο Τζόννυ το φύλαξε στο πορ-
τοφόλι του κι' έβγαλε ύστερα απ' τη
την τσέπη του το άποστίγιο με το
χρυσό επιστόμιο.
— Σας λείι τίποτα αυτό εδώ;
ρώτησε το Μπάρρυ.

ΑΡΑΞ.

ΞΕΠΡΕΣ
ΧΩΡΙΣ ΒΡΑΣΙΜΟ!

ΓΙΩΤΗ

Για παγωτά
και
υρέμες
στη
στιγμή!

Ζελέ
ΓΙΩΤΗ
για τις
τούρτες
σας,
για τα
γλυμίσματα
σας.

με τα
ΦΡΟΥΤΑ ΣΑΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ: Γ. ΓΙΩΤΗΣ ΟΕ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3 - ΤΗΛ 527 900

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Λοιυζίδου-Αρπαζώ

Βοηθος-Συνεργάτης των καθηγητών ΚΡΑΚΑΝΟΦ, MORRIS,
MASSON, ELDE & του δερματολόγου Ιατρού ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΙΥΖΙΔΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ, ΔΕΡΜΑΤΟΣ, ΣΤΗΘΟΥΣ, ΣΜΑΤΟΣ
ΕΙΔΙΚΑ ΤΡΑΙΤΕΜΕΝΤΑ ΑΟΥΔΑΤΟΧΕΡΩΣ

ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΔΙΑΤΡΙΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΤΕ
ΔΡΕΑΝΙ

★ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ★

Πρακτικά - Θεωρητικά - Ιδιαίτερα και σε Γκρουπ. Άρμόζει σε
κάθε γυναίκα και σε κάθε ηλικία. Δεν είναι άπαραίτητο να
έχετε τελειώσει τις σπουδές σας. Καί ή έργαζόμενη μπορεί
να μάθη. Χρήσιμο για τον έαυτό σας και για τους άλλους.
ΕΓΓΥΗΣΙΣ 40 ΕΤΗΣ ΜΑΣ ΠΕΙΡΑ - ΕΡΜΟΥ 51 ΤΗΛ. 35.213

σημαίνει πως θέλω να σάς πώ τί ν'
απαντήσετε.
Κάθισε στην πολυθρόνα, δίπλα
στο δεύτερο τηλέφωνο.
— Έννοω να τον τσακώσω, αυτό
τον τύπο, είπε. Πρέπει να τον πεί-
σω να δεχτή να σάς συναντήση, για
να σάς πούληση εκείνη τη φωτογρα-
φία. Θα του πείτε πως δε μπορεί-
σατε να βρήτε 50 χιλιάδες δολλά-
ρια, πως έχετε 20 μονάχα...
— Μα δεν έχω ούτε και τις 20.
Παρ' όλα όσα λένε, είμαι άπέντα-
ρος!
— Δε θα του δώσετε ά π ο λ ύ-
τ ω ς τ ι π ο τ α. Θα προσπαθή-
σουμε μονάχα να τον ξεγελάσουμε
μ' αυτό το δόλωμα.
— Κι' αν δεν πετύχη το κόλπο
μας; είπε ο Μπάρρυ. Θα με σκο-
τώσουνε τότε!
— Πφ! Προσπαθούνε μονάχα να
σας τρομάξουνε! Απάντησε περιφρο-
νητικά ο Τζόννυ. Τί θα κέρδιζαν, αν
σας σκοτώνανε;
Την ίδια στιγμή χτύπησε το τηλέ-
φωνο. Ο Μπάρρυ άνασκήρτησε. Κά-
θισε πάνω στο μπράτσο της πολυ-
θρόνας και κυττάζε το Τζόννυ.
— Προσέχτε τώρα! του σύστησε
εκείνος. Μην άφίστε να σάς φοβί-
σουνε. Φανήτε σταθερός!
— Ό άλλος κούνησε καταφατικά το
κεφάλι του. Τη στιγμή που σήκωσε
τ' άκουστικό, πήρε κι' ο Τζόννυ το
δεύτερο.
— Άλλά! είπε ο Μπάρρυ.
— Τα έχετε έτοιμα; ρώτησε μιά
φωνή, επίτηδες άλλοιωμένη.
— Όχι δλα. Δε μπορέσα να βρώ
τις 50 χιλιάδες.
— Πόσα έχετε;
— Είκοσι.
— Δε φτάνουνε.
— Ο Μπάρρυ έρριξε μιά ματιά στο
Τζόννυ.
— Δε μπορώ να βρώ άλλα, είπε.
— Θέλετε να ζήσετε, ή όχι;
— Ο Τζόννυ άκούμπησε το χέρι του
στο μικρόφωνο, κι' ο άλλος έκανε
το ίδιο.
— Ρωτήστε τον αν έχη όρεξι να
ειδοποιήσετε την άστυνομία.
— Ο Μπάρρυ επανέλαβε αυτή τη
φράσι στο τηλέφωνο.
— Μή μιλάτε για άστυνομία, για-
τί χαθήκατε! Καταλάβετε; Άν μάς
κάνετε τον έξυπνο, θα σάς κανονί-
σουμε έπως πρέπει!
— Ο Μπάρρυ είχε ιδρώσει.
— Πώς μπορώ να σάς έχω έμπι-
στοσύνη; είπε. Τί μου άποδεικνύει
πως δε θα κρατήσετε ένα αντίτυπο
αυτής της φωτογραφίας;
— Άν δεν προσπαθήσετε να μάς
γελάσετε, θα φανούμε κι' έμεις έν-
τάξει. Περιμένετε μιά στιγμή!...
— Ο άγνωστος σάπασε. Όλα βάλει
το χέρι του πάνω στο μικρόφωνο,
για να συννενοηθή με κάποιον άλ-
λον. Ξαφικά ξανάρχισε να μιλά.
— Άκούστε, πρόσθεσε. Νάχετε
αυτές τις 20 χιλιάδες, σε μικρά
χαρτονομίσματα, και να περιμένε-
τε τηλεφώνημά μας, άπόψε στις 9,
έχοντας ένα χαρτί του Λας Βέγκας
πάνω στα γόνατά σας.
— Ύστερα έκλεισε το τηλέφωνο.
— Ο Τζόννυ άφισε στη θέσι του τ'
άκουστικό και σπρώχθηκε. Άνακαλι-
στηκε, παρακολουθώντας συγχρόνως
τις άντιδράσεις του Μπάρρυ.
— Μην τα χάνετε λοιπόν! του σύ-
στησε.
— Όχι καθόλου! φώναξε εκείνος.
Σηκώθηκε για να πάρη τα τσιγά-
ρα του. Άλλ' όταν άναψε ένα, ο
Τζόννυ παρατήρησε πως έτρεμε το
σπίρτο στο χέρι του.
— Να βρίσκεσθε στις 9 στο τη-
λέφωνο, πρόσθεσε ο Τζόννυ.
— Μα πως θα μπορέσω ύστερα
να βγω στη σκηνή, στις 9½;
— Θα μπορέσετε! Τώρα είμαι έ-
ως σε θέσι να σάς καθοδηγήσω
κόπως. Σκέπτομαι πως θα μπορού-
σατε να πάτε να βρήτε τον εισαγ-
γελέα και να του διγνηθήτε ότι
σας συνέβη, αλλά χωρίς όλες τις
λεπτομέρειες. Άς πούμε, μπορείτε

ν' άρνηθήτε να δώσετε το όνομα
αυτής της γυναίκας.
— Άς όσα ο εισαγγελέας ζητήση άπ'
το περιοδικό να τον βοηθήση στη
σύλληψι του έκδιστή, όταν θα πάη
να προτείνη μιά φωτογραφία που
σας έκβετε. Άν, παρ' όλ' αυτά,
το περιοδικό αγοράση τη φωτογρα-
φία, με την πρόβησι να τη δημοσι-
ύση, ο εισαγγελέας μπορεί να το
διώξη για συννενοχή σε έκδισμό.
— Γιατί λοιπόν να καλοπιάνουμε
αυτών που τηλεφωνεί;
— Γιατί πιστεύω πως είναι κι'
έ κ ε ί ν η μέσα στο κόλπο. Γι'
αυτό! Θέλω να προσπαήσω να βε-
βαιωθώ.
— Είσαστε τρελλός, μα την πί-
στι μου! φώναξε ο Μπάρρυ. Τί σας
κάνει να το πιστεύετε, αυτό;
— Σκεφθήτε την έξη λεπτομέ-
ρεια, πρόσφερε άργα ο Τζόννυ. Γιατί
να κόψουν τα κεφάλια της φωτογρα-
φίας;...
— Άνασκήωσε τους ώμους του και
διευθύνηκε προς την πόρτα, προσ-
θέτοντας:
Μη κουνήθετε άπό δω, για την
ώρα. Θα δούμε τί θα σάς πη άπό-
ψε αυτός στο τηλέφωνο.
— Άνοιξε την πόρτα και βγήκε.
Δεν ήταν Ρέβαςιος αν έκανε πωστή
πών συμβούλευε το Μπάρρυ να πάη
στον εισαγγελέα. Άλλ' αν δεν κα-
τάφερε να πιάση μόνος του τον
έκδιστή, πού θα τον οδηγούσε ως
έ κ ε ί ν η, και αν ή μητέρα της
νέας γυναίκας δεν του την έφευρε ή
δεν του έλεγε πού βρισκόταν, έκινε
πως αυτή ή λύσι θα ήταν ή καλλί-
τερη — τουλάχιστον για το συμφέ-
ρον του πελάτη του, του Μπάρρυ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'
— Έφτασε στο μόντελ του. Σταμά-
τησε τ' αυτοκίνητό του μπροστά
στην κάμαρά του. Μπήκε με προ-
φύλαξι — δικαιολογημένη, ύστερα
άπ' τη χτεσινή του κακοτυχία —
και διευθύνηκε προς το σκαμνί δ-
που είχε άφίσει τη βαλίτσα του.
Την άνοιξε κι' έβγαλε άπο μέσα τα
κυάλια του.
— Ύστερα ξαναμήθηκε στ' αυτοκί-
νητό του κι' άκολούθησε τη Φλα-
μίνγκο Ρόντ, προς το Χίβενλν Νόλ.
— Ύπήρχαν ακόμη άπέραντα γήπε-
δα στην άπόκνητη αυτή συνοικία.
Το έδαφος ήταν άνώμαλο, όλο μι-
κρά ύψώματα. Ένα μονοπάτι περ-
νούσε ανάμεσά τους.
— Ο Τζόννυ σταμάτησε και κατέ-
βηκε άπο τ' αυτοκίνητο. Άνέθηκε
σ' ένα λοφίοκι κι' έγκαταστάθηκε
στην κορυφή του, πάνω σε μιά με-
γάλη πέτρα.
— Άπ' το παρατηρητήριό του αυτό,
μπορούσε να επιβλέπη τη ροή βίλ-
λας, το γκαράζ όπου βρισκότανε το
μπλέ καμιονάκι, τον τοίχο πού πε-
ριτριγύριζε την πισίνα και το πάνω
μέρος των παραθύρων. Δε μπορού-
σε όμως να δη την είσοδο του σπι-
τιού.
Με τα κυάλια πάνω στα γόνατά
του, περίμενε — δίχως κι' αυτός να
ξέρη τί. Άκουσε τη μακρινή σειρή-
να μιάς πυροσβεστικής άντλίας.
Στόν ούρανό γλυστρούσαν τεμπέλι-
κα μερικά συννεφάκια.
Το βουητό άπ' τις μύγες τον νάρ-
κωσε σιγά — σιγά, σαν ύπναιτικό.
Τα μάτια του κλείσανε. Μισοκλει-
σμένος, όνειρευτηκε πάλι το γοη-
τευτικό εκείνο πρόσωπο... Μα δεν
άποκοιμήθηκε τελείως. Οί αισθήσεις
του εξακολουθούσαν να λειτουργούν
ως ένα σημείο, και έξυπνησε άπτο-
μα, όταν άκουσε μακριά έν' αυτο-
κίνητο που ξεκινούσε.
— Ήταν το καμιονάκι της ροζ βίλ-
λας. Ο θάνατος του μοτέρ δυναμώ-
νε άπ' τους τοίχους του γκαράζ.
Πήρε τα κυάλια του και είδε το
Σίγκ στο βολάν, δίπλα στη χαρι-
τωμένη καμαριέρα.
Τ' αυτοκίνητο ξεκίνησε κι' έστρι-
ψε στην άλλα. Τ' άκουσε να στα-
ματάη μπροστά στο σπίτι. Σηκά-
θηκε άμέσως και κατηφόρισε τρέ-

χοντας ως το δικό του αυτοκίνητο.
— Όταν το καμιονάκι πέρασε άπ'
τη Φλαμίνγκο Ρόντ, καθόταν στο
πίσω κάθισμα ή κ. Ταλιαφέρο. Ο
Τζόννυ τους παρακολούθησε άπ'
κάποια άπόστασι, άφίνοντας να
παρενεθύνε ανάμεσά τους πολλά
άλλα αυτοκίνητα.
Στη γωνία της Μείν Στρήτ και
της Φρέμοντ Άβενιου, ή καμαριέ-
ρα κατέβηκε. Ύστερα το καμιονάκι
έστριψε δεξιά.
— Ο Τζόννυ πάτησε γκάξι κι' έφτα-
σε κοντά στη Λέττυ. Η νέα γυ-
ναίκα προχωρούσε, κουνώντας προ-
κλητικά τις καμπυλωτές της.
— Ο Τζόννυ κορνάρισε. Έκείνη
στράφηκε και τον άναγώνρισε. Μιά
λάμψι φάνηκε στα μάτια της. του
έγνεψε φιλικά.
— Ο ντέτεκτίβ σταμάτησε κοντά
της κι' άνοιξε την πόρτα του αυτο-
κινήτου.
— Πού πάνε; τη ρώτησε, άφου ά-
νέθηκε.
— Ύστερα μάσπσε μιά βλαστήμια,

γιατί το καμιονάκι είχε χαθή ανά-
μεσα στο κύμα των αυτοκινήτων.
— Δεν ξέρω, άπάντησε ή Λέττυ.
— Άς πάνε να βρουνε καινούργια
καμαριέρα.
— Α, φύγατε σεις;
— Με διώξανε.
— Στην έπόμενη διασταύρωσι, ο
Τζόννυ κυττάζε με προσοχή δεξιά
κι' άριστερά στον κάθετο δρόμο. Το
μπλέ καμιονάκι δε φαινότανε που-
θενά.
— Λέτε να με είδανε και να φρόν-
τισαν να μου ξεφύγουνε; ρώτησε.
— Δεν ξέρω, δε μου είπανε τί-
ποτα.
— Με ποιά δικαιολογία σας έ-
διωξε;
— Μ' άφισε πρώτα να πλύνω τα
μεσημεριανά πιάτα και να τελειώ-
σω το συγγίσημα. Έπειτα μου δη-
λώσε πως δε με χρειαζότανε πιά-
Μου πρότεινε να με κατεδάσουν με
τ' αυτοκίνητο ως την πόλι, για να
ψάξω για άλλη θέσι.
— Σίγουρα, δε θα δυσκολευτήτε

να βρήτε, είπε ο Τζόννυ.
Κυττάζε πάλι δεξιά κι' άριστερά,
στο έπόμενο σταυροδρόμιο. Τίποτα.
— Ύστερα είδε ένα επάκρο για
αυτοκίνητα. Μπήκε και στάθηκε
σε μιά άδειαν θέσι. Πρόσφερε ένα
τσιγάρο στη νέα γυναίκα, της τ' ά-
ναψε και πήρε κι' αυτός ένα.
— Μα τί γυνούτε; τον ρώτησε
εκείνη με περιέργεια.
— Η κυρία έχει άλλη μιά κόρη,
μελαχροινή. Σας ρώτησα σήμε-
ρα το πρωί αν τη γνωρίζατε. Λέγεται
Μίρα. Έξαφανίστηκε και φάχνω να
τη βρω.
— Η Λέττυ κούνησε το κεφάλι της
και δήλωσε, προλαμβάνοντας την έ-
ρώτησι πού έπρόκειτο να της κάνει:
— Δεν άκουσα να μιλάνε ποτέ γι'
αυτήν.
— Ποιός ζήτησε στο τηλέφωνο
την κ. Ταλιαφέρο, την ώρα που ή-
μουν εκεί;
— Ένας κύριος. Ο ίδιος τηλεφώ-
νησε και χτές.
— Ξέρετε τ' όνομά του;
— Όχι.
— Παίρνει συχνά τηλεφωνήματα
αυτή ή κυρία;
— Η Λέττυ κούνησε το κεφάλι της
άρνητικά.
— Μόνο άπ' αυτό τον κύριο, ό-
σον καιρό ήμουν εκεί. Νομίζω πως
ξαναχτύπησε το τηλέφωνο, την ώρα
που έπλενα τα πιάτα. Άπάντησε ή
κυρία... Έπειτα φύγαμε.
— Κι' οι δίδυμες; Κι' ο Σίγκ;
Παίρνουν τηλεφωνήματα;
— Κανείς δεν τους τηλεφώνησε
ποτέ, όπως ξέρω.
— Ο Τζόννυ τράβηξε μιά βαθειά
ρουφηδιά καπνού. Σκεπτότανε...
— Πού είσαι, Μίρα;... έλεγε με
το νού του.
Μήπως εκείνη ή ιστορία με τη
φωτογραφία είχε τρομάξει το λε-
πτό αυτό πλάσμα, τόσο ώστε να
μην ξέρη τί έκανε; Μήπως κρυβό-
τανε με ψευδώνυμο σε κάποιο ξε-
νοδοχείο τελευταίας κατηγορίας;
Μήπως είχε καταφύγει κάπου, άρ-
ρωστη, έτοιμόβανατη ίσως;
— Λέτε να σκόπευαν να φύγουν
άπ' την πόλι; ρώτησε πάλι ο Τζόν-
νυ. Τις είδατε να έτοιμάζουν τις
βαλίτσες τους;
— Όχι. Μετά το φαγητό όμως,
κλειστέκαν όλες μαζί στο διαμέρι-
μα των δίδυμων και μείνανε πολλή
ώρα εκεί μέσα.
— Δεν είχε πιά να της κάνει άλλες
ερωτήσεις. Άφου καπνίσανε λοιπόν
τα τσιγάρα τους, της είπε πως εί-
χε πολλή δουλειά. Σημείωσε τον ά-
ριθμό τηλεφώνου της στο κανρέ του.
— Όταν κατέβηκε άπο τ' αυτοκί-
νητο, της είπε.
— Όταν τελειώσω μ' αυτή την Ι-
στορία, θα σας τηλεφωνήσω. Θα
κάνουμε μαζί ένα γλεντάκι... έ, κού-
κλα μου.
Την άποκαιρέτησε κι' έφυγε. Έ-
ψαξε σ' όλους τους δρόμους της
πόλεως, αλλά δε μπόρεσε να ξανα-
βρη πουθενά το καμιονάκι.
— Πού το βράδυ, ξαναθύρισε στο
παρατηρητήριό του, πάνω στο ύψο-
ματάκι.
Το καμιόνι είχε γυρίσει. Οί φά-
ροι του γυάλιζαν λίγο μέσα στο
γασφές σαν γυάλινα μάτια.
— Λίγο πριν νυχτώση, ο Τζόννυ ξα-
νακατέβηκε άπ' το μονοπάτι, για
να πάση πόλι τ' αυτοκίνητό του.
Πήγε στη ροζ βίλλα, σταμάτησε έ-
κεί κοντά και κατέβηκε.
Το σπίτι αυτό φαινότανε φτιαγ-
μένο επίτηδες για ανθρώπους που
θέλανε ν' άποφύγουν τα άδίστατα
μάτια. Το μόνο παράθυρο πού βλέ-
πανε προς τα έξω, ήταν του σαλο-
νιού. Βρίσκονταν όμως πάνω άπο
ένα γκρεμό τόσο άπότομο, ώστε θα
χρειαζόταν έλικόπτερο για να κυτ-
τώδη κανείς μέσα.
— Όλα τ' άλλα δωμάτια βλέπανε
προς την πισίνα, πού την τριγύρι-
ζε ένας ροζ τοίχος, ύψους 3-4 μέ-
τρων.
— Ένα άδύνατο φως γλυστρούσε

Γοητευτικό χρῶμα!

Χ ...έχω πολλές έπιτυχίες.
Ιδίως στην άκροθαλασσία.
Πολλά όφείλω στην NIVEA,
πού δίνει ένα έντελώς
φυσικό μελαχροινό
χρῶμα στο δέρμα μου,
χωρίς τόν παραμικρό
έρεοισμό άπο τις καυτερές
ήλιακες άκτίνες!
Χρησιμοποιώ NIVEA κάθε
καλοκαίρι

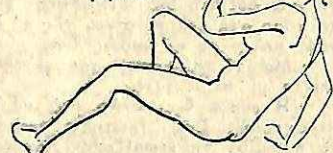
Για την περιποίησι
του δέρματος και
την προστασία άπο
τόν καυτερό ήλιο

Για παρατεταμένη
ήλιοθεραπεία
και ώραίο
μελαχροινό χρῶμα

Χ 'Από μιά
αδεντική έπιστολή

NIVEA
Creme

Σκίτσο μαθητού μας
εκ του φυσικού
από το προαιρετικό
μαθήμα
— γυμνάσιο.

ΠΛΟΥΤΙΣΤΕ ΤΗ ΜΟΡΦΩΣΗ ΣΑΣ

που σήμερα, για κάθε σύγχρονο μέν
άνθρωπο, πρέπει να είναι πλα
τεία, δηλαδή να εκτείνεται και στις
τέχνες. Τη μόρφωσή σας στη ζωγρά
φική σας την εξασφαλίζει η Σχολή
Α.Β.Σ. με σπουδή στο σπίτι σας,
όπου και αν μένετε, όποτε και αν
είναι η ηλικία σας. Ζητήστε, λοι
πόν, να γνωρίσετε και σεις το ταχύ
τερο τη Σχολή Α.Β.Σ. και το ΣΥ
στημα της για Μεγάλους καθώς και
το ειδικό Σύστημα της για Παιδιά.
"Αν μένετε σπας" Αθήνας, επίσης
οδηγεί μας. "Αν έμπορεύεστε ή αν
μένετε σ' επαρχία στείλετε μας τη
δημοσίευσή αυτή για να λάβετε δω
ρεάν το "Αναλυτικό μας τεύχος χω
ρίς καμία υποχρέωσή σας".

ΣΧΟΛΗ Α. Β. Σ.

Πανεπιστημίου 10 — Τηλ. 623-880

Τού Δερματολόγου "Ιατρού
* ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΛΑΔΑ
* Αδούχρητα εις τιμήν και ποιότητα

LAIT D'EMAUILLANT
Καθαρίζει απαλύνει και τόνω
νει το δέρμα.

LAIT VELOUTE
"Αριστόν τονωτικό του δερμά
τος χρησιμοποιούμενον πρό της
πούσεως.

COLD CREAM
Λιπορό τροφόν. Κρέμα διά ξηρά
και ευάλωτα δερμάτα.

SECRÉT DE LA FEMME
Μοναδική σύνθεσις για την πρό
ληψη ρυτίδων (στο μάτι, στο
μα, μέτωπο, λαιμό).

GELOROSE
Ειδική γλυκοδερμική σύνθεσις για
το χέρσι.

ΣΑΜΠΟΙΑ
"Αποτελεσματικό κατά της πιτυ
ράσεως. Τριχοτονωτικό.

ΘΕΛΕΤΕ ΣΕ 3 ΜΗΝΕΣ ΝΑ ΜΙΛΑΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΜΙΑ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ;

"Αρκεί να πάρετε στο σπίτι σας ένα
LINCUPHARPHONE. Καί γρήγορα θα εί
στε σε θέση να συνομιλήσετε ελεύθερα
χωρίς να χρειάζεται να σκεπάζετε την
κάθε σας φράση, χωρίς να κοπιάσετε
χωρίς να πονοκρανιάσετε όπως συμβαί
νει συνήθως με την εκμάθησιν των ξέ
νων γλωσσών. Έπισκεφθήτε μας για να
ακούσετε δίσκους στη γλώσσα που σας
ενοχλεί, και για να σας δώσουμε δω
ρεάν το "Αναλυτικό μας Τεύχος". Αν
έμπορεύεστε ή αν μένετε σε επαρχία
γράψτε μας: Πανεπιστημίου 10, Αθή
ναι, Κοιμηγών 19, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

άνεμος στα παράθυρα του σαλο
νιού. Μάλλον όμως προερχόταν από
κάποιο άλλο, εσωτερικό δωμάτιο.
"Ο Τζόννι προχώρησε, πατώντας
στά νύχια, ως την πόρτα και κολ
ήσε τ' αυτή του. Νεκρική σιωπή
βασίλευσε στο εσωτερικό.
Ξαφνικά, άκουσε ήχο τόσο μυ
στηριώδη και τόσο παράξενο, ώστε
σηκώθηκαν οι τρίχες του. Δεν ήξε
ρε τί ήταν αυτό... Τού φάνηκε στην
αρχή σ'α γυναικείος λυγμός. "Υστε
ρα, όταν έπαψε αυτός ο ήχος, σκέ
φθηκε πως βάταν ίσως ο άνεμος που
φυσούσε βογγώντας μέσα σε κά
ποιον εξαεριστήρα.
"Αφουγκράστηκε μερικές στιγμές
ακόμα, αλλά δεν άκουσε πια τίπο
τα. Τέλος, αποφάσισε να φύγει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Σ' ένα ρεστώρ του Στρίπ, ή
πιε ένα ποτήρι κι' έφαγε ένα μπι
φτέκι. Πήγε έπειτα να πάρη μπεν
ζινα κι' αγοράσε έναν χάρτη του
Λας Βέγκας.
Κατά τις 9, σταμάτησε έξω απ'
το σπίτι του Μις Μπάρρυ.
Τον βρήκε στο σαλόνι, μαζί με
τους δυο σωματοφύλακές του.
— Μά που είσατε λοιπόν; τού
φώναξε εκείνος μ' άμνημονησία.
— Γιατί; Συνέθη τίποτα; ρώτησε
μαλακά ο Τζόννι.
— Όχι, αλλά πρέπει να κατα
στρώσουμε ένα σχέδιο ενεργείας.
Δε νομίζετε;
— Δε μπορούμε να κάνουμε τί
ποτα, πριν ακούσουμε ότι θα μάς
πή αυτός ο τύπος, απάντησε ο νε
τεκτίβ.

Κύτταξε τους δυο άντρες με τὰ
ρεβόλβερ, τον ξανθό και το μελα
χροινό.
— Πηγαίνετε σεις να κάνετε μια
βόλτα, τους σύστησε ο Μπάρρυ.
"Αλλά μην απομακρυνθήτε.
— Όχι, καλλίτερα να μείνουν έ
δω, είπε ο Τζόννι. Μπορεί να μάς
βοηθήσουνε. Θα τους χρειαστούμε
ίσως.
"Έδωσε τὸ χάρτη απ' την τσέ
πη του και κάθισε στην πολυθρόνα
με τὸ τηλεφώνω, όπως είχε κάνει
και πριν. Ξεδίπλωσε τὸ χάρτη μπρο
στά του, χάμω στὸ πάτωμα.
"Ο Μπάρρυ είχε ανοιχτὸ τὸν δι
κό του πάνω στὸ ντιβάνι.
Στις 9 ακριβώς, χτύπησε τὸ τη
λέφωνο.

— Έχετε τὰ λεφτά; ρώτησε ἡ συ
νηθισμένη φωνή.
"Ο Τζόννι έγνεψε καταφατικά,
κι' ο Μπάρρυ απάντησε: «Ναι».
— Όραιο! Κυτάχτε τώρα τὸ χάρ
τη σας. Πληρώστε τὴ Μπλάκ Μάουν
τεν Ρόντ; Τὴν ξέρετε;
— Ναι, είπε ο Μπάρρυ.
"Ο δρόμος αὐτὸς ἀπείχε σχεδὸν
1.500 μέτρα απ' τὸ σπίτι του.
Διασταυρωνότανε με τὴ σιδηροδρο
μική γραμμὴ καὶ προχωρούσε πρὸς
τὴν ἔρημο.

— Θα τὴν ἀκολουθήσετε πρὸς τὴ
δύση; "Όταν κάνετε ἀκριβῶς 5 χι
λιόμετρα — θα τὸ ἐξελέγξετε με τὸ
κοντέρ σας — θα συναντήσετε ἀρι
στερά σας μὴ μικρὴ πόροδο. Στρί
ψετε σ' αὐτὴν καὶ προχωρήστε 1½
χιλιόμετρα. Σβύστε ἔπειτα τὰ φά
τα καὶ τὴ μηχανή, κατεβήτε καὶ
τραβήξετε ἴσια μπροστὰ, με τὰ πό
δια... Καταλάβετε;
"Ο Τζόννι έγνεψε αναί.
— Κατάλαβα, απάντησε ο Μπάρ
ρυ.
— Ξεκινήστε ἀμέσως τώρα." Αν ἄ
γαπάτε τὴ ζωὴ σας, ἔλατε ὁλομέ
νοχος καὶ μὴν κάνετε καμμία κου
ταμάρα!
"Η φωνὴ σάπασε. "Ο ἀγκώστος
εἶχε κλείσει τὸ τηλέφωνο.
"Ο Μπάρρυ ἄφισε τ' ἀκουστικό,
σὰν να τοῦκαίγε το χέρι, καὶ κύ
ταξε τὸ Τζόννι.
— Όχι, δὲ σκοπεύω νὰ πάω μο
νάχος σ' αὐτὴ τὴν ἔρημιά! δῆλωσε.
"Ο νετεκτίβ σηκώθηκε.
— Δὲ χρειάζεται, απάντησε. Θα

πάω ἐγώ. Μποροῦν νὰρθοῦν μαζί μου
κι' οἱ ἀνθρωποὶ σας.
— Καὶ νὰ μ' ἀφίσουν ἐδὼ ὁλομέ
νοχο; φώναξε ο Μπάρρυ. "Α, ὅχι! Πάρ
τε τὸν ἕνα μόνον.
— "Ας γίνῃ κι' ἔτσι, ὑποχώρησε
ὁ Τζόννι... Λοιπόν, ποῖος ἀπὸ σὰς
τούς δυὸ θέλει νάρθῃ μαζί μου;
— Τί πρόκειται νὰ κάνουμε; ρώ
τησε ο μελαχροίνος.
— Ξεαρτᾶται απ' τὸ τί θὰ βροῦ
με, τού εἶπε ο Τζόννι. Πάντως, ὁ
ἀντικειμενικὸς σκοπὸς μας θὰ εἴ
ναι νὰ τσακώσουμε τοὺς ἐκδιστάς.
Κανείς απ' τοὺς δυὸ τύπους δὲ
φαίνονταν πολὺ ἐνθουσιασμένος. "Α
λὰ ἡ δουλειὰ τους δὲν τοὺς ἐπέτρε
πε νὰ φοβούνται. Ρίξανε κορῶνα —
γρόμματα, ἐνῶ ο Τζόννι γέμιζε ἕνα
φάκελλο με ἄσπρα χαρτιά. "Η Τύχη
ὑπέδειξε τὸ μελαχρινό.
Βγήκε, μαζί με τὸ Τζόννι, κι' ἀ
νέβηκαν στὴν Καϊνιλλὰς τὸν τρα
γουδιστή. "Ο Μέρβ — ἔτσι λεγόταν
ὁ μελαχροίνος — κάθισε στὸ βο
λάν.

"Ήταν μὴ νύχτα χωρὶς φεγγάρι.
Τ' αὐτοκίνητο ἀκολουθῆσε τὸ στενὸ
ἀσφαλτοστρωμένον δρόμο, πρὸς τὴ
δύση, ἀφίνοντας πίσω του τὰ φωτι
σμένη πόλη.
"Ο Τζόννι διέκρινε ἀόριστα, στὸ
βάθος, τὴς ψηλῆς σιλουέτες τῶν
βουνῶν. Κάθε τόσο, κύτταζε τὸ
κοντέρ.

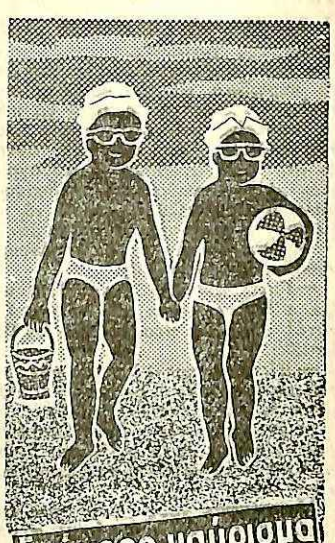
"Όταν εἶχανε κάνει 4½ χιλιόμε
τρα, εἶπε στὸ Μέρβ:
— Πηγαίνε πὶς σιγὰ τώρα.
"Έπειτα ἀπὸ μερικές στιγμές, τὰ
φάτα τὸ αὐτοκίνητου σάρσαν ἕνα
σκοτεινὸν δρόμο, περὶ πηγαινέ
πρὸς τὸ νότο. "Ο Μέρβ ἔστριψε τὸ
βολάν. Οἱ ρόδες τοῦ αὐτοκινήτου
βόγγησαν.

Κάνανε ἄλλα 1.500 μέτρα.
— Σταμάτα, εἶπε τότε ο Τζόννι.
Σβύσε τὸ μοτέρ καὶ τὰ φάτα.
"Ερεῖνε μὴ στιγμὴ ἀκίνητος, με
τὰ μάτια κλειστά. "Όταν τὰ ξανά
νοίξε, τὸ σκοτὶδι τοῦ φάνηκε λι
γώτερο πυκνὸ. "Όστόσο δὲν ξεχώριζε
τίποτ' ἄλλο απ' τὸ δρόμο καὶ τοὺς
κοντινοὺς θάμνους.

— Τί θὰ κάνουμε τώρα; ρώτησε ὁ
Μέρβ.
"Ο Τζόννι ἄφισε πάλιν τὰ γό
νατά του τὸ φάκελλο με τὰ χαρ
τιά.
— Νὰ τὰ λεφτά, τού εἶπε. Κατέ
βα τώρα καὶ προχώρησε στὸ δρόμο.
— Έγώ; διαμαρτυρήθηκε ἐκείνος.
Γιατί πρέπει να κατεβῶ ἐγώ;
— Σίγουρα, θὰ πῆρανε πληροφο
ρίες, πρὶν τραβήξουνε τὴ φωτογρα
φία, τοῦ ἐξηγήσε ο Τζόννι. Βέβαια,
δὲν εἶσαι ο Μπάρρυ, ξέρουν ὅμως
πως ἀνηκεῖς στὴν ὑπηρεσία του.
"Ενῶ, ἂν κατεβῶ ἐνῶ καὶ μοῦ ρί
ξουνε στὸ πόσωπο ἕνα φῶς, θὰ πι
στέψουνε πὰς ο Μπάρρυ εἰδοποίη
σε τὴν ἄστυνομία.

— Καὶ τί θὰ κάνω, ἀφού προχω
ρήσω στὸ δρόμο;
— Κάνε ἔτι σοῦ ποῖνε. Τὰ χέ
ρια σου νὰ κρέμονται στὰ πλευρά
σου. Μὴν τραβήξῃς πιστόλι, ἂν δὲν
τὸ χρειαστῇς ἀπολύτως. Έγώ θὰ
σὲ παρακολουθῶ ἀπὸ μακριά. Κατά
λαδες;
— Κατάλαβα... ἀλλὰ δὲ μοῦ γου
στᾶρει καθόλου! Τελειοπάντων, ἂς
ξεμπροσθούμε.

"Ο Μέρβ ἀνίξε τὴν πόρτα καὶ
κατέβηκε. "Ο Τζόννι πέρασε κάτω
ἀπ' τὸ βολάν καὶ βγήκε κι' αὐτὸς
ἀπ' τὴν ἴδια πόρτα. Τὴν δαυλὴν
εἶπε, καὶ ὁ κρότος τῆς ἀντή
χισε σὰν ἀπειλὴ μέσα σὴ νύχτα.
Μόλις ο Μέρβ προχώρησε λίγο
στὸ δρόμο, ο Τζόννι νόηθηκε στοὺς
διπλανοὺς θάμνους κι' ἀκολουθῆσε
αὐτὸς του (ἦταν παντασμένος καὶ πα
ρῆτος τῆς ἐρήμου ἐπὶνε τὸν ἦχο
τῶν βημάτων του.
Δὲν ἔκρινε τὸ πρῶτόνημα τοῦ
Μέρβ. ὅλλ' ἔβλεπε τὸ κεφάλι του
νὰ κουνιέται, κάτω ἀπ' τὸν ἀστρο
νό.

ῥήγορο μαυρίσμα

με τὸ Λαδί Ηλίου
Μελπᾶν, πού μαυρίζει
ἀπὸ τὸ πρῶτο μῆνιο
καὶ σὰς προστατεύει
ἀπὸ τὰ ἐγκαύματά.

ΛΑΔΙ ΗΛΙΟΥ
Melpan
ΦΙΑΤΡΑΕΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

ΕΝΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
PASSAP
ΠΛΕΚΟΥΝ
ΧΡΗΣΙΜΟΙ
ΜΟΝΟΤΑΚΕΣ
ΚΕΣ ΤΕΤΡΑΠΛΑΚΕΣ
ΑΠὸ 1.950 μὲχρι 11.800
ΚΑΛΟΚΑΙΡΟΝΗ 15 ΑΘΗΝΑΙ
ΕΙΝΑΙ 130 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
"Επισκεφθήτε μας
ΕΥΚΟΛΟ ΠΛΕΙΜΟ...
ΟΜΟΡΦΟ ΠΛΕΚΤΟ...
"ΑΛΕΚΤΟΡ.

στόλιστο οὐρανὸ. Διέκρινε ἐπίσης
τὸ ἄσπρο μπλουζὸν του.
Ξαφνικά, μὴ σκετινὴ σιλουέτα
ξεπροβάλε μπροστὰ τους. Φαίνονταν
ἀκόμα πὶο μαῦρη απ' τὴ νύχτα.
Μία φωτεινὴ δέσμη ξεπετάχτηκε
ἀπὸ ἕνα διπλανὸ ὕψωμα. Φάνηκε ἡ
τοῦπα ἐνὸς παλαιοῦ πηγαδιοῦ ὀρυ
χείου.
Τὸ φῶς τοῦ ηλεκτρικοῦ φαναριοῦ
ἐπῆσε σ' ἕνα σωρὸ ἀπὸ σκουρια
σμένα κουτιά κονσέρβας, στὸ σασί
ἐνὸς διαλελυμένου αὐτοκινήτου, καὶ
σταμάτησε τέλος πάνω στὸ Μέρβ,
πού ἔμεινε σὰν παρὰλυτος.
— Δὲν εἶσαι ο Μπάρρυ! φώναξε
κάποιος.
— Εἰμαι ἀνθρωπὸς του. "Ηρθε
στὴ θέσι του, ἀπάντησε ο Μέρβ.
"Έπειτα ἀπὸ μὴ σύντομη σιωπὴ,
ἡ φωνὴ πρόσθεσε:
— Μὴν κουνιθῇς! "Αλλοῶς κιν
δυνεύεις νὰ φᾶς ἐπὶ μὴ σφαίρα,
ἀντὶ γιὰ τὸ Μπάρρυ.
"Ο Τζόννι τραβήξε τὸ πιστόλι
του καὶ γονάτισε ἀδούρβα. "Η φω
τεινὴ δέσμη εἶχε μετακινήθῃ καὶ πάλι.
Σταμάτησε πρῶτα πάνω στ'
αὐτοκίνητο κι' ἔπειτα ἔψαξε ἕνα
γύρω. Τέλος, ξαναγύρισε πάνω στὸ
Μέρβ καὶ τὸν θάμπτωσε καὶ πάλι.
— Έχεις τὰ λεφτά; ρώτησε ἡ
φωνή.
"Ο Μέρβ ἔδωσε τὸ φάκελλο.
— Νὰ τὰ! εἶπε.
— Βγάλτα απ' τὸ φάκελλο, διά
ταξέ ἡ φωνή.
"Ήταν ἡ ἴδια, μὰ φαίνονταν νῶ
ρτα τώρα ἀπὸ ἕνα σημεῖο πού
βρισκόταν ἀρκετὰ μέτρα ἀριστερά
ἀπ' τὸ φῶς.
"Ο Τζόννι σημάδεψε πρὸς τὰ ἐ
κεῖ καὶ πυροβόλησε δυὸ φορές. Στὴ
δεύτερη πιστολιά, τὸ φῶς ἔβησε.
"Ο Τζόννι ἔστριψε πρὸς τὸ βουνα
λάκι. "Ο Μέρβ εἶχε ἀρχίσει νὰ πυ
ροβολῇ κι' αὐτὸς.
— Σταμάτα! τού φώναξε ὁ νε
τεκτίβ.
"Έκανε τὸ γύρο τοῦ πηγαδιοῦ

κι' ἀνέβηκε στὸ ὕψωμα. "Όταν ὅμως
σταμάτησε, ἄκουσε νὰ κατακυλάνε
πέτρες μέσα στοὺς θάμνους, στὴν
ἄλλη πλαγιά.
Έρτασε στὴν κορυφή. Στὸ φῶς
τῶν ἀστρῶν, δὲν εἶδε παρὰ ἕνα δρό
μο καὶ τὰ φάτα τῶν περαστικῶν
αὐτοκινήτων. Θὰ ἦταν ἡ "Αρβὴ
Ρόντ.
Πυροβόλησε μὴ δυὸ φορές, τέν
τωσε τ' αὐτὶ του, ξαναπυροβόλησε
καὶ φώναξε στὸ Μέρβ:
— Γύρισε στ' αὐτοκίνητο... Κύ
ταξέ ἂν συνεχίζεται ἀπὸ δῶ καὶ πε
ρὰ ὁ δρόμος.
"Όχι, δὲ συνεχιζότανε. Τοὺς εἴ
χανε φέρεῖ ἐπίτηδες σ' ἕνα ἀδιέ
ξοδο.
"Άκουσε ἂν αὐτοκίνητο νὰ ξεκι
νᾷ, στὴν "Αρβὴ Ρόντ. "Υστερα οἱ
προβολεῖς τῆς Καϊνιλλὰς φάτισαν
τὸν οὐρανόν, πίσω του.
"Ο Μέρβ προχώρησε ὡς τὴν εἴ
σοδο τοῦ οὐνεῖου καὶ κορνάρισε.
Κατεβαίνοντας πρὸς τὸ πηγάδι,
ὁ Τζόννι συνάντησε ἕνα μεγάλο καὶ
δυνατὸ ηλεκτρικὸ φανάρι, σφηνωμέ
νο μέσα σὲ μὴ σιγμὴ, ἀνάμεσα
στοὺς βράχους. "Η δυνάτη σφαῖρα
εἶχε σπᾶσει τὸ λαμπράκι του, χωρὶς
ὅμως νὰ τὸ μετανικήσῃ.
"Ο νετεκτίβ ἄνοιξε τὸ δικὸ του
φανάρι κι' ἐξέταξε τίς πατημα
τιές. Μὰ ἦταν ὀδυνηρὸ νὰ ντυλᾷ
δὴ κανεὶς πόσα ξυλῶνα πόσα εἴ
χαν ἀφίσει ἐκεῖ τ' ἀποτυπώματά
τους, πάνω στὴν ἄμμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Πῆρε τὴ θέσι τοῦ Μέρβ στὸ βολάν
καὶ γύρισε στὴν πόλη, ὅσο πὶο γρή
γορα μπορούσε. Πῆρε ὕστερα τὸ
δρόμο πού ἔδωγανε στὴ ροζ βίλλα.
Καθὼς περνοῦσε μπροστὰ απ' τὸ
γαράζι, οἱ φάροι τῆς Καϊνιλλὰς
φάτισαν μόνον μὴ ἀδειανὴ τρύπα.
Τὸ καμινάκι δὲ βρισκόταν ἐκεῖ.
Αὐτὸ ὅμως δὲ σημάεινε τίποτα...
Πάντως ο Τζόννι, τὸ σημείωνε.
Στὸ Νεβάντα Γκράντε, ο Μπάρ

ρυ εἶχε βγῇ στὴ σκηνή. Τὸν ἄκου
σαν νὰ τραγουδᾷ, πρὶν ἀκόμα φτά
σουν στὴν πόρτα τοῦ ρεστωράν. Κι'
ὁ Τζόννι ἔκρινε πὺς ἡ χρυσὴ φωνή
του ὅσκαρε ὑποφερό ἀκόμα καὶ τὸ
χειρότερο ρὰκ ἐντ ρὸλ...
Μὰ δὲν ἔδωσε περισσότερη προ
σοχή στὸ τραγούδι. "Εξακολουθῆσε
νὰ σκέπτεται.
"Αν ἔφευγε... Θὰ μπορούσε ὁ
Μέρβ νὰ κατατοπίσῃ τὸ Μπάρρυ
γιὰ ὅτι εἶχε συμβῇ.
— Μὴν ἀφίσης ἀπὸ τὸ πιστόλι
σου, τὸν συμβούλευσε. Μπορεῖ νὰ
βοῦνε νὰ τοῦ ἐπιτεθῶνε, ἂν τοὺς
δοθῇ εὐκαιρία... Ἰσως νὰ ξανατη
λεφωνήσουνε. Πῆς του νὰ μὲ εἰδο
ποιήσῃ.
Βγήκε κι' ἀνέβηκε στ' αὐτοκίνα
τό του.
Αὐτὴ τὴ φορά, σταμάτησε πίσω
ἀπὸ κατὶ δέντρο κι' ἔκανε πεζὴ τὸν
ὕπολοιπο δρόμο, ὡς τὴ ροζ βίλλα.
Πέρασε ἔξω απ' τὴν πισινὴ πόρ
τα, πού θὰ οδηγούσε βέβαια στὴν
κουζίνα.
"Εκεῖ δὲν ὑπῆρχε φῶς. Τὸ σαλ
νὶ δίωος ἦταν φωτισμένο.
"Όταν κόλλησε τ' αὐτὸ του στὴν
ἐξώπορτα, δὲν ἄκουσε κανένα θόρυ
βο ἀπὸ μέσα. "Ακόμα κι' ο τοῖχος
ἀπὸ γυάλινα τοῦβλα πού ἔκλεινε
τὸ διάδρομο, στὸ διαμέρισμα τῶν δι
δύμων, ἦταν βυθισμένος στὸ σκο
τάδι.
"Έστριψε τὸ πόμολο τῆς πόρτας.
"Ήταν κλειδωμένη.
Διευθύνθηκε τότε πρὸς τὸ γκαράζ,
ἀναψὲ τὸ ηλεκτρικὸ φανάρι του καὶ
εἶδε μὴ πόρτα πού οδηγούσε ἀπὸ
ἐκεῖ στὸ εσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ.
"Αλλ' ἦταν κλεισμένη με λουκέτο.
"Ο Τζόννι δὲν τὴν ἀγγίξε.
"Επίσης εἶχε λουκέτο κι' ἡ πόρτα
πού χωρίζε τὸ γκαράζ απ' τὴν πι
σινα.
Βγήκε λοιπὸν ἀπ' τὸ γκαράζ καὶ
τοσβήξε πρὸς τὴν κουζίνα. "Εκεῖ,
εἶδε πὺς δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ

διαρρήξῃ καμμιὰ κλειδαριά. Τὸ συρ
ταρωτὸ παράθυρό δὲν ἦταν συρτα
μένο. Τ' ἀνοιξε χωρὶς δυσκολία,
γλίστρησε μέσα καὶ βρέθηκε πάνω
στὸ νεροχύτη.
"Αφουγκράστηκε γιὰ ἕνα λεπτὸ
μέτ τὸ φανάρι στὸ χέρι. Δὲν ἀκου
γόταν ἄλλος θόρυβος ἀπ' τὸ τικ
— τὰκ ἐνὸς ρολοιοῦ τοῦ τοῖχου.
"Απὸ μὴ ἀνοιχτὴ πόρτα φαίνον
ταν ἡ τραπεζαρία. Τὸ φῶς πού
ἐδῶγανε ἀπ' τὸ σαλόνι φωτίσε τὸ
τηλέφωνο, ἀκουμπημένο πάνω σ'
ἕνα τραπέζι, στὸ διάδρομο.
"Ο Τζόννι κατέβηκε απ' τὸ νε
ροχύτη καὶ διέσχισε τὴν κουζίνα,
πατώντας στα νύχια. Τὴ στιγμὴ
πού ἔφτανε στὴν πόρτα, χτύπησε
τὸ τηλέφωνο.
"Ανασκήτησε, ξαφνιασμένος, καὶ
πᾶνω στὴν ταραχὴ τοῦ χούφτωσε τὸ
ρεβόλβερ του.
"Ακούγοντας μονάχα ἐκεῖνο το
κουδούνισμα, θὰ μπορούσε νὰ ὀρ
κιστῇ πὺς δὲ βρισκόταν κανεὶς με
σα στὸ σπίτι. Τού φαίνονταν πὺς
εἶχε τὸ μοναχικό, ἀπελπισμένο ἐ
κείνο τῶν τῶν κουδούνων πού ἔ
χουν χτυπήσει ὥρα πολλὰ χωρὶς νὰ
πέρουν ἀπάντησι. Καὶ δὲν ἐννοοῦ
σε νὰ σταματήσῃ...
"Ο Τζόννι προχώρησε ξαφνικά στὸ
διάδρομο καὶ σήκωσε τ' ἀκουστικό.
"Ποῖος μπορεῖ νὰ τοὺς τηλεφω
νῇ; ἀναρωτιότανε.
"Ισως νάταν ἕ κ ε ἰ ν η, ἡ
Μίρα!
Μὰ ὅχι. "Ο Τζόννι ἄκουσε μὴ
ἀντρική φωνὴ πού ἔλεγε:
— "Αλλό!... "Αλλό!...
"Άρισε στὴ θέσι του τ' ἀκουστι
κό καὶ προχώρησε πρὸς τὸ σαλόνι.
Τὸ τηλέφωνο ξανάχισε νὰ χτυπᾷ.
Μήπως τόχον σκάσει, μήτερα καὶ
κόρες; Δὲν ὑπῆρχε τίποτα μέσα
στὸ σαλόνι, πού νὰ δείχνῃ τὸ ἀντίθετο.
Δὲν ἀπόμεινε πιά κανένα προσωπικό
ἀντικείμενο.
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Η συνέχεια.

ΜΑΤΙ Τὸ ὅραμα ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ματογυάλια, πού κρέμονται
στὸ κενο!

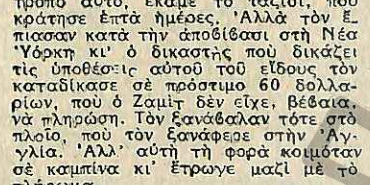

Ματογυάλια, πού κρέμονται
στὸ κενο!

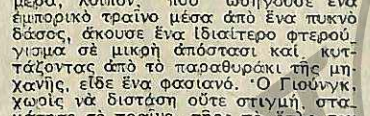

νὰ πληρώσῃ τὸ εἰσιτήριο, κατόφε
ρε νὰ χωρῇ σὲ μὴ ἀπὸ τὸν καταρ
χθέντος τοῦ ὑπερκαταναλωτοῦ
Ματογυάλια, πού κρέμονται στὸ
κενο!... ἕνα μικρὸ δοχεῖο ἀπὸ
πλαστικὴ οὐσία με νερό καὶ, με τὸν
πρόπο αὐτό, ἔκαμε τὸ ταξίδι, πού
κράτησε ἑπτὰ ἡμέρες. "Αλλὰ τὸν ἔ
πιασαν κατὰ τὴν ἀποβίβασιν στὴ Νέα
"Υόρκη κι' ο δικαστὴς πού δικάζει
τοὺς ὑποβέβηκε αὐτοῦ τὸ εἶδος τὸν
καταδίκασε σὲ πρόστιμο 60 δολλα
ρίων, πού ο Ζαμὶτ δὲν εἶχε, βέβαια,
νὰ πληρώσῃ. Τὸν ἀνέβησαν τότε στὸ
πλοῖο πού τὸν ἐκτόφεσε στὴν "Αν
γλία. "Αλλ' αὐτὴ τὴ φορά κοιμῶταν
σὲ καμινάκι κι' ἔτρωγε μαζί με τὸ
πληρωμα.

Ματογυάλια, πού κρέμονται
στὸ κενο!

Ματογυάλια, πού κρέμονται
στὸ κενο!

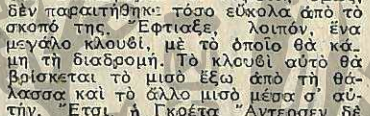

νὰ πληρώσῃ τὸ εἰσιτήριο, κατόφε
ρε νὰ χωρῇ σὲ μὴ ἀπὸ τὸν καταρ
χθέντος τοῦ ὑπερκαταναλωτοῦ
Ματογυάλια, πού κρέμονται στὸ
κενο!... ἕνα μικρὸ δοχεῖο ἀπὸ
πλαστικὴ οὐσία με νερό καὶ, με τὸν
πρόπο αὐτό, ἔκαμε τὸ ταξίδι, πού
κράτησε ἑπτὰ ἡμέρες. "Αλλὰ τὸν ἔ
πιασαν κατὰ τὴν ἀποβίβασιν στὴ Νέα
"Υόρκη κι' ο δικαστὴς πού δικάζει
τοὺς ὑποβέβηκε αὐτοῦ τὸ εἶδος τὸν
καταδίκασε σὲ πρόστιμο 60 δολλα
ρίων, πού ο Ζαμὶτ δὲν εἶχε, βέβαια,
νὰ πληρώσῃ. Τὸν ἀνέβησαν τότε στὸ
πλοῖο πού τὸν ἐκτόφεσε στὴν "Αν
γλία. "Αλλ' αὐτὴ τὴ φορά κοιμῶταν
σὲ καμινάκι κι' ἔτρωγε μαζί με τὸ
πληρωμα.

Ματογυάλια, πού κρέμονται
στὸ κενο!

Ματογυάλια, πού κρέμονται
στὸ κενο!

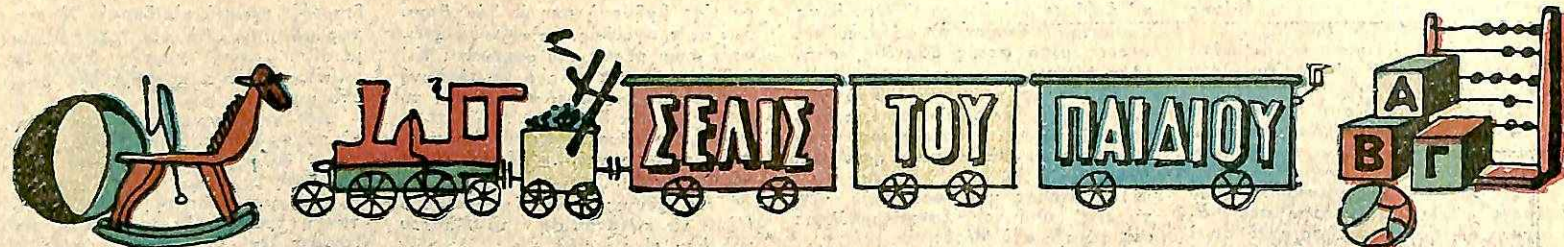
νὰ πληρώσῃ τὸ εἰσιτήριο, κατόφε
ρε νὰ χωρῇ σὲ μὴ ἀπὸ τὸν καταρ
χθέντος τοῦ ὑπερκαταναλωτοῦ
Ματογυάλια, πού κρέμονται στὸ
κενο!... ἕνα μικρὸ δοχεῖο ἀπὸ
πλαστικὴ οὐσία με νερό καὶ, με τὸν
πρόπο αὐτό, ἔκαμε τὸ ταξίδι, πού
κράτησε ἑπτὰ ἡμέρες. "Αλλὰ τὸν ἔ
πιασαν κατὰ τὴν ἀποβίβασιν στὴ Νέα
"Υόρκη κι' ο δικαστὴς πού δικάζει
τοὺς ὑποβέβηκε αὐτοῦ τὸ εἶδος τὸν
καταδίκασε σὲ πρόστιμο 60 δολλα
ρίων, πού ο Ζαμὶτ δὲν εἶχε, βέβαια,
νὰ πληρώσῃ. Τὸν ἀνέβησαν τότε στὸ
πλοῖο πού τὸν ἐκτόφεσε στὴν "Αν
γλία. "Αλλ' αὐτὴ τὴ φορά κοιμῶταν
σὲ καμινάκι κι' ἔτρωγε μαζί με τὸ
πληρωμα.

Ματογυάλια, πού κρέμονται
στὸ κενο!

Ματογυάλια, πού κρέμονται
στὸ κενο!

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΝΕΡΟ

ΣΤΑ πολύ παλιά χρόνια ζούσε ένας τράνος, καλός και δίκαιος βασιλιάς. Το όνομά του ήταν Σολομών. Ήδη από τότε είχε φτάσει στα περάτα της οίκουμένης, γιατί πια πολύ απ' όλα ήταν βακουσιμένος με το όνομα ε σοφός Σολομών.

Ήθελε όμως καιρός κι' ο σοφός εκείνος βασιλιάς γέρασε. Ένοιωσε πια το υατία του ν' αδυνατίζουν. Μέσα τὴν ἡμέρα βαρύνονταν καὶ κινδύνευε νὰ χάσῃ ὁλότελα τὸ φῶς του.

Στὴν ἀπελπισία του, ἀναγκάστηκε νὰ καλέσῃ γιὰ νὰ συμβουλευτῇ ὅλους τοὺς σοφοὺς τοῦ βασιλείου του, ὅλους τοὺς μεγάλους μάγους, τοὺς πιδό βακουσιμένους γιάτρούς, κι' ὅλους τοὺς ἐμπειρικοὺς καὶ πολυέξους γέροντες. Τίποτα ὅμως δὲν ἔκανε! Τὸ κακὸ πῆγαν ὅλα! Γιὰ τὰ μάτια τοῦ βασιλιά ἔβδωναν κάθε μέρα καὶ πιδό πολὺ. Ἐνὰ βαρὺ σκοτάδι κατέβαινε σιγά-σιγά καὶ σκέπαζε πιδά τὴ ζωὴ του.

Μιά μέρα, καθὼς ὁ σοφός βασιλιάς καθόταν στὸ παράθυρο τοῦ παλατιοῦ του καὶ κῆταζε κάτω τὸν κῆπο, πιδό ἦταν γεμάτος λουλουδία, δέντρα καὶ συντριβάνια, ἔπεσε σὲ βαθεῖα συλλογὴ. Σκετόταν ὅτι σὲ λίγο πιδό θὰ ἔκανε πιδά τὸ φῶς του, δὲ θὰ μπορούσε νὰ βλέπῃ, νὰ θαυμάζῃ καὶ νὰ χαίρεται τὸ κομμάτι ἐκείνο τοῦ Παραδείσου ἐδῶ κάτω στὴ γῆ.

Καὶ τότε ἔνα μεγάλο παράπονο τὸν πῆρε, κι' ἄρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ ἐλεεινολογῇ τὸν ἑαυτὸ του.

Ἀκριβῶς ἀντίκρου ἀπὸ τὸ παράθυρό του ἦταν ἔνα ψηλόλιγνο κυπαρίσσι. Πάνω σ' αὐτὸ καζόντουσαν δύο σπουργίτια.

Τὸ ἔνα ἀπ' αὐτὰ, σάν εἶδε τὸ βασιλιά νὰ κλαίῃ, εἶπε στὸ σύντροφό του:

— Τί κρίμα! Δὲ φτάνει πιδό ὁ βασιλιάς θὰ χάσῃ τὸ φῶς του, θὰ χάσῃ κι' ὁ κόσμος ὅλος τὸν πιδό σοφὸ ἄνθρωπο, πιδό ὑπάρχει στὴν οἰκουμένη! Ἀλλοίμονο! ἡ ἀρρώστια του εἶναι ἀνιάτρευτη!...

Καὶ τὸ ἄλλο σπουργίτι ἀποκρίθηκε:

— Δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω γιὰ τὴ λῆς ἀγιάτρου, ἀφῶ σάν πιδό πιδό εἶσαν, ξέρεις πιδό βρίσκεται τὸ μπουκαλάκι ἐκείνο μετ' ὁ θάνατο νερό, πιδό γιάτροι καθε ἀρρώστια, μεγάλη καὶ μικρή.

Τὸ ἔρω, ἀλλὰ πιδό μποροῦμε νὰ τὸ δώσουμε στὸ σοφὸ βασιλιά; Κι' ἂν τοῦ τὸ δώναμε, πιδό θὰ μάθαινε τὴ δύναμὶ του γιὰ νὰ τὸ μεταχειριστῇ καὶ νὰ γλυτώσῃ;

— Ἐχω μιά ἰδέα ξαναεἶπε τὸ πιδό σπουργίτι.

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Τὸ καθῆκον

Ο Γιωργάκης εἶναι πρόσκοπος καὶ φορεῖ μετ' περηφάνεια τὴ στολὴ του.

Μιά μέρα, καθὼς γυρῶζε καμαρωτὸς ἀπὸ μιά συγκέντρωση πιδό πιδό στὸ σπίτι του, μετ' ἡ μὲ τὸ μικρότερο ἀδελφὸ του, τὸν Πετράκη, ἔρχονταν στὸ δρόμο ἔνα ἀνδρικό πορτοφόλι.

Ὁ Γιωργάκης τὸ ἀνοίξε. Εἶχε μέσα πολλὰ χρήματα σὲ χιλιάδικα καὶ δὲ ἐπισκεπτήρια, ἐκείνου πιδό τόχασε.

Μιά καὶ δύο, ὁ Γιωργάκης, ἀφῶ ἤξερε τὴ δύναμὶ του, πιδό πιδό στὸ σπίτι του.

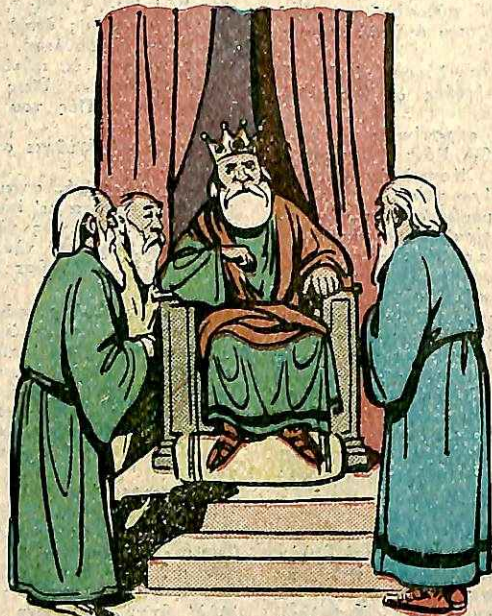
Χτύπησε, λοιπὸν, τὴν πόρτα καὶ ἐγγῆκε ὁ κύριος τοῦ πορτοφολιοῦ, πιδό πιδό, μόλις τοῦ τὸ ἔβωσε ὁ Γιωργάκης. Κατόπιν ἐγγαλε καὶ τὸ ἔβωσε ἔνα πενήντα.

— Με συγχωρεῖτε, κύριε, εἶπε τότε ὁ Γιωργάκης. Δὲ θὰ τὸ πάρω. Εἶμαι πρόσκοπος καὶ ἔκανα τὸ καθῆκον μου.

Ἐκείνος ἐτοιμάστηκε νὰ ξαναβάλῃ τὸ πενήντα, μετ' ὁ πορτοφόλι, σάν ὁ Πετράκης πιδό ἦταν μετ' ἡ μὲ τὸν ἀδελφὸ του, τοῦ λέει:

— Ἐγώ, ὅμως, κύριε, δὲν εἶμαι πρόσκοπος! Κι' ὁ Πετράκης πιδό τὸ πενήντα.

MIKY MAOY 2

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ βασιλιάς κάλεσε στὸ παλάτι τοὺς γιάτρούς καὶ τοὺς σοφοὺς τοῦ βασιλείου του...

γίτι. Νὰ πάρουμε μετ' ἡ μὲ τοὺς μπουκαλάς καὶ νὰ τοῦ τὸ πῶμε. Καὶ τότε ἔκρινος, σάν σοφός πιδό εἶναι, θὰ καταλάβῃ τὸ σκοπὸ τοῦ καὶ θὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ.

Καὶ τὰ δύο φερότα πιδό πιδό τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶπαν, κι' ἐπράξαν.

Πῆραν μετ' ἡ μὲ τοὺς μπουκαλάς καὶ τὸν θάνατο νερό. Ἦταν ἐκεῖ φυλαγμένο χίλια χρόνια σωστά. Καὶ μιά καὶ δύο, λοιπὸν, πέταξαν στὸ παλάτι καὶ τὸ δώσανε στὸ βασιλιά Σολομῶνα.

Αὐτὸς χάριξε ἅμα εἶδε νὰ τοῦ πιδό πιδό τὸ θάνατο νερό. Κι' ἐχαρίστησε τὰ σπουργίτια στὴ γλώσσα τους, γιὰ τὴν σόφον πιδό ἦταν ἤξερε καὶ μιλῶσε ὅλες τὴς γλώσσες τὸν πιδό πιδό.

Ἀνοίξε ἔπειτα μετ' ἡ μὲ τοὺς μπουκαλάς καὶ μετ' ὁ θάνατο νερό καὶ στάλαζε ἀπὸ τρεῖς σταγόνες στὸ καθε μάτι.

Καὶ τὸ θαῦμα εἶναι! Ὁ Σολομῶν ξαναβρῆκε τὸ φῶς του καὶ μάλιστα πιδό καθαρό ἀπὸ πιδό.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Χιοῦμορ

Ἡ μιά θύρακι τὸ Δημητράκη τῆς νὰ κλαίῃ, γιὰ τὴν εἶχε τὰ μολυβένια στρατιωτικά του στὸ νερό τοῦ μπανιου καὶ δὲ μπορούσε νὰ τὰ φτάσῃ.

Τί κουτὸ παιδί, πιδό εἶσαι! τοῦ λέει. Γιὰ τὴν εἶρε τὰ στρατιωτικά σου στὸ νερό; Δὲν ξέρεις ὅτι θὰ θουιάξουν;

— Εἶναι ναυαγία, μιά, καὶ νόμιζε ὅτι ἤξεραν κολυμπῇ!...

Τὸ πιδό: Γιὰ τὴν εἶρε τὴν γάτες; Κὸ πιδό: Γιὰ νὰ τρώῃ τὰ ποτινίκια. Τὸ πιδό: Καὶ τὰ ποτινίκια, γιὰ τὴν εἶρε; Κὸ πιδό: Κουτέ! Ἄν δὲν ἦταν αὐτὰ, τί θὰ τρώγαμε οἱ γάτες;

Ὁ Ντιντῆς περνάει μετ' ἡ μὲ τὸν πατέρα του ἀπὸ ἔνα χωράφι, ὅπου ὁσοὺν βῶδια. Κι' ὁ μικρός τὰ φοβάται.

— Δὲ ντρέσεσαι; τοῦ λέει ὁ μπαμπᾶς του. Ὁταν τὰ πιδό πιδό, τὰ φοβάσαι;

— Ναι, ἀπαντᾷ ὁ Ντιντῆς, μετ' ὁ αὐτὸς ἐδῶ δὲ μιδό φαίνονται πολὺ καλοψημένα!

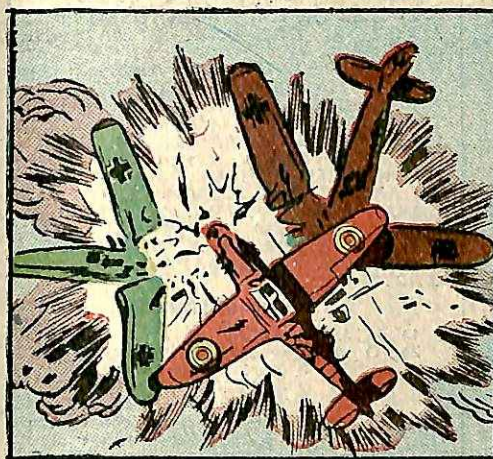
Ὁ μικρός Πετράκης ἀκούει τὸ μπαμπᾶ του νὰ λέῃ σὲ μιά ὅτι ἔχασε μιά δίκη. Καὶ πετιέται σὲ μῆση, γιὰ νὰ τοῦ συστήσῃ:

— Δὲ δαίξῃ, καλὲ μπαμπᾶ, μιά εἰδοποίησι στὴς ἐφημερίδες. Μπορεῖ νὰ τὴ ἔρῃς!...

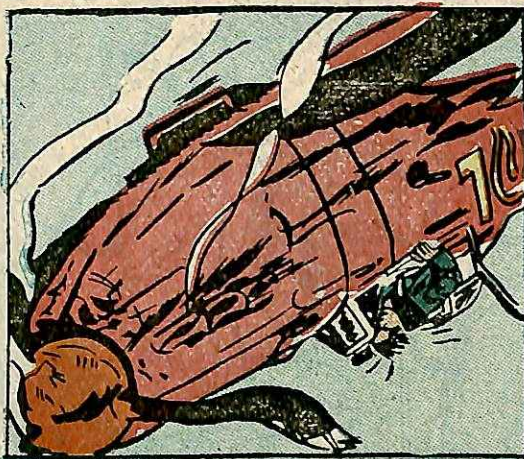

— Πουλάτε καὶ μετ' ὁδοίς;

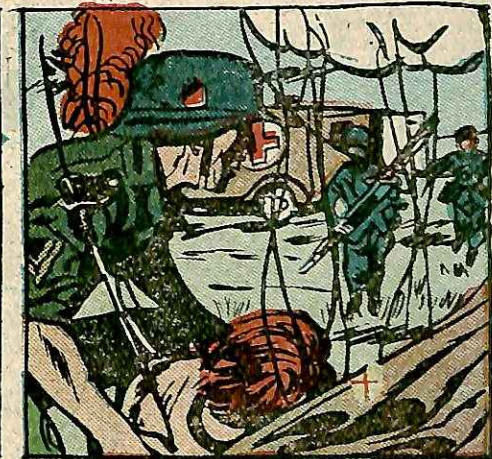
Μιά ἀπίδευτη περιπέτεια

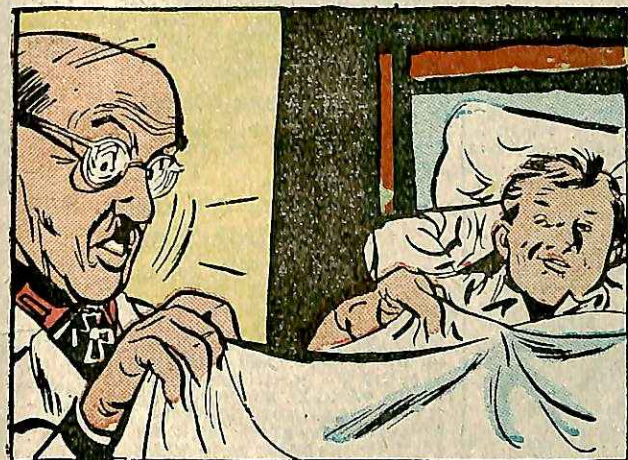
Στὴς 8 Αὐγούστου 1941, πάνω ἀπὸ τὴ Γαλλία τέσσερα ἀγγλικά «Σπιτφάιρ» συναντοῦν δώδεκα γερμανικά «Μέσσερσχαϊτ». Ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Ἀγγλῶν, εἶναι ὁ Ντᾶγκλας Μπᾶντερ, πιδό δίνει τὸ σῶνθημα τῆς ἐπιθέσεως. Σὲ λίγο, πέφτει μετ' ὁ ἀεροπλάνου τοῦ πάνω σὲ δύο γερμανικά συγχρόνως, προκαλώντας μιά τρομερὴ ἐκρηκτῇ!

Μαζὶ ὅμως μετ' ὁ γερμανικά, πέφτει καὶ τὸ ἀγγλικὸ ἀεροπλάνο κι' ὁ πιλότος του προσπαθεῖ νὰ πιδό μετ' ὁ ἀλεξίπτωτο. Μὰ διαπιστώνει πιδό τὸ δέξῃ τοῦ πιδό σπινθήρη, κατὰ τὴν τρομερὴ σὺγκρουσι, μετ' ὁ σὲ σίδηρο. Ὑστερα ἀπὸ ὑπεράνθρωπος προσπάθειες, κατορθώνει, τέλος νὰ ἐλευθερωθῇ καὶ νὰ πιδό στὸ κενό.

Λίγες στιγμές ἀργότερα, τὸ ἀεροπλάνο συντρίβεται στὸ ἔδαφος, ἐνῶ ὁ πιλότος του προσγειώνεται σὲ μικρὴ ἐπόστει μετ' ὁ ἀλεξίπτωτο. Μερικοὶ Γερμανοὶ στρατιῶτες τὸν ἀνακαλύπτουν, σὲ λίγο λ' πιδό καὶ τὸν μεταφέρουν σ' ἔνα νοσοκομεῖο τοῦ Σαιντ Ὁμῆρ. Ἐκεῖ διαπιστώνουν πιδό ὁ Ἀγγλὸς εἶναι μόνο ἔνα πιδό.

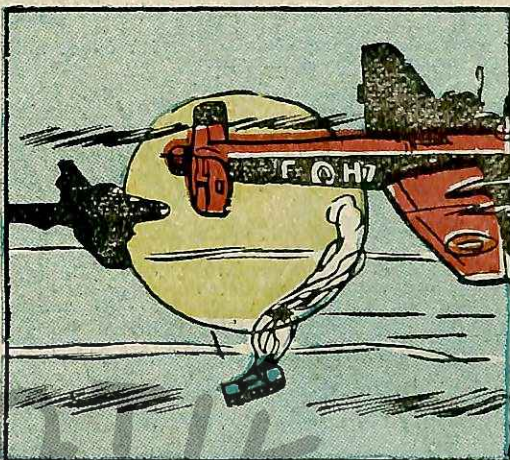

— Κατεργάρη, τοῦ λέει γελώντας ὁ Γερμανὸς γιάτρος, κατάλαβα ἀμέσως ἐνῶ πιδό τὸ πιδό, πιδό ἀφῶς στὸ ἀεροπλάνο σου, ἦταν τεχνικό! Πιδό μετ' ὁ πιδό, μπράβο!... Καὶ τώρα γιὰ νὰ δῶ ἂν τὸ ἄλλο, εἶναι ἐν τάξει.

Κατάπληκτος ὅμως βλέπει πιδό καὶ τὸ δευτέρο πιδό τοῦ Μπᾶντερ εἶναι κι' αὐτὸ τεχνικό.

Ἐπιδόκειτο πραγματικά γιὰ τὸν Ντᾶγκλας Μπᾶντερ, τὸν μοναδικὸν σὲν κόσμο πιλότο, πιδό εἶχε δύο τεχνικά πιδό. Ἐκπληκτοὶ οἱ Γερμανοὶ ἀεροπόροι ἀρχίζουν νὰ παρελαύνουν μπροστὰ στὸ θαῦμα αὐτὸ τῆς θελήσεως καὶ νὰ νευρίζουν ὅρα τὸν ἡρωικὸ ἐχθρὸ τους. Ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγὸς τῆς γερμανικῆς ἀεροπορίας Χέρμαν Γκαϊνγκ δεικνύει ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν Μπᾶντερ.

... Καὶ δηλώνει σὲ ραδ ὁφωνικὸ λόγο του, πιδό τὸ ἀεροπλάνο, πιδό θὰ τοῦ ἔφερνε ἔνα καινούργιο τεχνικό πιδό, θὰ μπορούσε νὰ προσγειωθῇ ἐλεύθερα σὲ γερμανικὸ ἀεροδρόμιο καὶ νὰ ξαναφυῇ ἀνενοχλήτο. Τὸ τεχνικό αὐτὸ πιδό, τὸ ρίχνει λίγες ὁδοίς ἀργότερα ὁ ἀγγλικὸς ἀεροπόρος κατὰ τὴν διακεία μιάς ἐπιδρομῆς ἐναντίον τῆς κατεχόμενης Β. Εὐρώπης.

Ὁ Μπᾶντερ, πιδό μπορεῖ τώρα καὶ περπατᾷ φοβάται πιδό γρήγορα θὰ τὸν στείλουν σὲ στρατόπεδο αἰχμαλῶν. Τὸ ἴδιο βράδυ, ἔνας νεαρός ὁσοὺς παίζει μετ' ὁ φλογέρα τοῦ ἔξω ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο ἔνα νηυσὸ σκωτσέζικο σκοπὸ. Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ δίνει στὸν Μπᾶντερ νὰ καταλάβῃ πιδό πρόκειται γιὰ σῶνθημα, πιδό τὸν καλεῖ νὰ δραπετευθῇ!...

Πρόγματι ὁ νεαρός ὁσοὺς ἀνῆκε σὲ τὴν γαλλικὴ ἀντίσταση καὶ ἔχει ἐντολὴ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ξαναφυῇ σὲν Ἀγγλία. Ὁ Γερμανὸς σκοπὸς ὅμως δὲν ἀρνεῖ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν σὺντῃ καὶ τότε ὁλοκληρῶς λόχος ἀρχίζει νὰ τὸν κυνηγᾷ. Ὁ Μπᾶντερ καταφεύγει σὲ μιά ἀκυροκαλύβα, ὅπου καὶ τὸν βρίσκουν σὲ λίγο.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν παραδίδεται, οἱ Γερμανοὶ στρατιῶτες ἐτοιμάζονται νὰ πυροβολήσουν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ γερμανικὸς ἀεροπόρος, λέγοντας πιδό ὁ φῶνος αὐτὸς θὰ ἔξεβατε τὴ Γερμανία. Ἐπιδό ὁ Μπᾶντερ συλλαμβάνεται ζωντανός κι' ὅταν οἱ συμμάχοι τὸν ἀπελευθερώσουν τὸ 1945, τὸν μεταφέρουν στὸ Παρίσι καὶ στὸ Λονδίνο μετ' ὁδοίς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ, κ. Ρισάλ, κ' ὁ αστυνομικός Ζαν Ζοβέρ τρυφήσαν γιατρίδι γιὰ τὸ νεκροτομείο τοῦ Παρισιῶς, τῇ Μάρκ.

Ἐκεῖ ἀρχίζαν νὰ ἐξετάζουν μὲ προσηγορὴν ἕνα γυναικεῖο πτώμα, ποὺ ἦταν φριχτὰ παραμορφωμένο, κολλημένο σὲ κομμάτια. Μὲ δὴν προσοχὴν κ' ἂν εἶχαν συναρμολογηθῇ τὰ κομμάτια αὐτά, ὥστε οὐδεὶς τὸ κεφάλι, μέρος τοῦ στήθους, τὸ ἀριστερὸ ὤμο, τὸ ἀριστερὸ ἄκρο ποδός, τὸ δεξιὸ χεῖρ καὶ τὸ δεξιὸ πόδι...

— Εἶναι τρομερὸ! φώναξε ὁ ἀνακριτὴς μὲ φρίκη.

Καί, γυρίζοντας στὸν αστυνομικό, πρόσθεσε:

— Ἐξακολουθεῖτε ἀκόμη, κύριε Ζοβέρ, νὰ μὴ θέλετε νὰ παραδεχθῆτε, ὅτι πρόκειται γιὰ φάσσα, ποὺ μὲς τὴ σκάρωσαν μερικὸι φοιτητές; Παρατηρεῖτε τίς τοιές... Μόνον ἕνας καλὸς ἐπιστήμονας δὲν μποροῦσε νὰ πεσοκοψῇ ἕνα σῶμα μὲ τέτοια τέχνη!...

Ἡ «δουλειά» ἔγινε τεχνικώτατα, ἀπάντησε μ' ἀπαθεία ὁ αστυνομικός. Ὅσοτος δὲ συμφωνοῦν μαζί σας...

Γιατί, παρακαλῶ;

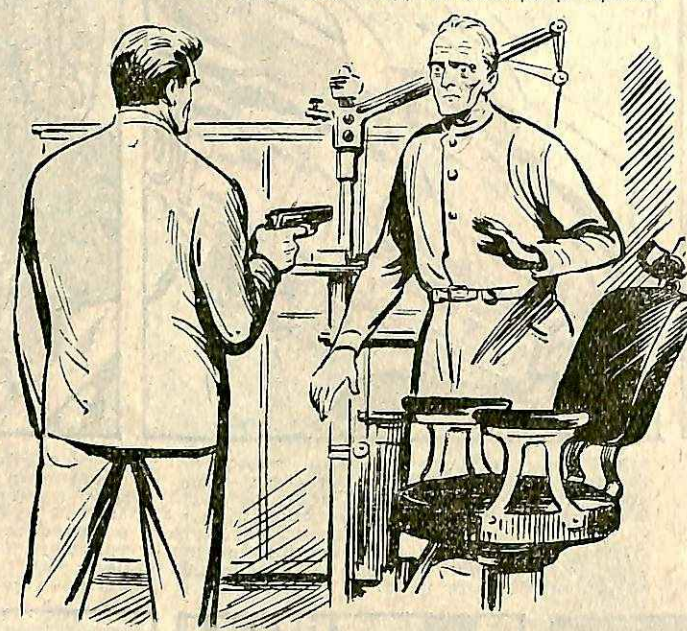
— Γιατί, ἂν τὰ κομμάτια αὐτά προερχόντοσαν ἀπὸ τὸ νεκροτομείο κανενὸς νοσοκομείου, θὰ εἶχαν ἴχνη ἀπὸ πληγὴς ἢ ἀρρώστιας... Τὸ πτώμα ὅμως αὐτὸ, ἀντίθετα, φαίνεται, ὅτι ἦταν νέας καὶ γερῆς κοπέλλας...

Ἐξ ἄλλου, πῶς οἱ φοιτητές θὰ μποροῦσαν νὰ κλέψουν ἕνα δολοκίτρο πτώμα; Μοῦ φαίνεται, ὅτι τὰ κομμάτια τοιοῦτοί τε, ἔτσι συμμετρικά, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ γαρῶσαν σὲ σῶμα κ' ὡς βασιλίσσα. Κι' αὐτὸ γιὰ νὰ εἴναι εὐκόλῃ ἡ μετακίνησις καὶ νὰ μὴ προκαλέσῃ ὑποψίες... Ἔτσι

σέλα, γιὰ νὰ τὸ ἐξετάσω λεπτομερέστερα...

— Πάρτε ὅ,τι θέλετε, ἀγαπῆτέ μου Ζοβέρ. Καί νὰ ἐξανάρθετε νὰ μὲ δῆτε, πρόσθεσε ὁ δικαστικός.

Ἡ ἐρευνα τοῦ αστυνομικοῦ στὰ

Μὲ ἀστραπαία ταχύτητα ἐβγαλε τὸ πιστόλι του καὶ τὸ πρότεινε στὸν ὁδοντογιάτρο...

Τὸ βραβιωμένο δόντι

ἐξηγεῖται καὶ τὸ πῶς τὰ κομμάτια βρέθηκαν στὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ Παρισιῶς... Δὲ φαντάζομαι νὰ εἶχαν οἱ φοιτητές τὸ κέρι νὰ μπουρνεῖ τέτοια ἀγύγαιρα...

Σὰ νὰ τὰ λέτε σωστά, κύριε Ζοβέρ...

— Αὐτὰ;... εἶπε ἐξαφνὰ ὁ αστυνομικός.

Καί ἔδειξε ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸ σῶμα καὶ τὸ δὲξί πόδι, ποὺ εἶχαν βρεθῇ τὸ ἴδιον ἐκεῖνον πρωί. Παρατηρήστε. Τὰ δόντια εἶναι ὅλα θαυμάσια διατηρημένα. Κι' αὐτὸς ὁ τρομακτικὸς εἶναι ἀσφαλισμένος μὲ χρυσὸ.

— Πραγματικὰ!

— Καί, κατὰ ἀκόμη, συνέχισε ὁ Ζοβέρ, βγάζοντας ἀπὸ ἕνα δόντι τοῦ σῶματος μὲ μὴ καρφίτσα ἕνα μπαμπού. Αὐτὸ δείχνει, ὅτι τὸ ὄχι μὰ ἔκανε θεραπεία. Ἡ «ἀδελφάνισή» ὅπως βλέπετε, εἶναι καλὰ καθεστωμένη. Καὶ τὸ μπαμπού καὶ μὴ ριζοῦ ἀκόμη γιὰ τὸν ὁδοντογιάτρον. Γιά προσεῖτε τὸ πῶμα Ἀνίκη καὶ γυναικα νῆα, ποὺ περιποιοῦσαν τὸν αὐτὸ της...

— Τότε θ' ἀνῆκε στὴν καλὴ κοινωνία. Καί ἡ ἐξαφάνισις της θὰ προκαλοῦσε κάποιο θόρυβο. Εἶναι τέσσερις μέρες ὥστόσο, ποὺ οἱ χωροφύλακες βρῆκαν τὰ πρῶτα κομμάτια καὶ ἀπὸ τῶρα...

— Ναί, εἶπε ὁ αστυνομικός, μὰ ἐκτός ἀπὸ τὸν καλὸ κόσμο καὶ τὸν ἡμίκοσμο, ὑπάρχουν καὶ οἱ ἐξοί... Ὑπάρχουν γυναικες, ποὺ ἐρχοῦνται ἀπὸ μακρινὰς γῆρας, μὴ μωδωνίμου, γιὰ νὰ γινώσκουν πῶς ἐλευθερία τὴν ἀπόκρισιν ζωῇ τοῦ Παρισιῶς.

— Δὲν τὸ εἶχα σκεφθῇ! Τότε δὲ θὰ κάναμε ἀνάμνησιν ν' ἀρχίζομε τίς ἐρευνες ἀπὸ τοὺς κυριώτερους ὁδοντογιάτρος...

— Θὰ προτιμοῦσαν ν' ἀρχίσουν ἀπὸ τὰ ἐξοδωκεία, κύριε ἀνακριτῆ.

— Γιά ποῖο λόγο;

— Γιατί, ἂν ποῦνται γιὰ ἐξοδωκεία, θὰ ἐξαφανίσουν τὸν ὁδοντογιάτρον...

— Γιατί, ἂν ποῦνται γιὰ ἐξοδωκεία, θὰ ἐξαφανίσουν τὸν ὁδοντογιάτρον...

— Γιατί, ἂν ποῦνται γιὰ ἐξοδωκεία, θὰ ἐξαφανίσουν τὸν ὁδοντογιάτρον...

— Γιατί, ἂν ποῦνται γιὰ ἐξοδωκεία, θὰ ἐξαφανίσουν τὸν ὁδοντογιάτρον...

— Γιατί, ἂν ποῦνται γιὰ ἐξοδωκεία, θὰ ἐξαφανίσουν τὸν ὁδοντογιάτρον...

— Γιατί, ἂν ποῦνται γιὰ ἐξοδωκεία, θὰ ἐξαφανίσουν τὸν ὁδοντογιάτρον...

— Γιατί, ἂν ποῦνται γιὰ ἐξοδωκεία, θὰ ἐξαφανίσουν τὸν ὁδοντογιάτρον...

— Γιατί, ἂν ποῦνται γιὰ ἐξοδωκεία, θὰ ἐξαφανίσουν τὸν ὁδοντογιάτρον...

— Γιατί, ἂν ποῦνται γιὰ ἐξοδωκεία, θὰ ἐξαφανίσουν τὸν ὁδοντογιάτρον...

— Γιατί, ἂν ποῦνται γιὰ ἐξοδωκεία, θὰ ἐξαφανίσουν τὸν ὁδοντογιάτρον...

χρῆμα, λοιπὸν ἀνακρίνοντας μὲ τὴ σειρά τῶν θυρωρῶν τῶν οπιτιῶν, ποὺ κατοικοῦν ὁδοντογιάτροι...

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

Ἡ τεσσαρακοστὴ τρίτη θυρῶν, στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκε ὁ κ. Ζοβέρ, τοῦ ἀπάντησε μ' ἀφέλεια:

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ τοῦ παρόντος τεύχους

Συλλογιστικὸς κοχλίας

- 1) ΣΥΡΤΑΡΙ. 2) ΡΙΖΙΚΟ. 3) ΚΟΛΙΚΟΣ. 4) ΚΟΣΜΙΚΑ. 5) ΚΑΤΑΝΗ. 6) ΝΗΜΑΤΑ. 7) ΤΑΡΑΜΑΣ. 8) ΜΑΣΚΑΡΑΣ. 9) ΡΑΣΤΩΝΗ. 10) ΝΗΠΙΑ. 11) ΑΘΗΝΑ. 12) ΝΑΒΑΡΡΑ. 13) ΡΑΔΙΚΙ. 14) ΚΙΜΟΝΟ. 15) ΝΟΜΙΚΑ. 16) ΚΑΤΑΡΑ. 17) ΡΑΖΑΚΙ. 18) ΚΙΝΙΝΟ. 19) ΝΟΣΗΜΑ. 20) ΜΑΛΑΙΟΙ. 21) ΟΙΔΗΜΑ. 22) ΜΑΣΕΛΛΑ. 23) ΛΑΟΥΤΟ. 24) ΤΟΞΙΝΗ. 25) ΝΗΝΙΑΔΑ. 26) ΔΑΛΙΔΑ. 27) ΔΑΝΕΙΚΑ. 28) ΚΑΛΑΜΑ. 29) ΜΑΙΝΟΜΑΙ. 30) ΜΑΙΕΥΤΡΑ. 31) ΤΡΑΓΟΥΔΙ. 32) ΔΙΑΗΜΜΑ. 33) ΜΑΚΑΡΙ. 34) ΡΙΝΗΜΑ. 35) ΜΑΘΗΜΑ. 36) ΜΑΘΗ. 37) ΝΙΟΒΗ. 38) ΒΗΛΑΡΑΣ. 39) ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ.

Μικρά προβλήματα

- 1) 361495 : 827.
- 2) Ὁ Ἀντρέας εἶναι 27 χρόνων.
- 3)
$$\begin{aligned} 8 + 3 \times 4 &= 44 \\ 2 + (6 \times 7) &= 44 \\ 5 \times 9 - 1 &= 44 \end{aligned}$$
- 4) 66 χιλιόμετρα τὴν ὥρα (τὴν πρώτη ὥρα ἐκάλυψε 55 χιλιόμετρα — 165 : 3 = 55 — Τὰ ὑπόλοιπα 11 χιλιόμετρα πρέπει νὰ τὰ καλύψῃ μέσα σὲ 1 ὥρα καὶ 40 λεπτά. Πρέπει λοιπὸν νὰ τρέξῃ μὲ 66 χιλιόμετρα τὴν ὥρα).

Σωστό — Λάθος

- 1) ΣΩΣΤΟ. 2) ΛΑΘΟΣ (ἐρίσκειται πάνω στὸ Μισισσιππὶ σὲ ἀπόστασις 170 χιλιόμετρον ἀπὸ τὴ θάλασσα). 3) ΣΩΣΤΟ (108 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα ἔναντι τῶν 149, ποὺ ἀπέχει ἡ Γῆ). 4) ΛΑΘΟΣ (πέντε: φυσικὴ, χημικὴ, ἱατρικὴ, φιλοσοφικὴ καὶ εἰρηθική). 5) ΛΑΘΟΣ (μόνο στὴν Κεντρικὴ Ἀμερικῇ). 6) ΣΩΣΤΟ. 7) ΛΑΘΟΣ (εἶναι μοναρχία).

Οἱ δίδυμες ἀδελφές

Τὰ δυὸ ὅμοια ζευγάρια τῶν δίδυμων ἀδελφῶν εἶναι οἱ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 5, καὶ οἱ ὑπ' ἀρ. 3 καὶ 8.

Ἡ λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 859

σταυρολέξου

Ὁριζοντίως:

- 1) ΜΗΛΟΣ — ΣΑΝΤΕ — ΧΩΡΟΙ. 2) ΑΡΙΕΣ — ΥΑΛΟΣ. 3) ΚΑΜΑΡΙΝΙ — ΑΠΙΟΝ — ΠΑ. 4) ΛΑΙΚΑ — ΥΠΑΤΗ — ΣΑΟ. 5) ΑΚΡΑΤΑ — ΑΠΑΘΗ — ΜΑΤΙ. 6) ΡΙΤΑ — ΑΓΕΛΗ — ΤΥΧΗ. 7) ΜΑΝΑ — ΜΠΟΡΑ — ΚΥΘΗΡΑ. 8) ΙΝΑ — ΣΠΟΡΑ — ΦΑΝΟΣ. 9) ΝΗ — ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ — ΑΧ. 10) ΙΛΑΡΑ — ΤΥΡΟΣ — ΑΤΑ. 11) ΚΑΡΑΤΙ — ΑΠΙΟΣ — ΑΝΟΙ. 12) ΓΑΙΑ — ΔΑΚΟΣ — ΑΠΑΝ. 13) ΑΝΑ — ΚΑΒΟΣ — ΠΛΑΤΩΝ. 14) ΡΟΗ — ΛΕΝΙΝ — ΛΕΥΓΑ. 15) ΩΣ — ΚΥΝΕΣ — ΜΑΡΚΩΣΙΣ. 16) ΜΩΡΑΙ — ΛΑΜΙΑ. 17) ΛΑΕΚΑ — ΛΑΕΙΑ — ΙΑΣΙΣ.

Καθ' ὅτι:

- 1) ΜΕΚΚΑ — ΜΙΝΣΚ — ΑΡΩΜΑ. 2) ΚΡΑΝΗ — ΑΓΝΟΣ. 3) ΛΑΜΑΡΙΝΑ — ΙΡΑΝΗ — ΜΕ. 4) ΑΛΑΤΑ — ΕΛΑΙΑ — ΚΩΚ. 5) ΣΑΡΙΤΑ — ΣΠΑΤΑ — ΛΥΡΑ. 6) ΡΙΚΑ — ΜΙΑΡΙ — ΚΕΝΑ. 7) ΣΙΝΑ — ΑΠΟΝΑ — ΔΑΝΕΙΑ. 8) ΑΕΙ — ΑΓΟΡΑ — ΛΑΒΙΣ. 9) ΝΣ — ΥΠΕΡΑ. 10) ΣΤΙΚΟΝ — ΑΕ. 10) ΑΠΑΛΑ — ΤΥΠΟΣ — ΝΑΙ. 11) ΕΥΠΑΘΗ — ΦΑΡΟΣ — ΛΑΜΑ. 12) ΑΙΤΗ — ΚΑΣΟΣ — ΠΕΡΙ. 13) ΧΛΟΗ — ΤΥΝΙΣ — ΑΛΥΚΑΙ. 14) ΩΝ — ΜΥΘΟΣ — ΑΠΑΓΩ. 15) ΡΣ — ΣΑ

ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και το μέλλον σας

Οι προβλέψεις του Δρος ΚΑΜΑ για την περίοδο 27 Ιουλίου - 2 Αυγούστου 1961

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Θα σας γίνει μία ενδιαφέρουσα πρόταση. Μελετήστε την προσεκτικά και προσπαθήστε να επωφεληθείτε όσο το δυνατόν περισσότερο από την ευκαιρία, που σας παρουσιάζεται. ★ Προσοχή στις πιστώσεις, που χορηγείτε.	★ Οι σχέσεις με το άλλο φύλο σας επιφυλάσσουν τις ημέρες αυτές πολλές εκπλήξεις. ★ Αγαπημένο πρόσωπο θα σας εξασφαλίζει ένα εξαιρετικά ευχάριστο Σεξουαλικό. ★ Απροσδόκητο γράμμα.	★ Η Πανσέληνος συνοδεύεται από ανωμαλίες στην υγεία και ιδίως στο νευρικό σύστημα. ★ Αποφύγετε γι' αυτό τη συντροφιά προσώπων, που σας εκνευρίζουν συστηματικά με τη στάσι και τη συμπεριφορά τους.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Τόλη και επίπνευσι θα σας εξασφαλίσουν μεγαλύτερες επιτυχίες από την ύπνο. ★ Μη αφήσετε τη φαντασία να σας παρασύρει σε μία περιπέτεια, που θα σας φέρει τελικά σε οικονομικό αδιέξοδο.	★ Διαφαίνεται στον δριζόντα ένας κίνδυνος ρήξεως με ετερόφυλο πρόσωπο, για τον οποίο εισάγει υπεύθυνος κατά μέγα μέρος. Προσπαθήστε να τον αποφύγετε, άλλως θα σας προξενήσει μεγάλη στενοχώρια.	★ Περίοδος άκρας ευνοϊκής για την υγεία σας. Οι άρρωστοι θα συνέλθουν γρήγορα και θ' ανακτήσουν τις δυνάμεις τους, ενώ οι υγιείς δε θα διατρέξουν κανένα σοβαρό κίνδυνο. ★ Προσέξτε τα μάτια.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Προσέξτε πολύ τις πληροφορίες, που θα σας δώσουν κατά τις ημέρες αυτές, οποιαδήποτε και αν είναι η πηγή τους. Μπορούν να υποδοθήσουν την πραγματοποίηση επιδιώξεως, μα και να σας ζημιώσουν.	★ Θα κάνετε μία συνάντησι, που θα σας αφήσει κάθε άλλο παρά αδιάφορο. Οι κίνδυνοι προστριβών απομακρύνονται και η Πανσέληνος δημιουργεί συνθήκες κατάλληλες για συμφιλίωσι ή συμβιβασμό.	★ Αφροδίτη και Ζεύς προστατεύουν την υγεία και σας επιτρέπουν ν' αναπτύξετε μεγάλη δραστηριότητα. ★ Αιφύρως μικροσωματικές εξαφανίζονται και οι ανησυχίες αποδεικνύονται άδικαιολόγητες. ★ Τυχερό το 13.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Η Πανσέληνος διευκολύνει την πραγματοποίηση πολλών επιθυμιών και επιδιώξεων. Μακρόχρονης και επίμονης προσπάθειας αρχίζουν έτσι ν' αποβούν καρπούς και τα οικονομικά δελτιώνων αισθητά.	★ Η φιλία σας επιφυλάσσει κατά την περίοδο αυτή περισσότερες χαρές από τον έρωτα. Είναι εξ άλλου πιθανόν ένας παλαιός φιλικός δεσμός να μεταβληθεί σε αισθηματικό. ★ Χρειάζεται διπλωματία.	★ Ο ύπνος είναι για σας το καλύτερο φάρμακο. Φροντίστε γι' αυτό να είναι ήρεμος και άφθονος. ★ Αποφύγετε κατά το Σεξουαλικό τις κουραστικές εκδρομές και κάθε ταλαιπωρία. ★ Τυχερό το 7.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Περίοδος ήρεμη, κατά την οποία δεν πρόκειται να σημειωθεί καμία σημαντική αλλαγή. Επωφεληθείτε για να καταστήσετε νέα σχέδια και να προτιμήσετε μελλοντική δράσι. ★ Απαιτείται μυστικότητα.	★ Πρόσωπο, που σας κίνησε το ενδιαφέρον, θα σας αποκαλύψει ότι κι εσείς δεν το αφήσατε αδιάφορο. ★ Αποφύγετε με κάθε δυνατό τρόπο τη μοναξιά, στην οποία σας ώθησαν τα άστρα.	★ Ανωμαλίες και ενοχλήσεις, που πρέπει μάλλον να αποδοθούν σε νευρική αιτία και που δε δικαιολογούν καμία ανησυχία. ★ Προσέξτε μόνο την καρδιά και αποφύγετε τις ζωηρές συγκινήσεις.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Η Πανσέληνος επηρεάζει τις σχέσεις με συναδέλφους και συνεργάτες. Πρέπει πάντως να προσέξετε, γιατί κινδυνεύετε πάνω στο θυμό σας να πηδήσετε λόγια, που θα σας θάψουν επαγγελματικά.	★ Διώξετε τις έγνοιες και φροντίστε να περάσετε ένα όσο το δυνατόν πιο ευχάριστο Σεξουαλικό. ★ Η όλη στάσι σας κατά τις δυο αυτές μέρες θα επηρεάσει σημαντικά το μέλλον.	★ Έγχειρησι, που πιστεύετε πως δε θα μπορούσατε ν' αποφύγετε, δε φαίνεται πια απαραίτητη. ★ Προσέξτε όμως πολύ το φαγητό σας, για ν' αποφύγετε στο μέλλον στομαχικές ενοχλήσεις.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Η Πανσέληνος συνοδεύεται από καλές ιδέες, που δεν πρέπει ν' αφήσετε ανεκμετάλλετες. Το συμφέρον σας όμως απαιτεί να φανήτε προσεκτικός και ν' αποφύγετε κάθε επίπνευσι. ★ Ένδιαφέρουσες προτάσεις.	★ Οι σχέσεις με το άλλο φύλο παρουσιάζονται κατά τις ημέρες αυτές άπολυτα όριονικές. Οποιαδήποτε κι αν είναι η ηλικία σας, τα άστρα σας κάνουν να νοιώσετε ότι είσαστε πολύ πιο νέος.	★ Τα άστρα σας εξασφαλίζουν ευεξία και ευδιαθεσία. Για να τις διατηρήσετε αποφύγετε κάθε υπερκόπωση και μειώσι των ωρών ύπνου. ★ Μη εκτίθεστε στον ήλιο με το κεφάλι άκαλυπτο. ★ Τυχερό το 2.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Συζητήσι με σημαίνον πρόσωπο θα αποδείξη επιφύλαξι για την εργασία. Θα προτιμηθεί να σας δοθεί θέση ή θα σας δώσουν πολύτιμη συμβουλή. ★ Η εργασία φαίνεται πιο ενδιαφέρουσα και πιο εύκολη.	★ Το θράδυ του Σεξουαλικού θα περάσει πολύ εύχρηστα, κοντά σε αγαπημένο πρόσωπο. ★ Τα είδηλα, που θ' αρχίσουν κατά τις ημέρες αυτές, θα πάρουν σύντομα τη μορφή ενός δυνατό πάθους.	★ Υπερέντασι και υπερβολική νευρικότης είναι οι μόνο κίνδυνοι, που απειλούν την υγεία σας. ★ Αποφύγετε τα λιπαρά φαγητά και τα οινόπνευμα, τώδη ποτά. ★ Το κόκκινο σας κολακεύει.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Θέσετε σ' εφαρμογή μία καλή ιδέα, που έχετε, πριν σας προλάβουν άλλοι. ★ Γενικά κατά την περίοδο αυτή θα συμβούν γεγονότα, που θα επηρεάσουν το μέλλον και θ' αλλάξουν τις απόψεις σας.	★ Η Πανσέληνος ευνοεί περισσότερο τους παντρεμένους παρά τους ερωτευμένους. ★ Η προσπάθειά σας να φανήτε πάντοτε άσοστός στους άλλους σας κάνει συμπαθή και σας εξασφαλίζει εύκολες κατακτήσεις.	★ Ανεπαρκής διαγνώσι γιατρού θα γίνει άφορη ταλαιπωρία. Συμβουλευτείτε γι' αυτό ένα γιατρό, στον όποιον έχετε απόλυτη εμπιστοσύνη. ★ Μία αυστηρή διαίτα θα σας κάνει ν' αποφύγετε χειρουργική επέμβασι.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Κατά τις ημέρες αυτές θα εργαστήτε σκληρά. Πρέπει όμως ν' αποφύγετε να πάρετε σοβαρές αποφάσεις, γιατί οι νέες προσπάθειες φαίνονται μάλλον καταδικασμένες σε αποτυχία. ★ Τυχερή η Τρίτη.	★ Θα σας βασανίσουν αμφιβολίες. ★ Μη πιστεύετε πάντως τις πληροφορίες, που θα σας δώσουν σχετικά με αγαπημένο πρόσωπο. Είναι ανακριβείς και κακόδολες. ★ Η Πανσέληνος σας ώθει στην αποθάρσυνσι.	★ Περίοδος κατάλληλη για να πάρετε την αδειά σας και να ξεκουραστήτε. ★ Ο καθαρός αέρας της εξοχής και μία εξννοιαστή ζωή θα σας ωφελήσουν πολύ. ★ Αποφύγετε τα κοπιαστικά και επικίνδυνα σπορ.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Η Πανσέληνος συνοδεύεται από ευχάριστες εκπλήξεις, που ενανθρύνουν την αισιοδοσία. ★ Πολύ πιθανόν να σας κάνουν μια πρόταση συνεργασίας. Μελετήστε την προσεκτικά πριν την αποδεχθείτε ή την απορρίψετε.	★ Η περίοδος των ανωμαλιών παίρνει τέλος και τα έλπετα πάλι θα ροδίσουν. ★ Θα κάνετε μία νέα γνωριμία, που θα επιφέρει αναστάτωση στα αισθηματικά σας. ★ Επικίνδυνη αύξησι του έρωτισμού.	★ Αποφύγετε τις σκέψεις και τα φαγητά, που διαταράσσουν τον ύπνο σας. ★ Προστατέψτε τα μάτια σας από τον ήλιο και πάμπε να εργάζεστε κάτω από ανεπαρκή φωτισμό. ★ Τυχερό το 4.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Η Πανσέληνος σας ώθει στη σπατάλη και σε άπαισθητα έξοδα. Αντιδράστε, άλλως θα δοκιμάσετε δυσάρεστες εκπλήξεις στον οικονομικό τομέα. ★ Η σκέψι πρέπει πάντα να προηγείται της δράσεως.	★ Δε γνωρίσατε ακόμα το πρόσωπο, που θα παίξει ένα πραγματικά μεγάλο ρόλο στη ζωή σας. ★ Η γνωριμία αυτή δεν πρόκειται όμως ν' άρνηση. ★ Η εργασία σας κάνει να παραμελήτε αγαπημένο πρόσωπο.	★ Σας χρειάζεται άναπαυσι και καθαρός αέρας. ★ Αποφύγετε κάθε τι, που προξενεί αύξησι της νευρικότητος και πάμπε να πιστεύετε διαρκώς ότι σας άδικούν. Κρατάτε την υγεία στα χέρια σας.

ARRID

με Perstop

Το μεγαλύτερας κυκλοφορίας αποσμητικόν της 'Αμερικής!

ARRID LOTION

Δox 32,50

"Ένα γνήσιον αποσμητικόν Παρασκευαζόμενον και Εισαγόμενον άπ' εύθειας έξ 'Αμερικής.

Μία διεθνής 'Αμερικανική έπιτυχία στον τομέα της εφιδρώσεως της μασχάλης.

"Ένα συμπλήρωμα της καθημερινής τουαλέτας όλόκληρης της οικογενείας.

Δox 32 Δox 21 Δox 13

Τίποτε δεν σας προφυλάσσει όπως ένα αποσμητικόν... και κανένα αποσμητικόν δεν σας προφυλάσσει όπως το ARRID

Προμηθευτήτε ARRID με perstop...Το αποσμητικόν που σας προφυλάσσει καλλίτερα όταν το χρειάζεσθε περισσότερο.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΠΡΟΪΟΝ CARTER PRODUCTS INC. - NEW YORK - LONDON - PARIS

Η ΠΑΓΩΜΕΝΗ ΓΡΟΙΛΑΝΔΙΑ μεταμορφώνεται!

Ο πολιτισμός άλλαξε τη ζωή των Έσκιμώων

Η ΓΡΟΙΛΑΝΔΙΑ μεταμορφώνεται γοργά. Το μεγάλο αυτό νησί του παγωμένου Βορρά, που αποτελούσε για πολλόν καιρό μία άπορη και έρημη άκρη της Γης, άραιοκατοικημένη από Έσκιμώους, γίνεται τώρα μία χώρα πολιτισμένη. Αποκτάει κάθε μέρα νέα εργοστάσια που παράγουν κοινοβίους και κατεψυγμένα ψάρια, καινοεργία όρυγία, σανατόρια και μοντέρνα σχολεία.

Η σύγχρονη έπιστήμη έρχεται ν' αλλάξει ριζικά τη ζωή του μεγαλύτερου αυτού νησιού, που κάποτε, στην έκτασι 840.000 τετραγωνικών μιλίων - είναι δηλαδή τετραπλάσιο σε μέγεθος άπ' όληκληρη τη Γαλλία.

Οι καλύδες και τα 'εργαλεία από παγωμένα χιόνι κοινούν να λειψούν τελείως. Τα χωριά άποικιστών διαρροφά καταστήματα άμερικανικού τύπου, όπου οι πέλτες έμμερητούνται μόνοι τους, καθώς και συγχρονισμένα σχολεία, τ-χνικά ιδρύματα, βιβλιοθήκες, άκόμα και λιστιούτα καλοήγης εφιδρώσεως μ' όλα τα νεότερα μέσα και έφεδια!

Αντί γιά τα παλιά συστήματα παστώματος του μπακαλιούρου, λειτουργεί τώρα στο Κριστιανσάμπ Ένα μοντέρνο εργοστάσιο φιλέτων μπακαλιούρου, με έδικευμένο τοπικό προσωπικό.

Στο τεράστιο αυτό νησί, που τα βουνά του σκεπάζονται από αιώνας αιώνας, κατοικούν μόνο 32.000 άνθρωποι. Τα 90% άπ' αυτούς είναι Γροιλανδοί. Ένας λαός, που κατόγεται από Έσκιμώους, άλλ' έχει έρθει σ' έπιμεία με τους σκεπτον έυρωπαϊκές ένότητες, και ίδιος με τους Άσινους - γιατί το νησί άήκει επί πολλούς αιώνας στη Δανία.

Η μεγαλειότητα έλλους της Γροιλανδίας, το Κριστιανσάμπ, είναι στην πραγματικότητα ένα χωριό με 1.300 κατοίκους. Άλλ' άναπτύσσεται και μεγαλώνει με γοργό ρυθμό.

Οι Γροιλανδοί δεν πληρώνουν φόρο εισοδήματος. Φορολογούνται όμως ό κοπές και τα όκνηματά της πότ, και πό έσοδα αυτό πηγάζει σε διάφορα κοινωφελή και φιλοanthρωπικά έργα.

Τα σχολεία, οι πατροπαράδοτες ιατροφαρμακείες της Γροιλανδίας, έχουν λιγοστέψει τόσο, ώστε έπειτα από λίγο καιρό θ' αποτελούν άπλη άνάμησι. Τώρα οι Γροιλανδοί ψαρδίες έχουν άποκτήσει μηχανοκίνητα, κατ-κα, εφιδρώσεως με άσύρματο!

Όστόσο, τα σκάφη τους πλένουν μόνος το ένα δέκατο του συνόλου των ψαριών, που ψαρεύονται από νερά της δυτικής Γροιλανδίας. Τα όπλοια, που πλένονται από άλιευτικούς σπολλίστους γαλλικούς, ισπανικούς, πορτογαλλικούς, νορβηγικούς και γεωμανικούς. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι άπάρχει στα μέρη αυτά άνεξάντλητος θαλάσσιος πλούτος.

Η Γροιλανδία άπηρε έπί 500 χρόνια άποικία των Βίκινγκς. Άπ' το Έτος 985, οι άρρωστοί αυτοί θαλασσοπόροι του Βορρά είχαν έγκαταστήσει έπί του κατοικημένου νέν, τρα κι' εφιδρώσεως την Εύρωπη με γουναριά και με έλ-φροπόνο από άναρδία (θαλασσινός έλέφαντας).

Άλλά, τον 15ο αιώνα, όταν η Εύρωπη σποραζόταν από τους θρησκευτικούς πολέμους, διακόπηκε κάθε δεσμός της με τη Γροιλανδία, κι' οι άποικίες των Βίκινγκς εόστανε, λείψανε σιγά σιγά. Οι Έσκιμώοι μέινανε και πάλι μοναχικοί κοιταχτοί στο νησί αυτό, που τους άήκει επί 10.000 χρόνια.

Τώρα έχουν έκπολιτισθεί κι' αυτοί, σάν τους Εύρωπαίους. Η φιμιστίασι που τους έθριβε έόλοτε, έχει λείψει. Φτιάνουν στη χώρα τους καινούργια λιμάνια και χρησιμποιούν για μεταφορικά μέσα μοτοσικλέτες και έλικόπτερα.

Η Γροιλανδία κρύβει στα σπλάγνα της θησαυρούς, που τώρα μάλλιν έχει αρχίσει η έμετάλλευσι τους. Στις άνατολικές άκτες της έμμερη γήθησαν όρυγία μελοβόρου και μολύβου. Στά βορειοδυτικά φαίνεται πως άπάρχει άφθονο και καλό κάρβουνο, και στο 'Ιθλακτου ό καλλίτερος άκροάθρος του κόσμου. Έχουν βρεθεί επίσης πλούσια κοιτάσματα από χρυσάφι, άσμη, νίκελ και μάγνησο.

Το κακό μου κι' εγώ!

Αυτό μου δίνει την υγεία και την όμορφη
ΚΑΚΑΟ ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

ΚΕΙΚ
KORNIL
στις ρίζες

100%
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΤΕ από τις
περιττές τρίχες προσώπου,
σώματος **ΤΑΧΥΤΑΤΑ**
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΛΥΝΑ ΥΠΕΡΟΥΛΤΡΑ
ΕΙΜΑΡΣΤΕ ΔΕΝΤΡΟΓΕΝΕΤΕΣ
ΜΥΟΠΕΡΙΤΡΙΜΜΕΝΕΣ ΔΕΡΜΑΤΙΤΕΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΟΛΟΝΑΚΙ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΚΑΤΑΝΟΛΙΜΜΑΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΑΚΝΕΣ
ΠΟΡΟΥΣ - ΠΑΛΛΑΔΡΟΣΗ - ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ
ΠΑΝΑΛΕΞ-ΑΚΜΕΣΙΜΕ **PLACENTA**

Κ. ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΑΙΣΘΗΤΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

Μαζί με τη μορφή, αλλάζουν

Σε μια μεγάλη οικοδομική εταιρία της Γλασκώθης εργάστηκε ένας βοηθός μηχανικού, που συγκεντρώνει την γενική εκτίμησή για την εργατικότητα, την ευσυνειδησία και το ήθος του. Πολύ λίγος, όμως, από τους συναδέλφους του ξέρουν πως ο άνθρωπος αυτός είναι ένας πρώην γκάνγκστερ, που απόκτησε στη φυλακή τα επιστημονικά και τεχνικά εφόδια για το σημερινό του επάγγελμα και που κατάφερε να δώσει εξετάσεις και να πάρει το δίπλωμά του με την μέθοδο της αλληλογραφίας. Άλλα κι' αν ακόμη είχαν κάποτε συναντήσει τον άλλοτε γκάνγκστερ, δε θα μπορούσαν να τον αναγνωρίσουν στο πρόσωπο του σημερινού βοηθού μηχανικού. Γιατί, μαζί με όλα τα άλλα, ο «Τζόννυ ο Πλακουτσουμίτς», όπως λεγόταν τον καιρό που υπήκοε στη φυλακή, έχει αλλάξει και πρόσωπο.

Το «παρτσούκι» του (πλακουτσουμίτς) είχε μείνει στον Τζόννυ από τότε που, σ' έναν καινούριο κήποιος του έπαρε τη μύτη με μια γροθιά. Και μ' αυτό το παρτσούκι τον έμαθαν οι άλλοι καπάδοχοι, όταν μπήκε στη φυλακή.

Στη φυλακή, ωστόσο, ο Τζόννυ πήρε την απόφαση να γίνει «άλλος άνθρωπος». Δούλεψε σκληρά γι' αυτό τον σκοπό και, σ' ένα έπαρε η στιγμή να βγει από τη φυλακή, είχε κρύβει εξασφαλίσει, με την υποστήριξη του διευθυντού του σωφρονιστικού ιδρύματος, που τον είχε συμπαθήσει ξεχωριστά, τον διορισμό του στην οικοδομική εταιρία της Γλασκώθης. Έμεινε, όμως, ένα εμπόδιο: Η παραμορφωμένη μύτη του. Πίστευε ο Τζόννυ, θα θύμιζε πάντα το παρελθόν του, θα τον έκανε να είναι για όλους, ακόμη και στην καινούργια δουλειά του, ο «Τζόννυ ο Πλακουτσουμίτς», ο πρώην γκάνγκστερ, διαρρηκτής και κατάδικος.

Εκμεταλλεύτηκε αυτή την άγνοια του στον διευθυντή των φυλακών κι' εκείνος τον άκουσε με προσοχή και κατανόηση. Λίγες μέρες αργότερα, αφού πήρε τη συγκατάθεση των ανωτέρων του, ο διευθυντής του ανακοίνωσε πως ήταν σε θέση να τον βοηθήσει. Πριν παρουσιασθεί στην εταιρία, θα πήγαινε σ' έναν αισθητικό χειρουργό, τον δόκτορα Όγκιντεν, που θ' αναλάμβανε, με μία επέμβαση, να τον απαλλάξει από την δυσμορφία της μύτης του. Τα έξοδα της επέμβασης θα καταβαλλόντουσαν από το κράτος!

Την (πατρική) αυτή χειρουργία προς τον αποφυλακισμένο κατάδικο δεν την είχαν, ωστόσο, υπονοούμενο μόνο αισθήματα συμπάθειας και ανθρωπισμού. Στον Τζόννυ νινόνταν, με την αισθητική αυτή επέμβαση, ένα πείραμα, που απέβλεπε στο να εξακριβωθεί αν η δημιουργία ενός νέου προσώπου σ' έναν κακοποιό είναι δυνατό να συντελέσει και στη μεταβολή του χαρακτήρα και της προσωπικότητάς του. Από πολλούς επιστήμονες είχε διαπιστωθεί πως ένα μεγάλο ποσοστό των κακοποιών παρουσιάζει μία χαρακτηριστική δυσμορφία και πως η δυσμορφία αυτή — η παραμορφωμένη μύτη, τα πεταχτά αυτιά, το «ρουφηνμένο» σανόνη κλπ. — γεννιάει σ' όσους την έχουν, μία εχθρότητα προς τους άλλους, προς το κοινωνικό σύνολο, με ένδοξη συνέπεια να φεύγει εκεί, κατά μένα μέρος, η εκτροπή τους από τον ίσιο δρόμο.

Μετά την αποφυλάκιση του και την αισθητική επέμβαση που του έγινε, ο Τζόννυ παρακολούθησε, με συστηματικά σ' όλες τις εκδηλώσεις του μέσα κι' έξω από την επανγγελματική του απασχόληση. Και η παρακολούθηση αυτή ώθησε στη διαπίστωση, πως ο πρώην κατάδικος είχε αλλάξει εντελώς, μη θυμίζοντας πια σε τίποτα τον παλιό εαυτό του. Η καινούργια μύτη τον είχε βοηθήσει

ΣΕ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΖΟΜΕΝΟΥΣ

σημαντικά και το χαρακτήρα ν' αποκτίσει έναν καινούργιο χαρακτήρα!

Φυσικά, αυτό θα μπορούσε να αποδοθεί σε σύμπτωση, ν.α.τ. Άλλωστε, ο Τζόννυ είχε εκδηλώσει από τον καιρό που βρισκόταν στη φυλακή, την πρόθεση να «ξεκάψει» από το παρελθόν. Θα το κατάφερε, όμως, αν δεν είχε γίνει η αισθητική επέμβαση ή, αν γρήγορα, με την ψυχρότητα, που θα νεννούσε στο νέο περιβάλλον του η ανάνηψη του (Τζόννυ του Πλακουτσουμίτς), θα ξαναγύριζε στον κόσμο απ' όπου ξεκίνησε.

Ο διευθυντής των φυλακών, που είχε την πρωτοβουλία του πειράματος, οργάνωσε την έντονη πως η αισθητική επέμβαση απέβλεπε, αν όχι το μόνο, τον αποφοροποιώτερο, ωστόσο, παράγοντα που συνετέλεσε στο να απομακρυνθεί ο πρώην κακοποιός από τον κόσμο του εγκλήματος και να απομειωθεί οριστικά με την ήγλη κοινωνία. Ξεκινώντας λοιπόν, απ' αυτή την έντονη, αποφάσισε, με την βοήθεια του δόκτορα Όγκιντεν, να επεκτείνει και σ' όλους τους φυσιολογικά δυσμορφους ή σημαδεμένους καταδίκους τα πειράματά του, για να διαπιστώσει αν η εξωτερική αλλαγή θα σημείωνε κι' σ' αυτούς το ίδιο θετικό αποτέλεσμα.

Μέχρι σήμερα, εκείνο, που έγινε για πρώτη φορά στον «Τζόννυ τον Πλακουτσουμίτς», έχει επαναληφθεί σε 80 ακόμη περιπτώσεις δυσμορφών ή σημαδεμένων καταδίκων. Και η επιτυχία της εφαρμογής της αισθητικής επέμβασης σ' αν μεθόδου εξανισιανικής για τον χαρακτήρα έχει ξεπεράσει και τις πιο αισιόδοξες προσδοκίες του εμπνευστή της. Από τους 80 πρώην καταδίκους, που πέρασαν από τα χέρια του αισθητικού χειρουργού, οι 71 δεν ξαναδύσαν στην δεικνύση την παραμικρή εχθρότητα για ν' αποχληθεί με το άτομό τους!

Φυσικά, ένα τέτοιο φαινόμενο δε μπορεί πια να ερμηνευτεί σαν τυχαίο — ανακρίνωσε ο δόκτωρ Όγκιντεν σε αντιπροσώπους του τύπου. Η απάλλαξη ενός ανθρώπου από την εχθρότητα ή την έγκληση, δυσμορφία του, έπόμενα είναι να τον απαλλάξουν και από ένα τυραννικό πλέγμα κατατεροπτικής, που τον ώθησε στην αντικειμενική συμπεριφορά. Τα πειράματά μας αποδείξαν, πως οι περισσότεροι από τους σημαδεμένους κακοποιούς, μόλις πάντων νάναι σημαδεμένοι, παύουν νάναι και κακοποιοί!

Η διαπίστωση αυτή, ωστόσο, και σ' ένα επόμενο βήμα. Έπειτα από προσεκτικές έρευνες, αποδείχτηκε ότι, όπως οι άντρες κακοποιοί επηρεάζονται από κάποια εξωτερική δυσμορφία τους, έτσι και οι γυναίκες, στις οποίες το ανάλογο φαινόμενο είναι σπινώτερο, υφίστανται καταθλιπτική επίδραση από την μοιαιόμορφη στολή της φυλακής, που τους αφαιρεί κάθε θηλυκότητα και τους στενώνει την ψυχική τους κάμση, με άμεση συνέπεια η άδεια αποφυλακιστών, να έχουν γίνει πολύ χειρότερες απ' όσα ήταν πριν μπουν στη φυλακή και να μην είναι πια σε θέση να ξαναβρούν την ήθλη τους υγεία και την ψυχική τους ισορροπία.

Έτσι, αποφασίστηκε, σε ώριμες ανάλυκες φυλακές να εφαρμοστεί η αντίθετη μέθοδος. Η στολή της καταδίκου έγινε πάλι «θηλυκότερη» και κομψότερη, ενώ συγχρόνως δόθηκε η άδεια στις φυλακισμένες να πουντράωνται και να θάβουν τα χείλη τους. Πιο στόθηκε το αποτέλεσμα της τομής αυτής μεταβολής το συνδυάζει η ακόλουθη δήλωση της κ. Έλεν Τρένουωρ, διευθυντριάς ενός σωφρονιστικού ιδρύματος για γυναίκες.

—Βρίσκουμε υποχρεωμένη να ομολογήσω, δήλωσε η κ. Τρένουωρ, πως ό,τι δεν κατάφεραν οι ήθες διδάχες και τα σωφρονιστικά μέτρα, το κατάφερε τό... μέπικ — απ'! Μόλις ξεκίνησαν, η κατάδικος ξαναγίνεται γυναίκα!

71 —
Ακούστε μας...

Δέν είμαστε... σοφές, αλλά η πείρα λόγω επαγγελματικής απασχολήσεως, μάς έδιδε ότι το καλό φόρεμα και το καλό ράψιμο αναδεικνύονται από ένα καλό Φερμουάρ. Και το ΔΙΑΝΑ είναι καλό Φερμουάρ! Σας το συνιστούμε, χωρίς επιφυλάξεις...

Ελβιένη Καραβίτη

Είτην ειδική γνώμη των πιο διαλεχτών μας Μανεκέν, προσθέτουμε την έγγηση της Βιωμαχίας μας.

Το Φερμουάρ ΔΙΑΝΑ κατασκευασμένο από χρωμονικέλιον σας εξασφαλίζει: διάρκεια-άντοχη - καλή λειτουργία και σας προφυλάσσει από πολλές δυσάρεστες εκπλήξεις. Πλένεται και σιδερώνεται εύκολα και μένει πάντα το ίδιο.

DIANA

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΨΙΛΙΚΩΝ

ή Νικώ σας παρουσιάζει:

ΕΝΤΟΣ 20 ΛΕΠΤΩΝ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΑΝΑΚΤΑΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Κυρίες μου,
Όσες έχετε ΛΕΚΕΔΕΣ-ΦΑΚΙ-ΔΕΣ-ΣΠΥΡΙΑ ΑΚΜΗΣ-ΡΥΤΙΔΕΣ-ΔΙΑΣΤΟΛΗ ΠΟΡΩΝ-ΠΛΑΔΑ-ΡΩΣΙΝ-ΥΠΕΡΤΡΙΧΩΣΙΝ, μη σπαταλάτε άδικα τ'ν καιρό σας. Ένα είναι το 'Ινστιτούτο που θα σας απαλλάξει ΑΜΕΣΩΣ-ΡΙΖΙΚΑ και ΥΠΕΥΘΥΝΑ. Το 'Επιστημονικόν' 'Ινστιτούτον Αισθητικής «ΧΟΛΛΥ-ΓΟΥΝΤ» Πλατεία Καπνικαρέας 8 (όπισθεν έκκληρίας). Τηλ. 25-562 ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΑΣ ΕΛΥΘΗ

Κάθε γυναίκα μπορεί να διατηρήσει την ομορφιά της ή να διορθώσει τις τυχόν ατέλειές της. Το Σαλόν 'ΕΣΥΛΦΙΣ', Βουκουρεστίου 32, τηλέφ. 616-140 διαθέτει όλα τα μέσα, καθώς και τα πιο τέλεια 'Αμερικής' και Γαλλίας σύγχρονα μηχανήματα που εξασφαλίζουν τη διατήρησι της ομορφιάς τόσο του προσώπου όσο και του σώματος. 'ΕΞ' αλλού, το Σαλόν 'ΕΣΥΛΦΙΣ' εξασφάλισε την 'Εφαρμογή' της νέας θεραπείας με 'Ο-ζόν' για ταχύ ανανέωση. Χάνετε βάρος 300-500 γραμμάρια (περίπου 1/2 κιλό) σε κάθε επίσκεψη. 'Επισκεφθείτε το Σαλόν 'ΕΣΥΛΦΙΣ' Βουκουρεστίου 32. Τηλέφ. 616-140. 'Α-νεν' σθεμνιάς υποχρέωσης, θα σας συμβουλευθούν.

Τιά τίν μπουγάδα Bella
'Η πλαστική κόλλα BELLA έθεσε σε κυκλοφορία ένα νέο εξαιρετικό προϊόν: τη Σκόνη BELLA για τήν μπουγάδα.
'Η BELLA σκόνη, είναι ένα επαναστατικό γερμανικό προϊόν, που σας εξοικονομεί από την φροντίδα και τους κόπους της πρωτόγονης μπουγάδας, διότι πλένει αυτή για σας! Δεν είναι υπερβολή. Πλένει μόνη της. Χωρίς να περιέχει χλώριον, χωρίς να φθείρη τα ρούχα. Μπορείτε άφοβα να πλύνετε με BELLA σκόνη, όλων των ρουχισμών σας: λευκά και χρωματιστά. Και μην ξεχνάτε, ότι η BELLA σκόνη πλένει μόνη.

'Η ιδεώδης ντουλάπα, οικονομική σε χώρο και χρήματα, η νέου τύπου κόλωνα ντουλάπας που σας παρουσιάζουν τα καταστήματα 'Α' φων ΔΙΑΜΑΝΤΗ, ΔΙΑΜΑΝΤ PLASTICS Μητροπόλεως 48, 'Αγ. Κωνσταντίνου 5 ('Ομόνοια) και 'Ερμού 87 (Μοναστηράκι). Με ράφια ή χωρίς ράφια, στήνεται και λύνεται εύκολα. Είναι ένα επιπλο τελείως ανεξάρτητο. Στα ίδια καταστήματα θα βρείτε την πιο πλούσια συλλογή σ' όλα τα είδη νάυλων οικιακής χρήσεως.

Plastics
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 ΠΕΤΡΑΣΤΟΥ
ΚΑΤΩΦΙ ΑΡΕΑΚΕΙΟΥ
ΤΗΛ. 33.559-ΑΘΗΝΑΙ

Στο γυναικό κατάστημα PLASTICS, Πανεπιστημίου 47 και Πετραστού (κάτωφ' Αρεακείου) θα βρείτε όλα τα πλαστικά οικιακής χρήσεως, σε πλούσια συλλογή σχεδίων και χρωμάτων και σε εξαιρετικές τιμές. Επίσης ντουλάπες Νάυλων, μεγάλης χωρητικότητας, σε ύψιστα Γερμανίας, χονδρά, ειδικής κατασκευής. 'Επισκεφθείτε το κατάστημα PLASTICS, Πανεπιστημίου 47 - Πετραστού.

Με τη γερμανική συσκευή MASPO ή γυναίκα γίνεται πεντάμορφη, με πρόσωπο βελούδινο. 'Η συσκευή MASPO αναωογονεί την επιδερμίδα, εξαλείφει τις ρυτίδες, αποβάλλει τα λίπη του προσώπου και του σώματος. Μεγεθύνει τον στήθος και μαλακώνει τις πτυχές και αποβάλλει τα λίπη του μαστού. Θεραπεύει τους κηρούς. Χιλιάδες 'Ελληνίδες έχουν αγοράσει τη MASPO, από το 1947 και απέκτησαν εξαιρετική ομορφιά και σώμα καλλιγραμμο. Κατάστημα 'Αντιπροσωπείας ΣΩΖΕΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, 6, δός Καραγεωργίου Σερβίας 7 (έναντι της στάας, στο βάθος άριστερα). Σύνταγμα-Αθήναι. Τηλέφ. 37-466.

Όχι πιά γυαλιά! Προτιμάτε τα άδραγα γυαλιά-κρό-σταλλα έπαφής. 'Ελάτε στον πρώτο που τα έφηρμωσε στην 'Ελλάδα από το 1953, ειδικώς εκπαιδευθέντα εις 'Αμερικήν, Γερμανίαν και Γαλλίαν ΡΕΙΝΕ Κ. ΒΟΛΓΚΟ, Πλατ. 'Ομόνοιας και Πανεπιστημίου 73, για να καταργήσετε τα γυαλιά που φοράτε. Είς το κατάστημά του, Πλατ. 'Ομόνοιας και Πανεπιστημίου 73, θα βρείτε και την μεγαλύτεραν συλλογήν εις μοντέλα σκελετών ως και κρόσταλλα ZEISS και τ'ν λοιπών εργοστασίων της παγκοσμίου παραγωγής Τεχνολογίας οφθαλμολογίας και κατασκευασμένην από το ίδιο, άθραυστο και κινούμενο. Φωτογραφικά, Κινηματογραφικά.

Σήμερα ναιμία γυναίκα δεν είναι άσχημη, όταν ξέρη που πρέπει να περιποιηθ' τον εαυτό της. Το τέλειο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΟΝΗΣ «CONSTANT» με τη 10ετή πείρα του, αναλαμβάνει ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Μόλτης - Στήθους - Ρυτίδων. Ειδικά θεραπεύει ρυτίδων, λεκέδων, παγκρεσικών τριχοπύκνωσας, κλπ. ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ τελεία. 'Επιστημονικόν 'Ινστιτούτον ΚΑΛΟΝΗΣ «CONSTANT» Περικλύους 28. Τηλ. 36-396. Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

στρατηγικός χάρτης ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Τα 16 σημεία που πρέπει να προσέξετε

ΤΟ καλοκαίρι όλες οι γυναίκες εμφανίζονται λιγότερο ντυμένες και γι' αυτό οι φροντίδες για την ομορφιά τους πρέπει να είναι πιο επιμελημένες και προσεχτικές. 'Αλλά να πριά είναι τα 16 στρατηγικά σημεία που πρέπει να προσέξετε:

1) Τὰ μαλλιά. 'Ο ήλιος ξηραίνει τα μαλλιά. Πρέπει, λοιπόν, έπειτα από κάθε λούσιμο, να χρησιμοποιήτε μια θρεπτική κρέμα που θα τους ξαναδώσει τη λιπαρότητά τους και θα τα αναζωογονήσει. Μη χρησιμοποιήτε 'ελαστικές', που ξηραίνουν τα μαλλιά. Οι μπριγιαντίνες είναι προτιμώτερες.

2) Τὰ μάτια. Το δέρμα γύρω στα μάτια είναι πολύ λεπτό κι' ο ήλιος το ερεθίζει. Θα προμηθευθείτε ένα ζευγάρι καλά γυαλιά, που να σας προστατεύουν από το ηλιακό από τον ήλιο και να λειομυϊκά από τον ήλιο και να μην σας ενοχλούν να ξαράνετε τα βλέφαρα. Μια θρεπτική κρέμα είναι απαραίτητη, για ν' αποφεύγετε το σχηματισμό ρυτίδων σ' αυτή την ευαίσθητη περιοχή.

3) Τὸ πρόσωπο. 'Η αποξηραντική επίδρασις του ήλιου στερεί το πρόσωπό σας από την υγρασία που πρέπει να έχει. Θα προμηθευθείτε, λοιπόν, μια ειδική προμηθευθείτε, μια ειδική κρέμα που ξαναδίνει στο δέρμα το νερό που του πήραν οι ήλιοι και κές ακτίνες. Την κρέμα αυτή θα την βάζετε τη νύχτα. Την ημέρα θα χρησιμοποιήσετε μια λοσιόν, που να έχει τις ίδιες ιδιότητες. Μ' αυτή τη λοσιόν θα περνάτε το πρόσωπό σας προτού βάλετε την πούδρα.

4) Αδίες άμωπλάτες. Κι' εδώ επίσης εκδηλώνεται η αποξηραντική επίδρασις του ήλιου. Θα την καταπολεμήσετε χρησιμοποιώντας ένα ουδέτερο σαπούνι. Θα χρησιμοποιήσετε, εξ' αλλού, για τις άμωπλάτες σας την ίδια κρέμα που βάλετε και στο πρόσωπό σας.

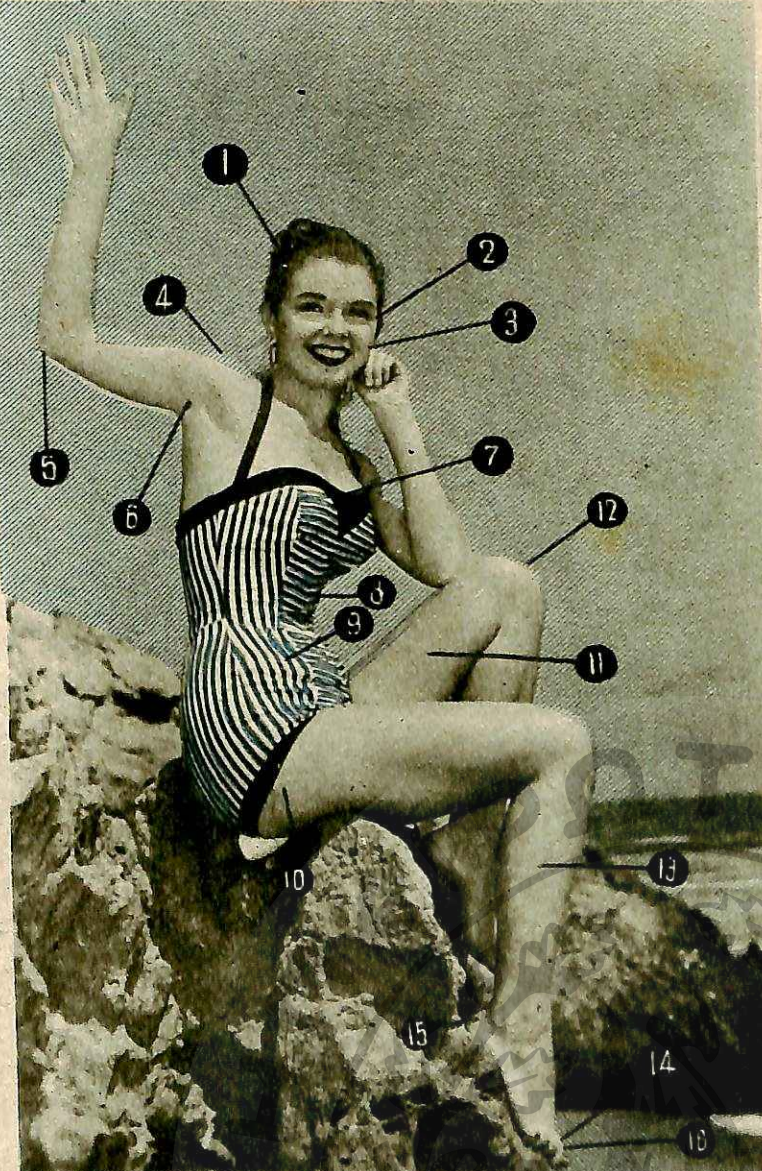
5) Οί άγκωνες. Για να έχετε λείους άγκωνες, θα τους τρίψετε κάθε 3-4 ημέρες με όξινο υγρό 12 άμωπλάτων, στο άμωπο 12 άμωπλάτων και λίγη άμωπνία. Θα προσθέσετε και λίγη άμωπνία. 'Αν οι άγκωνες σας είναι πολύ 'άγριοι' θα τους τρίψετε με μια βούρτσά, που θα την βρέξετε με σαπούνι ή με αλάτι. Θα τρίψετε με μια θρεπτική κρέμα.

6) Οί μασχάλες. 'Η μόδα επιβάλλει μια προσεχτική άποψή μας στις μασχάλες. Το καλύτερο μέσον είναι το ξύρισμα. Προσέξετε, όμως! Μόνο αφού περάσουν 24 ώρες μπορείτε να χρησιμοποιήσετε ένα προϊόν έναντι του ιδρώτα. Διαφορετικά, το ξύριμά σας μπορεί να ερεθισθ'. 'Αν τα δέρμα σας δεν ανέχεται αυτά τα προϊόντα, θα χρησιμοποιήσετε τα παρασκευάσματα με γλυκερίνη, έναντι της δυσωδίας, που θα τα βάλετε στις μασχάλες σας έπειτα από το καθημερινό λούσιμο.

7) Τὰ στήθος. 'Η ζέση κι' ο ιδρώτας του καλοκαιριού έπιβρούν καταστρεπτικά στο στήθος και μπορεί να το κάνουν πλαστικό. 'Αντιδράστε με τις ειδικές άσκησης. Πολύ καλό θα σας κάνουν τα ελαστικά σχοινάκια που βρίσκονται στο έμπόριο. Πρέπει να κάνετε μ' αυτά 20-30 άσκησης την ημέρα, εκπνέοντας το χέρι προς τα πίσω όσο περισσότερο μπορείτε. 'Η κίνηση πρέπει να είναι άσχημη και ρυθμική.

8) Λεπτή μέση. Μη ξεχνάτε τις ειδικές άσκησης γι' αυτό το σκοπό. Το καλοκαίρι το σώμα τείνει να χάσει τη φόρμα του. Πρέπει, λοιπόν, να διατηρήσετε τη γραμμή του.

9) 'Ελαστική κοιλιά. 'Η κοιλιά δεν πρέπει να είναι μό-

Οι άδραγα πολυτιμες συμβουλές που πρέπει ν' ακολουθή κάθε γυναίκα, που φροντίζει για την ομορφιά της: 1) Δώστε τροφή στα μαλλιά σας. 2) Όχι ρυτίδες γύρω στα μάτια. 3) Το πρόσωπο έχει άμωπνία από νερό. 4) Αδίες άμωπλάτες. 5) Όχι 'άγριοι' άγκωνες. 6) Βγάλτε τις τρίκες από τις μασχάλες. 7) Όχι πλαδαρά στήθος. 8) Λεπτή μέση. 9) 'Ελαστική κοιλιά. 10) Μασάζ στους γοφούς. 11) Άμωπνικοί μπρο. 12) Όμορφα γόνατα. 13) Αποτρίχαι τις κνήμες. 14) Αποφύγετε τα φανταχτερά χρώματα στα νύχια. 15) Περιποιήστε τις φτέρνες σας. 16) Όμορφα πέλματα.

να κάνετε μ' αυτά 20-30 άσκησης την ημέρα, εκπνέοντας το χέρι προς τα πίσω όσο περισσότερο μπορείτε. 'Η κίνηση πρέπει να είναι άσχημη και ρυθμική. 8) Λεπτή μέση. Μη ξεχνάτε τις ειδικές άσκησης γι' αυτό το σκοπό. Το καλοκαίρι το σώμα τείνει να χάσει τη φόρμα του. Πρέπει, λοιπόν, να διατηρήσετε τη γραμμή του. 9) 'Ελαστική κοιλιά. 'Η κοιλιά δεν πρέπει να είναι μό-

11) Οί μπρο. 'Η κατωτέρω άσχημη θα σας ώφελήσει, είτε έχετε ίσχνους είτε παχείς μπρο. 'Ακουμπήστε το δεξί χέρι σ' ένα επιπλο και τεντώστε το άριστερό πόδι προς τα έμπροσθ και ψηλά, όσο περισσότερο μπορείτε. 'Η άσχημη θα γίνει 10 φορές με το κάθε πόδι. Θα συμπληρώσετε αυτή την άσχημη πηγαίνοντας κάθε πόδι ισάριθμες φορές έμπροσθ.

12) Τὰ γόνατα. Το γόνατο είναι το κλειδί της νεότητας. Για να το κάμετε άρμονικό και έλαστικό, πρέπει να άκτελίτε κάθε ημέρα 15 άσκησης 'άδραδων' με το κορμί ίσιο και το κεφάλι ψηλά. 'Αν το δέμα στα γόνατα είναι 'άγριο', θα το τρίψετε κάθε μέρα μ' ένα τριχίνο γάντι, που θα το βρέξετε με σαπούνι ή με αλάτι. Θα τρίψετε με μια θρεπτική κρέμα.

13) Οί κνήμες. 'Η άποτρίχαισις στις κνήμες είναι απαραίτητη. Το ηλεκτρικό ξυράφι δεν άπογορεύεται. Θα πρέπει όμως να κάμετε αυτό το ξύρισμα πολύ συχνά. Το κερί είναι προτιμώτερο.

14) Οί φτέρνες. Μην ξεχνάτε τις φτέρνες σας, που το καλοκαίρι ο ιδρώτας κι' η σκόνη τις κάνουν πολύ άσχημες. Είναι απαραίτητο να τις τρίψετε κάθε μέρα με μια δούρτσά που θα την βρέξετε με σαπούνι ή με αλάτι. Θα τρίψετε με μια θρεπτική κρέμα.

15) Τὰ νύχια. 'Αν δεν έχετε νύχια άπολύτως κανονικά, θα άποφύγετε τα ζωηρά και φανταχτερά χρώματα.

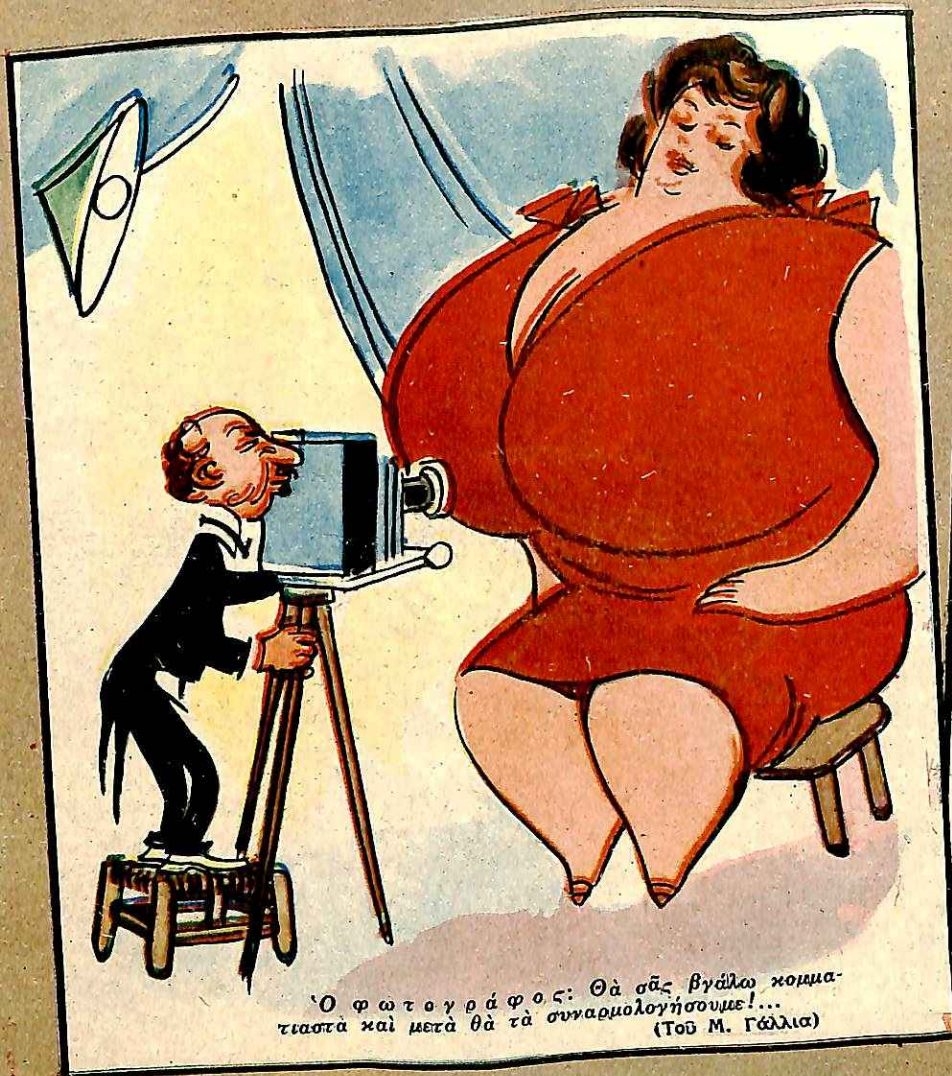
16) Τὸ πέλμα τῶν ποδίων. 'Οταν είσαστε έσπληνμένες στην άμω, τα πέλματα των ποδίων σας φαίνονται πολύ καθαρά. Γι' αυτό πρέπει να τα περιποιήστε με προσοχή (ζεστά ποδάλουτρα, μαλακτικές κρέμες κλπ.). Το πεντικιούρ είναι απαραίτητο. Προτιμάτε τα άδραγα βερνίκια. Τα χρωματιστά βερνίκια ταιριάζουν μόνον στα πολύ καλοφτιαγμένα νύχια.

ΟΙ «ΡΑΔΙΟΠΕΙΡΑΤΑΙ» ΚΑΝΟΥΝ ΧΡΥΣΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ

'Η «ραδιοπειρατεία» είναι μια καινούργια είδους «έπιχειρήσις», που την άπαγορεύει ο νόμος κι' όμως δε μπορεί να την τιμωρήσει. Τα μόνα έφόδια, που απαιτούνται γι' αυτήν, είναι ένα παλιό αλλά γερό άκόμα φορητό πλαιο, ένας ή σμυρς ραδιομήτρος και κάμποσοι δίσκοι. Το σκάφος άράζει έξω απ' τη ζώνη των εθνικών υδάτων (3 μίλια από την ήρ) μιά χώρα, που ο κρατικός ραδιοφωνικός σταθμός της δεν κάνει έμπορικές διαφημίσεις. Και όργανώνει διαφημιστικά προγράμματα διαφόρων προϊόντων ή καταστημάτων, φυσικά με γυναικά πληροχή.

Τέτοιες χώρες είναι, μεταξύ άλλων, η Σουηδία, η Δανία, η 'Ολλανδία και η Γαλλία. 'Ο γικατίτερος «ραδιοπειρατικός σταθμός» είναι ο «Ραδιο-Βορράς», που λειτουργεί από ένα γερμανικό φορητό, κοντά στη Σтокχόλμη. 'Αντικει σε κάποιον έκατομυριούχο από το Τέξας, που δε βρίσκει άμωσ ο ίδιος πλάσι στο πλαιο. Κάνει δε τόσο καλές δουλειές, ώστε πρόκειται να δημιουργήσει και δυς παραρτήματα, κοντά στο Γκόταμποργκ της Σουηδίας και έξω απ' τη Μασσαλία.

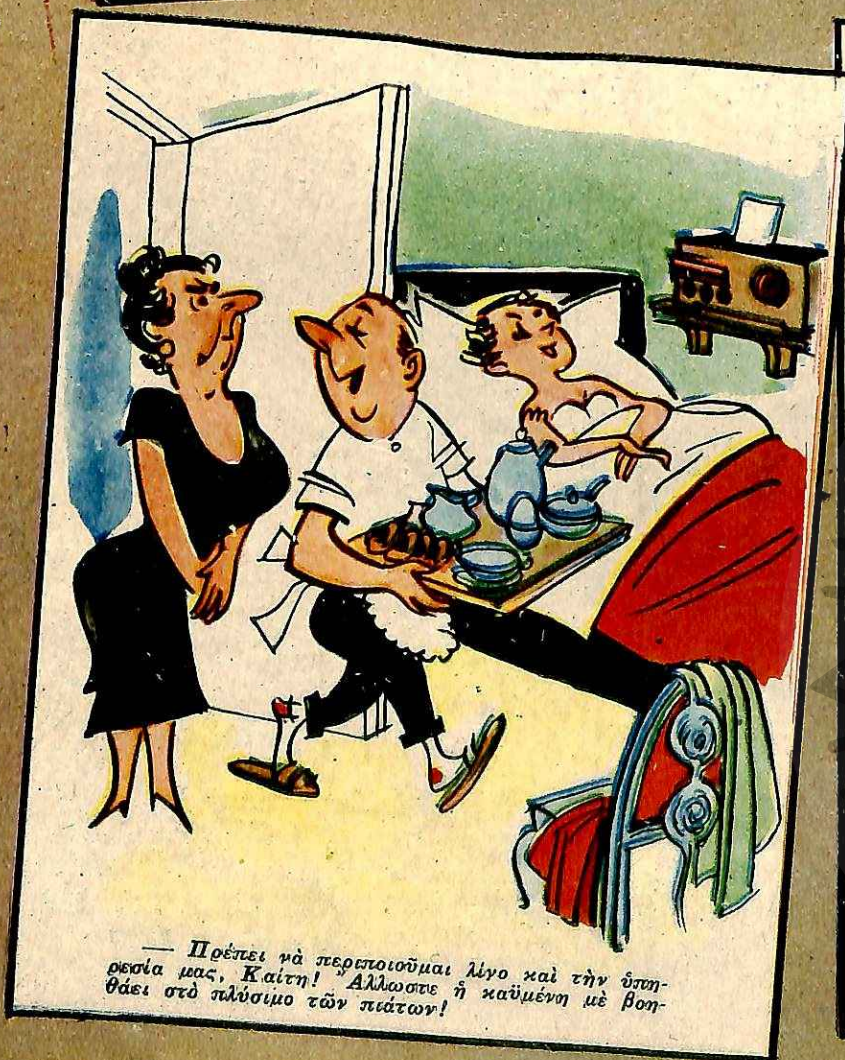
'Ο «Ραδιο-Ερμής», εξ' αλλού, είναι ο παλαιότερος σταθμός αυτού του είδους. Μένει άγκυροβολημένος, εδώ και 3 χρόνια, έξω απ' την Κοπεγχάγη. Και άποδίδει κέρδη στους 'Ελβετους ιδιοκτήτες του 20 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο! 'Οπως βερβαιώνει ο ίδιος, έχει 400.000 άκροατές στην Κοπεγχάγη και τα προάπειά της.

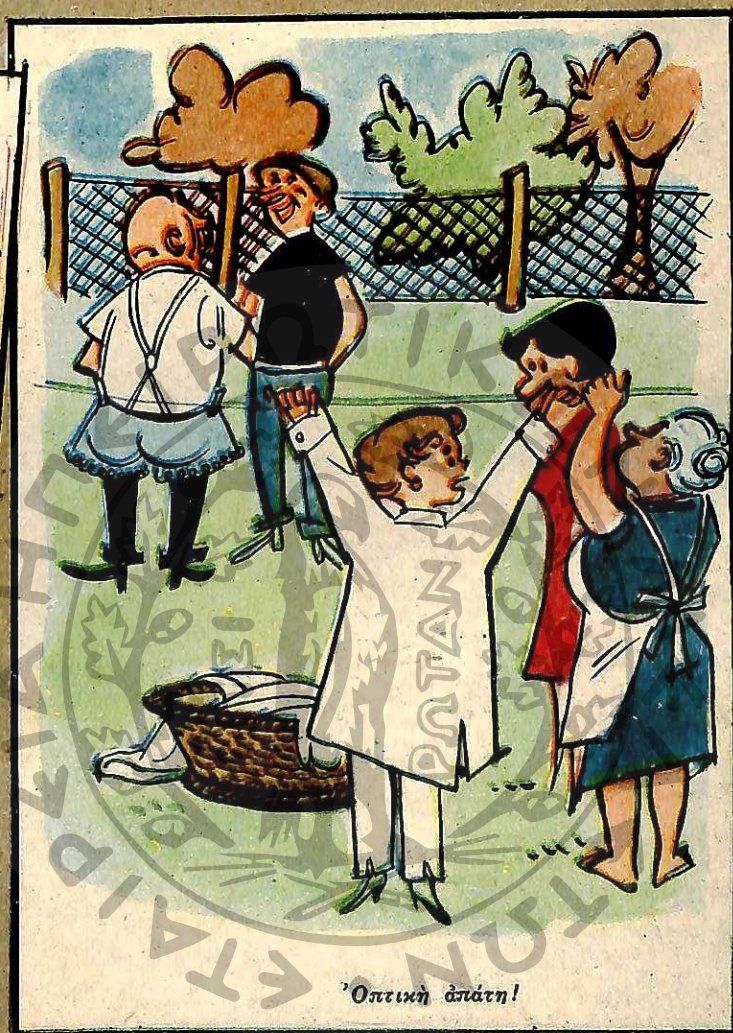
Ὁ φωτογράφος: Θὰ σᾶς βγάλω κομμα-
τιαστὰ καὶ μετὰ θὰ τὰ συναρμολογήσουμε!...
(Τοῦ Μ. Γόλλια)

Χωρὶς λόγια.

— Πρέπει νὰ περιποιοῦμαι λίγο καὶ τὴν ὑπη-
ρεσία μας, Καίτη! Ἀλλωστε ἡ καϋμένη μὲ βοή-
θεια στὸ πλύσιμο τῶν πιάτων!

Ὅπτικὴ ἀπάτη!